

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แบบ 1.1 ปริญญาตรีบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชีวิตพอ การปกป้องจากลูก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แบบ 1.1 ปริญญาตรีบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

FATHER'S LIFE: DAUGHTER'S PROTECTION

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Doctor of Philosophy (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2017
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	ชีวิตพอ การปกป้องจากลูก
โดย	พงษ์พันธ์ จันทนมัญญะ
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แบบ 1.1 ปริญญาตรีบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ พิษณุ ศุภนิมิตร

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ พิษณุ ศุภนิมิตร)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ วิชัย สิริรัตน์)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(รองศาสตราจารย์ สุธี คุณาวิชยานนท์)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

58007810 : ทัศนศิลป์ แบบ 1.1 ปริญาดุขฎฐฎัณชฎิต

คําคําคัญ : ประตฎิมากรรมรูปทรงมนุขฎฐะร่วมนสมัฎย, สัตส่วนเปรียบเทรียบ, การดูแลปกบ้อง

นาย พงษัพนัฎฐ จันทนมัฎฐฎะ: ชฎิวดพ้อ การปกบ้องจากลูก อจากรยัที่ปรฎิษาวทยาณิพนัฎฐ :
ศาสตราจากรยั เกียรตฎิคุณ พิชณุ สุภณิมิตร

การสร้างสรรรค์และว้จยัผลงานประตฎิมากรรมคั้งนี้เป้นส่วนคําคัญหน้ึงใน การศึษาตามหลักสูตรปรฎิญาดุขฎฐฎัณชฎิต สาขาทัศนศิลป์ ของคณะจ้ตรกรรม ประตฎิมากรรมและ ภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศึลปากร ในห้วข้อเร้ือง ชฎิวดพ้อ การปกบ้องจากลูก ที่มีว้ตฎุประสงคค์แสดงถึง เน้อหาของความร้กความอบอุน่ที่มีห้กับลูกสาว เป้นส่วนที่ห้จ้ใจจ้รู้สึกอ้มอ้มมาก การมีครอบครัวที่ อบอุน่ห้เก้ตความร้สึกว่าตนเองได้รบการปกบ้องดูแลจากคนในครอบครัว จนเก้ตเป้นความคิดใน การสร้างสรรรค์เป้นผลงานประตฎิมากรรมที่สื้อสารด้วยการกลับค้า จากปกตฎิที่พ้อเป้นผู้ดูแลปกบ้องลูก เป้นพ้อได้รบการดูแลปกบ้องจากลูก และใช้ว้ธีการประกอบสรรรค์รูปทรงด้วยการสลับตําหน้งและ สลับขนาดระหว่ารูปทรงพ้อกับรูปทรงลูกสาว โดยการห้ให้รูปทรงลูกมีขนาดใหญ่อกว่ารูปทรงพ้อ ในขณะท้รูปทรงลูกกําลังแสดงอาการพยายามดูแลปกบ้องพ้อให้พ้นจากภยัอันตรายตํางๆ ผลงานสรรรค์ ขึ้นด้วยว้ธีการแกะสลักรีนอ้อนสีขาว การหล่อโลหะทองเหลืองรมสี และการปั้นดินเผา เพื่อเป้นการ เสริมสรรรค์ให้เก้ตความร้สึกที่สัมพันธ์กับรูปทรงที่ได้สรรรค์ขึ้น

จากผลการสร้างสรรรค์งานประตฎิมากรรมชุดนี้พบว้ว่า ผลงานสามารถสื้อสาร เร้ืองราวของความร้กความอบอุน่ การทนุถนอมดูแลพ้อโดยลูกสาว ซึ่เป้นแง่มุมทางความคิดใหม่ด้วย รูปแบบของการใช้สัตส่วนเปรียบเทรียบที่ได้สรรรค์ขึ้นเพื่อการสร้างแรงบ้นดาลใจให้กับุคคลท้ว้ไป ได้ตระหน้กในความร้ก ความผูกพันของท้กคนในครอบครัว

58007810 : Major (VISUAL ARTS)

Keyword : FIGURATIVE CONTEMPORARY SCULPTURE, COMPARATIVE PROPORTION,
PROTECTION

MR. PONGPAN CHANTANAMATTHA : FATHER'S LIFE: DAUGHTER'S
PROTECTION THESIS ADVISOR : PROFESSOR EMERITUS PISHNU SUPARNIMIT

These art creation and creative research were submitted in partial fulfillment of the requirements for the degree of Doctor of Philosophy (Visual Arts) at Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University, entitled “Father’s Life: Daughter’s Protection”. The purpose of this research is to express father’s delightful love and care towards his beloved daughter. Having a caring family makes one feel protected. This idea was communicated through the reversion of roles between father and daughter - from a protective father to a father being protected by his daughter. Via the choice of body proportion adjustment, the sculptor formed the child’s size bigger than the father’s. The poses of the child are varied in the acts of protecting her father from harm. The artworks were created by the techniques of white marble sculpting, brass casting and patination, and terracotta to enhance the feelings related to these sculptures.

The result of the study shows that this set of sculptures can creatively convey the new concept of daughter’s love and care towards her father by using comparative body proportions which may provoke the viewers to realize their own family’s love and bonds.

กิตติกรรมประกาศ

ดุขภูิบัณชิตศึกษา เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการเรียนรู้ของครู เพื่อพัฒนาตนเองแต่ศิษย์
 ดุขภูิบัณชิตศึกษา มีความสำคัญยิ่งสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมที่มีความคิด
 เป็นระบบ

ดุขภูิบัณชิตศึกษา ได้ทัศนคติที่ดีจากอาจารย์ที่ปรึกษา และคณาจารย์ผู้สอน

ดุขภูิบัณชิตศึกษา ไม่มีความสำคัญเลยกับความรัก ความอบอุ่นในครอบครัวและความรักใน
 มิตรสหาย

ดุขภูิบัณชิตศึกษา ที่ได้ลู่ลวงไปได้ด้วยดี เพราะบิดา มารดา คุณอา และน้องสาวเป็นกำลังใจ

ดุขภูิบัณชิตศึกษา ที่ได้ผ่านไปได้ด้วยดี เพราะภรรยาและบุตรที่เป็นแรงบันดาลใจสำคัญยิ่ง

พงษ์พันธ์ จันทนภักฐะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ฌ
สารบัญตาราง.....	ณ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มา.....	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา	4
ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	5
สมมติฐานการสร้างสรรค์.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2	7
ผลงานประติมากรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	7
1. มิเกลันเจโล บัวนาโรตี.....	10
2. เฮนรี มัวร์ (Henry Moore).....	19
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เขียน ยิ้มศิริ	28
4. อาจารย์นนทิวรรณ จันทนะพะลิน.....	37
5. ชาร์ลส์ เรย์ (Charles Ray).....	60
6. นีน่า เลวี (Nina Levy).....	77

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	93
พุทธจริยศาสตร์.....	93
ทฤษฎีและแนวความคิดทางมานุษยวิทยา	99
ทฤษฎีและแนวความคิดทางจิตวิทยา.....	99
บทที่ 3	108
วิธีดำเนินการวิจัยเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน	108
1. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเบื้องต้น.....	108
2. ขั้นตอนการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำสู่การสร้างสรรค์ผลงาน	113
3. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	114
ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการสร้างสรรค์.....	130
แผนการดำเนินงาน	131
บทที่ 4	132
ผลงานสร้างสรรค์และการวิเคราะห์.....	132
1. ระยะค้นหารูปแบบ.....	132
2. ระยะทดลองสร้างสรรค์.....	156
3. ระยะสร้างสรรค์.....	159
บทที่ 5	179
สรุปผล อภิปรายผลการสร้างสรรค์ผลงาน และข้อเสนอแนะ	179
1. สรุปผลการสร้างสรรค์.....	180
2. อภิปรายผลการสร้างสรรค์ผลงาน	181
3. ข้อเสนอแนะ	182
รายการอ้างอิง	185
ประวัติผู้เขียน	187

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1	ภาพถ่ายดาวเทียมบริเวณบ้านและสถานที่ปฏิบัติงานศิลปะ ตั้งอยู่ที่ เลขที่ 102/3.....	1
ภาพที่ 2	ภาพลูกสาววัยเยาว์อายุประมาณ 5 เดือนกับพ่อ	2
ภาพที่ 3	Michelangelo Buonarotti, <i>Pieta of St. Peters</i> , 170 x195 cm.Marble,1498	10
ภาพที่ 4	ภาพแสดงโครงสร้างของผลงานที่เป็นรูปสามเหลี่ยมหน้าจั่วฐานกว้าง	11
ภาพที่ 5	ภาพแสดงสัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างพระแม่มารีและพระเยซู.....	12
ภาพที่ 6	รูปทรงมนุษย์ที่เป็นอุดมคติมีขนาด 9 ส่วน ทั้งผู้ชายและผู้หญิง	13
ภาพที่ 7	Michelangelo Buonarotti, <i>The Deposition (Pieta Bandini)</i> ,.....	14
ภาพที่ 8	แสดงโครงสร้างสามเหลี่ยมที่วางสลับหัวกันแต่อยู่บนเส้นแกนแนวตั้งเดียวกัน	15
ภาพที่ 9	ดวงดาวของกษัตริย์เดวิด สัญลักษณ์ของศาสนายูดาห์และชาวยิว	15
ภาพที่ 10	ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงที่มีขนาดต่างกัน.....	16
ภาพที่ 11	เฮนรี มัวร์ กำลังร่างผลงานชุด “Mother and Child”	19
ภาพที่ 12	Henry Moore, <i>Mother and Child</i> , 40 cm., Hornton stone, 1929.....	20
ภาพที่ 13	แสดงโครงสร้างสามเหลี่ยมที่มียอดบนสุดเป็นรูปทรงของลูก แสดงถึงการให้ความสำคัญโดยการวางตำแหน่งของรูปทรงให้อยู่ในจุดนำสายตา	21
ภาพที่ 14	ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงที่มีขนาดและสัดส่วนสมส่วนตาม	22
ภาพที่ 15	Chac Mool, Chichen Itza, Yucatan State, Mexico	23
ภาพที่ 16	Henry Moore, <i>Family Group</i> , 15 cm., terracotta, 1945.	23
ภาพที่ 17	แสดงโครงสร้างรูปทรงนาฬิกาทราย และรูปทรงพ่อและแม่มีขนาด 9 ส่วน	24
ภาพที่ 18	ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงที่มีขนาดและสัดส่วนที่เป็นอุดมคติ สมส่วนระหว่างรูปทรงพ่อ รูปทรงแม่ 9 ส่วน และรูปทรงลูก 6 ส่วน	25
ภาพที่ 19	เจียน ยีม์ศิริ, แม่กับลูก, 40 x 55 x 85 ซม., บรอนซ์, 2494	29
ภาพที่ 20	แสดงโครงสร้างและสัดส่วนของผลงาน.....	30
ภาพที่ 21	แสดงโครงสร้างภายในรูปทรงที่มีการปรับให้กายวิภาคของแขนมีการสอดรับกับ	31

ภาพที่ 22	ภาพการวิเคราะห์เปรียบเทียบจากผลงาน โดยรูปทรงของแม่มี 9 ส่วน.....	32
ภาพที่ 23	เขียน ยี่มศิริ, <i>ครอบครัว</i> , 40 x 40 x 100 ซม., บรอนซ์, 2500.....	33
ภาพที่ 24	แสดงโครงสร้างภาพเป็นรูปทรงสามเหลี่ยมหน้าจั่ว จัดภาพแบบด้านซ้ายและด้านขวา เท่ากัน และแสดงสัดส่วนที่มีความเป็นอุดมคติ คือ 8.5 ส่วน.....	34
ภาพที่ 25	ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงที่มีขนาด และสัดส่วนสมส่วน ระหว่าง รูปทรงพ่อ รูปทรงแม่ และรูปทรงลูกทั้งสามคน.....	35
ภาพที่ 26	อาจารย์นนทิวรรณ จันทนะผะลิน.....	37
ภาพที่ 27	(ซ้าย) “กลุ่ม” สูง 120 ซม., ไม้, พ.ศ. 2513.....	39
ภาพที่ 28	(ขวา) “ปริมาตร- รูปทรง” สูง 163 ซม., ปูนปลาสเตอร์, พ.ศ. 2522.....	39
ภาพที่ 29	(ซ้าย) “ความปรารถนา” สูง 18 ซม., ทองเหลืองชุบโครเมียม, พ.ศ. 2530.....	40
ภาพที่ 30	(ขวา) “คู่รักในความรัก” ,ไม่ระบุขนาด, ปูนปลาสเตอร์, พ.ศ. 2537.....	40
ภาพที่ 31	“ปางสมาธิ” สูง 180 ซม., ปูนปลาสเตอร์, พ.ศ. 2542.....	42
ภาพที่ 32	“พ่อพระของลูก”, 180 x 100 x 200 ซม., เทคนิคต้นแบบปูนปลาสเตอร์, 2542.....	43
ภาพที่ 33	“แม่พระของลูก”, 30 x 30 x 65 ซม., ปูนปลาสเตอร์, 2550.....	44
ภาพที่ 34	พระพุทธรูปนั่งแบบยุโรป ปางทรงแสดงธรรม พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนคร.....	45
ภาพที่ 35	“ความว่าง”, 70 x 30 x 85 ซม., บรอนซ์, 2542.....	46
ภาพที่ 36	ลักษณะพระพุทธรูปปางสมาธิ.....	47
ภาพที่ 37	แสดงโครงสร้างภายนอก.....	50
ภาพที่ 38	ภาพแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนระหว่างพ่อกับลูกที่มีสัดส่วนที่สัมพันธ์กันตาม.....	51
ภาพที่ 39	“แม่พระของลูก”, 30 x 30 x 65 ซม., ปูนปลาสเตอร์, 2550.....	52
ภาพที่ 40	แสดงโครงสร้างภายนอกและภายในรูปทรง และแสดงสัดส่วน 4.5 ในทำนองและจะมี.....	54
ภาพที่ 41	ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงที่มีขนาดและสัดส่วนที่มีความสัมพันธ์... ..	55
ภาพที่ 42	ชาร์ลส์ เรย์ (Charles Ray).....	60
ภาพที่ 43	(ซ้าย) “Concrete block sculpture”, concrete and steel, 368 x 183 x 42 cm., 1971.	62

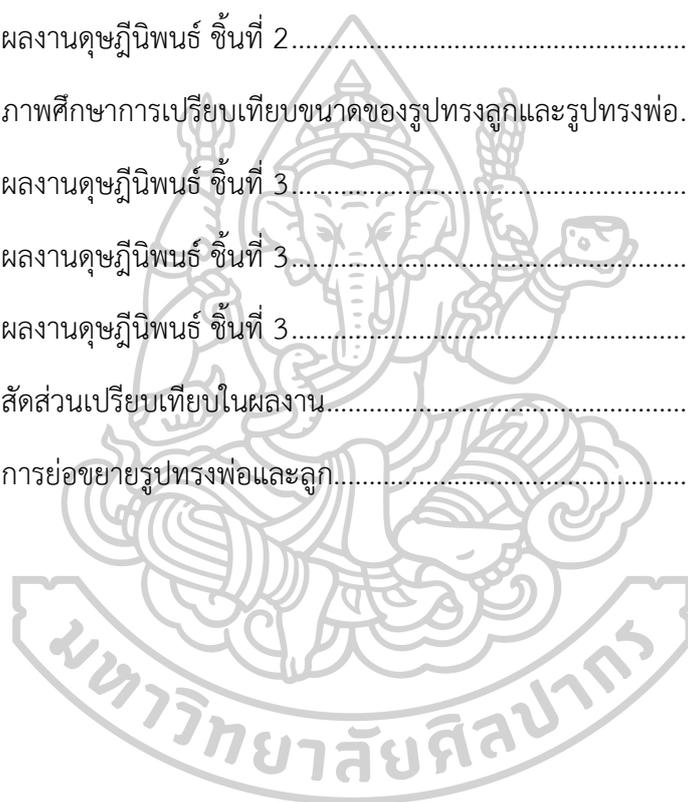
ภาพที่ 44	(ขวา) “Untitled”, steel and concrete, 183 x 20 x 4 cm., 1972.....	62
ภาพที่ 45	(ซ้าย) “In Memory of Moro”, wood, paint, cloth, human body ,.....	63
ภาพที่ 46	(ขวา) “In memory of Sadat”, steel and human body, 183 x 61 x 6, cm.,1981.	63
ภาพที่ 47	(ซ้าย) “Tub with black dye”, tub, glass tubes, pipe, dye, 85 x 150 x 76 cm., 1986.	64
ภาพที่ 48	(ขวา) “Pepto Bismal in a box”, Pepto Bismal and marble, 97 x 97 x 97 cm. 1988	64
ภาพที่ 49	(ซ้าย) “Self-portrait”, mixed media, 191 x 66 x 51 cm., 1990.....	65
ภาพที่ 50	(ขวา) “Oh! Charley Charley Charley.”, mixed media, 183 x 457	65
ภาพที่ 51	“Fall ‘91”, 1992, 244 x 66 x 91 cm.,mixed media.....	67
ภาพที่ 52	แสดงสัดส่วนที่เป็นอุดมคติของผลงานชิ้นนี้ที่มีสัดส่วน 9 ส่วน	68
ภาพที่ 53	ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของผลงานที่มีความสูงกว่าคนขนาดเท่าจริง	69
ภาพที่ 54	“Family Romance”, 1993, 135 x 125 x 28 cm., Mixed Technique.	71
ภาพที่ 55	แสดงโครงสร้างสี่เหลี่ยมผืนผ้าและมีเส้นซิกแซกที่เป็นการเชื่อมต่อ.....	72
ภาพที่ 56	แสดงสัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างสัดส่วนของผู้ใหญ่ทั้งชายและหญิงมีสัดส่วน 7 ส่วน และสัดส่วนของเด็กทั้งสองคนทั้งชายและหญิง มีสัดส่วน 6 ส่วน แต่ความสูงทั้งหมดถูกปรับให้มีความ สูงเท่ากันที่ 49 นิ้ว หรือ 125 เซนติเมตร.....	73
ภาพที่ 57	แสดงสัดส่วนเปรียบเทียบของการลดรูปทรงพ่อแม่และการเพิ่มขนาดรูปทรงลูกให้มี ส่วนสูงเท่ากันที่ 125 เซนติเมตร.....	74
ภาพที่ 58	ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของผลงานที่มีพ่อแม่และลูกทั้งสอง มีความสูงเท่ากัน ที่ 125 เซนติเมตร เมื่อเทียบกับขนาดของของคนยืนขนาดเท่าจริงทางด้านขวา	74
ภาพที่ 59	นิน่า เลวี (Nina Levy).....	77
ภาพที่ 60	(ซ้าย) “Headlong”, polyester resin, automotive paint, steel, 214 x 71x 244 cm., 1999	79

ภาพที่ 61	(ขวา) “Afterthought”, polyester resin, acrylic paint, 18 x 28 x 23 cm., 2001	79
ภาพที่ 62	(บน) “Big Baby”, Resin, automotive paint, wood 211 X 148 x 137 cm., ...	80
ภาพที่ 63	(ล่าง) “Stroller”, mix technic, 13 x 87x 66 cm., 2004.	80
ภาพที่ 64	“Toss” (Front View), Polyester resin, oil paint, 16 x 10 x 51 cm., 2006....	81
ภาพที่ 65	“Toss” (Back View), Polyester resin, oil paint, 16 x 10 x 51 cm., 2006.	81
ภาพที่ 66	“Husband and Son”, (three view), polyester resin, 195 x 43 x 38 cm., 2006	82
ภาพที่ 67	แสดงโครงสร้างของรูปทรงและการขยายสัดส่วนของหัวลูก	86
ภาพที่ 68	ภาพแสดงสัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างรูปทรงลูกกับรูปทรงพ่อแม่	87
ภาพที่ 69	ภาพแสดงให้เห็นโครงสร้างของภาพ	88
ภาพที่ 70	ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงที่มีขนาดและสัดส่วนขนาดเท่าคนจริง สม ส่วนระหว่างรูปทรงพ่อ 8 ส่วน และรูปทรงลูกชาย 5 ส่วน ซึ่งสัดส่วนที่สมส่วนตามลักษณะคนอเมริกัน	89
ภาพที่ 71	แสดงการแนวทางการศึกษาผลงานของศิลปินที่เกี่ยวข้อง	92
ภาพที่ 72	คุณวิทยา	97
ภาพที่ 73	ภาพแสดงกระบวนการการทำงานที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างแรงบันดาลใจ แนวความคิด และการลงมือปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงาน	98
ภาพที่ 74	ภาพแสดงสัดส่วน 4.5 ของลูก	101
ภาพที่ 75	ภาพแสดงโครงสร้างภายใต้บ่งบอกความแตกต่างของเพศชายและเพศหญิง	102
ภาพที่ 76	ภาพแสดงความแตกต่างของกระดูกเชิงกราน (pelvis).....	103
ภาพที่ 77	ภาพข้อมูลกะโหลก.....	103
ภาพที่ 78	ภาพการศึกษาสัดส่วนของพ่อ	105
ภาพที่ 79	ภาพการศึกษาสัดส่วนของลูก	106
ภาพที่ 80	ภาพแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยต่างๆ	107

ภาพที่ 81	หลักการและทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์	109
ภาพที่ 82	ช่วงเวลาปัจจุบันพอกับลูกสาวด้านซ้ายและลูกชายด้านขวา	110
ภาพที่ 83	พื่อในผลงานสร้างสรรค์	111
ภาพที่ 84	การติดตั้งผลงาน	112
ภาพที่ 85	ผลงานประติมากรรมที่สื่อถึงความรัก ความอบอุ่น	113
ภาพที่ 86	ขั้นตอนการแกะสลักหิน	114
ภาพที่ 87	ขั้นตอนการหล่อโลหะ	115
ภาพที่ 88	ขั้นตอนการทำดินเผา	116
ภาพที่ 89	ภาพร่างต้นแบบ 2 มิติ เพื่อหาความหลากหลาย ความลงตัวตามแนวความคิด	117
ภาพที่ 90	ร่างต้นแบบ 3 มิติ เพื่อขยายความเป็นไปได้จากงาน 2 มิติ และได้ศึกษาความลงตัวในองค์ประกอบของงาน 3 มิติที่ต้องการความลงตัวรอบด้าน.....	117
ภาพที่ 91	ต้นแบบปูนปลาสเตอร์.....	118
ภาพที่ 92	ข้อมูลภาพถ่ายพื่อและลูกในอิริยาบถที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบของผลงาน พื่ออยู่ในอาการพักผ่อนอย่างสบายใจ.....	118
ภาพที่ 93	ข้อมูลภาพถ่ายพื่อและลูกในอิริยาบถที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบของผลงาน ลูกกำลังปฏิบัติหน้าที่ คือ การเล่นของเธอตัวเอง.....	119
ภาพที่ 94	ผลงานสำเร็จที่ใช้ข้อมูลรูปทรงของตนเองและลูกที่อยู่ใกล้ชิดตลอดเวลา	119
ภาพที่ 95	ผลงานปั้นต้นแบบด้วยดินเหนียวสำเร็จเรียบร้อย พร้อมนำสู่ขั้นตอนการหล่อด้วย .	120
ภาพที่ 96	ผลงานหล่อต้นแบบด้วยปูนปลาสเตอร์เพื่อรักษาความคงทนของต้นแบบและ	120
ภาพที่ 97	ขั้นตอนการหล่อโลหะ เมื่อมีการเททองสำเร็จนำไปสู่การแต่งผิวและการรมสีโลหะ	121
ภาพที่ 98	ผลงานหล่อสำเร็จมีการรมสีสนิมเขียวของโลหะ ในส่วนบริเวณรูปทรงของ	122
ภาพที่ 99	ต้นแบบปูนปลาสเตอร์.....	123
ภาพที่ 100	ขั้นตอนการแกะสลัก	123
ภาพที่ 101	ผลงานที่ถูกตัดขึ้นรูปด้วยเลื่อยวงเดือนขนาดใหญ่.....	124

ภาพที่ 102	ผลงานที่แกะสลักจากทางด้านข้าง ค่อยๆ เปิดผิวที่ละชั้นจนถึงผิวงานที่อยู่ด้านใน... 125
ภาพที่ 103	ผลงานแกะด้วยหุ่นยนต์สำเร็จ และมีการแต่งผิวเพื่อลบรอยเส้นที่เกิดจาก 125
ภาพที่ 104	ผลงานสมบูรณ์ 126
ภาพที่ 105	ขั้นตอนการทำดินเผา 127
ภาพที่ 106	ขั้นตอนการทำดินเผา 128
ภาพที่ 107	ขั้นตอนการทำดินเผา 128
ภาพที่ 108	ขั้นตอนการทำดินเผา 129
ภาพที่ 109	ผลงานสมบูรณ์ 129
ภาพที่ 110	ชื่อผลงาน “ลูกไม้ไต้ต้น 1” 132
ภาพที่ 111	ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงลูกและรูปทรงพ้อ..... 133
ภาพที่ 112	ชื่อผลงาน “ประสบการณ์ใหม่” 135
ภาพที่ 113	ชื่อผลงาน “มดไม้ไต้ ไ้ไรไม้ไต้ต่อม” 137
ภาพที่ 114	ชื่อผลงาน “ทบทวน” 139
ภาพที่ 115	ผลงานร่าง 2 มิติ 141
ภาพที่ 116	ผลงานร่าง 2 มิติ 142
ภาพที่ 117	ผลงานร่าง 3 มิติ 143
ภาพที่ 118	ผลงานร่าง 3 มิติ 145
ภาพที่ 119	ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงลูกและรูปทรงพ้อ..... 147
ภาพที่ 120	ชื่อผลงาน “ในอ้อมกอดลูก” 148
ภาพที่ 121	ชื่อผลงาน “ในอ้อมกอดลูก 2” 150
ภาพที่ 122	ชื่อผลงาน “ในอ้อมกอดลูก” 152
ภาพที่ 123	ชื่อผลงาน “เหาะ” 154
ภาพที่ 124	ชื่อผลงาน “ในอ้อมกอดลูก 1” 156
ภาพที่ 125	ชื่อผลงาน “The body guard” 158

ภาพที่ 126	ผลงานดุष्ฎินิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	160
ภาพที่ 127	ผลงานดุष्ฎินิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	161
ภาพที่ 128	ผลงานดุष्ฎินิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	162
ภาพที่ 129	สัต์ส่วนเปรียบเทียบในผลงาน.....	164
ภาพที่ 130	ผลงานดุष्ฎินิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	166
ภาพที่ 131	ผลงานดุष्ฎินิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	167
ภาพที่ 132	ผลงานดุष्ฎินิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	168
ภาพที่ 133	ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงลูกและรูปทรงพ้อ.....	170
ภาพที่ 134	ผลงานดุष्ฎินิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	172
ภาพที่ 135	ผลงานดุष्ฎินิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	173
ภาพที่ 136	ผลงานดุष्ฎินิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	174
ภาพที่ 137	สัต์ส่วนเปรียบเทียบในผลงาน.....	177
ภาพที่ 138	การย่อขยายรูปทรงพ้อและลูก.....	177

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	ตารางสรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลงานของมิเกลันเจโล บัวนาโรตี.....	17
ตารางที่ 2	ตารางวิเคราะห์ผลงานเฮนรี มัวร์ (Henry Moore).....	26
ตารางที่ 3	ตารางสรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลงานของอาจารย์เขียน ยิ้มศิริ.....	36
ตารางที่ 4	ตารางสรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลงานของอาจารย์นนธวัชร จันทะนะพะลิน	57
ตารางที่ 5	ตารางแสดงการวิเคราะห์ผลงานของ Charles Ray	75
ตารางที่ 6	ตารางแสดงการวิเคราะห์ผลงานของ Nina Levy	84
ตารางที่ 7	ตารางแสดงการวิเคราะห์ผลงานของ Nina Levy	90
ตารางที่ 8	ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	130
ตารางที่ 9	แผนการดำเนินงาน	131
ตารางที่ 10	การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ	134
ตารางที่ 11	การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ	136
ตารางที่ 12	การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ	138
ตารางที่ 13	การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ	140
ตารางที่ 14	การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ	144
ตารางที่ 15	การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ	146
ตารางที่ 16	การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ	149
ตารางที่ 17	การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ	151
ตารางที่ 18	การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ	153
ตารางที่ 19	การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ	155
ตารางที่ 20	การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ	157
ตารางที่ 21	การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ	159

ตารางที่ 22 ตารางสรุปการสร้างสรรค์ผลงาน	165
ตารางที่ 23 ตารางสรุปการสร้างสรรค์ผลงาน	171
ตารางที่ 24 ตารางสรุปการสร้างสรรค์ผลงาน	178

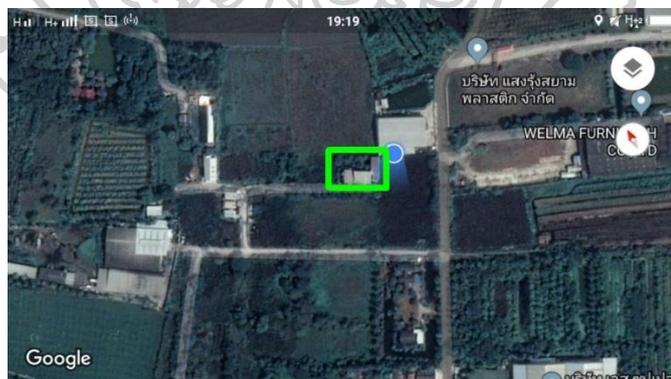
บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มา

การจัดทำเอกสารประกอบการสร้างสรรค์ฉบับนี้มีความสำคัญมากควบคู่กับการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม เพื่อนำเสนอกระบวนการสร้างสรรค์ที่เริ่มจากการได้รับแรงบันดาลใจเรื่องความรักความอบอุ่นที่มีระหว่างพ่อกับลูก วิธีคิดเรื่องการสลับตำแหน่งหน้าที่ สลับสัดส่วนระหว่างลูกกับพ่อ และนำมาสู่ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานที่ใช้เทคนิควิธีการทางประติมากรรม เช่น การปั้น การแกะสลักหิน การหล่อโลหะทองเหลือง การรมสีโลหะ และการทำดินเผา เป็นต้น เพื่อตอบสนองแนวความคิดที่ได้กำหนดรวบยอดไว้อย่างชัดเจน โดยเนื้อหาภายในบทนี้จะกล่าวถึงความสำคัญและที่มาของหัวข้อ “ชีวิตพ่อ การปกป้องจากลูก” ดังนี้

ความรักบริสุทธิ์ของพ่อและแม่ที่มีแก่ลูกเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งที่ทำให้ลูกมีความอบอุ่นใจรู้สึกปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง สถาบันครอบครัวจึงจะเป็นสถาบันพื้นฐานที่เข้มแข็ง เป็นที่เพาะบ่มจิตใจให้ดีงามและเป็นการเตรียมความพร้อมให้ลูกสามารถออกไปดำเนินชีวิตในสังคมภายนอกได้อย่างปกติสุข ซึ่งองค์ประกอบพื้นฐานของครอบครัวที่อบอุ่นควรประกอบไปด้วยพ่อ แม่ และลูก ที่ทำหน้าที่ของตนด้วยหัวใจที่เต็มเปี่ยมด้วยความรัก

ภาพที่ 1 ภาพถ่ายดาวเทียมบริเวณบ้านและสถานที่ปฏิบัติงานศิลปะ ตั้งอยู่ที่ เลขที่ 102/3 ต.หอมเกร็ด อ.สามพราน นครปฐม บริเวณโดยรอบเป็นทุ่งนา ซึ่งในระยะแรกที่สร้างบ้าน ไม่มีเพื่อนบ้านที่ติดกัน

ที่มา: <https://www.google.co.th/maps/place/>

ครอบครัวเดี่ยว (Nuclear family) คือ ครอบครัวที่มีเพียงพ่อแม่และลูกอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวเล็ก หาเลี้ยงครอบครัวและดูแลกันเองภายในสมาชิกของครอบครัวเท่านั้น โดยเฉพาะครอบครัวเดี่ยวที่มีพ่อเป็นหัวหน้าครอบครัว (Patriarchal) หัวหน้าครอบครัวทำหน้าที่รับผิดชอบการพัฒนาของครอบครัว และอำนาจตัดสินใจอยู่ที่พ่อ¹ จากหลักการเรื่องครอบครัวเดี่ยว (Nuclear family) “พ่อ” เป็นตำแหน่งหน้าที่สำคัญของครอบครัว ต้องทำหน้าที่รับผิดชอบต่อความปลอดภัยของทุกชีวิตในครอบครัวที่มีกันอยู่ 3 คน เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นที่จะต้องแบ่งปันความรัก และความเอื้ออาทรกันอยู่ตลอดเวลา ต้องดูแลกันและกันในทุกกิจกรรมของชีวิตประจำวันตั้งแต่การตื่นนอนจนการเข้านอน หรือแม้แต่ตอนทุกคนในบ้านนอนหลับ

ในช่วงเวลาเกือบ 3 ปีที่ผ่านมาการปฏิบัติหน้าที่พ่อของลูก เด็กหญิงคุณากร จันทนมีภูษะ ลูกสาวคนแรกของครอบครัว เกิดปัญหาสุขภาพครั้งใหญ่ขึ้นครั้งหนึ่งที่ทำให้ผู้เป็นพ่อต้องตัดสินใจให้ครอบครัว กล่าวคือ หลังจากที่คุณากรเกิดมาได้เพียง 2 เดือนก็ประสบปัญหาเรื่องสุขภาพอย่างรุนแรงต้องพาลูกไปโรงพยาบาลบ่อยเกือบทุกอาทิตย์ พาไปทั้งโรงพยาบาลศิริราช และโรงพยาบาลเด็กเพื่อหาหมอที่มีความสามารถรักษาลูกให้หายได้โดยเร็ว อาการของลูกน่าเป็นห่วงมากมีอาการไข้ตัวร้อน อุณหภูมิสูงเกือบ 40 องศาเซลเซียส เนื่องมาจากการติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะ เป็นช่วงเวลาที่มีความทุกข์ทรมานใจมากของทุกคนในครอบครัว เพราะกลัวจะเสียลูกไป

ภาพที่ 2 ภาพลูกสาววัยเยาว์อายุประมาณ 5 เดือนกับพ่อ
ที่มา: ภาพถ่ายจากผู้วิจัย

¹ พรรณทิพย์ ศิริวรรณนุศย์, *จิตวิทยาครอบครัว* (กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534), 19.

การรักษาพยาบาล สร้างความทรมาณเจ็บปวดกับลูกมาก โดยเฉพาะการตรวจเลือดด้วยการเจาะหลอดเลือดดำ การใช้เข็มโลหะเจาะหาหลอดเลือดตามตำแหน่งต่างๆ บนร่างกายเพื่อการให้ยาทางเส้นเลือดในบริเวณข้อพับแขน ฝ่าเท้า หรือแม้กระทั่งบริเวณนี้วโป่งเล็กๆ ของลูกก็โดนเจาะเส้นเลือดเช่นกัน การให้ยาฆ่าเชื้อทางกระแสเลือดทุก 6 ชั่วโมง สร้างความเจ็บปวดมาก ลูกส่งเสียงร้องให้ดังมากทุกครั้งขณะให้ยา และการสวนท่อน้ำปัสสาวะกับเด็กทารกอายุเพียง 2 เดือนที่ไม่ประสบความสำเร็จเพราะสายยางสวนมีขนาดใหญ่เกินไปไม่สามารถสวนได้ สร้างความเจ็บปวดทุกข์ทรมาณให้ลูกเป็นอย่างมาก ซึ่งการรักษาในขั้นตอนต่างๆ ผู้เป็นพ่อและแม่อยู่เฝ้าดูการรักษาพยาบาลอย่างใกล้ชิดทุกครั้ง เป็นสิ่งที่ผู้เป็นพ่ออยากที่จะรับได้ อีกทั้งการรักษาด้วยวิธีการต่างๆ ที่ผ่านมา อาการก็ยังไม่ดีขึ้น ประกอบกับคำแนะนำของแพทย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “อาการมาถึงขั้นนี้ ถ้าไม่รีบรักษาอาจมีอันตรายถึงชีวิต” และต้องการให้ผู้ปกครองลงนามในหนังสือไม่ต้องการรับการรักษา ในช่วงเวลานั้น รู้สึกว่าเป็นสถานการณ์ที่ท้าทาย และกระตุ้นความรักและความห่วงใยที่มีต่อลูกสาววัยทารกเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุผลในกระบวนการการรักษาพยาบาลที่ไม่ประสบความสำเร็จและสร้างความเจ็บปวดทรมาณให้กับลูกน้อย ผู้ที่ทำหน้าที่ “พ่อ” จึงได้ตัดสินใจพาลูกสาววัย 2 เดือนกลับบ้านเพื่อรักษาตามอาการด้วยตัวเอง

เมื่อศึกษาข้อมูลการเลี้ยงลูกมากขึ้น จึงได้พบว่าสาเหตุของการติดเชื้อดังกล่าวเกิดมาจากการลูกขาดภูมิคุ้มกันโรคที่ควรได้รับจากนมแม่ เพราะในช่วงสองเดือนแรกเป็นช่วงที่แม่ยังไม่มีน้ำนม เนื่องจากต่อมน้ำนมยังไม่ทำงาน ลูกจึงต้องทานนมผงแทน เมื่อคุณาก็ไม่ได้ตีมนมแม่จึงทำให้ไม่มีภูมิคุ้มกันต้านทานเชื้อโรค หลังจากที่น่าลูกมารักษาเองที่บ้านด้วยการให้ยาตามแพทย์สั่ง รักษาตามอาการประมาณ 2 อาทิตย์ผ่านไป อาการก็เริ่มดีขึ้น ประกอบกับที่ได้ทานนมแม่ลูกจึงหายจากอาการเจ็บป่วยรุนแรงนี้ กลับมามีสุขภาพแข็งแรงอีกครั้ง ในปัจจุบันคุณก็เป็นเด็กที่ร่าเริงแจ่มใส มีความเฉลียวฉลาดพูดเก่ง และพัฒนาการเป็นไปตามปกติของช่วงอายุ จากเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ทำให้ผู้สร้างสรรค์ให้ความสำคัญมากกับการมีสติ และต้องใช้วิจารณญาณสูงในการตัดสินใจที่มีความสำคัญต่อชีวิตของลูก ในฐานะผู้ดูแลปกป้องชีวิตของทุกคนในครอบครัว

การที่มีโอกาสเป็น “พ่อของลูกสาว” ที่ได้ผ่านช่วงวิกฤติชีวิตวัยทารกของลูก ความทรงจำที่เจ็บปวดได้ส่งผลทางด้านจิตใจจนทำให้มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เช่น การลดความเร็วในการขับรถ จากเดิมขับรถด้วยความเร็วประมาณ 100-110 กิโลเมตรต่อชั่วโมง แต่ในปัจจุบันลดความเร็วลงเหลือประมาณ 95 กิโลเมตรต่อชั่วโมง การไม่เที่ยวกลางคืน ตลอดจนการไม่ดื่มสุราก่อนขับรถ

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสร้างสรรค์ประติมากรรมแนวรูปทรงมนุษย์แบบร่วมสมัย (Figurative Contemporary Sculpture) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 แนวความคิด

ความรักความอบอุ่นที่มีให้กับลูกสาวเป็นสิ่งทำให้จิตใจรู้สึกอึดอัดอย่างยิ่ง การมีครอบครัวที่อบอุ่นทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองได้รับการปกป้องดูแลจากคนในครอบครัว โดยเฉพาะจากลูกสาว จนทำให้เกิดความรู้สึกที่ต้องควบคุม ดูแลความคิด และพฤติกรรมของตนเอง มากยิ่งขึ้น พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในแง่ดี ทำให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตมากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดความคิดที่กล้าค่า จากปกติที่พ่อเป็นผู้ดูแลปกป้องลูกกลายมาเป็นพ่อได้รับการดูแล และปกป้องดูแล จากลูกแทน จึงทำให้ชีวิตพ่อมีความอบอุ่นและปลอดภัย

1.2 รูปทรงพ่อและรูปทรงลูก

รูปทรงพ่อที่อยู่ในชุดปฏิบัติงานประจำวันประกอบด้วย เสื้อเชิ้ตแขนยาวพับแขนถึงข้อศอก กางเกงยีนส์และสวมรองเท้าหนัง อยู่ในอาคารที่กำลังได้รับการดูแลปกป้องจากลูกสาว ตัวน้อย รูปทรงลูกที่อยู่ในอาคารที่สง่างาม เข้มแข็ง กำลังปกป้องดูแลพ่อ เป็นรูปทรงที่สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อสัญลักษณ์แทนความรักที่พ่อลูกมีให้แก่กัน รวมถึงยังมีรูปทรงส่วนประกอบสนับสนุนรูปทรงของลูกด้วย เช่น รูปทรงของเล่นของลูก อาทิ เป็ดยาง และรถจักรยาน 3 ล้อ เป็นต้น รูปทรงสัญลักษณ์ที่ประกอบขึ้นใหม่นี้เป็นภาพสื่อถึงความรักความอบอุ่นในครอบครัว แทนความรู้สึกที่พ่อมีความสุข ความสงบ และความปลอดภัยในชีวิตมากขึ้นหลังจากมีลูกมีครอบครัว

1.3 วิธีการประกอบสร้างรูปทรงด้วยการสลับตำแหน่งและสลับสัดส่วน

จากแนวความคิดและรูปทรงที่สร้างขึ้น ใช้วิธีการประกอบสร้างรูปทรงด้วยการให้รูปทรงลูกที่มีขนาดใหญ่กว่าพ่อทำหน้าที่ดูแล ปกป้อง อุ้มชูรูปทรงของพ่อที่มีขนาดเล็กกว่าลูก โดยพยายามปกป้องคุ้มครองพ่อให้พ้นจากภัยอันตรายในชีวิตทั้งปวง โดยการยกตัวอย่างของกิจกรรมในชีวิตที่มีความเสี่ยง เช่น กิจกรรมการขับซิ่งรถไปทำงานของพ่อ ก็ได้เปลี่ยนกิจกรรมปกตินี้เป็นกิจกรรมที่เหมือนมีลูกสาวเป็นคนพาพ่อไปทำงานด้วยยานพาหนะของลูก โดยใช้สัญลักษณ์เปิดของเล่นเป็นสื่อแทน พาพ่อไปทำงานด้วยความปลอดภัยทุกวัน เพราะในขณะที่ขับรถใช้ความเร็วลดลงมาก เพื่อความปลอดภัยของชีวิตตนเองเพื่อลูกที่คอยอยู่ที่บ้าน

1.4 รูปแบบอ้างอิงความเป็นจริง แตกต่างกันที่สัดส่วน

รูปแบบในการสร้างสรรค์อ้างอิงโครงสร้างสัดส่วนจากรูปทรงของพ่ออายุ 42 ปี และลูกในวัย 1-2 ขวบ โดยเน้นการใช้สัดส่วนเปรียบเทียบ ด้วยการสลับขนาดสัดส่วนให้พ่มีขนาดที่เล็กลง และลูกมีขนาดใหญ่ขึ้น ผลงานประติมากรรมอยู่ในองค์ประกอบที่ลูกเป็นผู้ดูแลและปกป้องพ่อเพื่อส่งเสริมแนวความคิดที่พ่อได้รับการปกป้องดูแลจากลูก

1.5 การใช้วัสดุ

การใช้วัสดุมุ่งเน้นที่จะใช้วัสดุหินอ่อนสีขาวเป็นวัสดุหลักในการสร้างสรรค์ การแกะสลักด้วยหินอ่อนสีขาว เป็นการเสริมสร้างให้เกิดความรู้สึกนุ่มนวลด้วยลักษณะทางกายภาพของหินอ่อนและสีของหินอ่อนสามารถแกะสลักเพื่อเน้นให้เกิดความนุ่มนวลได้ไม่ยาก และความรู้สึกของวัสดุหินอ่อน แท้ที่จริงแล้วเป็นวัสดุที่แฝงไว้ด้วยความแข็งแกร่ง ความคงทนถาวร ความเป็นนิรันดร์ที่ตรงตามความต้องการของผู้ศึกษาที่ต้องการแสดงออกถึงความรักที่พ่มีให้กับลูกเพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ของโลกต่อไป

2. เพื่อสื่อแนวความคิดว่าลูกเป็นผู้ปกป้องชีวิต สร้างให้เกิดความปลอดภัยทางจิตใจแก่พ่เสมอ โดยใช้วิธีการสลับตำแหน่งหน้าที่ของพ่และลูก นำเสนอให้ลูกอยู่ในอาการปกป้องดูแลพ่

3. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่สื่อถึงเรื่องความรัก ความอบอุ่นภายในครอบครัว

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

1. แนวความคิด ชีวิตพ่ที่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากการมีครอบครัว มีลูก ทำให้เกิดความรู้สึกว่าพ่ได้รับการปกป้องดูแลจากครอบครัว และจากลูกด้วยเช่นกัน

2. สัญลักษณ์ สร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์แบบประติมากรรมร่วมสมัย โดยใช้สัญลักษณ์รูปทรงของพ่ ลูกสาววัยเยาว์ และวัตถุสิ่งของที่มีอยู่แวดล้อมรอบตัว จะสามารถสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องราวความรู้สึกของพ่ที่ได้รับการปกป้องจากลูก

3. รูปแบบ การใช้วิธีการทางประติมากรรม โดยเน้นเรื่องสัดส่วนเปรียบเทียบ โดยทำรูปทรงพ่มีขนาดที่เล็กลง และรูปทรงลูกมีขนาดใหญ่ขึ้น

4. วัสดุ ใช้วิธีการแกะสลักหิน หล่อโลหะ และการทำดินเผา ในการสร้างสรรค์ผลงาน

5. เอกสาร จัดทำเอกสารคู่มือขั้นตอนประกอบการสร้างสรรค์ผลงาน

สมมติฐานการสร้างสรรค์

1. หากไม่มีครอบครัวชีวิตจะเป็นอย่างไร
2. หากไม่มีลูกสาวอะไรจะเกิดขึ้นกับตัวเอง
3. พ่อที่ปกป้องลูกเป็นความคิดที่สามัญทั่วไป แต่ลูกปกป้องพ่อกระตุ้นให้เกิดชีวิตใหม่ขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมรูปทรงมนุษย์แนวร่วมสมัย (Figurative Contemporary Sculpture)
2. สื่อสารแนวความคิดว่าลูกเป็นผู้ปกป้องชีวิต สร้างให้เกิดความปลอดภัยทางจิตใจแก่พ่อเสมอ โดยใช้วิธีการสลับตำแหน่งหน้าที่ของพ่อและลูก นำเสนอให้ลูกอยู่ในอาการปกป้องดูแลพ่อและพ่อได้รับการดูแลจากลูก
3. สร้างสรรค์ผลงานที่สื่อถึงเรื่องความรัก ความอบอุ่นในครอบครัว

บทที่ 2

ผลงานประติมากรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาผลงานประติมากรรมและทฤษฎี หลักการที่เกี่ยวข้องถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง ผู้สร้างสรรค์ต้องทำการศึกษาทั้งทางกว้างและทางลึก กล่าวคือ ศึกษาภาพรวมของแนวความคิดและแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวของความรักความอบอุ่นในครอบครัวในการศึกษาทางลึก คือ ศึกษาผลงานของประติมากรที่สร้างสรรค์ผลงานด้วยการใช้สัดส่วนเปรียบเทียบ ด้วยการย่อหรือการขยายขนาดให้ใหญ่ขึ้น และศึกษาทฤษฎี รวมทั้งหลักการที่เกี่ยวข้องกับความรัก ความเมตตา ในลักษณะทางวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตกควบคู่กันไป เพราะความรักที่พอมิให้ลูกถือเป็นความรักที่มีความเป็นสากล โดยใช้หลักการทางกายวิภาคในเรื่องของสัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างผู้ชายไทยที่โตเต็มวัย และเด็กผู้หญิงที่มีอายุ 1-2 ปี จากทำการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

ผลงานประติมากรรมที่เกี่ยวข้อง

1. มิเกลันเจโล บัวนาโรตี (Michelangelo Buonarroti)

1.1 ผลงานของมิเกลันเจโล บัวนาโรตี ที่ได้ศึกษาวิเคราะห์

1.1.1 ผลงานชิ้นที่ 1 “Pieta of St. Peters”

1.1.2 ผลงานชิ้นที่ 2 “Pieta Bandini ”

1.3 ตารางสรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลงานทั้ง 2 ชิ้น

1.4 สรุปการวิเคราะห์ผลงานมิเกลันเจโล บัวนาโรตี

2. เฮนรี มัวร์ (Henry Moore)

2.1 ผลงานของเฮนรี มัวร์ ที่ได้ศึกษาวิเคราะห์

2.1.1 ผลงานชิ้นที่ 1 “Mother and Child”

2.1.2 ผลงานชิ้นที่ 2 “Family Group”

- 2.2 ตารางสรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลงานทั้ง 2 ชิ้น
- 2.3 สรุปการวิเคราะห์ผลงานเฮนรี มัวร์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เขียน ยิ้มศิริ
 - 3.1 ผลงานของผู้ช่วยศาสตราจารย์เขียน ยิ้มศิริ ที่ได้ศึกษาวิเคราะห์
 - 3.1.1 ผลงานชิ้นที่ 1 “แม่กับลูก”
 - 3.1.2 ผลงานชิ้นที่ 2 “ครอบครัว”
 - 3.2 ตารางสรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลงานทั้ง 2 ชิ้น
 - 3.3 สรุปการวิเคราะห์ผลงานผู้ช่วยศาสตราจารย์เขียน ยิ้มศิริ
4. อาจารย์นนทิวรรณ จันทนะพะลิน
 - 4.1 ผลงานของอาจารย์นนทิวรรณ จันทนะพะลิน ที่ได้ศึกษาวิเคราะห์
 - 4.1.1 ผลงานชิ้นที่ 1 “พ่อพระของลูก”
 - 4.1.2 ผลงานชิ้นที่ 2 “แม่พระของลูก”
 - 4.2 ตารางสรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลงานทั้ง 2 ชิ้น
 - 4.3 สรุปการวิเคราะห์ผลงานอาจารย์นนทิวรรณ จันทนะพะลิน
5. ชาร์ลส์ เรย์ (Charles Ray)
 - 5.1 ผลงานของชาร์ลส์ เรย์ (Charles Ray) ที่เกี่ยวข้องและศึกษาวิเคราะห์
 - 5.1.1 ผลงานชิ้นที่ 1 “Fall ‘91”
 - 5.1.2 ผลงานชิ้นที่ 2 “Family Romance”
 - 5.2 ตารางแสดงการวิเคราะห์ผลงานของชาร์ลส์ เรย์ (Charles Ray)
 - 5.3 สรุปผลการวิเคราะห์งานของชาร์ลส์ เรย์ (Charles Ray)

6. นีน่า เลวี (Nina Levy)

6.1 ผลงานของนีน่า เลวี (Nina Levy) ที่เกี่ยวข้องและศึกษาวิเคราะห์

6.1.1 ผลงานชิ้นที่ 1 “Toss”

6.1.2 ผลงานชิ้นที่ 2 “Husband and Son”

6.2 ตารางแสดงการวิเคราะห์ผลงานของ นีน่า เลวี (Nina Levy)

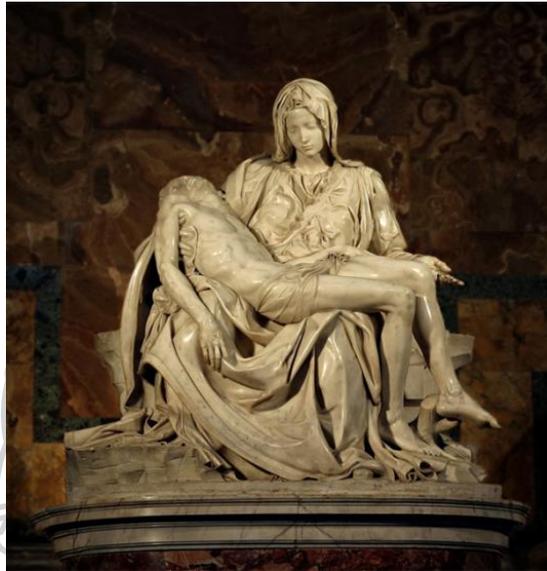
6.3 การสรุปวิเคราะห์ผลงานของ นีน่า เลวี (Nina Levy)

เพื่อการสร้างสรรค์ผลงานอย่างมีประสิทธิภาพทั้งด้านความคิด รูปแบบ และวิธีการ จึงต้องศึกษาผลงานประติมากรรมรูปบุคคลชิ้นสำคัญที่เกิดขึ้นในศิลปะยุคต่างๆ อันได้แก่ ประติมากรรมเรอเนสซองซ์ (Renaissance) ของไมเคิลันเจโล บัวนาโรตี (Michelangelo Buonarotti) ในผลงานปิเอตา ออฟ เซนต์ปีเตอร์ (Pieta of St. Peters) และปิเอตา ออฟ บานดีนี (Pieta of Bandini) ศึกษาประติมากรรมสมัยใหม่ (Modernism) ได้แก่ ผลงานของ เฮนรี มัวร์ (Henry Moore) ที่ส่งอิทธิพลสู่การสร้างสรรค์ประติมากรรมในประเทศไทย โดยการถ่ายทอดความรู้มาทางผู้ช่วยศาสตราจารย์เชียน ยัมศิริ ศึกษาผลงานของอาจารย์นนทิวรรธ จันทนะพะลิน และศึกษาผลงานในกลุ่มประติมากรรมโพสต์โมเดิร์นนิสซึม (Postmodernism) โดยเลือกสรรศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานเกี่ยวข้องกับเรื่องการใช้สัดส่วนเปรียบเทียบคือ ชาร์ล เรย์ (Charles Ray) และศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานที่เกี่ยวกับเรื่องครอบครัว คือ นีน่า เลวี (Nina Levy) ตามลำดับ

1. มิเกลันเจโล บัวนาโรตี (Michelangelo Buonarroti)

1.1 ผลงานที่นำมาศึกษาวิเคราะห์

1.1.1 ผลงานชิ้นที่ 1 ปีเอตา ออฟ เซนต์ปีเตอร์ส (Pieta of St. Peters)

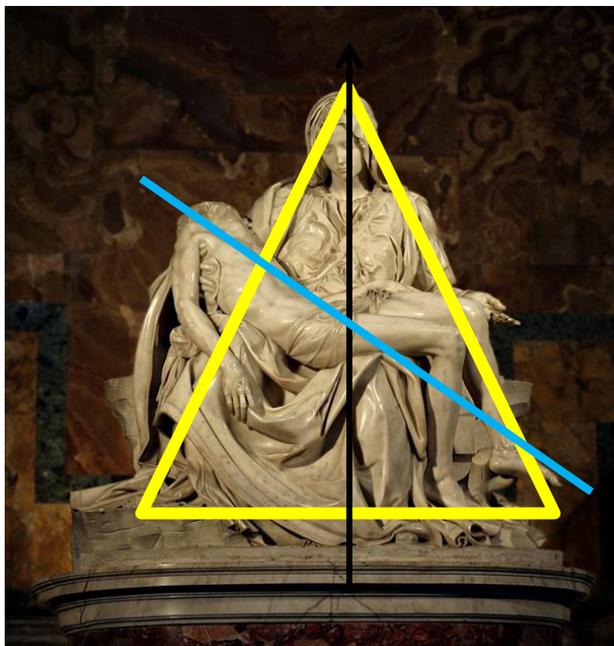

ภาพที่ 3 Michelangelo Buonarroti, *Pieta of St. Peters*, 170 x195 cm.Marble,1498

ที่มา: <http://epilaarte2.blogspot.com/2014/02/miguel-angel-piedad-vaticana.html>

ปีเอตา (ภาษาอิตาลี: [pje 'ta], อังกฤษ: The Pity; 1498–1499) เป็นงานประติมากรรมสลักสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา ทำขึ้นโดยมิเกลันเจโล บัวนาโรตี และตั้งอยู่ในมหาวิหารนักบุญเปโตร ที่นครรัฐวาติกัน โดยเป็นงานชิ้นแรกที่ถูกทำขึ้นโดยศิลปินในหัวเรื่องนี้ รูปสลักถูกสั่งทำให้กับพระคาร์ดินัลชาวฝรั่งเศสที่ชื่อว่า Jean de Bilhères ซึ่งเคยเป็นตัวแทนในกรุงโรม งานประติมากรรมถูกทำขึ้นจากหินอ่อนคาราร่า (Carrara marble) เพื่อเป็นอนุสรณ์สำหรับงานศพของพระคาร์ดินัล ทว่าถูกย้ายไปยังที่

อยู่ปัจจุบันซึ่งอยู่ที่โบสถ์น้อยแห่งแรกทางด้านขวาของทางเข้ามหาวิหารในคริสต์ศตวรรษที่ 18 โดยเป็นผลงานชิ้นเดียวที่มีเกล็ดน้ำปลาได้ลงชื่อไว้²

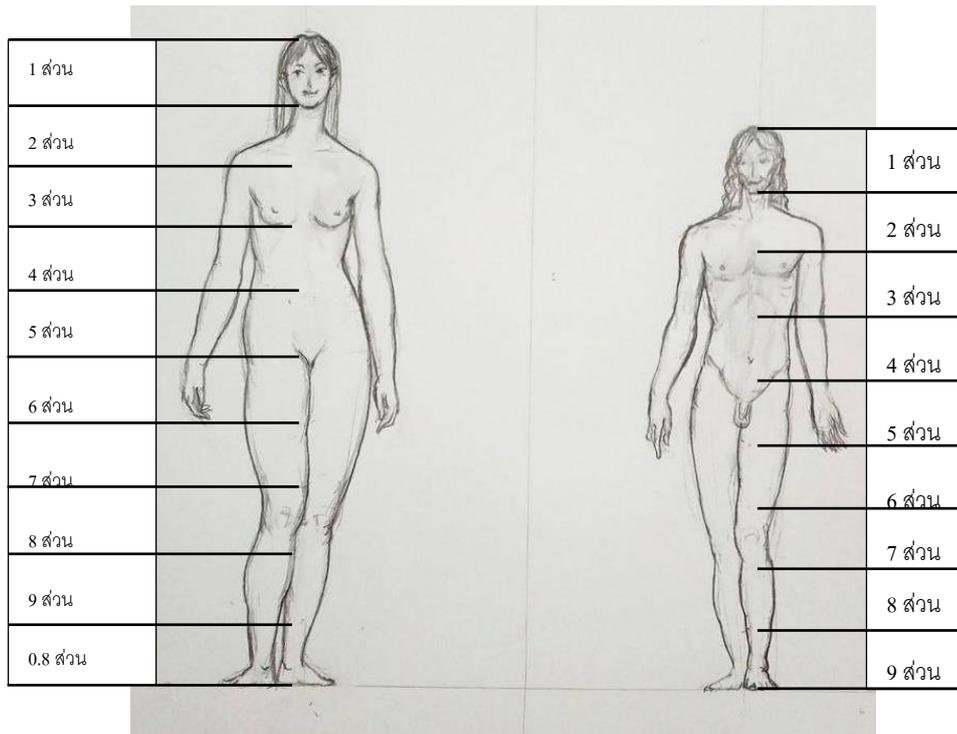

ภาพที่ 4 ภาพแสดงโครงสร้างของผลงานที่เป็นรูปสามเหลี่ยมหน้าจั่วฐานกว้าง
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

การแสดงโครงสร้างของผลงานที่เป็นรูปสามเหลี่ยมหน้าจั่วฐานกว้าง สร้างให้เกิดความรู้สึกมั่นคงแข็งแรง และมีรูปทรงของพระเยซูนอนอยู่ที่หน้าตักในโครงสร้างแนวเฉียง ซึ่งเป็นทิศทางที่ขัดแย้งกันอย่างรุนแรง เป็นการกระตุ้นเน้นความรู้สึกของผู้ดูให้เกิดความสะเทือนใจในเรื่องความตายของพระเยซู

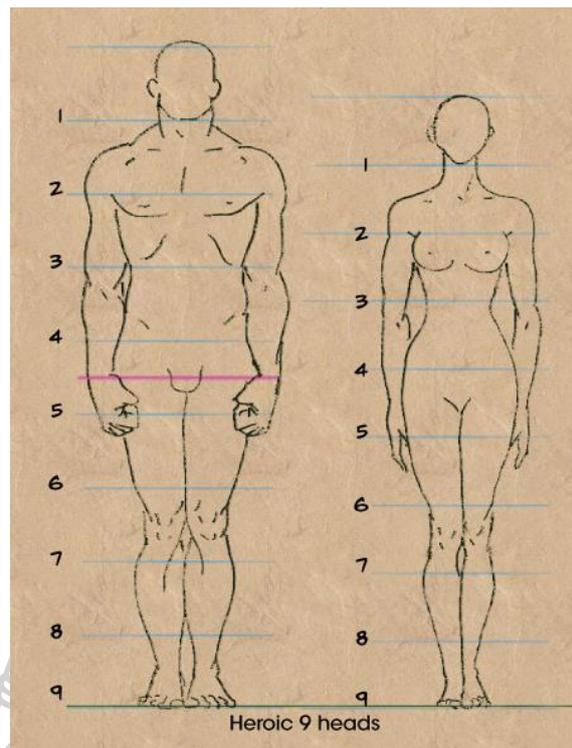
² วิกิพีเดีย สารานุกรมออนไลน์, "ปิเอตา,"

(<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%81,2560>).

ภาพที่ 5 ภาพแสดงสัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างพระแม่มาลีและพระเยซู
ที่มา: ภาพวาดเส้นโดยผู้สร้างสรรค์

การแสดงสัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างพระแม่มาลีและพระเยซู เมื่อศึกษาด้วยการวาดเส้นพบว่าพระแม่มาลีมีสัดส่วน 9.8 ส่วน และพระเยซูมีสัดส่วน 9 ส่วน โดยหาสัดส่วนดังกล่าวได้จากการเทียบตามหลักกายวิภาค เมื่อวัดความยาวจากกระดูกหน้าแข้ง (Tibia) ของทั้งสองรูปก็จะสามารถแสดงให้เห็นถึงความสูงและสัดส่วนที่แตกต่างกันได้ การที่ประติมากรแสดงออกด้วยการสร้างสรรค์ให้รูปทรงของพระแม่มีขนาดใหญ่กว่าพระเยซู สามารถตั้งข้อสันนิษฐานได้ว่า เป็นการทำให้เกิดความรู้สึกว้าพระแม่มาลีเป็นผู้ที่สามารถดูแล และปกป้องพระเยซูผู้เป็นลูกได้

ภาพที่ 6 รูปทรงมนุษย์ที่เป็นอุดมคติมีขนาด 9 ส่วน ทั้งผู้ชายและผู้หญิง
ที่มา: <https://abbastudios.blogspot.com/2016/11/the-ideal-heroic.html>

ผลของการศึกษายังทำให้พบอีกว่ามิเคลันเจโล (Michelangelo) มีการใช้สัดส่วนเปรียบเทียบเพื่อตอบสนองความต้องการทางความคิดโดยไม่ได้อิงความเป็นจริงมากนัก เพราะส่วนมากรูปร่างของผู้ชายมักสูงใหญ่กว่าผู้หญิง แต่เขาใช้ความคิดตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนเป็นตัวนำทางในการทำงานชิ้นนี้ การที่ผลงานดูกลมกลืนกันเป็นเพราะเครื่องแต่งกาย เช่น ผ้าคลุมศีรษะของพระแม่มารี จึงทำให้ศีรษะดูมีขนาดที่ใหญ่ขึ้น แต่ถ้าเขาไม่เผื่อให้หัวพระแม่มารีเล็กไว้ก่อนอาจทำให้ศีรษะใหญ่เกินไปเมื่อมีผ้าคลุมแล้ว

1.1.2 ผลงานชิ้นที่ 2 ปีเอตา บานดินี (Pieta Bandini)

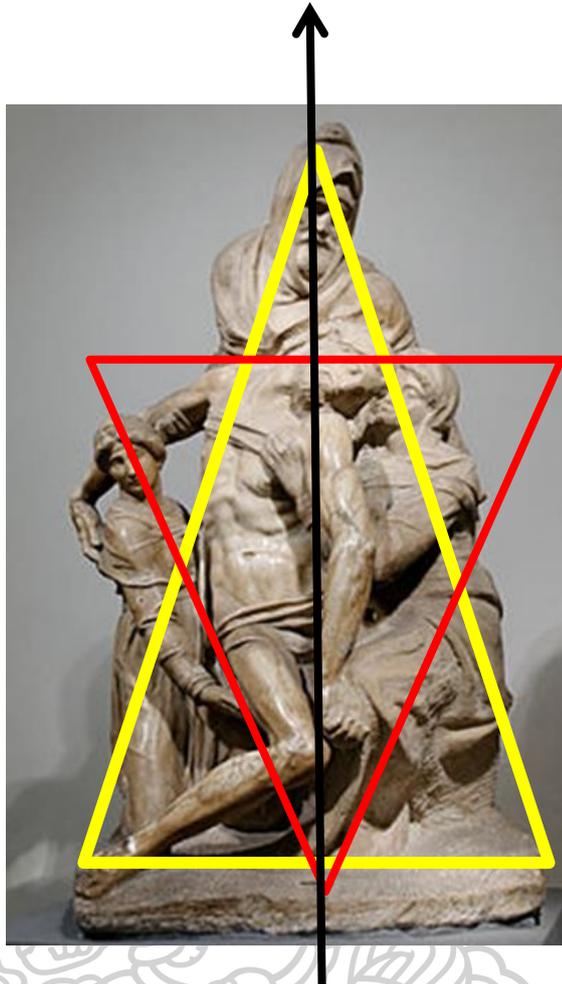

ภาพที่ 7 Michelangelo Buonarotti, *The Deposition (Pieta Bandini)*, 1547–1555, 226 cm., Marble

ที่มา: [https://en.wikipedia.org/wiki/The_Deposition_\(Michelangelo\)](https://en.wikipedia.org/wiki/The_Deposition_(Michelangelo))

ในผลงานชิ้นนี้ประกอบไปด้วยพระคริสต์ที่อยู่ตรงกลาง นิโคเดมัส (Nicodemus) อยู่ด้านบน แมรี แมกดาลเลน (Mary Magdalene) อยู่ด้านซ้าย และพระแม่มารี (The Virgin Mary) อยู่ด้านขวา เป็นผลงานที่แสดงการช่วยพระเยซูลงมาจากไม้กางเขน

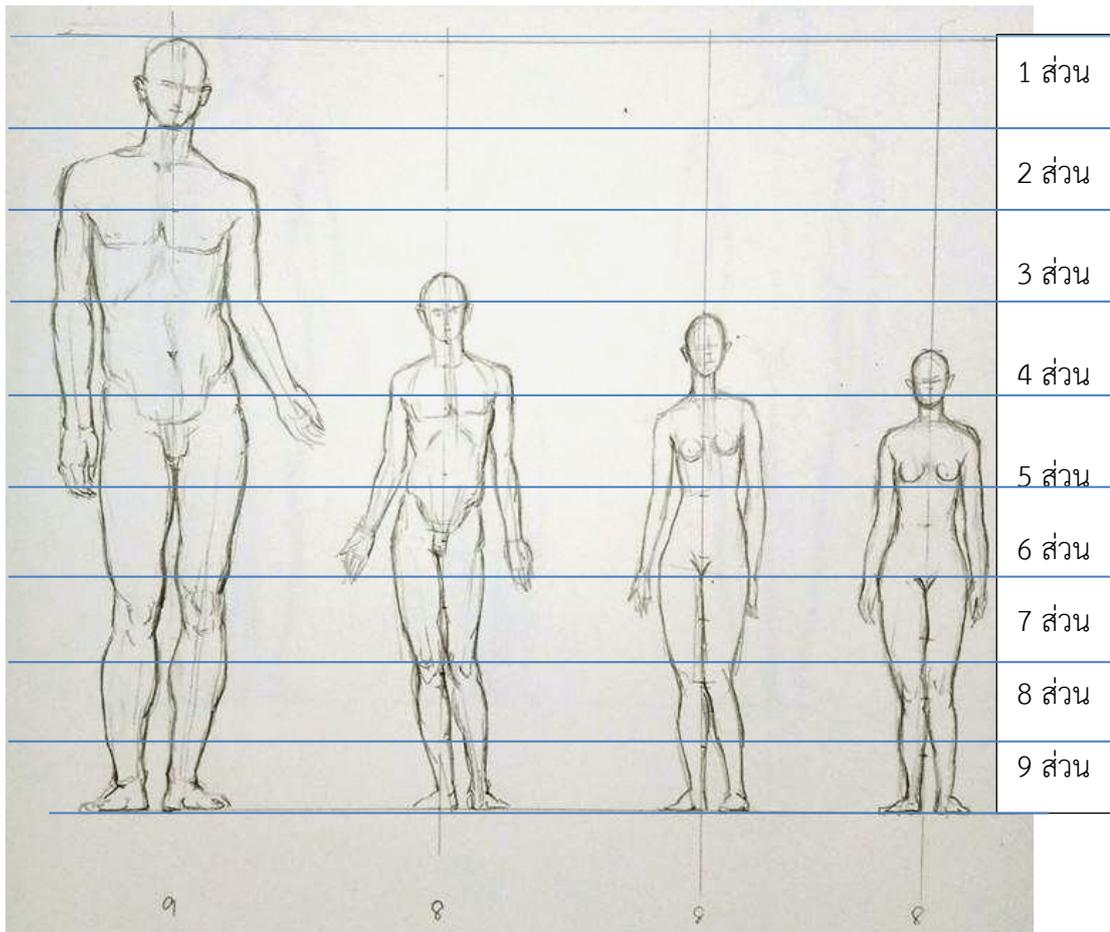
เมื่อศึกษาโครงสร้างของผลงานพบโครงสร้างที่น่าสนใจ คือ เป็นโครงสร้างของรูปทรงสามเหลี่ยม 2 รูปตามภาพที่ 8 ซ้อนกลับหัวกันทำให้นึกถึงรูปทรงของสัญลักษณ์ของศาสนายูดาห์ หรือชาวยิว คือ ดาวของกษัตริย์เดวิดผู้ที่เป็นกษัตริย์พระองค์หนึ่งของชาวยิวตามภาพที่ 9

ภาพที่ 8 แสดงโครงสร้างสามเหลี่ยมที่วางสลับหัวกันแต่อยู่บนเส้นแกนแนวตั้งเดียวกัน
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 9 ดวงดาวของกษัตริย์เดวิด สัญลักษณ์ของศาสนายูดาห์และชาวยิว
ที่มา: https://en.wikipedia.org/wiki/Star_of_David

ภาพที่ 10 ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงที่มีขนาดต่างกัน
ที่มา: ภาพวาดเส้นโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงที่มีขนาดต่างกัน โดย นิโคเดมุส (Nicodemus) มีขนาดใหญ่กว่าจริง 1.5 เท่า พระคริสต์ แมรี แมกดาลเลน (Mary Magdalene) และพระแม่มารีย์ (The Virgin Mary) มีขนาดเท่าคนจริง

1.3 ตารางสรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลงานของมิเกลันเจโล บัวนาโรตี ทั้ง 2 ชิ้น

ตารางที่ 1 ตารางสรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลงานของมิเกลันเจโล บัวนาโรตี

ปัจจัยต่างๆ/ ผลงาน	ผลงานที่ทำการวิเคราะห์	
	 <p data-bbox="616 902 839 936">Pieta of St.Peters</p>	 <p data-bbox="1082 902 1286 936">Pieta of Bandini</p>
แนวความคิด	การแสดงความรักของพระแม่มาเรียต่อพระเยซู	การแสดงความรักของบุคคลทั้ง 3 ต่อพระเยซู
เนื้อหาในผลงาน	-การแสดงออกถึงความอาลัยของแม่คือ พระแม่มาเรียที่มีต่อบุตรชาย คือ พระเยซู เป็นภาพของความสง่างามที่เข้มแข็งด้วยหลักการจัดองค์ประกอบให้องค์ประกอบของผลงานเป็นสามเหลี่ยมที่มีฐานกว้าง	-การแสดงออกถึงการกำลังช่วยพระเยซูลงจากกางถูกตรึงบนไม้กางเขน ทุกคนจึงมีท่าทางที่ช่วยกันออกแรงด้วยความทะนุถนอม
เทคนิคการสร้างสรรค	-การแกะสลักหินอ่อนสีขาวก้อนเดียว แสดงความสามารถด้านการสลักหินอ่อนที่ทำให้หินที่แข็งแสดงออกถึงความนุ่มนวล	-การแกะสลักหินอ่อนสีขาวก้อนเดียว แสดงความสามารถด้านการสลักหินอ่อนที่ทำให้หินที่แข็งแสดงออกถึงความนุ่มนวล
การใช้ขนาดและสัดส่วนในรูปทรงมนุษย์	-มีการขยายขนาดของพระแม่มาเรียให้มีขนาดใหญ่กว่าพระเยซูเพื่อให้เห็นถึงพลังของขนาดที่สามารถรองรับร่างของพระเยซูได้อย่างง่ายดาย	-มีการลดหลั่นของขนาดตามเพศและวัยอย่างสัมพันธ์กันของบุคคลต่างๆ ที่เป็นส่วนประกอบในผลงาน

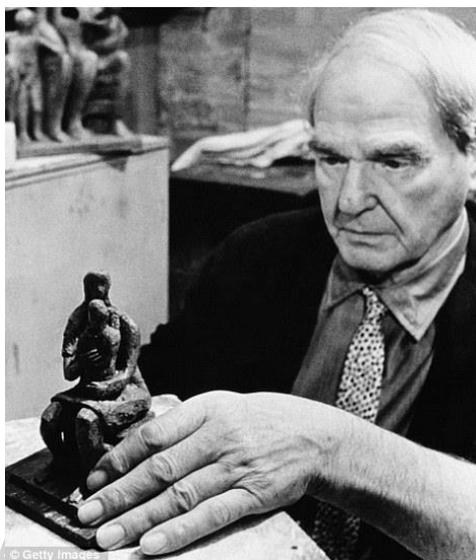
1.4 การสรุปวิเคราะห์ผลงานมิเคลันเจโล บัวนาโรตี

- 1) เป็นการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อรับใช้ความเชื่อทางศาสนาคริสต์
- 2) ใช้องค์ประกอบทางศิลปะในการตอบโจทยตามเป้าหมายที่ผู้สร้างได้กำหนดไว้ โดยสามารถควบคุมส่วนประกอบต่างๆ ของผลงาน
- 3) การแกะสลักด้วยหินอ่อนเป็นเทคนิควิธีการที่มิเคลันเจโลเลือกใช้เสมอในการสร้างผลงานประติมากรรม และเขาสามารถควบคุมธรรมชาติของหินได้เป็นอย่างดี
- 4) รูปทรงมนุษย์ในผลงานของมิเคลันเจโลมักมีสัดส่วนที่เป็นอุดมคติ อาจเป็นเพราะผลงานของเขาส่วนมากสร้างขึ้นเพื่อศาสนาจึงเป็นการเน้นถึงความสง่างามให้เกินกว่าความเป็นจริงได้อย่างงดงาม

มิเคลันเจโล บัวนาโรตี เป็นศิลปินที่นึกถึงเป็นคนแรก สร้างสรรค์ผลงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของความรักระหว่างแม่กับลูกในผลงาน “ปีเอตา” (Pieta of St.Peter) มีการใช้สัดส่วนเปรียบเทียบในการสร้างสรรค์ผลงาน และมีการใช้ความเป็นกึ่งอุดมคติที่ไม่ได้อิงความเหมือนจริงมากนักนำมาสร้างสรรค์ผลงานร่วมด้วย โดยเนื้อหาเป็นเรื่องเกี่ยวกับความศรัทธาในศาสนา และเน้นเรื่องของความสง่างามในผลงานประติมากรรมที่น่าเสนอ

2. เฮนรี มัวร์ (Henry Moore)

ภาพที่ 11 เฮนรี มัวร์ กำลังร่างผลงานชุด “Mother and Child”
ที่มา: <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2079128/Yachts-guitars-fine-wine-Henry-Moore-As-belts-tighten-families-pawn-times-cash.html>

เฮนรี มัวร์ ประติมากรชาวอังกฤษ เกิดเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม ปีค.ศ.1898 ที่เมือง Castleford Yorkshire ได้รับการสนับสนุนในการศึกษาศิลปะตั้งแต่ยังเยาว์วัย ในระหว่างการเรียนระดับมัธยมศึกษาก็ได้ฉายแววความสามารถพิเศษทางศิลปะได้อย่างโดดเด่น จนทำให้ครูสอนวิชาศิลปะได้เล็งเห็นคุณค่าและได้สนับสนุนเขาอย่างเต็มที่มาโดยตลอด เมื่ออายุ 18 ปีเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาแล้วครูสอนศิลปะก็ได้เชิญมาร่วมสอนวิชาศิลปะที่โรงเรียนเดิม³ ด้วยความสามารถของเฮนรี ทำให้เขาได้รับทุนการศึกษาให้เข้าศึกษาที่ราชวิทยาลัยศิลปะ (Royal College of Art) ประเทศอังกฤษ และได้รับทุนให้ศึกษาในมหาวิทยาลัยลีดส์ (Leeds School of Art) ต่อเนื่องอีกเป็นเวลา 2 ปี เฮนรี มัวร์ เป็นประติมากรอังกฤษคนสำคัญของศตวรรษที่ 20 และยุคศิลปะสมัยใหม่ (Modernism) ผลงานของเขาได้รับการจัดแสดงในหอศิลป์ และในพิพิธภัณฑ์ที่สำคัญ รวมไปถึงมีผลงานที่ได้ติดตั้งอยู่ในที่กลางแจ้งมากมายหลายชิ้น หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 เขาได้รับรางวัลชนะเลิศในเทศกาลศิลปะเวนิสเบียนนาเล่ (Venice Biennale) ที่เมืองเวนิส ประเทศอิตาลี ในปี 1948 อีกด้วย

³ Will Grohmann, **The Art of Henry Moore** (Berlin: Thames and Hudson), 15.

แนวทางการสร้างสรรค์ศิลปะช่วงแรก เฮนรีสนใจผลงานประติมากรรมของปิกัสโซ่ (Pablo Picasso) อเล็กซานเดอร์ อาคิเพนโก (Alexander Archipenko) และคอนสแตนติน บราคูซี (Constantin Bracusi) ซึ่งเป็นผลงานที่มีลักษณะเป็นนามธรรม เขาคิดว่าความเป็นนามธรรมเป็นส่วนลึกของความเป็นมนุษย์ สามารถแสดงออกได้ถึงความรู้สึก รูปทรงนามธรรมสามารถเข้าถึงจิตวิญญาณ ความคิดของผู้คนได้ดีที่สุด ตรงที่สุดและเร็วที่สุด⁴ ในความเป็นนามธรรมอาจถือเป็นรูปแบบของการแสดงออกตามยุคของความนิยม ด้วยเพราะในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นยุคของการให้ความสำคัญของแก่นแท้ทางความคิด ความรู้สึก และปล่อยวางความเป็นจริงที่เป็นเพียงเปลือกภายนอกออกไป ช่วงเวลาชีวิตของเฮนรี มัวร์ ถือว่าเป็นยุคทองของการแสดงออกอย่างนามธรรม และเขาเป็นหนึ่งในศิลปินชั้นนำของความเชื่อนี้ นอกจากนี้ที่เฮนรี มัวร์ จะสร้างงานแนวนามธรรมแล้ว ก็ยังสร้างผลงานแนวกึ่งนามธรรมด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งถือเป็นศิลปินที่มีแนวทางและรูปแบบที่หลากหลาย เช่น แนวเรื่องสงครามนักรบ แนวเรื่องความรักชายหญิง และแนวเรื่องครอบครัวที่ประกอบไปด้วยเรื่องแม่และลูก และเรื่องพ่อแม่ลูก ซึ่งเป็นแนวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ “ชีวิตพ่อ การปกป้องจากลูก” ซึ่งได้เลือกวิเคราะห์ผลงานของเฮนรีมัวร์ ดังนี้

2.1 ผลงานที่นำมาศึกษาวิเคราะห์

2.1.1 ผลงานชิ้นที่ 1 “Mother and Child”

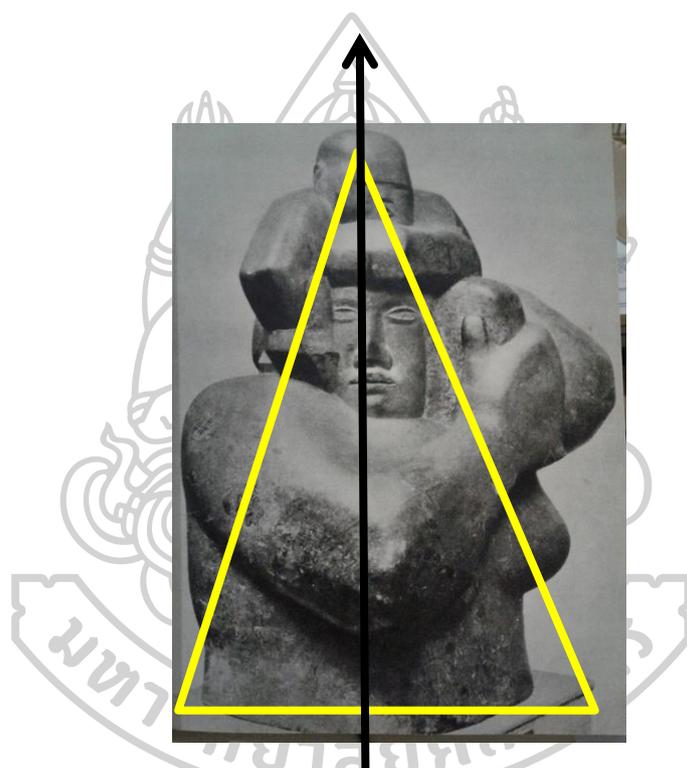

ภาพที่ 12 Henry Moore, *Mother and Child*, 40 cm., Hornton stone, 1929

ที่มา: The Art of Henry Moore, (Berlin: Rembrandt Verlag Berlin, 1960, 35).

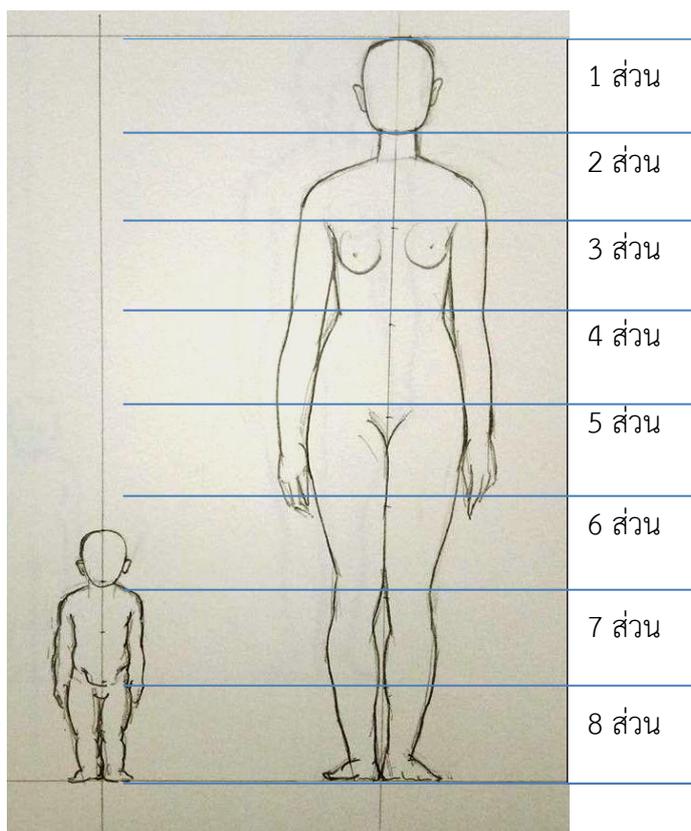
⁴ Henry Moore : *From the inside Out : Plasters, Carvings and Drawings* / Edited by Claude Allemand-Cosneau, Manfred Fath and David Mitchinson, (New York :: Prestel, 1996).

ในปีค.ศ.1921 เฮนรี มัวร์ ได้ย้ายไปสอนที่ราชวิทยาลัยศิลปะ และได้เริ่มศึกษาผลงานศิลปะแบบดั้งเดิม (Primitive Art) ใน British Museum เช่น งานศิลปะอียิปต์ ศิลปะซูเมเรียน ศิลปะแอฟริกัน ศิลปะโอเซเนียน ศิลปะเอสกิโม และศิลปะอเมริกันเหนือ-ใต้ โดยศึกษาด้วยวิธีการวาดเส้น เพื่อศึกษาเรื่องความงามที่สัมพันธ์กับวัสดุในการสร้างผลงานและจิตวิญญาณที่ซ่อนอยู่ในงานเหล่านั้น ส่งผลให้ผลงาน “Mother and Child” ที่สร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1929 จึงมีลักษณะที่เป็นแบบประติมากรรมมายัน (Mayan) ตามภาพที่ 12 อันมีลักษณะรูปทรงเป็นมวลงปริมาตรที่บิดัน มีเครื่องประดับอยู่บนศีรษะซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างรูปทรงของลูกที่กำลังซึ่คอแม่ขึ้นนี้

ภาพที่ 13 แสดงโครงสร้างสามเหลี่ยมที่มียอดบนสุดเป็นรูปทรงของลูก แสดงถึงการให้ความสำคัญโดยการวางตำแหน่งของรูปทรงให้อยู่ในจุดนำสายตา
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

แนวความคิดเรื่องแม่และลูกในผลงาน “Mother and Child” เป็นเรื่องที่เฮนรี มัวร์เริ่มสร้างขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ.1929 เป็นแนวทางที่ขนานควบคู่ไปกับรูปแบบอื่นๆ เช่น รูปคนนอน (Reclining Figure) และเป็นจุดเริ่มต้นในการใช้รูปทรงคู่ ซึ่งปกติจะแสดงออกด้วยการใช้รูปทรงเดี่ยวมาโดยตลอด มักเป็นผลงานที่สร้างจากการแกะสลักหินก้อนเดียวกัน และทำให้เห็นรูปทรงที่แบ่งแยกจากกัน เช่น รูปทรงแม่กับลูกในงานชิ้นนี้เป็นการแสดงออกถึงความเชื่อในธรรมชาติของแม่ผู้เป็นที่รักของลูก

ภาพที่ 14 ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงที่มีขนาดและสัดส่วนสมส่วนตามธรรมชาติของคนอังกฤษ โดยรูปทรงแม่ 8 ส่วนและรูปทรงลูก 5 ส่วน

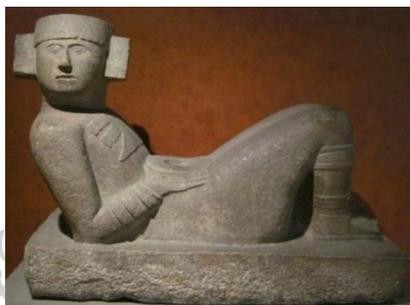
ที่มา: ภาพวาดเส้นโดยผู้สร้างสรรค์

ในงานชุดนี้เริ่มมาจากช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 ประมาณปี 1914-1918 เฮนรี มัวร์ได้พบเห็นผู้คนที่ต้องหลบภัยสงคราม และมาอาศัยอยู่รวมกันที่สถานีรถไฟใต้ดิน ซึ่งถือเป็นสถานที่ที่ปลอดภัยที่สุดจากการทิ้งระเบิดในช่วงเวลานั้น การพบเห็นผู้คนที่อยู่ในภาวะกึ่งนั่งกึ่งนอนด้วยความทุกข์กังวลใจ และการเห็นแม่ที่กำลังให้นมลูกแสดงถึงความรัก ความห่วงหาพัน ผู้คนที่กำลังนอนห่อคลุมลำตัวด้วยผ้าห่มเพื่อปกป้องจากความหนาวเย็น ทำให้มองดูเหมือนศพที่กำลังถูกห่อไว้ ภาพเหล่านี้เขาเห็นจนเป็นเรื่องปกติ และเป็นภาพที่ขับเคลื่อนความรู้สึกของเขาให้ลงไปในช่วงลึกของสัจธรรมของชีวิตมนุษย์⁵

ในผลงานชิ้นนี้ได้แสดงออกด้วยมวลและปริมาตรที่อิมเต็มของรูปทรง ความเป็น 3 มิติที่ใช้วิธีการให้รูปทรงเหลือม ทับแทรกเข้าไปหารูปทรงแม่ที่เป็นศูนย์กลาง รูปทรงของลูกที่เกาะอยู่บน

⁵ Grohmann Will, ". The Art of Henry Moore. Berlin," *Thames and Hudson*. 137-139

ศีรษะถือเป็นส่วนที่สำคัญและสูงสุดของร่างกาย ทำให้ดูเป็นรูปทรงที่เป็นกำแพงปกป้องใบหน้าของแม่ไว้ รูปทรงเด็กเป็นรูปทรงที่สำคัญตั้งอยู่บนไหล่ถูกทำให้โค้งอ้อมปิดเฉพาะบริเวณศีรษะโดยเปิดแต่ใบหน้าไว้ และรูปทรงลูกเป็นรูปทรงที่เน้นความเป็นเหลี่ยมมาก ทำให้เกิดความรู้สึกแข็งแรงและมีความขัดแย้งอยู่บ้างกับส่วนลำตัวของรูปทรงแม่ที่เป็นปริมาตรความโค้งงอ

ภาพที่ 15

Chac Mool, Chichen Itza, Yucatan State, Mexico

ที่มา:

<http://byricardomarcenaroi.blogspot.com/2013/10/cuento-carlos-fuentes-chac-mool>

2.1.2 ผลงานชิ้นที่ 2 “Family Group”

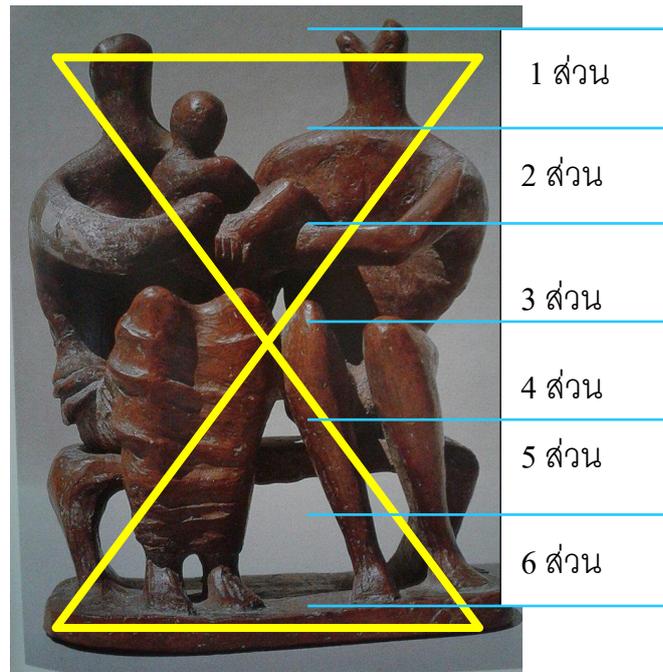

ภาพที่ 16

Henry Moore, Family Group, 15 cm., terracotta, 1945.

ที่มา:

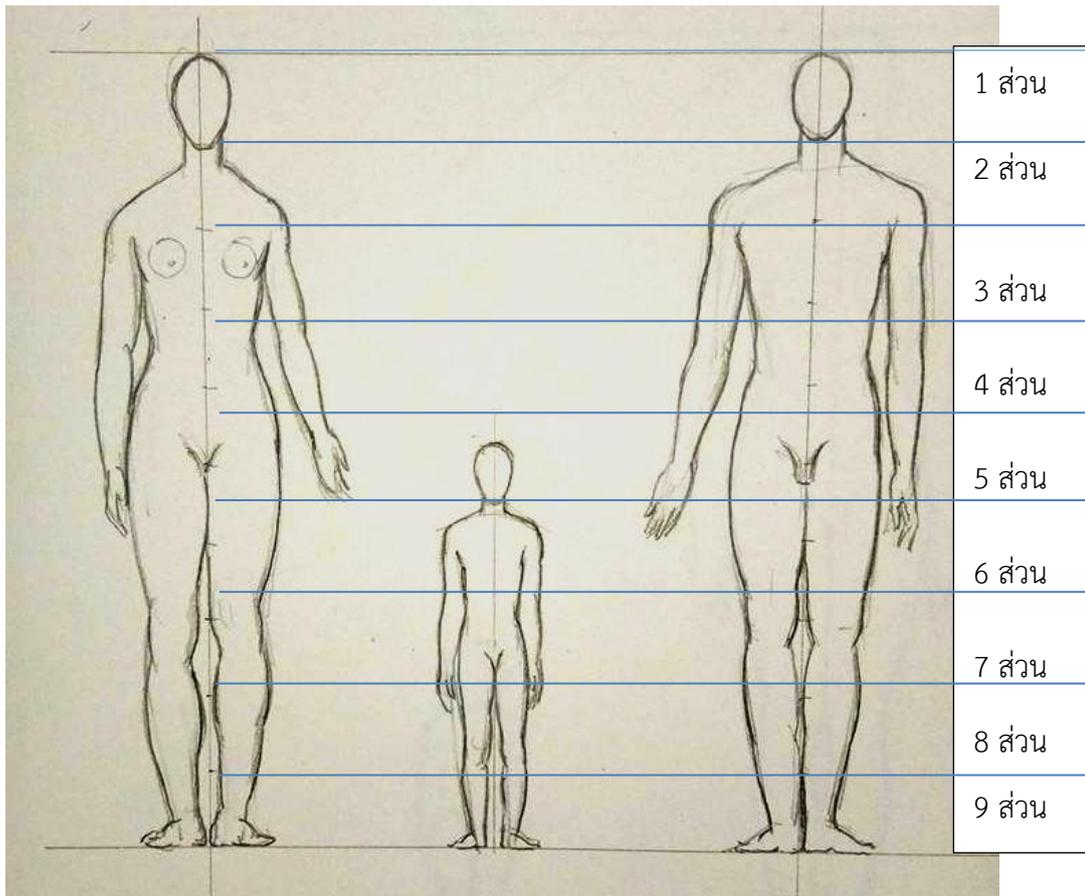
Claude Allemand- Cosneau, Manfred Fath and David Mitchinson, **Henry Moore: From inside out** (New York: Prestel, 1996) 113.

ภาพที่ 17 แสดงโครงสร้างรูปทรงนาฬิกาทราย และรูปทรงพ่อและแม่มีขนาด 9 ส่วน
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ในปี ค.ศ. 1946 เป็นช่วงเวลาสำคัญที่เขาได้จัดนิทรรศการแสดงผลงานย้อนหลัง และเป็นการแสดงงานครั้งแรกในประเทศอเมริกาที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะสมัยใหม่ เมืองนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นปีที่เขาสูญเสียแม่ผู้เป็นที่รักยิ่ง แต่เขาก็ได้รับของขวัญชิ้นใหญ่กลับมานั่น คือ เขามีลูกสาว จากเรื่องราวดังกล่าวมีส่วนให้ผลงานของเฮนรี่ได้เปลี่ยนแปลงจากการสร้างรูปทรงเดี่ยวเป็นการใช้รูปทรงที่เป็นกลุ่ม รูปทรงครอบครัวที่มีพ่อแม่ และลูก โดยได้เริ่มสร้างรูปทรงที่มีความเป็นนามธรรมมากขึ้น

ผลงานที่นำมาวิเคราะห์ชิ้นนี้มีความน่าสนใจมากที่เป็นงานแนวรูปแบบครอบครัว แต่ทำขึ้นก่อนปีเกิดของลูกสาว 1 ปี นั่นอาจหมายความว่า การที่ได้รับทราบว่าภรรยาตั้งครรภ์ เขาก็เกิดแรงขับเคลื่อนในจิตใจขึ้นมา จนทำให้เกิดงานแนวครอบครัวขึ้นมาหลายชิ้นก่อนที่ลูกสาวของเขาจะเกิดเสียอีก ความตื่นเต้นในการที่จะได้เป็นพ่อนี้ทำให้เกิดรูปแบบใหม่ขึ้นมาอีกลักษณะหนึ่ง คือ แนวรูปทรงครอบครัวที่มีพ่อแม่ และลูก ซึ่งมีความแตกต่างจากผลงานชิ้นที่ 1 ตรงที่ในงานชิ้น “mother and Child” เขาสร้างขึ้นโดยได้รับแรงบันดาลใจจากแม่ และตัวเขาเอง แต่ในผลงานชิ้นที่ 2 เขาได้รับแรงบันดาลใจจากภรรยาและลูกสาวของเขานั่นเอง

ภาพที่ 18 ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงที่มีขนาดและสัดส่วนที่เป็นอุดมคติ สมส่วนระหว่างรูปทรงพ่อ รูปทรงแม่ 9 ส่วน และรูปทรงลูก 6 ส่วน

ที่มา: ภาพวาดเส้นโดยผู้สร้างสรรค์

2.2 ตารางวิเคราะห์ผลงานเฮนรี มัวร์ (Henry Moore)

ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์ผลงานเฮนรี มัวร์ (Henry Moore)

ปัจจัยต่างๆ	ผลงานที่นำมาวิเคราะห์	
		
แนวคิด	-แม่เป็นผู้นำ เป็นผู้ที่มีความหนักแน่น เข้มแข็ง เป็นผู้ที่รักและห่วงหา งวลูกตั้ง ชีวิตของตนเอง	-ความรัก ความอบอุ่นในครอบครัว
เนื้อหาในผลงาน	-การแสดงถึงความรักของแม่ที่มีให้กับ ลูก ซึ่งเขาใช้การวางตำแหน่งของลูก ให้อยู่เหนือศีรษะของแม่ ซึ่งถือเป็น การให้ความสำคัญกับความรักที่แม่มี ให้ลูกว่าลูกมีความสำคัญยิ่งกว่าชีวิต ของแม่	-การแสดงออกถึงความอบอุ่นใน ครอบครัวของเขามีครอบครัวเล็กๆ อยู่ ดูแลกันระหว่างพ่อแม่และลูกน้อย ทุก คนอยู่ด้วยกัน มีกิจกรรมร่วมกันอย่าง เกื้อกูลกันมีความสุข สนุกสนาน
เทคนิคการ สร้างสรรค์	-ผลงานชิ้นนี้ทำด้วยการแกะสลักจาก หินชนิดหนึ่งที่ชื่อ Hornton stone เป็นหินปูนสีน้ำตาล ที่อยู่ในเมือง ฮอว์ตัน ประเทศอังกฤษ ที่ให้ ความรู้สึก คงทน หนักแน่น ถาวรให้ ความรู้สึก ที่สัมพันธ์กันกับ แนวความคิดของผลงานชิ้นนี้ที่ประติ มากรได้วางไว้ ในเรื่องของความเป็น แม่ที่มีความเข้มแข็ง	-ผลงานทำจากดินเผา เป็นวัสดุที่แข็งแรง แต่สามารถแตกหักได้ การใช้ดินเผายัง เป็นการบ่งบอกถึงการแสดงออกอย่าง ฉับพลัน เพราะดินสามารถตอบสนอง ความคิดได้อย่างรวดเร็ว ใช้เวลาในการ ทำงานสั้น และมีความแตกต่างอย่าง ชัดเจนกับการทำงานด้วยการปั้นปูน ปลาสเตอร์ที่ต้องมีการเตรียมการหลาย ขั้นตอน เช่น การเตรียมโครงสร้างเหล็ก ภายใน การเตรียมบุตะแกรงเพื่อเป็นที่

		ยึดเกาะของปูน ในขั้นตอนเหล่านี้กินเวลามากและไม่สามารถตอบสนองความต้องการอย่างรวดเร็วได้ดังที่จะเห็นได้จากงานในชุดนี้ที่มีขนาดเล็กจะสร้างด้วยดินเผาทั้งสิ้น
การใช้ขนาดและสัดส่วนในรูปทรงมนุษย์	-ผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานแกะสลักหินชิ้นแรกๆ ที่เขาสร้างขึ้นจึงยังมีขนาดไม่ใหญ่มากนัก เพื่อการควบคุมให้การแกะสลักหินเป็นไปตามเป้าหมาย ซึ่งถือเป็นผลงานชิ้นแรกๆ ที่มีแนวทางการค้นหาที่น่าสนใจ ซึ่งขนาดและสัดส่วนมีความสัมพันธ์กันกับขนาดสัดส่วนของรูปทรงแม่และลูก -มีการเพิ่มปริมาตรของทั้งแม่และลูกเพื่อเป็นการแสดงออกถึงพลังของมวลและปริมาตรของประติมากรรม	-ผลงานชิ้นนี้มีสัดส่วนที่สัมพันธ์กับความเป็นอุดมคติ กล่าวคือ สัดส่วนของความ เป็นเพศชายและเพศหญิงปกติมักแสดงออกด้วยการสร้างให้ผู้ชายตัวใหญ่กว่าผู้หญิง แต่ในงานชิ้นนี้ทั้งพ่อและแม่ ลักษณะใกล้เคียงกัน มีความสูงเท่ากัน ต่างกันเพียงเครื่องนุ่งห่ม และบริเวณใบหน้าที่เน้นความแปลกออกไปบนใบหน้าของพ่อ วิเคราะห์ได้ว่า เฮนรี มัวร์ เป็นคนที่ให้เกียรติและให้ความเท่าเทียมกันของภรรยา

2.3 การสรุปวิเคราะห์ผลงานของเฮนรี มัวร์

จากการได้วิเคราะห์ผลงานของเฮนรี มัวร์ ทั้งสองชิ้นพบว่า

- 1) มีความสัมพันธ์กันในเรื่องการแสดงออกของมวล และปริมาตรที่ทึบแน่นของรูปทรง
- 2) เป็นการแสดงออกเกี่ยวกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตส่วนตัว เรื่องภายในครอบครัวของศิลปิน ปราศจากปัจจัยสิ่งเร้าภายนอก หรือเรื่องราวทางสังคม
- 3) เป็นผลงานประติมากรรมที่แสดงออกถึงความเป็น 3 มิติ โดยใช้รูปทรงมนุษย์เป็นสื่อซึ่งทำให้เกิดด้านหน้า ด้านข้างทั้งสอง และด้านหลัง ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความเป็นมนุษย์ มีความแตกต่างจากผลงานนามธรรมที่มีมิติในการมองมากกว่า

4) การใช้วัสดุที่มีความคงทนเป็นการแสดงออกในยุคนี้ และสามารถสื่อถึงคุณค่าของวัสดุให้มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับเรื่องราวทำให้เกิดความรู้สึกว่าศิลปินมีความจริงจัง และจริงจังกับเรื่องราวที่กำลังนำเสนอ

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เขียน ยิ้มศิริ

ในช่วงศิลปะสมัยใหม่เริ่มหยั่งรากลึกในประเทศไทยในช่วงพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 มีความต้องการประติมากรเพื่อสร้างผลงานประติมากรรมอนุสาวรีย์เพื่อติดตั้งในสถานที่สำคัญต่างๆ ในประเทศไทย พระองค์จึงมีพระราชประสงค์ให้คัดเลือกประติมากรจากประเทศอิตาลีเพื่อเข้ารับราชการในสยามประเทศ ซึ่งศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี เป็นผู้ได้รับคัดเลือกจากการสอบคัดเลือกในครั้งนั้น ในขณะที่มีงานล้นมือในการสร้างอนุสาวรีย์ ศาสตราจารย์ศิลป์ จึงได้เริ่มมีความต้องการก่อตั้งโรงเรียนศิลปะ เพื่อผลิตบัณฑิตทางด้านศิลปะมาช่วยสรรค์สร้างผลงานประติมากรรมร่วมกับท่าน ซึ่งต่อมาท่านได้ก่อตั้งโรงเรียนประณีตศิลปกรรมในปี 2477 และเป็นท่านหนึ่งที่ร่วมก่อตั้งมหาวิทยาลัยศิลปากรขึ้นในปี 2486

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรีทุ่มเทกำลังกายกำลังใจเพื่อสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมไว้มากมาย เช่น พระปฐมบรมราชานุสาวรีย์ขนาด 3 เท่าพระองค์จริงเป็นผลงานชิ้นแรกที้ออกแบบปั้นโดยท่าน และนำไปหล่อที่ประเทศอิตาลี พระราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวขนาด 3 เท่าพระองค์จริงประดิษฐานด้านหน้าสวนลุมพินี อนุสาวรีย์วีรชนท้าวสุรนารีขนาดเท่าจริงติดตั้งที่กลางเมืองนครราชสีมา และมีผลงานตามมามากมายควบคู่ไปกับการสอนในมหาวิทยาลัยศิลปากร ในช่วงสุดท้ายชีวิต ท่านป่วยเป็นโรคมะเร็งในระบบทางเดินอาหาร เสียชีวิตลงในวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2505⁶ หลังจากศาสตราจารย์ศิลป์เสียชีวิตลงผู้ช่วยศาสตราจารย์เขียน ยิ้มศิริ ก็เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนในส่วนของการสอนที่มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เขียน ยิ้มศิริ เกิดวันที่ 22 พฤษภาคม ๒๔๖๕ ที่ธนบุรี ภายหลังจากจบชั้นมัธยมศึกษา 6 จากโรงเรียนอัมรินทร์โฆสิต ได้เข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนประณีตศิลปกรรม พ.ศ. 2493 ได้รับทุนกระทรวงศึกษาธิการไปศึกษาวิชาประติมากรรมที่ Chelsea School of Art ในกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ภายใต้อการดูแลและแนะนำของ Henry Moore เป็นเวลา 1 ปี ต่อมาในปี พ.ศ. 2496 ได้รับทุนจากรัฐบาลอิตาลี ไปศึกษาประติมากรรมและประวัติศาสตร์ศิลป์ ณ สถาบันศิลปะแห่งกรุง

⁶ สมาคมศิษย์เก่าศิลปศึกษา-ช่างศิลป์, พีระสี 40 ปี ศิลปศึกษาช่างศิลป์ (กรุงเทพฯ: ม.ท.ป., 2536).

โรม (Academy of Fine Arts of Rome) ในปี พ.ศ. 2496 ได้รับการยกย่องเป็นศิลปินชั้นเยี่ยม สาขา ประติมากรรม พ.ศ. 2507 รักษาการในตำแหน่งคณบดีคณะจิตรกรรมและประติมากรรมสืบต่อจาก ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี และถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2514 รวมอายุได้ 49 ปี ⁷

3.1 ผลงานของผู้ช่วยศาสตราจารย์เชียน ยิ้มศิริ ที่ได้ศึกษาวิเคราะห์มี 2 ชิ้นดังนี้

3.1.1 ผลงานชิ้นที่ 1 “แม่และลูก”

ภาพที่ 19 เชียน ยิ้มศิริ, แม่กับลูก, 40 x 55 x 85 ซม., บронซ์, 2494

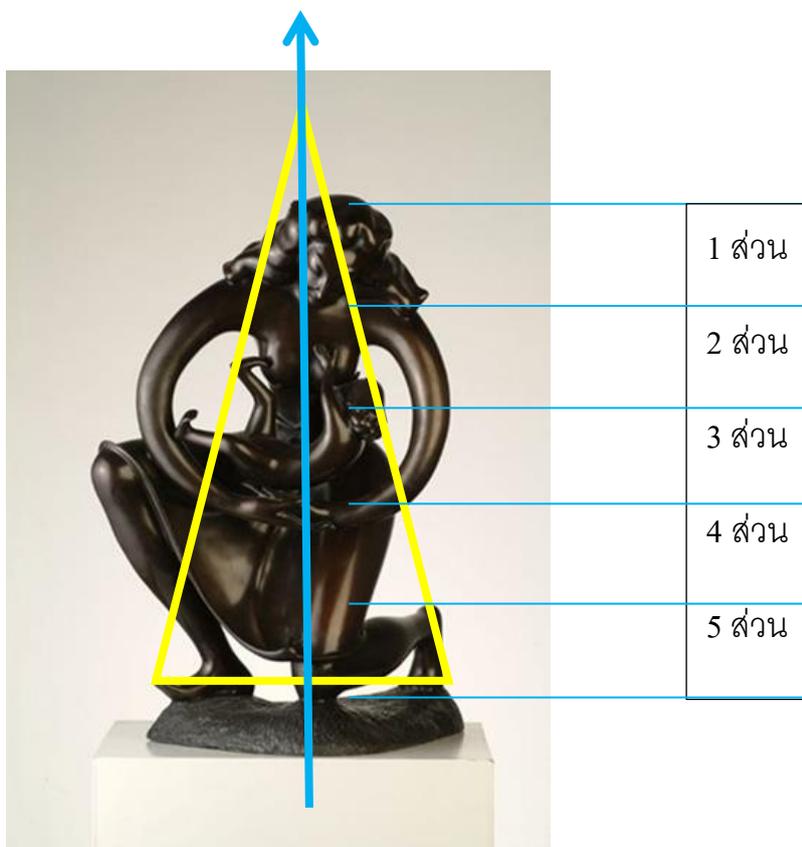
ที่มา: http://www.rcac84.com/portfolio_page/แม่กับลูก

ผลงานชิ้นนี้แสดงการถ่ายทอดความรู้สึกของคนที่มีความผูกพันของมารดาผู้ให้กำเนิด ด้วยการบรรจงสร้างให้วงแขนที่โอบอุ้มลูกนั้นเป็นสัญลักษณ์ของความอบอุ่น การปกป้อง เป็นความรักอันสูงส่งของมารดาพึงมีต่อบุตร ⁸

⁷ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์, "กระจง,"

<http://www.virtualmuseum.finearts.go.th/nationalgallery/index.php/th>

⁸ เรื่องเดียวกัน.

ภาพที่ 20 แสดงโครงสร้างและสัดส่วนของผลงาน
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

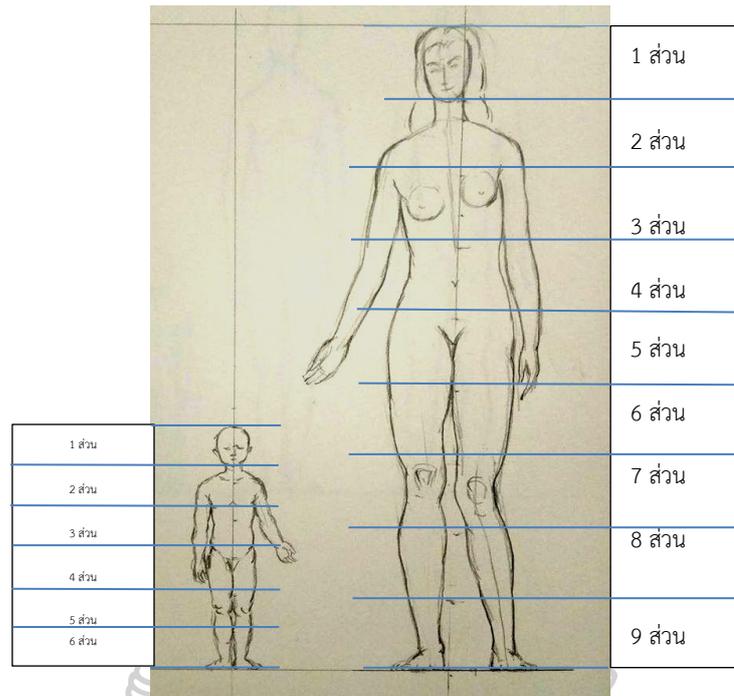
การจัดวางองค์ประกอบอยู่ในรูปทรงสามเหลี่ยมที่มีฐานมั่นคง การแสดงอาการดูแลลูกของแม่อยู่ในท่ากึ่งนั่ง และกำลังลุกขึ้นพร้อมลูกที่อยู่ในอ้อมกอดขึ้นจากพื้นแล้วให้นม เป็นแสดงความรู้สึกถึงการให้ชีวิต ให้ความรักความอบอุ่น

สรีระของรูปทรงแม่มีความสง่างาม และสมส่วนความเป็นหญิงสาว โดยมีสัดส่วน 7.5 ส่วนตามหลักการกายวิภาค ตามภาพที่แสดงนี้เป็นตัวเลขสัดส่วนในท่ากึ่งนั่ง แสดงให้เห็นสัดส่วนทั้งด้านซ้าย และด้านขวา เมื่อนำสัดส่วนทั้งสองมารวมกันก็จะเป็นสัดส่วน 7.5 ส่วน นอกจากนี้ในทางกายวิภาคยังมีการสร้างสรรค์บริเวณแขนของแม่ให้โค้งเกือบเป็นวงกลม เพื่อเป็นบริเวณที่ใช้เน้นจุดเด่นของผลงานนั่นคือรูปทรงของลูกตามภาพที่ 21

ใช้พื้นที่ว่างใต้อ้อมกอดวงแขนของแม่ เพื่อเน้นรูปทรงลูกให้ปรากฏชัดเจนมากขึ้นเพราะถ้าเป็นรูปทรงที่ทึบตันก็จะมองเห็นรูปทรงลูกได้ยาก เพราะเป็นการหล่อด้วยบรอนซ์รมสีน้ำตาลจะทำให้รูปทั้งหมดกลมกลืนกันตามภาพที่ 21

ภาพที่ 21 แสดงโครงสร้างภายในรูปทรงที่มีการปรับให้กายวิภาคของแขนมีการสอดรับกับการเน้นความเป็นจุดเด่นของรูปทรงลูกที่อยู่ตรงจุดศูนย์กลางผลงาน
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 22

ภาพการวิเคราะห์เปรียบเทียบจากผลงาน โดยรูปทรงของแม่มี 9 ส่วน

และรูปทรงของลูกมีสัดส่วน 6 ส่วนเป็นรูปทรงที่มีความเป็นอุดมคติโดยไม่อ้างอิงกับขนาดและสัดส่วนของคนไทย สัดส่วนระหว่างรูปทรงแม่และ รูปทรงลูก

ที่มา:

ภาพวาดเส้นโดยผู้สร้างสรรค์

3.1.2 ผลงานชิ้นที่ 1 “ครอบครัว”

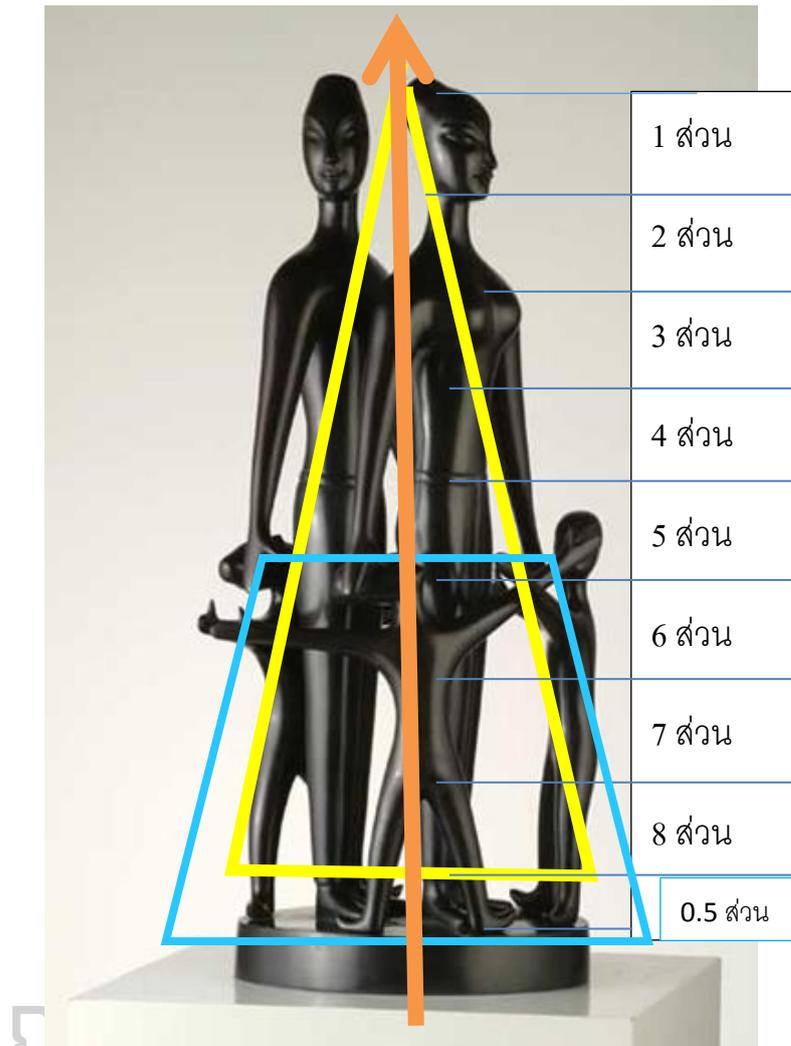

ภาพที่ 23

เขียน ยิ้มศิริ, *ครอบครัว*, 40 x 40 x 100 ซม., บรอนซ์, 2500.

ที่มา:

<https://www.bloggang.com/mainblog.php?id=moonfleet&month=06-09-2007&group=2&gblog=4>

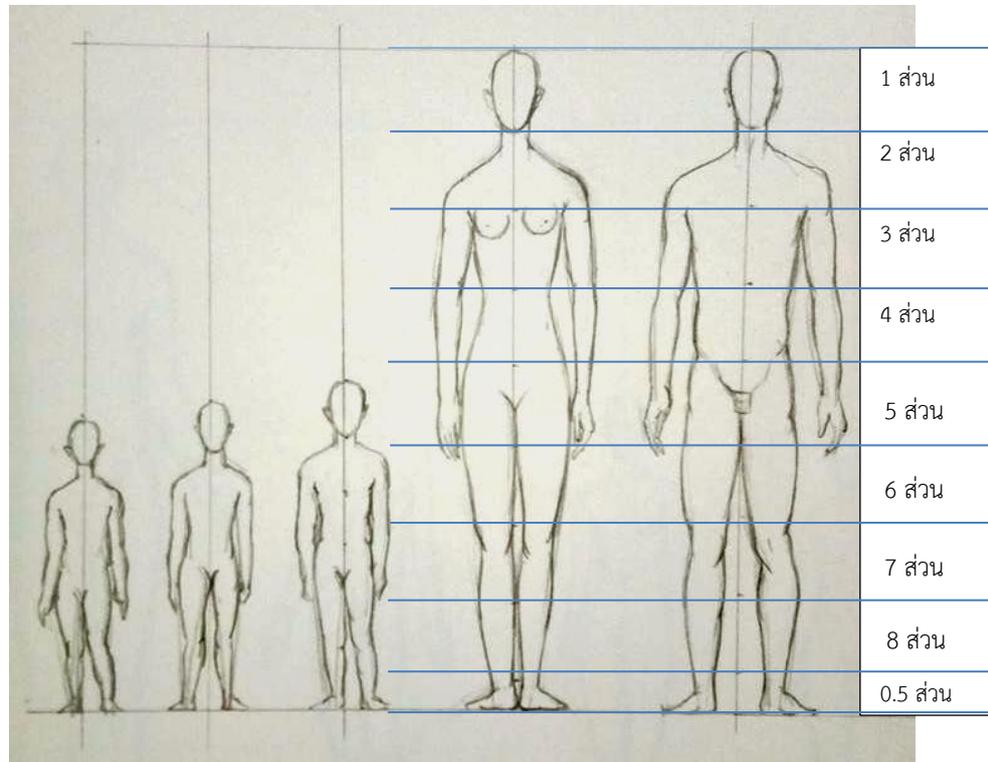

ภาพที่ 24 แสดงโครงสร้างภาพเป็นรูปทรงสามเหลี่ยมหน้าจั่ว จัดภาพแบบด้านซ้ายและด้านขวาเท่ากัน และแสดงสัดส่วนที่มีความเป็นอุดมคติ คือ 8.5 ส่วน

ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ผลงานชิ้นนี้แสดงให้เห็นถึงความรักความอบอุ่นในครอบครัว โครงสร้างของภาพเป็นโครงสร้างสามเหลี่ยมหน้าจั่วทรงสูง ผลงานชิ้นนี้สามารถพิจารณาได้ว่ามีรูปทรงภายใน คือ รูปทรงพ่อแม่ และรูปทรงภายนอกของลูกทั้ง 3 คนที่ยืนล้อมรูปทรงพ่อแม่ที่อยู่ภายใน ผลงานชิ้นนี้มีนัยยะที่น่าสนใจและมีความสัมพันธ์กันกับผลงานที่กำลังศึกษา คือ การปกป้องจากลูก เพราะอาการยืนล้อมพ่อแม่ของลูกๆ ทำให้คิดว่าลูกกำลังปกป้อง และมอบความรักให้แก่พ่อแม่ตามภาพที่ 24

การจัดองค์ประกอบใช้วิธีการจัดให้เกิดความสมดุลของทั้งสองข้างเท่ากัน โดยสังเกตจากเส้นศูนย์กลางของภาพที่แสดงในภาพที่ 24

ภาพที่ 25 ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงที่มีขนาด และสัดส่วนสัมพันธ์กัน ระหว่างรูปทรงพ่อ รูปทรงแม่ และรูปทรงลูกทั้งสามคน

ที่มา: ภาพวาดเส้นโดยผู้สร้างสรรค์

3.2 ตารางที่ 3 ตารางสรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลงานของอาจารย์เขียน ยิ้มศิริ

ตารางที่ 3 ตารางสรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลงานของอาจารย์เขียน ยิ้มศิริ

ปัจจัยต่างๆ/ ผลงาน	ผลงานที่ทำการวิเคราะห์	
		
	แม่กับลูก	ครอบครัว
แนวความคิด	-ความรักและความอบอุ่นที่แม่มีให้กับลูก	-การมีลูกเป็นเครื่องนำทิศทางของชีวิต
เนื้อหาในผลงาน	-การดูแลลูกด้วยความรัก และการทูลงนามของแม่	-ความอบอุ่น และการดูแลกันและกันของทุกคนในครอบครัว
เทคนิคการสร้างสรรค	-การปั้นและหล่อบรอนซ์ เป็นเทคนิควิธีการที่เหมาะสมกับลักษณะของรูปทรงที่มีการยื่นออกมาจากปริมาตรใหญ่ และมีความเรียวเล็ก	-การปั้นหล่อเป็นเทคนิควิธีการที่เหมาะสมกับลักษณะของรูปทรงที่มีการยื่นออกมาจากปริมาตรใหญ่และมีความเรียวเล็ก
การใช้ขนาดและสัดส่วนในรูปทรงมนุษย์	-ใช้สัดส่วนมนุษย์ระหว่างแม่กับลูกที่มีสัมพันธ์กับขนาดของความเป็นจริง	-ใช้สัดส่วนมนุษย์ระหว่างแม่กับลูกที่มีสัมพันธ์กับขนาดของความเป็นจริง

3.3 สรุปการวิเคราะห์ผลงานผู้ช่วยศาสตราจารย์เชียน ยิ้มศิริ

- 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์เชียน ยิ้มศิริ ได้รับแรงบันดาลใจจากความประทับใจที่ได้รับจากครอบครัวในวัยเด็กซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานจากความทรงจำ
 - 2) มีการใช้การจัดองค์ประกอบในภาพที่ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวในขอบเขตที่ได้กำหนดโครงสร้างเอาไว้ เช่น โครงสร้างที่เป็นสามเหลี่ยมของผลงานทั้งสองชิ้น เป็นโครงสร้างใหญ่ที่กำหนดของเขตความคิด
 - 3) การใช้สัดส่วนเปรียบเทียบในภาพ เป็นการใช้สัดส่วนโดยการอ้างอิงกับกายวิภาคของพ่อแม่และลูก ที่มีขนาดใหญ่เล็กกลดหล่นกันตามธรรมชาติ
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์เชียน ยิ้มศิริ เป็นประติมากรที่สร้างสรรค์ผลงานเกี่ยวข้องกับเรื่องของความรักระหว่างแม่กับลูก และความรักในครอบครัวได้อย่างงดงาม มีการใช้สัดส่วนที่เป็นอุดมคติในการนำเสนอ การใช้สัดส่วนเปรียบเทียบในผลงานเป็นไปตามสัดส่วนที่เป็นปกติของสมาชิกในครอบครัว

4. อาจารย์นนทิวรรณ จันทนะพะลิน

ภาพที่ 26 อาจารย์นนทิวรรณ จันทนะพะลิน

ที่มา: ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ ถ่ายเมื่อ 30 พฤษภาคม 2559

อาจารย์นนทิวรรณ จันทนะพะลิน เกิดเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2489 ที่ตำบลวัดท่าพระ อำเภอบางกอกใหญ่ จังหวัดธนบุรี เป็นบุตรของนายจ่านง และนางทวีศรี จันทนะพะลิน ได้เข้ารับการศึกษที่โรงเรียนเทศบาลวัดตี่ดวด และระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนทวิธาภิเศก จากนั้นในปี พ.ศ. 2505 จึงได้เข้าเรียนต่อที่โรงเรียนช่างศิลป์ กรมศิลปากร ในปี พ.ศ. 2508 เข้าศึกษาศิลปะในคณะ

จิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาศิลปบัณฑิต สาขาประติมากรรม เมื่อปีพ.ศ. 2513 และศิลปมหาบัณฑิตสาขาเดียวกันเมื่อปี พ.ศ. 2522 มหาวิทยาลัยศิลปากร⁹

ชีวิตครอบครัวของอาจารย์นนทิวรรณเป็นครอบครัวเล็กที่มีความสุขมาก อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นสวนย่านฝั่งธนบุรี บริเวณบ้านเต็มไปด้วยต้นไม้ขนาดใหญ่ ชีวิตครอบครัวที่อบอุ่นนี้เป็นแรงบันดาลใจเบื้องต้นที่ได้แสดงออกอย่างชัดเจนในผลงานประติมากรรม จะเห็นได้จากการใช้ปริมาตร มวลของประติมากรรมที่อึมเิบ เรื่องราวที่เลือกมาสร้างสรรค์ ได้แก่ รูปทรงหญิงสาว รูปทรงที่เกี่ยวกับศาสนา ล้วนแสดงออกถึงความอึมเิบทั้งสิ้น จนเกิดเป็นแนวทางการสร้างสรรค์ที่เป็นเอกลักษณ์ของท่าน

ท่านได้รับทุนการศึกษาจากรัฐบาลอิตาลีเพื่อไปศึกษาทางด้านประติมากรรม และการสลักหินที่ The Professional Institute for the Marble and Artisanship Pietro Tacca (IPSAM)¹⁰ เมืองคาร์รารา ประเทศอิตาลี หลังจากนั้นอาจารย์นนทิวรรณได้ทำหน้าที่อาจารย์ประจำในภาควิชาประติมากรรม ของคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากรมาโดยตลอด ท่านได้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะจิตรกรรมฯ ถึง 2 สมัย ในปี พ.ศ. 2527-2531 และในปี พ.ศ. 2538-2542 และเคยเป็นผู้อำนวยการหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากรในปี พ.ศ. 2532-2533 ในขณะที่ท่านปฏิบัติหน้าที่การสอนก็ยังทำหน้าที่เป็นประติมากรที่มีผลงานอย่างต่อเนื่อง ท่านได้รับเกียรติให้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (ประติมากรรม) ปี 2549 ในผลงานสร้างสรรค์ผลงานของท่านนั้นสามารถแบ่งแยกตามช่วงเวลาได้ดังนี้

⁹ - นนทิวรรณ จันทนะฉะลิน, เงาสะท้อนแห่งความปรารถนาของนนทิวรรณ จันทนะฉะลิน = *the Reflection of Desire of Nonthivathn Chandhanaphalin* / นนทิวรรณ จันทนะฉะลิน (กรุงเทพฯ :: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2544).

¹⁰ The Professional Institute for the Marble and Artisanship Pietro Tacca (IPSAM) เป็นโรงเรียนที่มีเอกลักษณ์มาก ไม่มีที่ใดที่มีการเรียนการสอนแบบนี้ในโลก เป็นสถาบันแห่งเดียวที่มีแบบแผนการสอนเพื่อการสร้างผู้ที่มีความชำนาญและช่างเทคนิคที่ทำงานกับหินอ่อน และในแหล่งหินอ่อนตามธรรมชาติ IPSAM เป็นชื่อเรียกดั้งเดิมของโรงเรียนหินอ่อนที่ก่อตั้งขึ้นหลังศตวรรษที่ 19 โดยกลุ่มบริษัทธุรกิจหินอ่อนเอกชนและช่างสลักหิน มีเป้าหมายที่จะเตรียมความพร้อมให้กับคนในท้องถิ่น ตั้งแต่ยุคหลังสงครามเป็นต้นมา โรงเรียนก็ได้เป็นผู้เตรียมความพร้อมของแรงงานและช่างฝีมือเพื่อเป็นฐานการผลิตบุคลากรของระบบอุตสาหกรรมหิน

ISAC, "School of Marble,"
http://www.isacsculpture.com/site/index.php?option=com_content&view=article&id=51&Itemid=54
 &la.

ช่วงเวลาของการสร้างสรรค์ผลงานจนถึงปัจจุบัน

ช่วงที่ 1 ปี พ.ศ. 2505 - พ.ศ. 2522 แสดงสภาวะนามธรรมและรูปธรรม

ภาพที่ 27
ที่มา

(ซ้าย) “กลุ่ม” สูง 120 ซม., ไม้, พ.ศ. 2513
หอศิลปะคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร,
นิทรรศการ เงาสะท้อนแห่งความปรารถนา. (กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิช
ซิ่ง, 2554) 20.

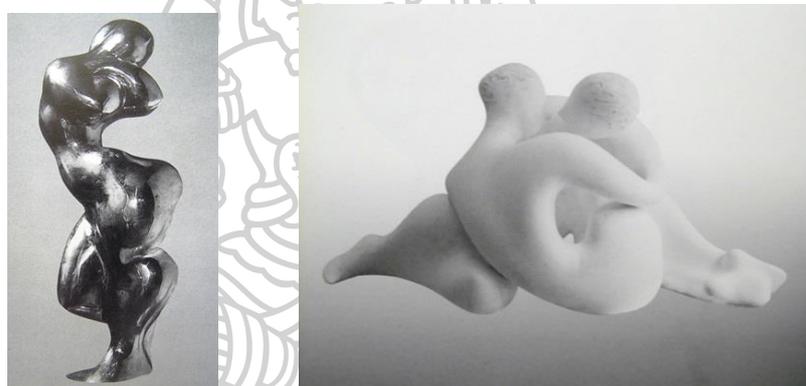
ภาพที่ 28
ที่มา:

(ขวา) “ปริมาตร- รูปทรง” สูง 163 ซม., ปูนปลาสเตอร์, พ.ศ. 2522
หอศิลปะคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร,
นิทรรศการ เงาสะท้อนแห่งความปรารถนา. (กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิช
ซิ่ง, 2554) 33.

สรุปการสร้างสรรค์ช่วงปี พ.ศ. 2505 - พ.ศ. 2522

เป็นระยะเวลาแห่งการศึกษาค้นคว้าเนื้อหา และแนวทางการสร้างสรรค์ ท่านมีแนวทางการทำงานทั้งแบบรูปธรรม คือ การอ้างอิงสภาวะความเป็นจริงมาก และนามธรรม คือ การตัดทอนสิ่งต่างๆ ซึ่งปรากฏอยู่ตามธรรมชาติให้มีรูปทรงที่เรียบง่ายเหลือเพียงการแสดงออกที่แก่นแท้ การแสดงออกดังกล่าวเป็นการแสดงให้เห็นจุดสำคัญ ในรูปทรงทั่วไปของสรรพสิ่ง โดยใช้วิธีแยกแยะ เน้นหรือตัดทอนให้เกิดความโดดเด่นเฉพาะ โดยการนำเอารูปทรงของมนุษย์ และสัตว์มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างผลงาน การแสดงออกตามหลักกายวิภาค กระดูก และกล้ามเนื้อ ตลอดจนรายละเอียดของสีหน้าท่าทางต่างๆ ถูกใช้เป็นส่วนในการแสดงออกทั้งสิ้น

การสร้างสรรค์ช่วงปี พ.ศ. 2523 – พ.ศ.2540 แสดงสภาวะกึ่งนามธรรม

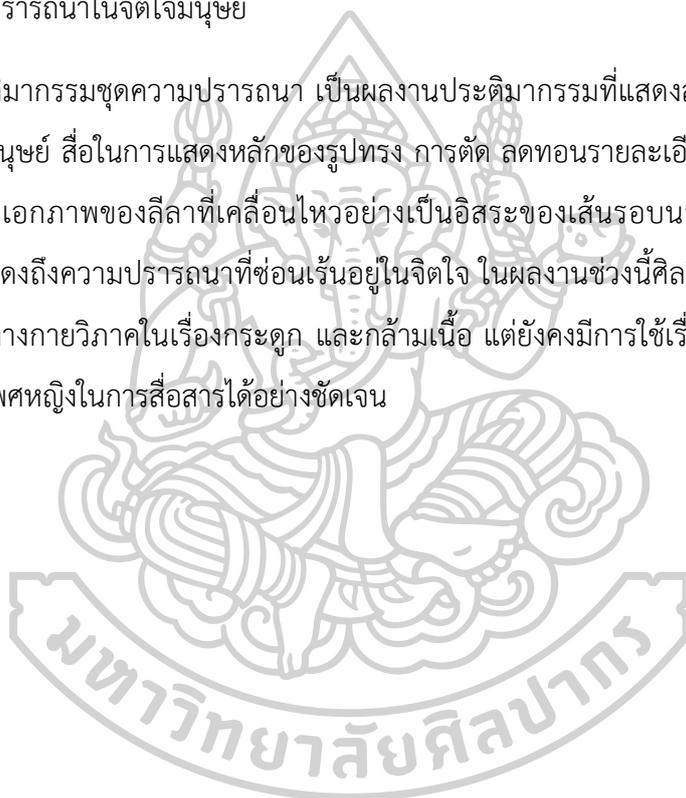
ภาพที่ 29 (ซ้าย) “ความปรารถนา” สูง 18 ซม., ทองเหลืองชุบโครเมียม, พ.ศ. 2530
ที่มา: หอศิลป์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, นิทรรศการ เงามสะท้อนแห่งความปรารถนา. (กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2554) 14.

ภาพที่ 30 (ขวา) “คู่รักในความรัก” ,ไม่ระบุขนาด, ปูนปลาสเตอร์, พ.ศ. 2537
ที่มา: หอศิลป์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, นิทรรศการ เงามสะท้อนแห่งความปรารถนา. (กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2554) 46.

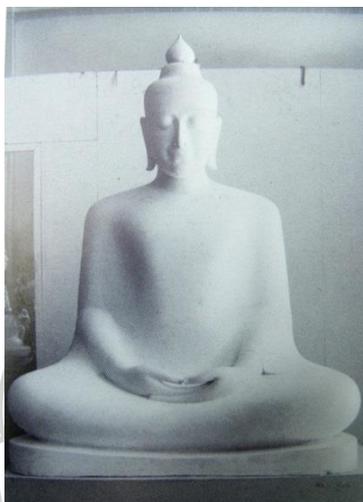
สรุปการสร้างสรรค์ช่วงปี พ.ศ. 2523 – พ.ศ.2540 แสดงสภาวะกึ่งนามธรรม

สะท้อนให้เห็นถึงความสนใจในการสร้างสรรค์ผลงานแนวนามธรรมเพิ่มมากขึ้น การแสดงออกถึงความประทับใจในรูปทรงสตรีเพศที่เป็นความสมบูรณ์ของวัยสาว และความโค้งงอในเรือนร่างสตรีไทย มาถ่ายทอดด้วยปั้นด้วยดินเหนียวและหล่อ เป็นสื่อการถ่ายทอดรูปทรงลักษณะกึ่งนามธรรม เกี่ยววัดพันกัน มีทั้งรูปทรงกลุ่มที่แสดงเรื่องราวของความรัก และรูปทรงเดี่ยวที่แสดงออกถึงเรื่องความปรารถนาในจิตใจมนุษย์

ประติมากรรมชุดความปรารถนา เป็นผลงานประติมากรรมที่แสดงสาระของโครงสร้างและปริมาตรของมนุษย์ สื่อในการแสดงหลักของรูปทรง การตัด ลดทอนรายละเอียดที่ไม่ต้องการออกเพื่อนำเน้นความเป็นเอกภาพของลีลาที่เคลื่อนไหวอย่างเป็นอิสระของเส้นรอบนอก และโครงสร้างหลักภายในเพื่อแสดงถึงความปรารถนาที่ซ่อนเร้นอยู่ในจิตใจ ในผลงานช่วงนี้ศิลปินได้ละทิ้งรายละเอียดของหลักการทางกายวิภาคในเรื่องกระดูก และกล้ามเนื้อ แต่ยังคงมีการใช้เรื่องสัดส่วน และลักษณะโครงสร้างของเพศหญิงในการสื่อสารได้อย่างชัดเจน

การสร้างสรรค์ช่วงปี พ.ศ. 2542 ถึงปัจจุบัน แสดงสภาวะทางธรรม

ภาพที่ 31 “ปางสมาธิ” สูง 180 ซม., ปูนปลาสเตอร์, พ.ศ. 2542

ที่มา: หอศิลป์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, นิทรรศการ เงามสะท้อนแห่งความปรารถนา. (กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2554) 15.

สรุปการสร้างสรรค์ช่วงปี พ.ศ. 2542 ถึงปัจจุบัน แสดงสภาวะทางธรรม

ท่านได้แสดงความศรัทธาในพระพุทธศาสนาและยึดมั่นในคำสอนของพระพุทธเจ้า จึงทำให้ท่านใช้หลักปรัชญาทางพุทธศาสนาเป็นแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน ดังเช่นผลงานชื่อว่า ร่างกาย จิตใจ ในสภาวะแห่งองค์สมาธิ และผลงานชื่อว่า พ่อพระของลูก¹¹ ในผลงานของอาจารย์ช่วงนี้มีรูปแบบงานน่าสนใจมาก และมีความสอดคล้องกันกับลักษณะผลงานในหัวข้อ “ชีวิตพ่อ: การปกป้องจากลูก” ที่ต้องการสื่อความหมายโดยการใช้องค์ประกอบกันของ 2 รูปทรง คือ พ่อและลูก

¹¹ นนทิวรรณ จันทนะผะลิน, เงามสะท้อนแห่งความปรารถนาของนนทิวรรณ จันทนะผะลิน = *the Reflection of Desire of Nonthivathn Chandhanaphalin* / นนทิวรรณ จันทนะผะลิน. 25 มิถุนายน – 13 กรกฎาคม 2544 (ม.ป.ท., 2544), ไม่ปรากฏเลขหน้า.

ตำแหน่งที่วางรูปทรงลูกอยู่กึ่งกลางของรูปทรงใหญ่ พ่อที่แสดงถึงท่าทางที่มั่นคงแข็งแรง เหมาะสมที่จะเป็นผู้คุ้มครองลูก มือที่สัมผัสกัน และตาที่มองลงมาที่ลูก สื่อถึงความเอาใจใส่ดูแลเสมอ เพื่อให้เกิดความรู้สึกปกป้องและปลอดภัยและลูกเองก็ได้รับความอบอุ่นและทำให้ชีวิตมีความหวัง¹²

4.1 ผลงานของอาจารย์นนทิวรรณ จันทนะผะลิน ที่ได้ศึกษาวิเคราะห์มี 3 ชิ้นดังนี้

4.1.1 ผลงานชิ้นที่ 1 “พ่อพระของลูก”

ภาพที่ 32 “พ่อพระของลูก”, 180 x 100 x 200 ซม., เทคนิคต้นแบบปูนปลาสเตอร์, 2542

ที่มา: หอศิลป์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, นิทรรศการ เงามะทอนแห่งความปรารถนา. (กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2554). หน้า15.

ผลงานชิ้นนี้เกี่ยวข้องกับผลงานในหัวข้อดุขุณินิพนธ์ ในส่วนของการแสดงความสัมพันธ์ของรูปทรงพ่อที่ทำหน้าที่ปกป้องดูแลลูก เป็นการแสดงออกอย่างตรงไปตรงมาของความรู้สึกตามหน้าที่ของผู้เป็นพ่อ โดยที่อาจารย์นนทิวรรณ ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับผลงานชิ้นนี้เนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนม์มายุครบ 72 พรรษา ทางกระทรวงวัฒนธรรมมีนโยบายให้ศิลปิน 72 ท่านจัดสร้างผลงานศิลปะชิ้นท่านละ 1 ชิ้นเพื่อติดตั้งในส่วนราชการทั้ง 72 จังหวัด จึงทำให้คิดที่จะสร้างผลงานประติมากรรมที่เกี่ยวกับเรื่องของพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระ

¹² นนทิวรรณ จันทนะผะลิน, interview by พงษ์พันธ์ จันทนมัฏฐะ, 30 พฤษภาคม, 2559.

เจ้าอยู่หัวตั้งแต่การมีพระปฐมบรมราชโองการว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจตามพระราชดำริสมาโดยตลอด

คำว่า ธรรมะในพระปฐมบรมราชโองการ อาจารย์นนทิวรธรณ์ คิดว่ามี 2 ความหมาย คือ การปฏิบัติธรรมะในการดำเนินชีวิต และการปฏิบัติธรรมะเพื่อการเป็นอริยะบุคคล ท่านได้นำความหมายทั้งสองมารวมกันเพื่อสื่อเป็นความหมายในรูปทรง โดยใช้รูปทรงคนนั่งสมาธิแทนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นั่งเพ่งสมาธิมองมาที่ลูกซึ่งแทนด้วยพสกนิกรของพระองค์ รูปทรงของลูกอยู่ในอิริยาบถนั่งไขว่ห้าง ยิ้มแย้ม สายตาทอดยาวไปข้างหน้าเพื่อแสดงถึงการมีอนาคตที่สดใส การสัมผัสมือของพ่อลูก เพื่อแสดงออกในเรื่องของพ่อพร้อมยอมรับความปรารถนาของลูกเสมอ¹³

4.1.2 ผลงานชิ้นที่ 2 “แม่พระของลูก”

ภาพที่ 33 “แม่พระของลูก”, 30 x 30 x 65 ซม., ปูนปลาสเตอร์, 2550

ที่มา: **หอศิลป์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร,**
นิทรรศการเชิดชูเกียรติ 3 ประติมากร. (กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง,
2550) 13.

¹³ สัมภาษณ์อาจารย์นนทิวรธรณ์ จันทนะพะลิน, ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์(ประติมากรรม), 30 พฤษภาคม 2559.

ผลงานชิ้นนี้เกี่ยวข้องกับผลงานในหัวข้อดุชนิพนธ์ ในส่วนของการแสดงความสัมพันธ์ของรูปทรงแม่ที่ทำหน้าที่ปกป้องดูแลลูก โดยที่ อาจารย์นันทวิวรรณ ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับผลงานชิ้นนี้ว่า ท่านมีความต้องการให้ผลงานมีขนาด 2 เท่าคนจริงเพื่อเป็นการเน้นความสำคัญของเรื่องราวดังกล่าว โดยจะแกะเป็นหินสีขาว หรือเทา ก็จะได้ผลตามที่คิดเอาไว้ ท่านมีความประทับใจในศิลปะไทย จำพวก พระพุทธรูปสมัยทวารวดี ปางทรงแสดงธรรมประทับนั่งห้อยพระบาท ลักษณะประทับนั่งเหนือบัลลังก์ พระชงฆ์แยกห่าง พระบาทชิดกัน นักวิชาการมักเรียกว่าท่านั่งแบบยุโรป หรือ European Seat พระพุทธรูปยกพระหัตถ์ขวาขึ้นแสดงธรรมวิตรรกมูทรา คือ การจีบพระอังคุฏกกับพระดัชนีเป็นวงกลม อันหมายถึงพระธรรมจักร โดยทั่วไปแล้วจะวางพระหัตถ์ซ้ายไว้บนพระชานุ (เข่า) ซึ่งเป็นรูปแบบศิลปะทวารวดี¹⁴ ตามภาพที่ 34

ในผลงานชิ้นนี้ให้ความรู้สึกถึงความมั่นคง แข็งแรง ความสงบนิ่ง อาจารย์นันทวิวรรณต้องการสื่อสารผ่านผลงานว่า แม่ได้แสดงการปกป้องดูแลลูก ลูกนั่งอยู่บนตักแม่ด้วยความอบอุ่นปลอดภัย ท่านต้องการพัฒนาผลงานชิ้นนี้ต่อไป เพราะยังหาส่วนที่สามารถพัฒนาต่อให้ดีขึ้นได้ และเป็นเรื่องราวที่ท่านสนใจในความรักที่เป็นอมตะของแม่ที่มีให้ลูก

ภาพที่ 34 พระพุทธรูปนั่งแบบยุโรป ปางทรงแสดงธรรม พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพระนคร
ที่มา: สำนักพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ กรมศิลปากร, ศิลปะทวารวดี ต้นกำเนิดพุทธ
ศิลป์ในประเทศไทย (กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2552) 51.

¹⁴ ศักดิ์ชาย สายสิงค์, พระพุทธรูปสำคัญและพุทธศิลป์ในดินแดนไทย (กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ, 2554).

4.1.3 ผลงานชิ้นที่ 3 “ความว่าง”

ภาพที่ 35 “ความว่าง”, 70 x 30 x 85 ซม., บรอนซ์, 2542

ที่มา: <http://www.khajochi.com/2014/06/cmo-group-office.html>

ผลงานชิ้นนี้เกี่ยวข้องกับผลงานในหัวข้อดุชฌ์นิพนธ์ ในส่วนการลดทอนรายละเอียดของรูปทรง การลดทอนความเป็นจริงเหลือไว้แต่สาระของความสำเร็จในสิ่งที่นำเสนอ

อาจารย์นนทิวรรณ จันทนะพะลินให้สัมภาษณ์ไว้ว่า งานทั้งสามชิ้นนี้เป็นงานชิ้นเดียวกัน โดยมีแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องการทำสมาธิที่มี 3 ระดับ ผลที่ได้จากการทำสมาธิที่แตกต่างกันจึงนำเสนอออกมาในรูปของการลดทอนรูปทรง คือ ผลงานชิ้นแรกจากขวาไปซ้าย เป็นเรื่องการทำสมาธิในชีวิตประจำวัน การทำงานให้สำเร็จลุล่วง เป็นระดับการทำสมาธิของบุคคลคนทั่วไปที่ต้องการความสำเร็จในชีวิตปุถุชน เรียกว่า “ขณิกสมาธิ” หรือสมาธิระดับชั่วขณะ

ผลงานชิ้นตรงกลางเป็นระดับของสมาธิที่สูงขึ้น เป็นการทำสมาธิเพื่อมุ่งเน้นการจัดอารมณ์ความรู้สึกทางโลก ให้อ่อนๆ หดสั้นไป เรียกว่า “อุปจารสมาธิ” เป็นการขจัดอารมณ์และความคิดสมาธิขั้นนี้ แปลว่า ไกลจะแน่วแน่ ถ้าปฏิบัติเข้าถึงขั้นนี้ก็จะสามารถกำจัดนิวรณ์ทั้งห้าได้ คือ กามฉันทะ หรือ ความพอใจในกาม พยาบาท หรือ ความขัดเคือง ถีนมิทธะ หรือ ความหดหู่และเซื่องซึม อุทธัจจกุกกุกจะ หรือ ความฟุ้งซ่านและรำคาญใจ และวิจิกิจฉา หรือ ความลังเลสงสัย อุปจารสมาธิยังไม่เรียกว่าฌานเพราะยังไม่มืองค์ฌานทั้งห้า และการทำสมาธิขั้นสุดท้าย คือ รูปที่อยู่ด้านซ้าย เป็นการทำสมาธิที่แน่วแน่ เป็นสมาธิของผู้เข้าฌาน มืองค์ฌานทั้งห้า คือ วิตก วิจาร ปีติ สุข เอกัคคตา เรียกว่า “อัปนาสมาธิ” เป็นการสร้างรูปทรงของจิตที่แยกออกจากกาย จึงเป็นความบริสุทธิ์ของรูปทรงที่ลดรายละเอียดคงเหลือเพียงเค้าโครงของรูปทรงผู้ชายที่กำลังนั่งสมาธิอยู่นั้น¹⁵

ในการคิดสร้างสรรค์รูปทรงของงานชิ้นนี้ อาจารย์ท่านกล่าวอีกว่า มีความประทับใจในผลงานศิลปะไทยในส่วนของพระพุทธรูป โดยเฉพาะปางสมาธิที่ได้ทำการศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างสรรค์ โดยประวัติของพระพุทธรูปปางสมาธิที่อาจารย์นนทิวรรณได้นำรูปแบบมาสร้างสรรค์ผลงานมีดังนี้

ภาพที่ 36 ลักษณะพระพุทธรูปปางสมาธิ

ที่มา: <http://www.learntripitaka.com/daily/Thu.html>

¹⁵ สัมภาษณ์ อาจารย์นนทิวรรณ จันทนะผะลิน, ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์(ประติมากรรม), 30 พฤษภาคม 2559.

พระพุทธรูปปางนี้ (ภาพที่ 36) อยู่ในพระอิริยาบถประทับนั่งขัดสมาธิราบ พระหัตถ์ทั้งสองหงายวาง ซ้อนกันพระเพลา คือ พระหัตถ์ขวาทับพระหัตถ์ซ้าย พระชงฆ์ขวาทับพระชงฆ์ซ้าย

ประวัติและความสำคัญของพระพุทธรูปปางสมาธิดังนี้

เมื่อพระโพธิสัตว์ทรงกำจัดพญามารให้ปราศด้วยพระบารมี ตั้งแต่เวลาเช้าถึงเย็น ก็ทรงเบิกบานพระทัย สนับสนุนเพิ่มพูนแรงปฏิบัติภาวนาได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นพระองค์จึงมิได้ทรงพักให้เสียเวลา ทรงเจริญสมาธิภาวนาทำจิตใจให้ปราศจากกิเลสโดยลำดับ ไม่ช้าก็ได้บรรลุปฐมฌาน ทุติยฌาน ตติยฌาน และจตุตถฌาน อันเป็นส่วนรูปสมบัติตามลำดับ ต่อจากนั้นก็ทรงเจริญญาณอันเป็นองค์ปัญญาชั้นสูง 3 ประการ ยังองค์พระโพธิญาณ ให้เกิดขึ้นเป็นลำดับ ในเวลาประมาณยามสามในปฐมยาม ทรงบรรลุพุทธานุสสติญาณ สามารถระลึกอดีตชาติที่พระองค์ทรงบังเกิดมาแล้วทั้งหมด ในมัชฌิมยามทรงบรรลุจตุปาตญาณ หรือทิพจักขุญาณ สามารถหยั่งรู้การเกิด การตาย ตลอดจนการจุติ และปฏิสนธิของสัตว์ทั้งหลายได้หมด ในปัจฉิมยาม ทรงบรรลุอาสวักขยญาณ ทรงพระปรีชาสามารถทำอาสวะกิเลสทั้งหลาย ให้หมดสิ้นไปด้วยปัญญาพิจารณาในปัจฉิมยามแห่งปัจจุสมุปบาท โดยอนุโลมและปฏิโลม ทั้งฝ่ายเกิดและฝ่ายดับ สวไปข้างหน้าและสวกลับใจไปมา แล้วทรงบรรลุอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในเวลาปัจจุสมัยรุ่งอรุณทัย ทรงเบิกบานพระหฤทัยอย่างสูงสุดในการตรัสรู้อย่างไม่เคยมีมาก่อน ถึงกับทรงเปล่งอุทานเย้ยตมหาอันเป็นตัวการก่อให้เกิดสังสารวัฏฏะทุกซ์แก่พระองค์หลายอนกชาติว่า “นับแต่ตถาคตท่องเที่ยวสี่แสนหานายช่างเรือน คือ ตมมหาตลอดชาติอันจะนับประมาณมิได้ ก็มีได้พบท่านเลย นับแต่นี้ไปท่านจะทำเรือนให้ตถาคตไม่ได้อีกแล้ว กลอนเรือนเราก็ได้รื้อเสียแล้ว ซ่อฟ้าเราก็ทำลายแล้ว จิตของเราปราศจากสังขารเครื่องปรุงแต่งมีกิเลสไป ปราศแล้ว เราถึงความดับสิ้นไปแห่งตมมหาแล้ว” ในขณะนั้น มหาอัศจรรย์ก็บังเกิดมีขึ้น กล่าวคือ พื้นมหาปฐพีอันกว้างใหญ่ก็หวั่นไหว พฤษพาชาติทั้งหลายก็ผลิดอกออกช่องามตระการตา เทพเจ้าทุกซ์ชั้นฟ้าก็แซ่ซ้องสาธุการ โปรยปรายบุปผามาลัยทำสักการบูชา เปล่งวาจาว่า พระสัมมาสัมมาพุทธเจ้าทรงอุบัติขึ้นแล้วในโลก ด้วยปิตินติเป็นเหตุอัศจรรย์ที่ไม่เคยมีมาก่อน เรื่องนี้จึงเป็นมูลเหตุให้มีการสร้างพระพุทธรูปปางตรัสรู้ เพื่อเป็นพุทธานุสสติ ¹⁶

¹⁶ "วันพฤหัสบดี ปางสมาธิ," <http://www.learntripitaka.com/daily/Thu.html>.

ในช่วงท้ายของการสัมภาษณ์อาจารย์นนทิวรรณ จันทนะพะลิน กล่าวว่าในช่วงที่ท่านมีอายุมากขึ้นการสร้างสรรค์ผลงานเปลี่ยนไปเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการค้นหาความปิติสุขจากการได้ศึกษาและปฏิบัติธรรมเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานประติมากรรม¹⁷

สรุปการวิเคราะห์ผลงานอาจารย์นนทิวรรณ จันทนะพะลิน

1) อาจารย์นนทิวรรณ เป็นผู้ที่มีลักษณะพิเศษในการสร้างสรรค์งานศิลปะ คือ ท่านสามารถสร้างสรรค์ผลงานได้ในหลายลักษณะในช่วงเวลาเดียวกัน เช่น แบบเหมือนจริง (Realistic) แบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) และแบบนามธรรม (Abstract) เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและความคิดที่มีแตกต่างกันไปในระยะเวลาเดียวกัน

2) การได้ศึกษาผลงานของท่าน ถือเป็นโอกาสที่ดีได้เรียนรู้และรู้ซึมซับการทำงานประติมากรรมที่ใช้รูปทรงต่างๆ ในการสื่อความหมาย ในผลงานช่วงหลังที่ได้ทำการศึกษาเป็นช่วงที่ท่านสร้างสรรค์ผลงานเกี่ยวกับศาสนาที่ถือเป็นแนวทางปฏิบัติของชีวิต ได้รับอิทธิพลจากรูปทรงของพระพุทธรูป จึงทำให้รูปทรงโครงสร้างรวมไปถึงพื้นผิวตั้งเรียบ เนียน และใช้วัสดุกระบวนการการทำงานเช่นเดียวกับการปั้นหล่อพระพุทธรูป ซึ่งผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นในช่วงหลังนี้สามารถสื่อไปถึงความสงบเย็นเช่นเดียวกับพระพุทธรูปได้ ถึงแม้ว่าท่านจะเปลี่ยนแปลงเรื่องของการนำเสนอในรูปแบบใด ก็จะมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของอาจารย์นนทิวรรณ จันทนะพะลินเด่นชัดดังเช่นที่กล่าวมา

การวิเคราะห์ของอาจารย์นนทิวรรณ จันทนะพะลิน

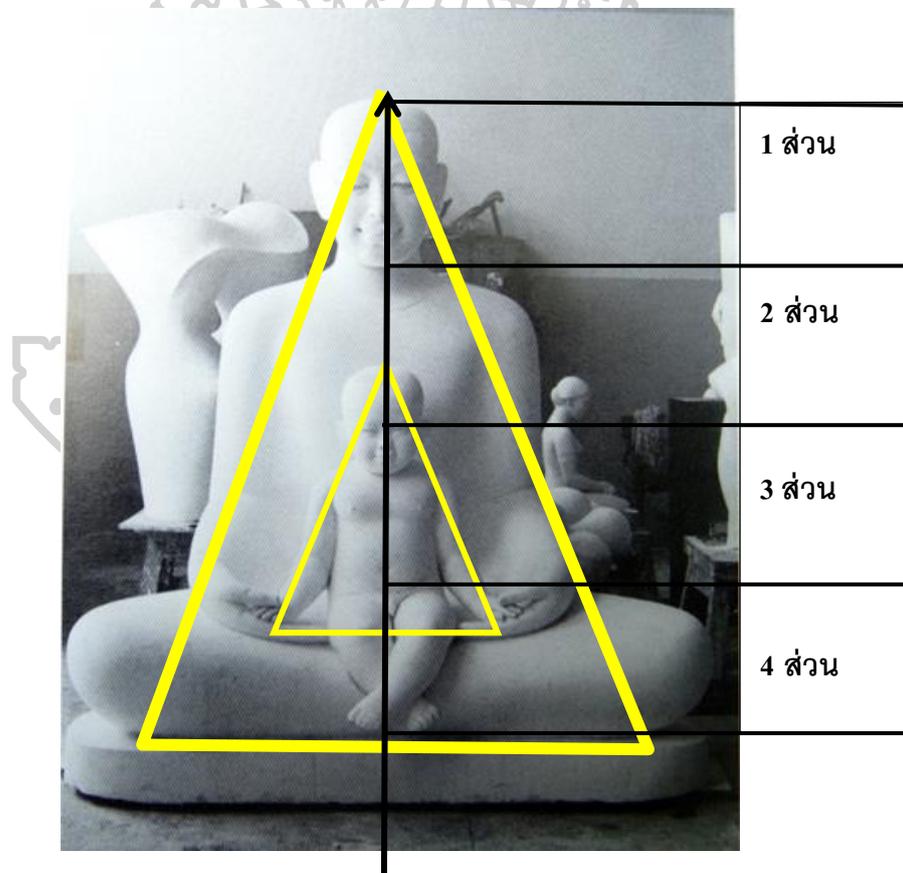
ผลงานชิ้นที่ 1 “พ่อพระของลูก”

ผลงานชิ้นนี้เกี่ยวข้องกับผลงานในหัวข้อคุณนิพนธ์ ในส่วนของการแสดงความสัมพันธ์ของรูปทรงพ่อที่ทำหน้าที่ปกป้องดูแลลูก เป็นการแสดงออกอย่างตรงไปตรงมาของความรู้สึกตามหน้าที่ของผู้เป็นพ่อ โดยที่อาจารย์นนทิวรรณได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับผลงานชิ้นนี้ว่า “เนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนม์มายุครบ 72 พรรษา ทางกระทรวงวัฒนธรรมมีนโยบาย

¹⁷ สัมภาษณ์อาจารย์นนทิวรรณ จันทนะพะลิน, ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์(ประติมากรรม), 30 พฤษภาคม 2559.

ให้ศิลปิน 72 ท่านจัดสร้างผลงานศิลปะชิ้นท่านละ 1 ชิ้นเพื่อติดตั้งในส่วนราชการทั้ง 72 จังหวัด จึงทำให้คิดที่จะสร้างผลงานประติมากรรมที่เกี่ยวกับเรื่องของพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตั้งแต่การมีพระปฐมบรมราชโองการว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจตามพระราชดำริสมาโดยตลอด

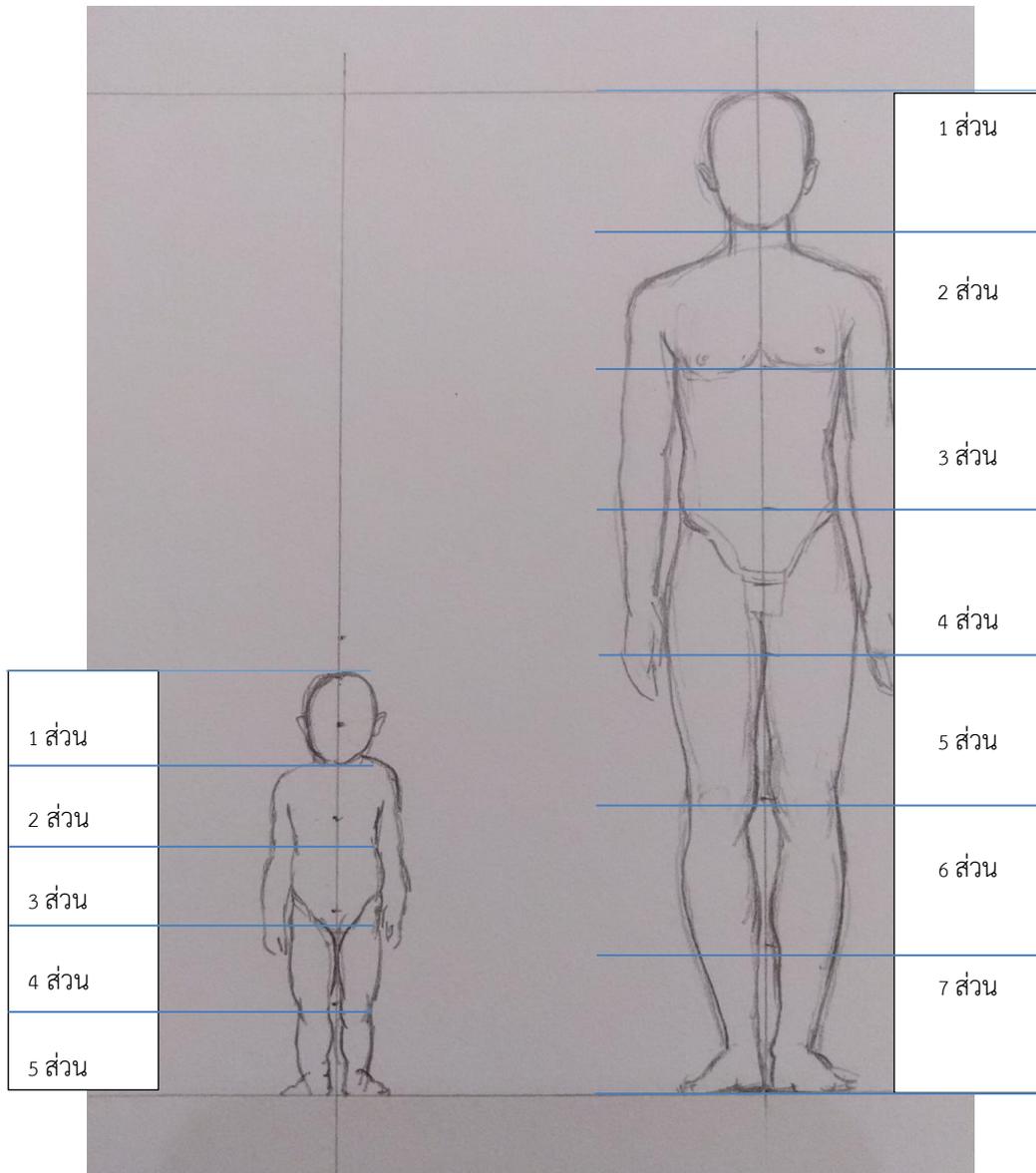
คำว่า ธรรมะในพระปฐมบรมราชโองการ อาจารย์นนทิวรรณ คิดว่ามี 2 ความหมาย คือ การปฏิบัติธรรมะในการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติธรรมะเพื่อการเป็นอริยะบุคคล ท่านได้นำความหมายทั้งสองมารวมกันเพื่อสื่อเป็นความหมายในรูปทรง โดยใช้รูปทรงผู้ชายคนหนึ่งอยู่ในอาการนั่งสมาธิ เป็นสัญลักษณ์แทนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่กำลังนั่งเพ่งสมาธิมองมาที่ลูกซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนความหมายของพสกนิกรของพระองค์ รูปทรงของลูกอยู่ในอิริยาบถนั่งไขว่ห้างในท่าอิมแย้ม สายตาทอดยาวไปข้างหน้าเพื่อแสดงถึงการมีอนาคตที่สดใส การสัมผัสมือของพ่อลูกเพื่อแสดงออกในเรื่องของพ่อพร้อมยอมรับความปรารถนาของลูกเสมอ”¹⁸

ภาพที่ 37 แสดงโครงสร้างภายนอก
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

¹⁸ สัมภาษณ์ อาจารย์นนทิวรรณ จันทนะฉะลิน ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (ประติมากรรม), 30 พฤษภาคม 2559.

การแสดงโครงสร้างเป็นรูปทรงสามเหลี่ยมทั้งภายนอกและภายใน บริเวณจุดเด่นของผลงาน
 ในส่วนรูปทรงของลูก สร้างให้เกิดความรู้สึกมั่นคงแข็งแรง และแสดงสัดส่วนของรูปที่มีสัดส่วน 4 ส่วน
 ในทำนองขัดสมาธิ ถ้ายืนขึ้นก็จะพบว่าสัดส่วนเป็น 7.5 ส่วน เพราะสัดส่วนขาจะมีสัดส่วน 3.5 ส่วนตาม
 หลักการทางกายวิภาค

ภาพที่ 38 ภาพแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนระหว่างพ่อกับลูกที่มีสัดส่วนที่สัมพันธ์กันตาม
 ธรรมชาติของสัดส่วนคนไทย พ่อมี 7 ส่วน และลูกมี 5 ส่วน

ที่มา: ภาพวาดเส้นโดยผู้สร้างสรรค์

ผลงานข้างต้นนี้แสดงออกถึงความจงรักภักดี และความศรัทธาของอาจารย์นนธิวรรธ ที่มีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 เป็นอย่างสูง การใช้รูปทรงที่เรียบง่ายเป็นสัญลักษณ์สำคัญที่สามารถถ่ายทอดความเป็นพระองค์ท่านผู้มีความสง่างาม ซึ่งจะสังเกตเห็นได้จากรูปทรงพ่อนั่งหลังตรง ออกที่ผายออกด้วยการสุดลมหายใจเต็มปอด ความสมณะเห็นได้จากการไม่มีส่วนประกอบใดๆ ในร่างกาย มีเพียงเสื้อผ้าที่นุ่งห่มไร้เครื่องประดับ ความสันโดษเห็นได้จากการไม่มีรูปทรงส่วนประกอบ ไม่มีสาวกรายล้อม ความเรียบง่ายเห็นได้จากการส่วนประกอบของแท่นฐานที่นั้งเป็นเพียงฐานไม่สูง เป็นเพียงแค่แท่นฐานที่รองรับรูปประติมากรรมเท่านั้น

รูปทรงพ่อนั่งที่กำลึงดูแลและปกป้องลูกอยู่ที่บริเวณหน้าตักนั้น เป็นความรู้สึกที่ตรงกับความรู้สึกของพสกนิกรของพระองค์ท่าน เพราะคนไทยทุกคนย่อมได้รับความรู้สึกที่อบอุ่นจากสถานภาพความเป็นลูกที่ได้รับการดูแลและปกป้องจากพระองค์ท่าน ดังคำกล่าวขานจากประชาชนชาวไทยที่ว่า “พ่อหลวงของปวงชนชาวไทย”

จากต้นแบบปูนปลาสเตอร์ที่เห็นข้างต้น เมื่อนำมาขยายผลให้เป็นการสลักหินแกรนิตตามเป้าเดิม ก็ทำให้ได้ความรู้สึกถึงสาระของความจริงจังของประติมากร ที่ถ่ายทอดออกมาจากผลงานประติมากรรมสลักหินชิ้นนี้ได้อย่างชัดเจนมากขึ้น อีกทั้งขนาดของผลงานมีขนาดประมาณ 2 เท่าของคนจริงประกอบกับการติดตั้งให้ผลงานอยู่สูงในระดับที่ประชาชนทั่วไปสามารถสัมผัสและเข้าถึงได้ ทำให้ผลงานเกิดพลังที่สามารถดึงดูดความรู้สึกของผู้พบเห็นให้สามารถเข้าใจผลงานตามเป้าหมายของศิลปินได้อย่างไม่ยากเกินไป ตามภาพที่ 37

ภาพที่ 39 “แม่พระของลูก”, 30 x 30 x 65 ซม., ปูนปลาสเตอร์, 2550

ที่มา: หอศิลป์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, นิทรรศการเชิดชูเกียรติ 3 ประติมากร. (กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2550) 13.

ผลงานชิ้นที่ 2 “แม่พระของลูก”

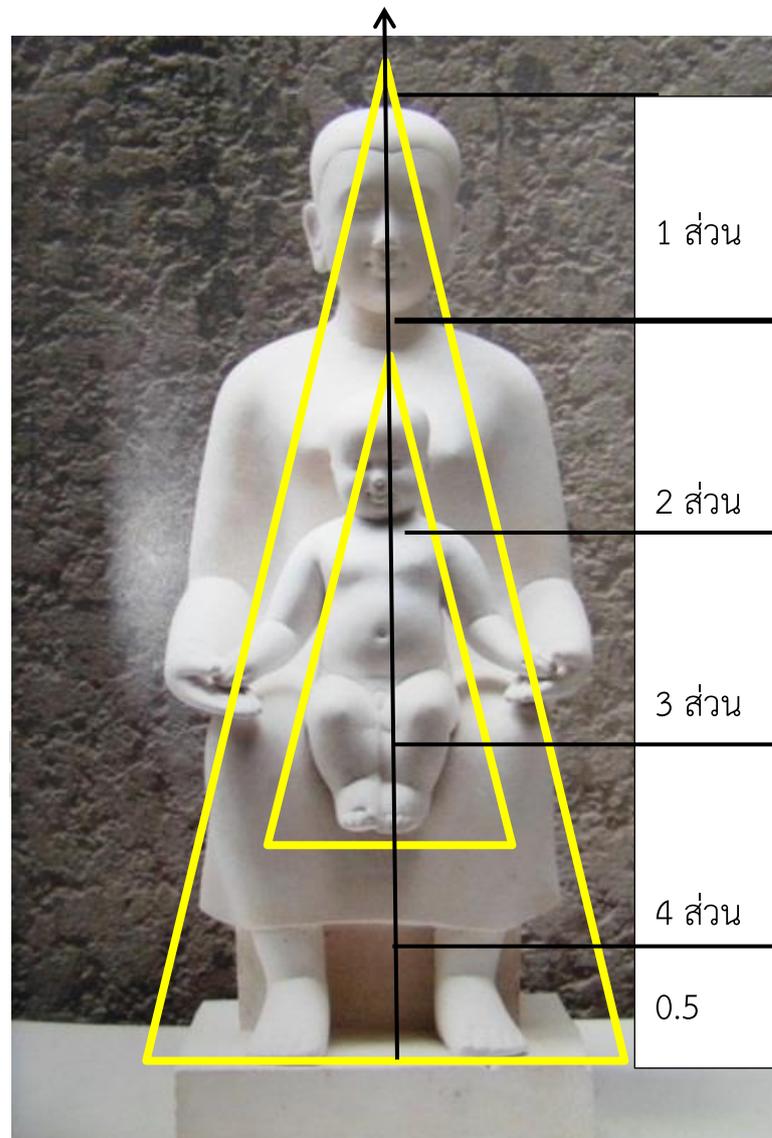
ผลงานชิ้นนี้เกี่ยวข้องกับผลงานในหัวข้อดุชนิพนธ์ ในส่วนของการแสดงความสัมพันธ์ของรูปทรงแม่ที่ทำหน้าที่ปกป้องดูแลลูก ถึงแม้ว่าจะเป็นความรู้สึกของแม่กับลูกแต่ก็สามารถสื่อถึงความรักความอบอุ่นได้อย่างงดงามและชัดเจน

อาจารย์นนทิวรรณ ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับผลงานชิ้นนี้ว่า “ท่านมีความต้องการให้ผลงานมีขนาด 2 เท่าคนจริงเพื่อเป็นการเน้นความสำคัญของเรื่องราวดังกล่าว โดยจะแกะหินสีขาวหรือเทา ก็จะได้ผลตามที่คิดเอาไว้ สำหรับผลงานชิ้นนี้เกิดจากความประทับใจในพระพุทธรูปสมัยทวารวดี ปางทรงแสดงธรรมประทับนั่งห้อยพระบาท”¹⁹

ลักษณะประทับนั่งเหนือบัลลังก์ พระชงฆ์ (เข้า) แยกห่าง พระบาท (เท้า) ชิดกัน นักวิชาการมักเรียกว่าทำนั่งแบบยุโรป หรือ European Seat พระพุทธรูปยกพระหัตถ์ขวาขึ้นแสดงธรรมวิตรรกมูทรา คือ การจีบพระอังคุกับพระคชนี้ เป็นวงกลมอันหมายถึงพระธรรมจักร โดยทั่วไปแล้วจะวางพระหัตถ์ซ้ายไว้บนพระชานุ ซึ่งเป็นรูปแบบศิลปะทวารวดี²⁰ ตามภาพที่ 34

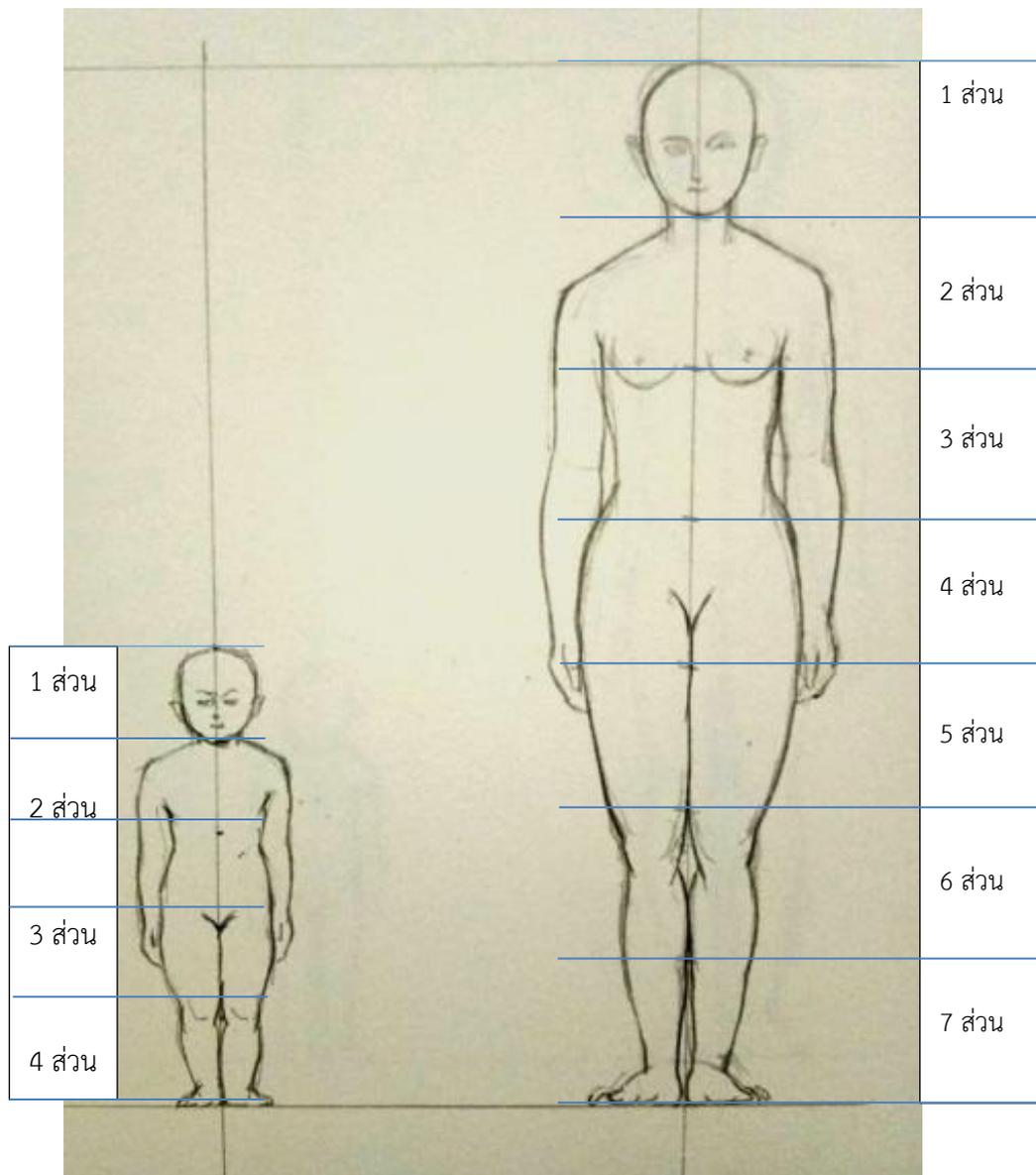
¹⁹ สัมภาษณ์ อาจารย์นนทิวรรณ จันทนะพะลิน, ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (ประติมากรรม), 30 พฤษภาคม 2559.

²⁰ ศักดิ์ชาย สายสิงค์, พระพุทธรูปสำคัญและพุทธศิลป์ในดินแดนไทย.165

ภาพที่ 40 แสดงโครงสร้างภายนอกและภายในรูปทรง และแสดงสัดส่วน 4.5 ในท่านั่งและจะมี สัดส่วน 7 ส่วนเมื่อยืนขึ้น เพราะกระดูกหน้าแข้ง(Tibia) จะมีความยาวเป็น 2 ส่วน ของศีรษะ

ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 41 ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงที่มีขนาดและสัดส่วนที่มีความสัมพันธ์ตามธรรมชาติและเป็นสัดส่วนที่สมส่วนคนไทย รูปทรงแม่ 7 ส่วนและ รูปทรงลูก 5 ส่วน

ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานต่อเนื่องจากผลงานชื่อ พ่อพระของลูก เช่น ตำแหน่งการวางของ รูปทรงลูกให้อยู่ตรงกลางของรูปทรงพ่อ ทำให้เกิดความรู้สึกถึงความอบอุ่นและปลอดภัยได้รับการปกป้องดูแลเช่นเดียวกัน การสัมผัสมือของทั้งสองรูปทรงเพื่อทำให้เกิดความรู้สึกการเป็นห่วงเป็นใย ความเอาใจใส่ และการถ่ายทอดความรู้สึกถึงการเชื่อมโยงถึงกัน ด้วยอาการนั่งอยู่ในท่าทางเดียวกัน เหมือนทั้งสองรูปทรงนี้เป็นส่วนหนึ่งส่วนเดียวกัน รวมไปถึงรูปทรงที่ใช้มีความเป็นมวลของสรีระผู้เป็นแม่และปริมาตรถ่ายถอดออกมาได้อย่างสมบูรณ์ องค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้สร้างให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นของความรักที่แม่มีให้กับลูก

ผลงาน “แม่พระของลูก” มีความแตกต่างจากผลงาน “พ่อพระของลูก” ตรงที่มีภาวะของการย่อ ขยายอยู่ด้วย กล่าวคือ รูปทรงของแม่กับลูกนั่งอยู่ในท่าทางใกล้เคียงกัน คือ การนั่งห้อยขา ด้วยความเป็นแม่ลูกนำความรู้สึกว่าทั้งสองรูปทรงนี้ คืออดีตและอนาคตของกันและกัน จึงทำให้เกิดความรู้สึกว่ารูปทรงของแม่คือการขยายสัดส่วนของลูกให้ใหญ่ขึ้น และรูปทรงของลูกก็คือการย่อรูปทรงของแม่ให้เล็กลง หากมองในทางสัดส่วนเปรียบเทียบแล้ว ก็ให้เห็นสัดส่วนของแม่ลูกที่มีสัดส่วนลดหลั่นกัน

ในผลงานชิ้นนี้มีความสง่างามที่ความสงบนิ่งด้วยการแสดงออกในรูปทรงแม่ที่นั่งตัวตรง สายตามองลงมายังลูกที่นั่งอยู่บนน้ำตัก สร้างให้เกิดการเชื่อมโยงกันของรูปทรงทั้งสอง เพราะองค์ประกอบของรูปเป็นรูปทรงสามเหลี่ยมทรงสูงที่มีฐานกว้าง อาจารย์นันทิวรรณต้องการสื่อสารในผลงานว่า แม่ผู้มีความอบอุ่นและมั่นคงแข็งแรงได้แสดงการปกป้องดูแลลูก ลูกนั่งอยู่บนตักแม่ด้วยความสงบนิ่ง ซึ่งเป็นเรื่องผิดธรรมชาติของเด็กที่มักชอบซุกซน รูปทรงเด็กในผลงานชิ้นนี้มีความสง่างาม เป็นสัญลักษณ์ที่สามารถถ่ายทอดไปถึงคนทุกเพศและทุกวัยได้หากชมได้ใช้สัญชาตญาณของความเป็นลูกในการชมผลงานชิ้นนี้ อาจารย์นันทิวรรณกล่าวต่ออีกว่า ต้องการพัฒนาผลงานชิ้นนี้ต่อไป เพราะยังเห็นหลายส่วนที่สามารถพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ และเป็นเรื่องราวที่ท่านสนใจในความรักที่เป็นอมตะของแม่ที่มีแก่ลูก ซึ่งเป็นอุดมคติในแง่มุมส่วนตัวที่ท่านมีต่อผู้เป็นแม่ของท่านเอง แนวทางในการทำงานที่มีความมุ่งมั่นและชัดเจนมาก มีการควบคุมแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานของตนเองได้อย่างชัดเจน เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้และศึกษาในการสร้างสรรค์ผลงานในหัวข้อนี้เช่นกัน

4.2 ตารางที่ 4 ตารางสรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลงานของอาจารย์นนธิวรรณ จันทนะผะลิน

ตารางที่ 4 ตารางสรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลงานของอาจารย์นนธิวรรณ จันทนะผะลิน

ปัจจัยต่างๆ	ผลงานที่ทำการวิเคราะห์	
	 <p data-bbox="660 1037 847 1070">“พ่อพระของลูก”</p>	 <p data-bbox="1075 1037 1262 1070">“แม่พระของลูก”</p>
แนวความคิด	การดูแลพสกนิกรอย่างลูกของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	แม่ปกป้องคุ้มครองภัยอันตรายและให้ความอบอุ่นกับลูก
เนื้อหาในผลงาน	การแสดงออกแบบเป็นสัญลักษณ์ของความรักความเมตตาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีกับพสกนิกรโดยสื่อเป็นรูปทรงพ่อและลูกซึ่งในสังคมคนไทยมีความรู้สึกร่วมกันว่าพระองค์ท่านเป็นดังพ่อของประชาชนทุกคน	<ul style="list-style-type: none"> - ความเมตตาเป็นคุณธรรมล้ำจุนโลก - แม่เป็นผู้ให้กำเนิดและเลี้ยงดูลูกตั้งแต่อุ้มท้องจนคลอดออกมาและพุ่มพักถนอมเลี้ยงดูให้ลูกมีความอบอุ่นปลอดภัยในชีวิต - การสร้างรูปทรงของแม่ให้ดูแข็งแรงมั่นคงอย่างอ่อนโยนเพื่อสื่อความรักจากแม่สู่ลูก
เทคนิคการสร้างสรรค	ปูนปลาสเตอร์เพื่อเป็นต้นแบบสำหรับสลักหิน	สลักหินอ่อนสีขาวหรือหินอ่อนสีเทา

การใช้ขนาดและสัดส่วนในรูปทรงมนุษย์	- ต้นแบบขนาดหน้าตัก 180 เซนติเมตรหรือ 3 เท่าของคนจริง ขนาดของรูปปั้นส่วนมากมีขนาดใหญ่กว่าคนจริงเพื่อประโยชน์ในการมอง เพราะเมื่อสร้างผลงานไปติดตั้งในที่เปิดโล่งควรขยายขนาดของรูปปั้นเพื่อสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน ²¹	- ขนาดใหญ่กว่าจริง 2 เท่าของคนจริง - ขนาดทำให้สามารถมองเห็นได้ในหลายมุมมองจากระยะไกล - ขนาดเป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดระดับสายตาในการมองผลงาน ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกยิ่งใหญ่ น่าเคารพศรัทธา
โครงสร้าง	เป็นโครงสร้างแบบสามเหลี่ยมหน้าจั่วสร้างให้เกิดความมั่นคง แข็งแรง ซึ่งมีความสัมพันธ์กับเรื่องราวของพ่อที่ทำหน้าที่ปกป้องดูแลลูกน้อยที่นั่งอยู่ในหน้าตัก	- เป็นโครงสร้างสามเหลี่ยมหน้าจั่วทรงสูง - ความมั่นคงของรูปเกิดจากการวางรูปทรงของแม่อยู่บนที่นั่งซึ่งมีความสัมพันธ์กับพระพุทธรูปปางประทานพรของสมัยทวารวดี
การจัดวางส่วนประกอบ	จัดวางให้รูปทรงพ่ออยู่ในอาการนั่งขัดสมาธิตัวตรงทำให้เกิดความรู้สึกถึงความมั่นคงและมีลูกชายในวัยเยาว์นั่งอยู่บนหน้าตักในตำแหน่งกลางของรูปทรงพอดี เป็นการเน้นให้ลูกเป็นจุดเด่นของผลงาน	จัดวางให้รูปทรงแม่อยู่ในอาการนั่งห้อยขา ยึดตัวตรงทำให้เกิดความรู้สึกถึงความผ่อนคลายและมีลูกชายในวัยเยาว์นั่งอยู่บนหน้าตักในตำแหน่งกลางของรูปทรงพอดี เป็นการเน้นให้ลูกเป็นจุดเด่นของผลงานและได้รับการดูแลอย่างดี
รายละเอียดในผลงาน	- มีการลดทอนรายละเอียดจากความเหมือนจริงไปมาก รูปทรงพ่อใช้ลักษณะความเป็นอุดมคติของ	- มีการลดทอนรายละเอียดจากความเหมือนจริงลงเล็กน้อยโดยใช้ลักษณะความเป็นอุดมคติของ

²¹ พงษ์พันธ์ จันทนภักฐะ and สงวนศรี ตริเทพประติมา, อนุสาวรีย์ร่วมสมัยในสาธารณรัฐ

ประชาธิปไตยประชาชนลาว: กรณีศึกษาพระอนุสาวรีย์เจ้าอนุวงศ์ (กรุงเทพฯ: สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม, 2557).

เมื่อทำการศึกษาผลงานของอาจารย์นนทิวรรค์ จันทนะพะลิน ทำให้ได้เข้าใจเรื่องการลดทอนจากความเหมือนจริงสู่ความเป็นนามธรรมที่มีความสัมพันธ์กับเรื่องของการใช้หลักกรรมทางพุทธศาสนาเข้ามาใช้เป็นแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม

5. ชาร์ลส์ เรย์ (Charles Ray)

ภาพที่ 42

ชาร์ลส์ เรย์ (Charles Ray)

ที่มา:

<http://www.matthewmarks.com/news/charles-ray-to-speak-at-the-university-of-chicago/> เข้าถึงเมื่อ 20 ธันวาคม 2559

มีความสนใจที่จะศึกษาศิลปินท่านนี้มาก เพราะในผลงานหลายชิ้นของศิลปินใช้วิธีการสร้างผลงานด้วยวิธีการย่อและขยายขนาดในงานประติมากรรมรูปทรงมนุษย์และสิ่งของ เพื่อสื่อความหมายเรื่องราวที่อยู่แวดล้อมอยู่โดยรอบของศิลปิน ศิลปินนำเสนอแง่มุมทางความคิดที่มีต่อสังคมในขณะนั้นได้อย่างน่าสนใจมาก

ชาร์ลส์ เรย์ (Charles Ray) เป็นศิลปินที่สร้างผลงานประเภทประติมากรรมร่วมสมัย เกิดที่เมืองชิคาโก ในปีพ.ศ. 2496 เขาได้รับการสนับสนุนการศึกษาศิลปะจากครอบครัว และได้เริ่มเรียนศิลปะในบ้านของตัวเอง เพราะที่บ้านมีกิจการโรงเรียนศิลปะเอกชนอยู่ทางตอนใต้ของเมืองชิคาโก เปิดสอนสำหรับผู้สนใจศิลปะทั่วไปซึ่งมีนักเรียนอยู่ 6 คนในขณะนั้น จนกระทั่งเขาเรียนจบหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาประติมากรรม²² ที่มหาวิทยาลัยไอโอว่า (Iowa) ในปี พ.ศ.2518 และอีก 4 ปีต่อมา

²² โรแลนด์ เบรเนอร์ เริ่มศึกษาศิลปะ ในเมืองลอนดอน ประเทศอังกฤษในปี 1965 และได้เรียน Sir Anthony Caro เมื่อเรียนจบได้เป็นอาจารย์สอนที่ The University of California และที่ The University of Iowa ก่อนที่จะได้เป็นรองศาสตราจารย์ที่ มหาวิทยาลัยวิกตอเรีย ในบริติชโคลัมเบีย (The University of Victoria in British Columbia) ในปี

สำเร็จการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา สาขาทัศนศิลป์ที่ มหาวิทยาลัยรูทเจอร์ส (Rutgers University) หลังจากจบการศึกษาเขาได้เริ่มทำการสอนที่มหาวิทยาลัยนิวออลีนส์ (New Orleans) ในปีพ.ศ. 2524 (1981)

ชาร์ลส์ เรย์ ได้เข้าเป็นอาจารย์ประจำทางด้านศิลปะที่มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ลอสแอนเจลิส (U.C.L.A.) ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก ในขณะที่เขาอายุได้ 28 ปี และได้ทำการสอนอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 35 ปีก่อนเกษียณอายุราชการ ปัจจุบันชาร์ลส์ เรย์ เป็นอาจารย์พิเศษทำการสอนวิชาสัมมนาศิลปะ ซึ่งมีนักศึกษาในชั้นปีสูงที่มีความประสงค์ที่จะมาเรียนกับเขาเพิ่มขึ้นเรียนเสมอ ซึ่งเขาถือว่าเป็นอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมากที่มีนักศึกษาจากทั่วโลกต้องการเดินทางมาเรียนกับเขา ปัจจุบันเขาอายุได้ 63 ปี เขาใช้ชีวิตที่เมืองลอส แองเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกาจนถึงปัจจุบัน

แนวทางการสร้างสรรค์ของชาร์ลส์ เรย์ สามารถระบุลักษณะได้ดังนี้ การใช้สำนวนเปรียบเทียบในการสร้างผลงาน การใช้วัสดุที่สื่อความหมายในตัวของมันเอง การเลือกใช้เรื่องราวที่เป็นเรื่องจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว และมีการใช้วิธีการย่อหรือขยายขนาดหรืออัตราส่วนของรูปทรงประติมากรรม จะเป็นวิธีการหลักในการสร้างสรรค์ผลงานเสมอ

ชาร์ลส์ เรย์ เริ่มต้นสร้างผลงานในแนวมินิมัลลิสต์ (Minimalist) ในช่วงปีค.ศ.1971- 1990 ซึ่งเป็นไปตามช่วงเวลาของยุคสมัยนั้นที่แนวมินิมัลลิสต์ กำลังได้รับความนิยมมาก ซึ่งถือเป็นช่วงเวลาของลัทธิศิลปะหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) เขาใช้แนวทางการสอนของอาจารย์ที่เคยเป็นที่ปรึกษาของเขาสมัยเรียน อีกทั้งได้แนวทางเพิ่มเติมจากเพื่อนศิลปินที่กำลังประสบความสำเร็จอย่าง โรเบิร์ต มอริส (Robert Morris)

ในปี พ.ศ. 2533 ได้เริ่มสร้างผลงานที่ใช้รูปทรงมนุษย์ โดยเริ่มจากการรูปใบหน้าและร่างกายของตัวเอง มีลักษณะเป็นหุ่นโชว์เสื้อผ้า (mannequin) เพราะต้องการหาทางเลือกใหม่ในการนำเสนอผลงานประติมากรรมด้วยรูปร่างมนุษย์ในบริบทใหม่²³

1973. เขาเกษียณอายุราชการในปี 1998 หลังจากนั้นอีก 25 ปี เขาใช้ชีวิตและทำงานที่เมืองวิกตอเรีย (Victoria) จนกระทั่งเขาตายด้วยโรคมะเร็งในปี 2006, เข้าถึงเมื่อ 8 มิถุนายน 2560, เข้าถึงได้จาก Roland Brener, <http://www.rolandbrener.com/>.

²³ Calvin Tomkins, "“ Meaning Machines, the Sculpture of Charles Ray.” " *The New Yorker* 11 (2015).

ชาร์ลส์ เรย์ ถือเป็นศิลปินอีกคนหนึ่งที่มีความพร้อมในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้วยการสนับสนุนของครอบครัว และการประสบความสำเร็จในการเรียน ตลอดจนการได้สอนในมหาวิทยาลัย ที่มีชื่อเสียงระดับโลก การสร้างผลงานของเขามีความโดดเด่นมากโดยเฉพาะผลงานที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ดังนี้

ช่วงเวลาของการสร้างสรรค์ผลงานจนถึงปัจจุบัน

การสร้างสรรค์ช่วงปี พ.ศ. 2514- 2520 การใช้วัสดุ คอนกรีต และเหล็กในการแสดงออก โดยการใช้การกระทำของรูปทรงเช่น แรงโน้มถ่วงของน้ำหนักรูปทรง

ภาพที่ 43 (ซ้าย) “Concrete block sculpture”, concrete and steel, 368 x 183 x 42 cm., 1971.

ที่มา: <https://www.charlesraysculpture.com/collections/concrete-block-sculpture/info>

ภาพที่ 44 (ขวา) “Untitled”, steel and concrete, 183 x 20 x 4 cm., 1972.

ที่มา: <https://www.charlesraysculpture.com/collections/untitled-2232/info>

การสร้างสรรค์ช่วงปี พ.ศ. 2521- 2528 การใช้ตนเองเข้าไปมีส่วนร่วมกับการประติมากรรม
ของเขาเอง

ภาพที่ 45 (ชาย) “In Memory of Moro”, wood, paint, cloth, human body ,
dimensions variable, 1978.

ที่มา: <https://www.charlesraysculpture.com/collections/in-memory-of-moro/>

ภาพที่ 46 (ขวา) “In memory of Sadat”, steel and human body, 183 x 61 x 6,

ที่มา: <https://www.charlesraysculpture.com/collections/in-memory-of-sadat/>

ผลงานช่วงนี้เขาทำขึ้นขณะเรียนอยู่ในระดับปริญญาโท เขามีความสนใจเรื่องราวของกระแส
การเมืองของโลกเช่นในงานชื่อ “In Memory of Moro” เขาสร้างขึ้นเพื่อระลึกถึงโมโร (Moro) ที่ถูก
ลักพาตัวและฆ่าตายในประเทศอิตาลี โดยพวกกองพลน้อยแดง (Red Brigades) โดยเขากล่าวว่า “ฉัน
คิดถึงเรื่องของสังคมโลกและพยายามที่จะต่อสู้เพื่อมัน” ซึ่งเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานของ
เขาต่อมา

การสร้างสรรค์ช่วงปี พ.ศ. 2529- 2542 การใช้ความเรียบง่ายในการสร้างรูปทรงและมุ่งเน้นการแสดงออกของความคิดมากขึ้นและเป็นการแสดงออกแบบกลุ่มมินิมัลลิสม์

ภาพที่ 47 (ชาย) “Tub with black dye”, tub, glass tubes, pipe, dye, 85 x 150 x 76 cm., 1986.

ที่มา: [https://www.charlesraysculpture.com/collections/tub-with-black-](https://www.charlesraysculpture.com/collections/tub-with-black-dye/info)

ภาพที่ 48 (ขวา) “Pepto Bismal in a box”, Pepto Bismal and marble, 97 x 97 x 97 cm. 1988

[dye/info](https://www.charlesraysculpture.com/collections/pepto-bismal-in-a-box/info)

ที่มา: [https://www.charlesraysculpture.com/collections/pepto-bismal-in-a-](https://www.charlesraysculpture.com/collections/pepto-bismal-in-a-box/info)
box/info

ผลงานช่วงนี้เป็นผลงานที่ได้อิทธิพลจากโรเบิร์ต มอร์ริส ซึ่งอยู่ในกลุ่มมินิมัลลิสม์ ศิลปินกลุ่มนี้ต้องการท้าทายแนวคิดที่ครอบงำวงการศิลปะอยู่ พวกเขาตั้งคำถามอย่างแข็งขันว่า ศิลปะควรมีหน้าตาเป็นอย่างไร พวกเขาต้องการเคลื่อนไหวความสนใจในคุณค่าทางศิลปะให้พ้นไปจากความเป็นวัตถุ เป็นการเปิดประตูไปสู่แนวความคิดใหม่ๆ อีกมากมายในการสร้างผลงานประติมากรรม

ผลงานชิ้นขวา เขาสร้างกล่องเหล็กสี่เหลี่ยมที่ตันขนาด 90 x 90 x 90 เซนติเมตรแล้วทำสีขาวภายนอก และกล่องเหล็กนี้มีน้ำหนัก 7 ตันครึ่ง

การสร้างสรรค์ช่วงปี พ.ศ. 2542- ปัจจุบัน เขาได้เริ่มสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้รูปทรงของมนุษย์เป็นสื่อมากขึ้น และมักเอาใจใส่ในเรื่องราวเกี่ยวกับสังคมรอบข้าง โดยเขานำเสนอการใช้ขนาดสัดส่วนเปรียบเทียบในรูปทรงมนุษย์เป็นวิธีในการแสดงออก

ภาพที่ 49 (ชาย) “Self-portrait”, mixed media, 191 x 66 x 51 cm., 1990.

ที่มา: <https://www.charlesraysculpture.com/collections/self-portrait/>

ภาพที่ 50 (ขวา) “Oh! Charley Charley Charley.”, mixed media, 183 x 457 x 457 cm., 1992.

ที่มา: <https://www.charlesraysculpture.com/collections/oh-charley-charley-charley/>

งานชิ้นชาย เรย์ซื้อหุ่นแสดงเสื้อผ้าแล้วเปลี่ยนเป็นใบหน้าตัวเอง แต่งตัวในชุดเล่นเรือ เขาเคยทำงานเป็นพนักงานทำความสะอาดห้างสรรพสินค้าในเวลากลางคืน และเมื่อเขามองเห็นหุ่นแสดงเสื้อผ้าในเวลากลางคืนเขารู้สึกหวาดกลัว นั่นเป็นความทรงจำที่เขาคิดว่าหุ่นแสดงเสื้อผ้านี้น่าจะเป็นสื่อในการนำเสนอรูปร่างใหม่ในงานศิลปะร่วมสมัยได้

งานชิ้นขวา เรย์ สร้างตัวเองเปลือยกาย 8 คน กำลังสำเร็จความใคร่ให้กันและกัน ผลงานชิ้นนี้เป็นการแสดงการใช้เรื่องสภาพแวดล้อมรอบข้าง ซึ่งศิลปินใช้รูปทรงของตนเองเป็นสื่อในการแสดงออก ในผลงานส่วนนี้ได้รับอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานจากผู้เป็นอาจารย์ของเขาเอง ศาสตราจารย์โรแลนด์ เบรเนอร์ (Associate Professor Roland Breen) โดยการใช้เรื่องสัดส่วนเปรียบเทียบในการแสดงออกของสภาวะอารมณ์ และความคิดในช่วงเวลานั้นๆ

สรุปผลการวิเคราะห์งานของ Charles Ray

1) การใช้ทัศนธาตุ (Element) เรื่องของรูปทรงที่ต้องมีความสัมพันธ์กับปริมาตร ระบาย แสงเงา สี และกายวิภาคเป็นเรื่องหลักทางประติมากรรมที่เขาสามารถแสดงออกได้อย่างน่าสนใจจนเกิดความลงตัวใหม่และได้ความรู้สึกถึงความรักในรูปแบบใหม่ที่ไม่สามารถสรุปได้ว่าเป็นเรื่องถูกหรือผิด

2) การขยายขนาด หรือการลดขนาด เป็นวิธีการธรรมดาที่ประติมากรทั่วไปใช้ในการทำงานประติมากรรมแต่ ชาร์ลส เรย์ ใช้วิธีการเป็นการนำความคิดและความรู้สึก แนวความคิดที่ว่าความรักและความสัมพันธ์ในครอบครัวถือเป็นการแสดงออกที่น่าสนใจ

3) ในงานชุดที่นำมาเปรียบเทียบนี้เรย์ใช้เทคนิควิธีการปั้นหล่อ แต่นั่นไม่ใช่เทคนิควิธีการเดียวของเขา เพียงแต่เขาเรย์สร้างผลงานตามความคิดจึงต้องมีการเปลี่ยนเทคนิควิธีการตามความคิดที่นำไป

4) ขนาดทำให้สามารถมองเห็นผลงานได้ชัดเจนในระยะไกล แต่ในการนำเสนองานชุดนี้ทำให้เกิดความรู้สึกว่าการมองเห็นจากระยะไกล และการเข้าไปมองระยะใกล้ มีผลทางการเห็นที่แตกต่างกัน เพราะรายละเอียดที่ศิลปินซ่อนไว้ต้องเข้ามาดูในระยะที่จะเห็นผลงานได้ชัดเจนประมาณ 1.5 -3 เมตร โดยเฉพาะงาน "Fall" เมื่อดูระยะใกล้ก็จะรู้ว่าเธอสูงกว่าผู้ชมงานซึ่งมีผลต่อความรู้สึกที่กดดันผู้ชมงานได้

5.1 ผลงานของชาร์ลส์ เรย์ ที่เกี่ยวข้องและได้นำมาศึกษาวิเคราะห์มี 2 ชิ้นดังนี้

5.1.1 ผลงานชิ้นที่ 1 “Fall ‘91”

ภาพที่ 51 “Fall ‘91”, 1992, 244 x 66 x 91 cm., mixed media.

ที่มา: <https://www.charlesraysculpture.com/collections/fall-91/#1>

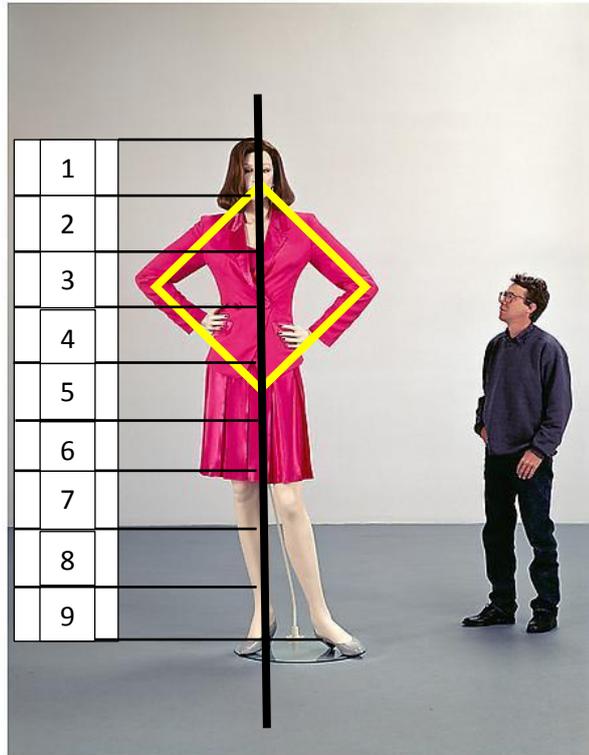
เข้าถึงเมื่อ 20 ธันวาคม 2559

ผลงานชิ้นนี้ส่วนมากถูกเรียกว่า สุนัขพาสตรีผู้ยิ่งใหญ่ (Big Lady) เป็นผู้หญิงที่แต่งตัวในชุดนักธุรกิจระดับกลาง ถ้ามองในระยะไกลก็จะมองดูเป็นเรื่องธรรมดา แต่ถ้าเมื่อเข้าไปมองใกล้จะรู้ว่าเธอสูงถึง 240 เซนติเมตร²⁴ ซึ่งเป็นส่วนสูงที่มากกว่าเกณฑ์ความสูงทั่วไปของผู้หญิงในประเทศสหรัฐอเมริกาที่จะมีค่าเฉลี่ยความสูงอยู่ที่ 5'4" ฟุต หรือประมาณ 164 เซนติเมตร²⁵ เธอเป็นผู้หญิงที่อยู่ในท่าทางที่ก้าวร้าว ด้วยการยื่นเอาแขนท้าวสะเอวทั้งสองข้าง เป็นสื่อสัญลักษณ์ถึงแม่ที่เฝ้าเลี้ยงดูลูกให้เขาเติบโตในโอวาอย่างเคร่งครัด โดยไม่ยอมปล่อยให้ลูกโตขึ้นด้วยการเรียนรู้ของตนเอง ท่าทางของเธอต้องการให้ลูกอยู่ภายใต้การควบคุมตลอดเวลา เป็นผลให้แม่ไม่ได้ใกล้ชิดลูกอย่างอบอุ่น ซึ่งเรื่องราวธุรกิจภายในของครอบครัวอาจเป็นต้นเหตุอันหนึ่งที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวใน

²⁴ Ibid. ดูเพิ่มเติมที่ Calvin Tomkins. “Meaning Machines, The sculpture of Charles Ray.” *The New Yorker*, 11 (May 2015): 54-63.

²⁵ Centers for Disease Control and Prevention, accessed June 8, 2016, available from <https://www.cdc.gov/>

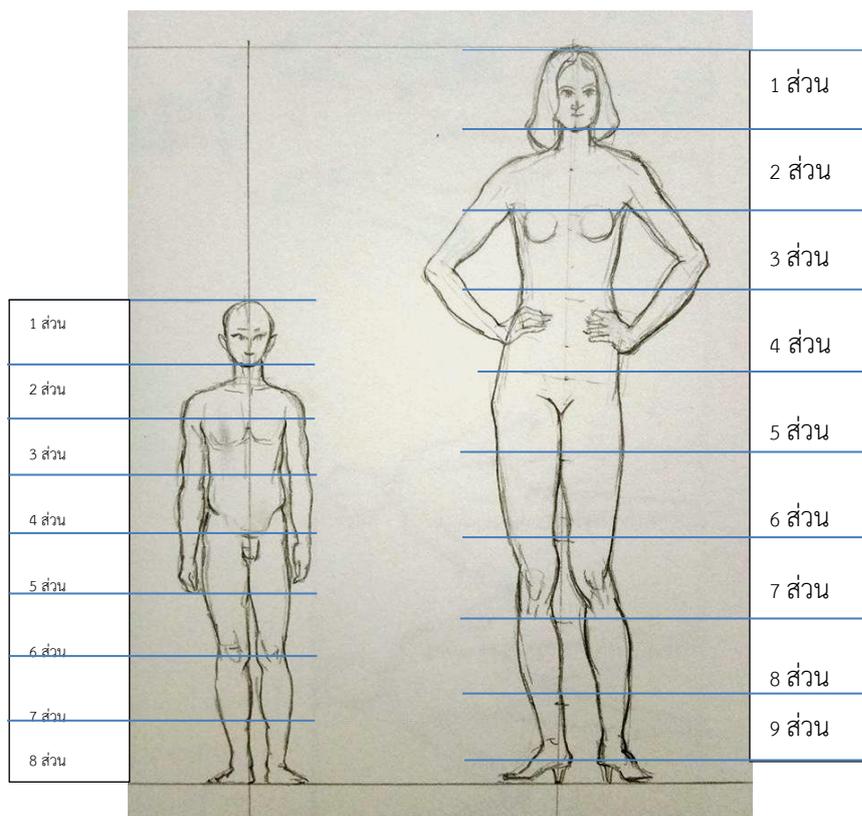
ลักษณะนี้²⁶ ท่าทางการยืนในลักษณะนี้อาจเป็นการแสดงบทบาทของผู้หญิงที่มีพลังทางสังคม ต้อง
 รับผิดชอบครอบครัว ทำงานนอกบ้าน มีหน้าที่ไม่ต่างกับผู้ชาย อีกทั้งแฟชั่นของสูงที่ปรับทรงสำหรับ
 ผู้หญิง นั่นคือผู้หญิงที่สวมบทบาทผู้ชาย มีความหมายถึงความเป็นมืออาชีพ เป็นผู้นำ

ภาพที่ 52
 ที่มา:

แสดงสัดส่วนที่เป็นอุดมคติของผลงานชิ้นนี้ที่มีสัดส่วน 9 ส่วน
<http://gallerily.com/gallery/tall+feet+girl/1>

²⁶ Tom Morton, "The Shape of Things" Frieze," *November- December 2007*.125

ภาพที่ 53 ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของผลงานที่มีความสูงกว่าคนขนาดเท่าจริง
ที่มา: ภาพวาดเส้นโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของผลงานที่มีความสูงกว่าคนขนาดเท่าจริง (สูง 180 เซนติเมตร) ทางด้านซ้ายของภาพ หรือมีขนาดใหญ่กว่าจริงประมาณ 1.5 เท่า ในการวิเคราะห์ด้วยการวาดเส้นยังพบว่า สัดส่วนของผลงานชิ้นนี้เป็นสัดส่วน 9 ส่วน ซึ่งเป็นการสัดส่วนที่เป็นอุดมคติในลักษณะของเทพเจ้า หรือเหล่ายอดมนุษย์ในการ์ตูนที่สร้างขึ้นในเกิดพลังความแข็งแรง ความเหนือกว่ามนุษย์ และตอบสนองความน่าพิงพอใจของผู้สร้างสรรค์

ผลงานชิ้นนี้สะท้อนเรื่องราวของความรักในอีกรูปแบบหนึ่งที่มีความน่าสนใจ ถึงแม้ว่าจะดูไม่อบอุ่นเท่าที่ควร แต่ในสังคมอเมริกันในช่วงเวลาที่ 1991 - 1992 เป็นช่วงเวลาที่เศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาเริ่มฟื้นตัวจากความตกต่ำมากหลังจากเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ หรือวิกฤติแฮมเบอร์เกอร์ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจจะลดตัวมาเป็นเวลานานนับสิบปีหลังจากฟองสบู่แตกในช่วงต้นทศวรรษ 1990 จนถูก

เรียกว่า “ทศวรรษที่หายไป” (Lost Decade)²⁷ ด้วยเรื่องราวดังกล่าวของสังคมในสหรัฐอเมริกาจึงอาจเป็นเหตุให้เกิดความเครียดและความกดดันภายในครอบครัว จนทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างแม่ลูกในลักษณะนี้ ซึ่งในข้อมูลที่ค้นคว้านั้นศิลปินมิได้กล่าวถึงว่าเป็นเรื่องราวในชีวิตของตัวเองหรือไม่อาจเป็นเพราะการไม่ต้องการกล่าวให้เห็นชัดเจนถึงที่มาก็เป็นได้ เพราะนั่นหมายถึงการวิพากษ์คนในครอบครัวซึ่งดูเป็นเรื่องไม่เหมาะสม ศิลปินจึงได้ใช้เพียงรูปลักษณะของหญิงที่สูงใหญ่กว่าปกติอยู่ในท่าทางที่แข็งแกร่ง และเสริมด้วยการแต่งกายสีแดงเพื่อเพิ่มความดูดนึ้มให้มากขึ้น แต่การนำเสนออยู่ในรูปแบบของหุ่นแสดงเสื้อผ้าก็ยังไม่ได้ออกคิดไม่ได้ว่าเป็นเพียงภาพลักษณะภายนอก หรือการมีตำแหน่งหน้าที่ที่ต้องดูแลเท่านั้น

การตั้งชื่อผลงานว่า Fall 1991 ก็เป็นสื่อผ่านทางที่บอกให้ผู้ชมงานรู้ว่าเขาสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ให้มีความสัมพันธ์กับเรื่องราวของสังคมที่เคยตกต่ำจากสภาพเศรษฐกิจ ซึ่งก็จะเป็นเสมือนการบันทึกประวัติศาสตร์โดยใช้ผลงานประติมากรรม

²⁷ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, **ไตรภาวะของเศรษฐกิจโลก**, เข้าถึงเมื่อ 30 พฤษภาคม 2560, เข้าถึงได้จาก

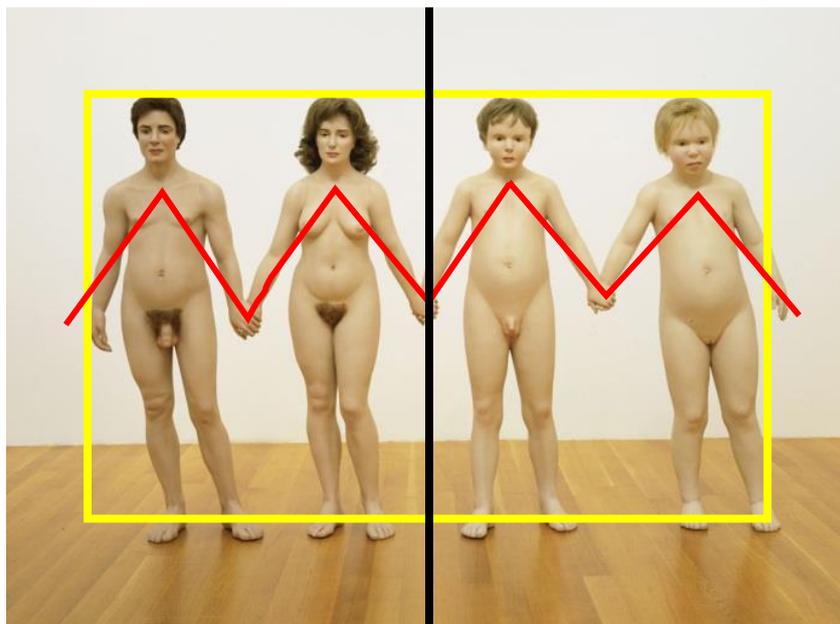
<http://www.kriengsak.com/the-global-economy>

5.1.2 ผลงานชิ้นที่ 2 “Family Romance”

ภาพที่ 54 “Family Romance”, 1993, 135 x 125 x 28 cm., Mixed Technique.
ที่มา: <https://www.charlesraysculpture.com/collections/family-romance/info>

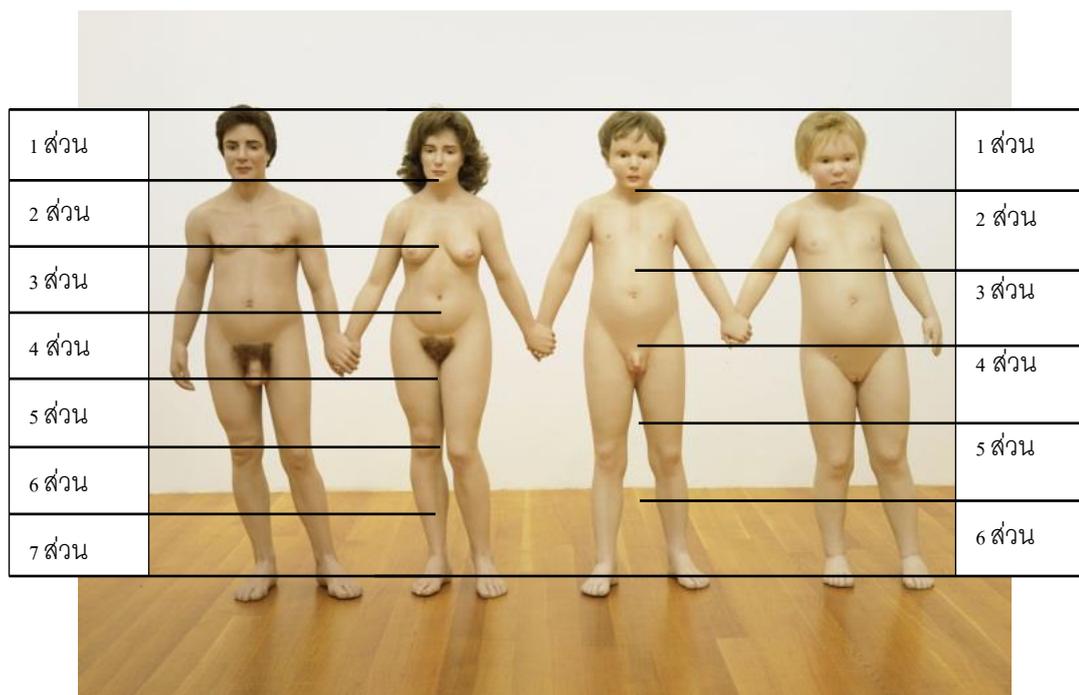
ผลงานชิ้นนี้มีความพิเศษมาก ศิลปินใช้วิธีการย่อแบบและขยายแบบเพื่อหาระดับความสูงที่เท่ากัน โดยการปรับลดขนาดและความสูงของรูปทรงพ่อและแม่ให้ต่ำลงที่ 125 ซม. และปรับความสูงของรูปทรงลูกทั้งสองคนให้มีขนาดและความสูงมากขึ้นจนถึงระดับความสูงที่ 125 ซม.เช่นเดียวกัน จึงเป็นขนาดและระดับความสูงใหม่ที่ศิลปินสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อตอบสนองความคิดและจิตนาการของเขา

ภาพที่ 55 แสดงโครงสร้างสี่เหลี่ยมผืนผ้าและมีเส้นซิกแซกที่เป็นการเชื่อมต่อ
รูปทรงของแขนเข้าหากัน
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

การนำเสนอด้วยการยืนเรียงกันทุกคนจับมือกันต่อกันเหมือนลักษณะของการประท้วงเมื่อมี
ตำรวจยืนกีดขวาง หรือเป็นเหมือนกับคูรั๊กที่กำลังเข้าพิธีสมรสยืนอยู่ตรงหน้าบาทหลวง พ่อจับมือกับ
แม่ แม่จับมือกับลูกชาย และลูกชายจับมือกับน้องสาว มีนัยยะที่แฝงเร้นอยู่ในการนำเสนอนี้ คือ การ
แสดงออกถึงความแปลกประหลาดของการมีความสัมพันธ์ทางเพศในเครือญาติที่ใกล้ชิด สายตาที่ชื่อ
ร่างกายที่อ้วนเตี้ย ดูกำยำดุดันตัวป่า ส่วนหนึ่งเป็นการกล่าวถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นของผู้ที่มีอิทธิพลหรือ
ชนชั้นปกครองในสังคมที่ต้องการผลทางการเมืองการปกครอง และผลประโยชน์ เรื่องราวต่างๆ
เหล่านี้อาจดูแล้วไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตปฎิชน และเป็นเรื่องที่น่าจะเข้าใจได้ยาก²⁸
ผลงานชิ้นนี้ได้ถูกนำจัดแสดงในวิทนิย์ ไบแอนเนียล (Whitney Biennial) ในปี 2536 (1993)

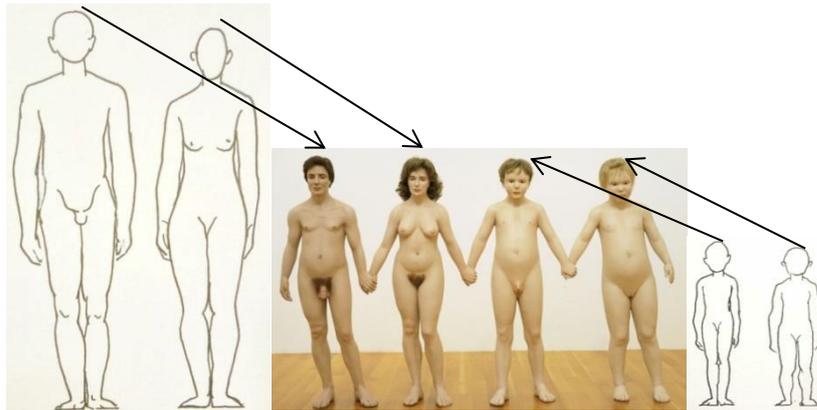
²⁸ Tom Morton, "The Shape of Things" Frieze."

ภาพที่ 56 แสดงสัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างสัดส่วนของผู้ใหญ่ทั้งชายและหญิงมีสัดส่วน 7 ส่วน และสัดส่วนของเด็กทั้งสองคนทั้งชายและหญิง มีสัดส่วน 6 ส่วน แต่ความสูงทั้งหมดถูกปรับให้มีความสูงเท่ากันที่ 49 นิ้ว หรือ 125 เซนติเมตร
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

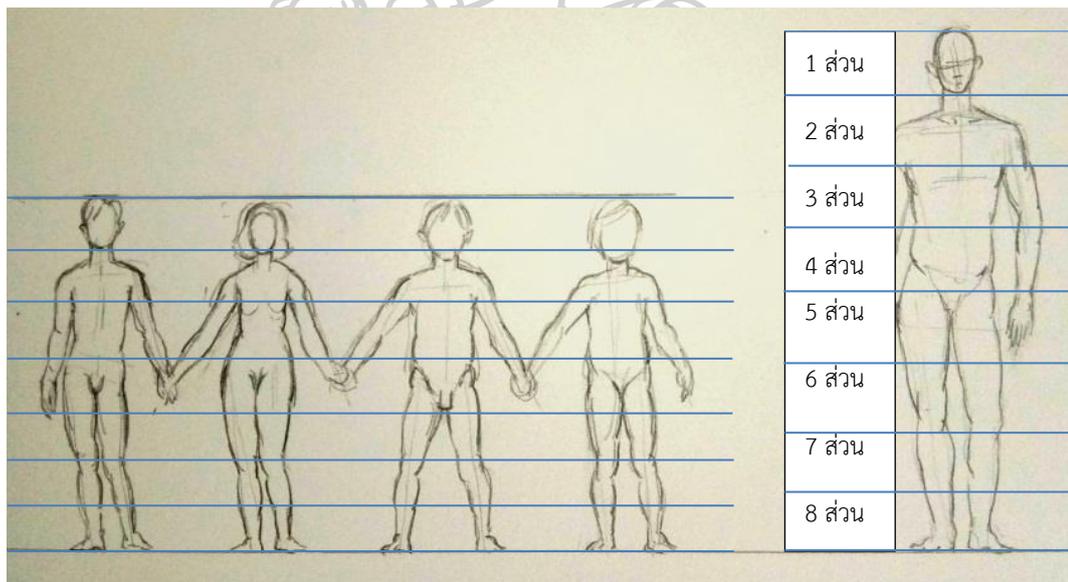
ในเรื่องราวที่ได้ศึกษาค้นคว้ามาอาจดูไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในหัวข้อที่กำลังสร้างสรรค์อยู่ แต่การที่ศิลปินได้แสดงออกเรื่องของใช้สัดส่วนเปรียบเทียบเป็นเรื่องที่น่าสนใจมากท คิดว่าสามารถนำมาเป็นแนวทางในการสนับสนุนการศึกษาได้ ผลงานชิ้นนี้ได้เห็นมาตั้งแต่ตอนเรียนในระดับปริญญาตรี และได้เห็นผลงานจริงที่เมืองเวนิส ประเทศอิตาลี เป็นผลงานที่สร้างความฉงนและชวนคิดได้ดีมาก ซึ่งในเวลานั้นก็ไม่ได้สนใจในเนื้อหามากนัก เมื่อทำการสร้างสรรค์ในหัวข้อดุซกัวนิพนธ์ จึงทำให้คิดถึงผลงานชิ้นนี้ของชาร์ลส์ เรย์ ได้เป็นชิ้นแรก เพราะมีศิลปินไม่มากนักที่ทำงานเรื่องสัดส่วนเปรียบเทียบ

การใช้สัดส่วน ย่อ ขยายขนาดของศิลปินเป็นเรื่องที่น่าสนใจมาก หนึ่งสิ่งที่ศิลปินไม่ได้ให้ความสำคัญมากนัก คือ ความถูกต้องของกายวิภาคและความงามในสรีระมนุษย์ อาจเป็นเพราะการที่ไม่ต้องการให้ผู้ชมยึดติดกับสิ่งที่ไม่ใช่สาระของสิ่งที่ศิลปินต้องการนำเสนอก็เป็นได้ การได้มองข้ามความงามภายนอกไปบ้างทำให้ผลงานศิลปะเกิดรสที่กลมกล่อมไปอีกแบบหนึ่ง ซึ่งคงต้องประกอบกับรสนิยมส่วนบุคคลด้วย

ภาพที่ 57 แสดงสัดส่วนเปรียบเทียบของการลดรูปทรงพ่อแม่และการเพิ่มขนาดรูปทรงลูกให้มีส่วนสูงเท่ากันที่ 125 เซนติเมตร

ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 58 ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของผลงานที่มีพ่อแม่และลูกทั้งสอง มีความสูงเท่ากันที่ 125 เซนติเมตร เมื่อเทียบกับขนาดของของคนยืนขนาดเท่าจริงทางด้านขวา

ที่มา: ภาพวาดเส้นโดยผู้สร้างสรรค์

อีกแนวทางหนึ่งของศิลปินที่เป็นศิลปินในกลุ่มหลังสมัยใหม่ ที่พบเห็นได้บ่อย คือ การไม่ระบุแนวความคิด การนำเสนอที่ชัดเจนหรือตรงไปตรงมา มักสร้างผลงานให้เกิดคำถามและการถกเถียงอย่างไม่มีบทสรุปที่ชัดเจน รวมถึงเปิดโอกาสให้เกิดการตีความของผู้ชมเองโดยการใช้วิจารณ์ญาณประสบการณ์ของตนในการชมผลงานได้โดยไม่มีข้อถูกผิดแต่อย่างใด ซึ่งในผลงานชิ้นนี้ก็เช่นเดียวกัน ศิลปินไม่ระบุเรื่องราวที่นำเสนออย่างไม่ชัดเจน ถือเป็นวิธีการที่เกิดขึ้นในยุคสมัยที่ผู้ชมไม่ต้องการพูดเรื่องราวต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องส่วนตัวอย่างตรงไปตรงมาก็เป็นได้

5.2 ตารางที่ 5 ตารางแสดงการวิเคราะห์ผลงานของ Charles Ray

ตารางที่ 5 ตารางแสดงการวิเคราะห์ผลงานของ Charles Ray

ปัจจัยต่างๆ	ผลงานที่ทำการวิเคราะห์	
		
แนวคิด	-ความมีระยะความสัมพันธ์ที่เห็นห่างของแม่กับลูก	-การแสดงความสัมพันธ์ของขนาดและสัดส่วนโดยใช้เรื่องราวในครอบครัวเป็นสื่อการแสดงออก
เนื้อหาในผลงาน	-แม่อยู่ในอาการเกรี้ยวกราด มีระยะความสัมพันธ์ที่ห่างเหินกับลูกด้วยกิริยาและขนาดที่ใหญ่กว่าคนจริงเพื่อสื่อถึงการมีอำนาจที่เหนือมากกว่าลูกหรือคนที่ถูกปกครอง	-การตีความสามารถตีความได้หลายอย่าง เช่น การรวมตัวกันเพื่อการประท้วง ในเรื่องความเท่าเทียมกันของเด็ก การมีความรักความสัมพันธ์ในหมู่เครือญาติ
เทคนิคการสร้างสรรค	-การปั้นและหล่อเรซิน ทำสีให้เป็น การแทนค่าสีผิวของมนุษย์ และการตัดเย็บเสื้อผ้าสีแดงที่ดูแล้วเป็นสีที่มีพลังรุนแรง	-การปั้นหล่อเรซิน ทำสีผิวแบบหุ่นแสดงเสื้อผ้าแต่ไม่ใส่เสื้อผ้าเพื่อแสดงความหมายที่สรีระของเพศและวัย

	-การแสดงออกที่นำไปสู่ที่มาของเขา คือการคงให้เป็นหุ่นแสดงเสื้อผ้า	-มีการใช้ผมเทียมเพื่อให้เกิดความรู้สึกถึงความแข็งกระด้าง ความไม่มีชีวิต เป็นเรื่องของความคิดและจินตนาการในแง่มุมประสบการณ์ของศิลปิน
การใช้ขนาด และสัดส่วนใน รูปทรงมนุษย์	-การขยายขนาดของรูปทรงผู้หญิงให้ใหญ่ขึ้นคือมีความสูงอยู่ที่ 240 เซนติเมตร เพื่อความน่าเกรงขาม เพราะผู้ชมต้องเงยหน้ามองงาน และความเป็นหุ่นที่ดูไร้ชีวิตมีความแข็งกระด้าง	-การย่อรูปทรงของพ่อแม่ และการขยายรูปทรงของลูกทั้งสอง -การหาความลงตัวใหม่ในการสร้างรูปทรงของชาร์ลส์ เรย์ ด้วยการปรับขนาดให้เท่ากัน เป็นสิ่งที่น่าสนใจในมุมมองทางประติมากรรม

5.3 สรุปผลการวิเคราะห์งานของ Charles Ray

1) การใช้ทัศนธาตุ (Element) เรื่องของรูปทรงที่ต้องมีความสัมพันธ์กับปริมาตร ระนาบ แสงเงา สี และกายวิภาคเป็นเรื่องหลักทางประติมากรรมที่เขาสามารถแสดงออกได้อย่างน่าสนใจจนเกิดความลงตัวใหม่ และได้ความรู้สึกถึงความรักในรูปแบบใหม่ที่ไม่สามารถสรุปได้ว่าเป็นเรื่องถูกหรือผิด

2) การขยายขนาด หรือการลดขนาดเป็นวิธีการธรรมดาที่ประติมากรทั่วไปใช้ในการทำงานประติมากรรม แต่ชาร์ลส์ เรย์ ใช้วิธีการเป็นการนำความคิดและความรู้สึก แนวความคิดที่ว่าความรักและความสัมพันธ์ในครอบครัวถือเป็นการแสดงออกที่น่าสนใจ

3) ในงานชุดที่นำมาเปรียบเทียบนี้ ชาร์ลส์ เรย์ ใช้เทคนิควิธีการปั้นหล่อ แต่นั่นไม่ใช่เทคนิควิธีการเดียวของเขา เพียงแต่ชาร์ลส์ เรย์ สร้างผลงานตามความคิดจึงต้องมีการเปลี่ยนเทคนิควิธีการตามความคิดที่นำไป

4) ขนาดทำให้สามารถมองเห็นผลงานได้ชัดเจนในระยะไกล แต่ในการนำเสนอองงานชุดนี้ทำให้เกิดความรู้สึกว่าการมองเห็นจากระยะไกลและการเข้าไปมองระยะใกล้ มีผลทางการเห็นที่แตกต่างกัน เพราะรายละเอียดที่ศิลปินซ่อนไว้ต้องเข้ามาดูในระยะที่จะเห็นผลงานได้ชัดเจนประมาณ 1.5 -3 เมตร โดยเฉพาะงาน “Fall” เมื่อดูระยะใกล้ก็จะรู้ว่าเธอสูงกว่าผู้ชมงานซึ่งมีผลต่อความรู้สึกที่กดดันผู้ชมงานได้

การศึกษาผลงานของชาร์ลส์ เรย์ Charles Ray ทำให้ได้เข้าใจเรื่องกระบวนการการ แสดงออกทางประติมากรรมร่วมสมัย ที่ใช้เรื่องสัดส่วนเปรียบเทียบในร่างกายมนุษย์ได้อย่างชัดเจน

มาก อีกทั้งเรื่องราวดังกล่าวก็มีความสัมพันธ์กับเรื่องราวของความรักในครอบครัวด้วย ถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคมอเมริกัน แต่การแสดงออกเรื่องสัดส่วนเปรียบเทียบก็สามารถทำให้เกิดความเข้าใจที่เป็นสากล

6. นีน่า เลวี (Nina Levy)

ภาพที่ 59

นีน่า เลวี (Nina Levy)

ที่มา:

<http://ninalevy.net/section/246741.html>

การทำการศึกษาศิลปินผู้นี้ เพราะมีแนวเรื่องในการนำเสนอเรื่องราวของความรัก ความผูกพันของคนในครอบครัว โดยนีน่า เลวี มีลูกเป็นแรงบันดาลใจสำคัญทำให้เธอเปลี่ยนรูปแบบในการนำเสนอหลังจากที่เธอมีลูกชายคนแรก และในปัจจุบันเธอก็ยังคงสร้างสรรค์ผลงานในเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตครอบครัวอย่างเดียว เพราะการที่เป็นครอบครัวเดี่ยวทำให้เธอและสามีต้องดูแลลูกเพียงลำพัง ดังนั้นตั้งแต่ตื่นนอนจนถึงเข้านอนของทุกวัน ชีวิตของเธอจึงมีแต่ลูกที่อยู่เคียงข้างตลอดเวลาอันจึงเป็นแรงบันดาลใจอันยิ่งใหญ่ที่ยิ่งใหญ่มากของเธอ

นีน่า เลวี (Nina Levy) เป็นศิลปินอเมริกัน ปัจจุบันเธออายุ 47 ปี จบการศึกษาด้านศิลปะระดับปริญญาตรีด้านภาษาอังกฤษและศิลปะ โดยได้เกียรตินิยมอันดับ 1 (Phi Beta Kappa, Summa Cum Laude) จากมหาวิทยาลัยเยล (Yale University) และการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาทัศนศิลป์ที่มหาวิทยาลัยชิคาโก (University of Chicago) เธอเป็นศิลปินที่ทำงานแนวรูปทรงคนแนวร่วมสมัยอย่างจริงจังมาตั้งแต่เรียน ผลงานของเธอมักสร้างสรรค์รูปทรงจากเรือนร่างของมนุษย์ ซึ่งใน

หลายครั้งเธอใช้ตัวของเธอเอง บุคคลที่อยู่ใกล้ตัว เพื่อนร่วมงาน และคนในครอบครัวเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานของเธอได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างชัดเจนเมื่อเธอมีลูกชายคนแรก เพราะเธอและสามีต้องดูแลลูกด้วยตัวเองตั้งแต่คลอด เธอใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเลี้ยงลูกและใช้เวลาว่างที่เหลือตอนที่ลูกหลับหรือเล่นอยู่ในเปลในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมร่วมสมัย หรือการรับจ้างทำงานศิลปะตามสั่ง ซึ่งงานที่ว่าจ้างก็มักเป็นงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือในการปั้นทั้งสิ้น มีคำถามจากคนรอบข้างในหลายๆ ครั้งว่า ไม่เป็นการเชยเกินไปหรือที่ยังคงสร้างประติมากรรมในแนวรูปทรงมนุษย์ นี่น่าจะตอบได้อย่างน่าสนใจว่าเธอได้เลือกแนวทางนี้มาตั้งแต่ตอนเรียนในระดับปริญญาตรี เธอได้สังเกตเห็นการกลับมาของแนวทางดังกล่าว ซึ่งน่าจะเป็นไปได้ที่จะสร้างผลงานในแนวนี้ ประกอบกับแนวงานลักษณะนี้เป็นแนวทางที่สร้างรายได้ให้กับเธอ และเป็นรายได้หลักของครอบครัวก็คือการทำงานรับจ้างทำประติมากรรมตามสั่งที่แล้วแต่ผู้ว่าจ้างจะให้สร้างผลงานอะไร จึงเป็นการหลอมรวมกันของทั้งสองกิจกรรมด้วยการสร้างผลงานด้วยการใช้รูปทรงของคน²⁹

นิน่า เลวี เป็นศิลปินที่มีความน่าสนใจในแง่มุมมองของแนวความคิดเรื่องครอบครัวที่นำมาเสนอในผลงาน การใช้ทักษะความสามารถทางประติมากรรมที่ดี การแสดงออกถึงความคิดอย่างตรงไปตรงมาแต่เฉียบคม และหนักแน่นในสิ่งที่เห็นทัศนคติของตนเอง เทคนิควิธีการที่นำเสนอก็สามารถจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้เลือกผลงานทั้งสองชิ้นนี้ซึ่งถือเป็นงานที่สร้างชื่อเสียงให้เธอเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป

ช่วงเวลาของการสร้างสรรค์ผลงานจนถึงปัจจุบัน

การสร้างสรรค์ช่วงปี พ.ศ. 1999 – 2002 เป็นช่วงที่เธอทำงานศิลปะอย่างทุ่มเท ชีวิตยังไร้ภาระ เธอสื่อเรื่องราวความรู้สึกของตนเองที่มีต่อสังคมรอบข้าง การดำเนินชีวิตที่ค่อนข้างลำบากของศิลปิน เธอได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานจาก ชาร์ลส เรย์ เพราะในช่วงเวลาที่เธอเรียนนั้นอยู่ในช่วงที่ได้รับอิทธิพลจากแนว คอนเซ็ปชวล อาร์ต (Conceptual Art) และมินิมัล อาร์ต (Minimal Art) แต่เธอก็เลือกจะทำงานประติมากรรมด้วยการใช้รูปทรงมนุษย์ (Figurative Sculpture)

²⁹ Levy Nina, "Sculpture and Photographs," <http://ninal Levy.net/artwork/>.

ภาพที่ 60 (ซ้าย) “Headlong”, polyester resin, automotive paint, steel, 214 x 71x 244 cm., 1999

ที่มา: <http://ninalevy.net/artwork/2161025-Headlong-from-roof.html>

ภาพที่ 61 (ขวา) “Afterthought”, polyester resin, acrylic paint, 18 x 28 x 23 cm., 2001

ที่มา: <http://ninalevy.net/artwork/2162907-Afterthought.html>

การสร้างสรรค์ช่วงปี พ.ศ.2546(ค.ศ.2003)– ปัจจุบัน เป็นช่วงที่เธอได้มีครอบครัวและลูกชายคนแรกในปี 2545 (ค.ศ.2002) การมีลูกทำให้มีผลต่อความรู้สึกและความคิดมาก เธอเป็นเหมือนผู้นำครอบครัวที่สามารถหารายได้เข้าครอบครัวจากการทำงานศิลปะรับจ้าง และต้องทำหน้าที่แม่ของลูกที่ต้องดูแลลูกตลอด 24 ชั่วโมงและไม่นำลูกไปฝากสถานรับเลี้ยงเด็กทารกเพื่อเป็นการประหยัดรายจ่าย และด้วยความเป็นห่วงลูกที่ยังเล็ก เธอได้นำความรู้สึกต่างในการใช้ชีวิตช่วงการมีลูกในการทำงานประติมากรรมร่วมสมัยที่ใช้รูปทรงของลูกเข้ามาเกี่ยวข้องในงานเสมอ

ภาพที่ 62 (บน) “Big Baby”, Resin, automotive paint, wood 211 X 148 x 137 cm., 2003.

ที่มา: <http://ninalevy.net/artwork/2161017-Big-Baby-Front-View.html>

ภาพที่ 63 (ล่าง) “Stroller”, mix technic, 13 x 87x 66 cm., 2004.

ที่มา: <http://ninalevy.net/artwork/2142513-Stroller.html>

6.1 ผลงานของนิน่า เลวี (Nina Levy) ที่เกี่ยวข้องและได้นำมาศึกษาวิเคราะห์มี 2 ชิ้นดังนี้

6.1.1 ผลงานชิ้นที่ 1 “Toss”

ภาพที่ 64 “Toss” (Front View), Polyester resin, oil paint, 16 x 10 x 51 cm., 2006.

ที่มา: <http://ninalevy.net/artwork/2161009-Toss-Front-View.html>

ภาพที่ 65 “Toss” (Back View), Polyester resin, oil paint, 16 x 10 x 51 cm., 2006.

ที่มา: <http://ninalevy.net/artwork/2161009-Toss-Back-View.html>

เขาสรรสร้างผลงานชิ้นนี้ด้วยความคิดว่า ลูกเป็นสิ่งที่สำคัญมากของครอบครัวที่จะต้องปกป้องดูแลเลี้ยงดูไปให้ได้ ถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องที่ยากลำบากเพียงใดก็ตาม จากงานชิ้นนี้จะเห็นได้ว่ามีรูปทรงของแม่และพ่อไว้หัวทั้งคู่ กำลังทำโยนหัวของลูกให้หันและกัน เพราะไม่สามารถบอกได้ว่าใครจะโยนให้ใคร หรือใครจะเป็นฝ่ายรับ สามารถมองได้ทั้งสองนัย ศิลปินสร้างภาวะใหม่ทางประติมากรรมที่น่าสนใจมาก คือ การทำให้รูปทรงขนาดใหญ่แต่ให้ความรู้สึกเบาด้วยกิจกรรมการโยนที่เกิดขึ้น อีกทั้งมีการตัดทอนรูปทรงหัวของพ่อแม่ และเพิ่มขนาดหัวของลูกที่ไม่มีลำตัว ถือเป็นกาจัดการรูปทรงที่มีความสามารถสูงทำให้เกิดเอกภาพของการแทนที่อย่างน่าสนใจ

6.1.2 ผลงานชิ้นที่ 2 “Husband and Son”

ภาพที่ 66 “Husband and Son”, (three view), polyester resin, 195 x 43 x 38 cm., 2006

ที่มา: <http://ninalevy.net/artwork/2142505-Husband-and-Son.html>

ศิลปินต้องการสื่อความรู้สึกถึงความรักลูก การให้ความสำคัญกับลูกมากที่สุดยิ่งกว่าชีวิตของตัวเอง ลูกเป็นเสมือนศูนย์กลางของความคิด ความรู้สึก พ่อที่เป็นผู้นำครอบครัวซึ่งเคยมีความคิดที่แตกต่างจากตอนก่อนมีลูก แต่เมื่อมีลูกแล้วก็สามารถปรับตัว ปรับความคิดเพื่อให้ลูกเป็นศูนย์กลางใหม่ในการดำเนินชีวิตของครอบครัว

การตัดทอนหัวของพ่อที่ดูแล้วยังมีชีวิตเป็นปกติ แต่ก็ทำให้คิดได้ว่าเขาน่าจะมองไม่เห็นทาง ไม่ได้ยินอะไร ไม่ได้กลิ่นสิ่งใด และคงไม่ได้ยินใครๆ แต่การจัดวางตำแหน่งใหม่ของลูกชายแทนหัวที่หายของพ่อทำให้เกิดความรู้สึกว่าลูกน่าจะทำหน้าที่แทนหัวของพ่อที่หายไป และได้ทดแทนประสาทสัมผัสต่างๆ ให้ใช้การได้เหมือนเดิม

การใช้ลำตัวของลูกชายมาแทนหัวของพ่อนั้นยังทำให้คิดได้อีกว่าลูกชายมีลักษณะที่ได้รับ การถ่ายทอดจากพ่อทั้งทางความคิด อารมณ์ความรู้สึกและรูปลักษณ์ภายนอกที่มีลักษณะค่อนข้าง เหมือนกันจนกระทั่งสามารถนำมาแทนกันได้

ตารางที่ 6 ตารางแสดงการวิเคราะห์ผลงานของ Nina Levy

ปัจจัยต่างๆ/ ผลงาน	 <p>Toss</p>	 <p>HUSBAND AND SON</p>
แนวความคิด	ความเสี่ยงในชีวิตครอบครัวที่เกิดขึ้น	การมีลูกเป็นเครื่องนำทิศทางของชีวิต
เนื้อหาในผลงาน	การช่วยกันดูแลลูกของพ่อและแม่เป็นเรื่องที่มีความน่ากังวล ความหนักหน่วงของภาระที่จะต้องประครองชีวิตลูกไว้ให้ได้	การเน้นให้คุณค่ากับลูกและเปิดโอกาสให้ลูกมีความสำคัญสามารถกำหนดเป้าหมายของครอบครัวได้
เทคนิคการสร้างสรรค	-การปั้นหล่อเรซิน เพื่อได้น้ำหนักที่เบาและเหมาะสมกับการใช้สีน้ำมันในการติดตั้งผลงาน	-การปั้นหล่อเรซิน เพื่อสะดวกในการทำสีและการขนย้าย -การทำสีมีความต้องการให้มีความเป็นมนุษย์มากขึ้น และต้องการให้เข้าถึงผู้ชมมากขึ้นกว่าประติมากรรมสีเดียว
การใช้ขนาดและสัดส่วนในรูปทรงมนุษย์	-การเปลี่ยนมุมมองให้กับผู้ชมเพื่อให้เกิดความน่าหวาดเสียว -ขยายขนาดของหัวลูกเพื่อให้เห็นพลังที่ยากจะรับไหวได้	-ใช้รูปทรงขนาดเท่าคนจริง -ใช้การแทนที่ตำแหน่งของศีรษะด้วยรูปทรงของลูกมานั่งแทน

การสรุปวิเคราะห์ผลงานของนิน่า เลวี (Nina Levy)

1) การเป็นครอบครัวที่มีพ่อ แม่ และลูก สามารถใช้ทฤษฎี ครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family) คือ ครอบครัวที่มีพ่อแม่ลูกอาศัยอยู่ตามลำพัง หาเลี้ยงครอบครัวด้วยตัวเอง ครอบครัวต่างๆ ในสมัยปัจจุบันมีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว³⁰

2) นิน่าได้รับแรงบันดาลใจการมีครอบครัวและการมีลูกชาย จนทำให้เกิดแนวความคิดในการสร้างผลงานที่เกี่ยวข้องกับลูกและสามี เพราะเป็นมุมมองที่เธอให้ความสำคัญมากที่สุดในฐานะความเป็นแม่ที่ได้ทุ่มเทเวลาทั้งหมดให้การเลี้ยงดูลูก

3) นิน่าใช้เทคนิควิธีการเดียวมาโดยตลอดคือการปั่นและหล่อเรซินเพื่อความสะดวกของพื้นผิวในการลงสี และการเคลื่อนย้ายผลงาน เพราะเธอต้องทำงานประติมากรรมตามลำพัง

4) ในผลงานทั้งสองชิ้นมีการใช้การตัดทอนรูปทรงที่เหมือนกัน คือ การใช้ความรู้สึกของการมีหัวและไม่มีหัว และหัวที่มาแทนที่ใหม่ เป็นการบ่งบอกถึงการใช้หัวเป็นรูปทรงสำคัญของชีวิต เพราะเป็นศูนย์รวมของระบบประสาท หัวยังนำไปสู่ความเป็นผู้นำ ซึ่งในที่นี่เธอแสดงให้เห็นว่าลูกเป็นผู้นำความคิด และความรู้สึกของครอบครัวไปแล้ว

มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหัวข้อ ชีวิตพ่อ การปกป้องจากลูก ดังนี้

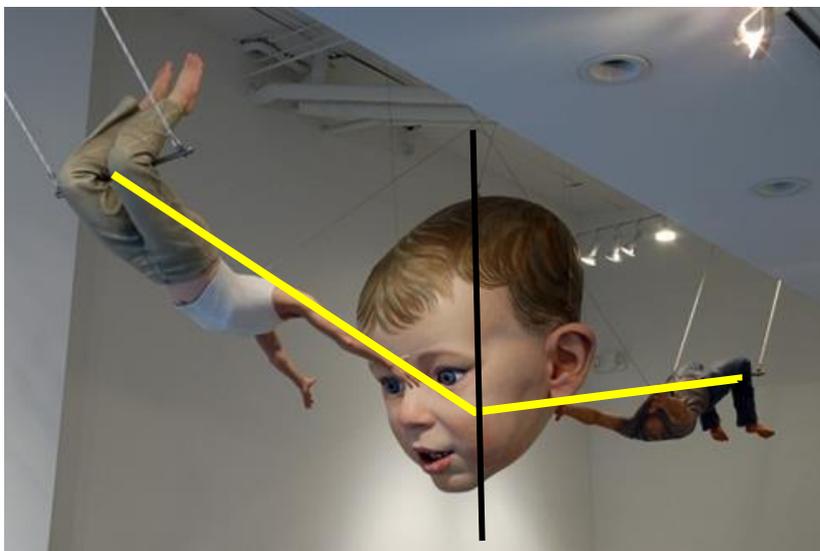
การวิเคราะห์ผลงานของนิน่า เลวี (Nina Levy)

ผลงานชิ้นที่ 1 “Toss”

การสร้างสรรคผลงานชิ้นนี้บนความคิดที่ว่า ลูกเป็นสิ่งที่สำคัญมากของครอบครัวที่จะต้องปกป้องดูแลเลี้ยงดูไปให้ได้ ถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องที่ยากลำบากเพียงใดก็ตาม จากงานชิ้นนี้จะเห็นได้ว่ามีรูปทรงของแม่ และพ่อไร้หัวทั้งคู่ กำลังทำโยนหัวของลูกให้กันและกันเพราะไม่สามารถบอกได้ว่าใครจะโยนให้ใคร หรือใครจะเป็นฝ่ายรับ สามารถมองได้ทั้งสองนัย แต่เป็นการแสดงออกถึงความพยายามช่วยกัน รีบเข้ามาหาภาระที่ใหญ่และสำคัญนี้ซึ่งแทนด้วยหัวของลูกชายที่ถูกขยายใหญ่ขึ้นกว่าเดิมมาก

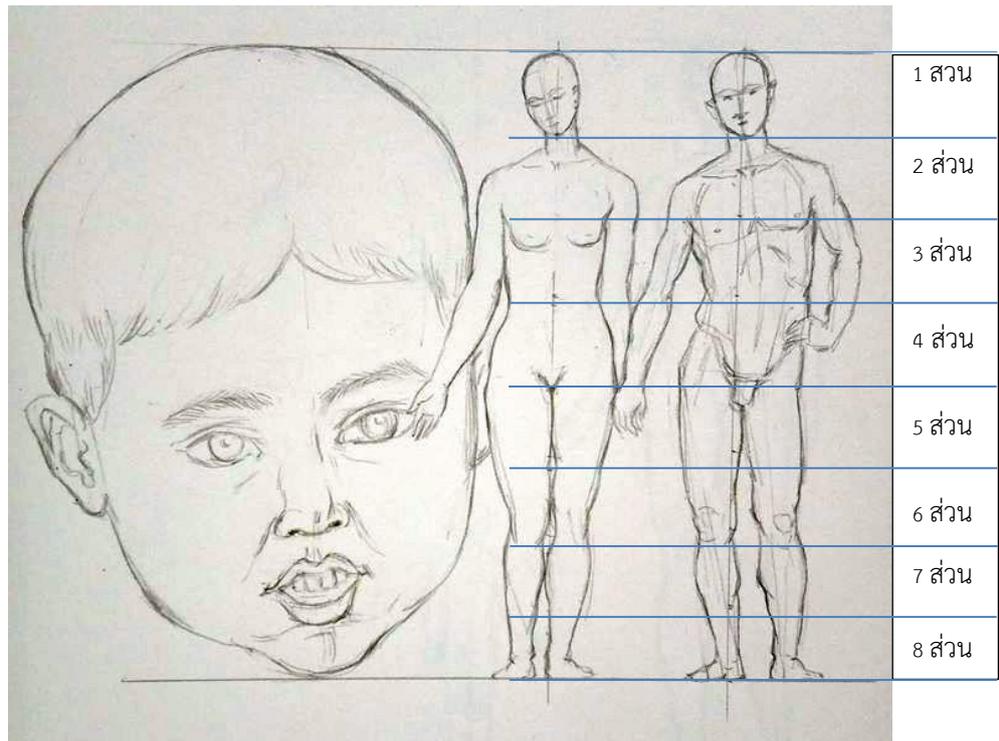
³⁰ พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, จิตวิทยาครอบครัว / พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, พิมพ์ครั้งที่ 4 ed. ([กรุงเทพฯ] :: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540).19

แต่ขณะที่ลำตัวของพ่อและแม่มีขนาดเท่าคนจริงที่เต็มเพื่อเป็นการเน้นย้ำถึงความสำคัญของลูก และสะท้อนให้เห็นถึงความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาเหมือนการแสดงกายกรรมที่ชีวิตแขวนอยู่บนที่สูง

ภาพที่ 67 แสดงโครงสร้างของรูปทรงและการขยายสัดส่วนของหัวลูก
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ศิลปินสร้างภาวะใหม่ทางประติมากรรมที่น่าสนใจมาก คือ การทำให้รูปทรงขนาดใหญ่เกิดความรู้สึกเบาด้วยกิจกรรมการโยนที่เกิดขึ้น อีกทั้งมีการตัดทอนรูปทรงหัวของพ่อแม่ และเพิ่มขนาดหัวของลูกที่ไม่มีลำตัว ถือ เป็นการจัดการรูปทรงที่มีการเน้นความสำคัญด้วยการใช้สัดส่วนเปรียบเทียบที่น่าสนใจมาก การแสดงออกดังกล่าวนี้แสดงถึงประสบการณ์ของศิลปินที่มีความสามารถสูงทำให้เกิดเอกภาพของการเปรียบเทียบขนาดสัดส่วนของร่างกายของพ่อแม่กับหัวของลูก และการแทนที่สิ่งที่ขาดหายไปคือพ่อแม่ไม่มีหัวแต่ลูก มีแต่หัวไม่มีตัว เป็นการใช้ทัศนธาตุที่สอดคล้องกันในภาพเดียวกันได้อย่างน่าสนใจ

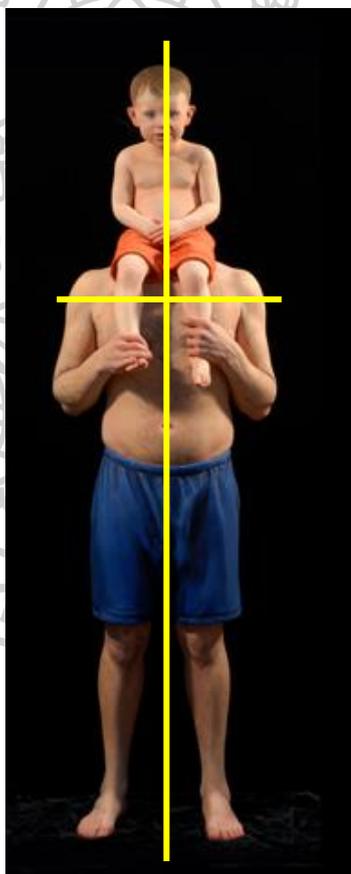
ภาพที่ 68 ภาพแสดงสัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างรูปทรงลูกกับรูปทรงพ่อแม่
ที่มา: ภาพวาดเส้นโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพแสดงสัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างรูปทรงลูกกับรูปทรงพ่อแม่ ที่รูปทรงหัวของลูกถูกขยายให้มีขนาดใหญ่ขึ้น 10 เท่า จนมีความสูงเท่ารูปทรงพ่อแม่ แสดงให้เห็นถึงขนาดของความรักและความสำคัญของความรักที่มีให้กับลูก

ผลงานชิ้นที่ 2 “Husband and Son”

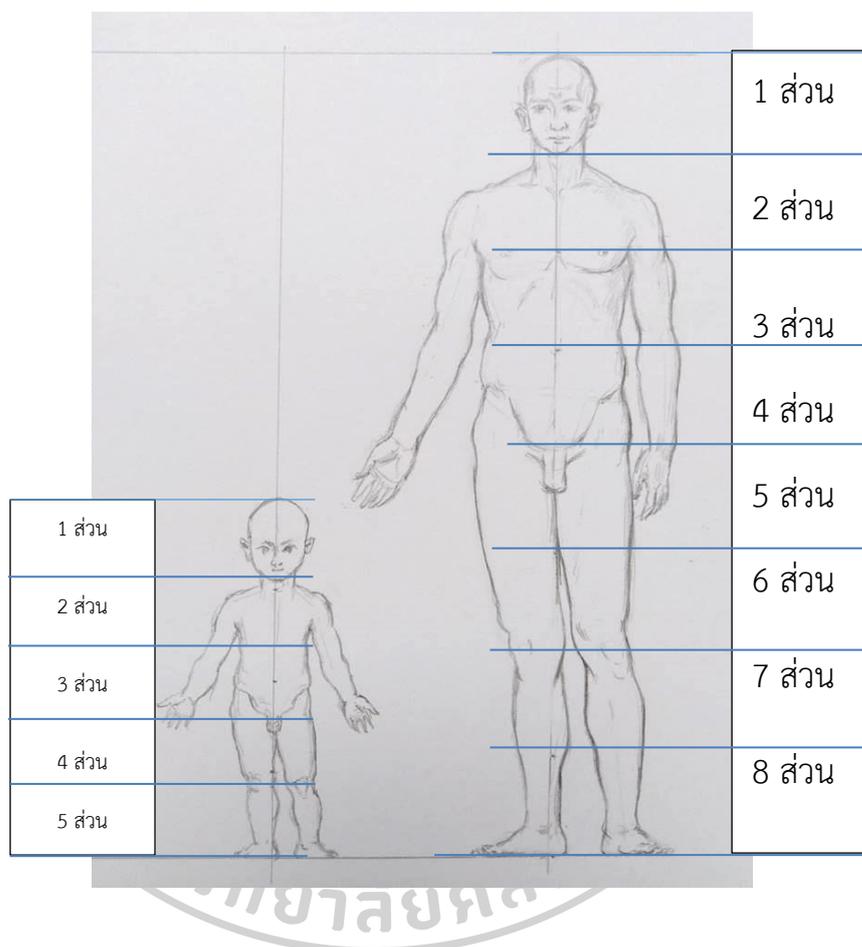
ผลงานของนีน่า เลวีซันนี้มีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อในการสร้างสรรค์ในส่วน การให้ความสำคัญกับลูก

ผลงานสามารถสื่อถึงความรักของครอบครัวที่มีแก่ลูก การให้ความสำคัญกับลูกมากที่สุดยิ่งกว่าชีวิตของตัวเอง ลูกเปรียบเสมือนศูนย์กลางของความคิด ความรู้สึก แม้แต่พ่อที่เป็นผู้นำครอบครัวซึ่งเคยมีความคิดที่แตกต่างจากตอนก่อนมีลูก แต่เมื่อมีลูกแล้วก็สามารถปรับตัว ปรับความคิดเพื่อให้ลูกเป็นศูนย์กลางใหม่ในการดำเนินชีวิตของครอบครัวได้

ภาพที่ 69 ภาพแสดงให้เห็นโครงสร้างของภาพ
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพแสดงให้เห็นโครงสร้างของภาพที่มีการจัดความดูยภาพแบบเท่ากันทั้งสองข้าง รวมไปถึงถึงกริยาอาการของทั้งรูปทรงพ่อและลูกก็อยู่ในอาการสงบนิ่ง วางแขนและขาในตำแหน่งที่เท่ากันทั้งสองข้าง ทำให้ผลงานดูนิ่งสงบ ทำให้ประเด็นที่จะนำเสนอในเรื่องความรักมุ่งเป้าได้อย่างชัดเจน

ภาพที่ 70 ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงที่มีขนาดและสัดส่วนขนาดเท่าคนจริง สัดส่วนระหว่างรูปทรงพ่อ 8 ส่วน และรูปทรงลูกชาย 5 ส่วน ซึ่งสัดส่วนที่สมส่วนตามลักษณะคนอเมริกัน

ที่มา: ภาพวาดเส้นโดยผู้สร้างสรรค์

การตัดทอนหัวที่ถือเป็นอวัยวะที่สำคัญที่สุดของพ่อออกไปแต่ก็ยังมีชีวิตอยู่ได้เป็นปกติดีนั้น ทำให้คิดจินตนาการได้ว่าเขาน่าจะมองไม่เห็นทาง ไม่ได้ยินอะไร ไม่ได้กลิ่นสิ่งใด แต่การจัดวางตำแหน่งใหม่ให้กับลูกชายแทนหัวที่หายของพ่อทำให้เกิดความรู้สึกว่า ลูกชายน่าจะทำหน้าที่แทนหัวของพ่อที่หายไปได้ และได้ทดแทนประสาทสัมผัสต่างๆ ให้ใช้การได้เหมือนเดิม และอาจเปลี่ยนแปลงไปเป็นเด็กอีกด้วย สังเกตได้จากการใส่กางเกงเพียงตัวเดียวเช่นเดียวกันกับลูก สรุปลือคือลูกเป็นเครื่องชี้นำแนวทางของครอบครัวได้ซึ่งแทนพ่อที่เคยเป็นผู้นำครอบครัว

6.2 ตารางที่ 7 ตารางแสดงการวิเคราะห์ผลงานของ Nina Levy

ตารางที่ 7 ตารางแสดงการวิเคราะห์ผลงานของ Nina Levy

ปัจจัยต่างๆ/ ผลงาน	ผลงานที่ทำการวิเคราะห์	
	 <p data-bbox="703 1137 767 1167">Toss</p>	 <p data-bbox="1078 1137 1310 1167">Husband and Son</p>
แนวความคิด	การช่วยกันเลี้ยงดูลูก	การมีลูกเป็นเครื่องนำทิศทางของชีวิต
เนื้อหาในผลงาน	-การช่วยกันดูแลลูกของพ่อและแม่เป็น เรื่องที่มีความน่ากังวล ความหนักหน่วง ของภาระที่จะต้องช่วยกันปกป้องดูแล ลูกไว้ให้ได้	-การเน้นให้คุณค่ากับลูกและเปิด โอกาสให้ลูกมีความสำคัญสามารถ กำหนดเป้าหมายของครอบครัวได้
เทคนิคการ สร้างสรรค์	-การปั้นหล่อเรซิน เพื่อได้น้ำหนักที่เบา และเหมาะสมในการติดตั้งผลงานบนที่ สูง -การใช้สีน้ำมันระบายบนเรซินเป็น วิธีการที่ศิลปินถนัด	-การปั้นหล่อเรซิน เพื่อสะดวกในการ ทำสีและการขนย้าย -การทำสีมีความต้องการให้มีความ เป็นมนุษย์มากขึ้น และต้องการให้ เข้าถึงผู้ชมมากขึ้นกว่าประติมากรรมสี เดียว

การใช้ขนาดและสัดส่วนในรูปทรงมนุษย์	<p>-การเปลี่ยนมุมมองให้กับผู้ชมเพื่อให้เกิดความน่าหวาดเสียว ความเสี่ยงต่อชีวิต</p> <p>-ขยายขนาดของหัวลูกเพื่อเป็นการเน้นพลังความสำคัญของลูก และเป็นการเน้นเรื่องราวของลูกให้เด่นชัดขึ้น</p> <p>-พ่อและแม่มีขนาดเท่าจริงและตัดทอนหัวของพ่อและแม่ออกไปเพื่อเป็นการให้ความสำคัญกับลูกที่มีขนาดใหญ่ขึ้น</p>	<p>-ใช้รูปทรงขนาดเท่าคนจริงเพื่อสื่อเรื่องราวที่เป็นความสามัญปกติของครอบครัวที่น่า เลวี่ และเป็นสื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงความรู้สึกที่ศิลปินต้องการได้</p> <p>-ใช้การแทนที่ตำแหน่งของศีรษะด้วยรูปทรงของลูกมานั่งแทนศีรษะของพ่อเพื่อสื่อถึงการให้ลูกเป็นเครื่องชี้นำแนวทางของครอบครัว</p>
------------------------------------	---	--

6.3 การสรุปวิเคราะห์ผลงานของ นิน่า เลวี (Nina Levy)

1) การเป็นครอบครัวที่มีพ่อ แม่ และลูก สามารถใช้ทฤษฎี ครอบครัวเดี่ยว(Nuclear Family) คือ ครอบครัวที่มีพ่อแม่ลูกอาศัยอยู่ตามลำพัง ทุกคนในครอบครัวต้องพึ่งพากันหาเลี้ยงครอบครัวด้วยพ่อและแม่ปราศจากการช่วยเหลือจากญาติพี่น้อง ครอบครัวต่างๆ ในสมัยปัจจุบันมีครอบครัวลักษณะนี้มากขึ้นเรื่อยๆ ³¹ เพราะสภาพของสังคมที่มีการแข่งขันสูง การหารายได้เป็นไปอย่างยากลำบาก ทุกคนในสังคมต้องพึ่งพากันในครอบครัวเพื่อให้อยู่รอดได้ในสังคม

2) นิน่าได้รับแรงบันดาลใจการมีครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีลูกชาย จนทำให้เกิดแนวความคิดในการสร้างผลงานที่เกี่ยวข้องกับลูกและสามี เพราะเป็นมุมมองที่เธอให้ความสำคัญมากที่สุดในฐานะความเป็นแม่

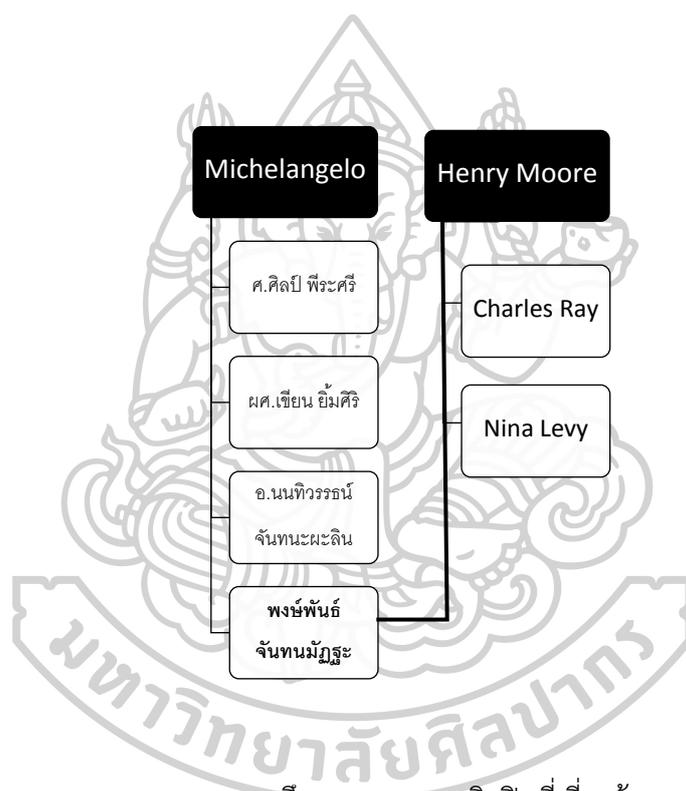
3) นิน่าใช้เทคนิควิธีการเดียวมาโดยตลอด คือ การปั้นและหล่อเรซินเพื่อความสะดวกในการจัดการผลงานไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การขนย้ายงานและการเก็บรักษาผลงาน อีกทั้งผิวของเรซินยังเหมาะสมกับขั้นตอนในการลงสีน้ำมันด้วยปัจจัยต่างๆ นี้เกิดขึ้นเพราะเธอต้องทำงานประติมากรรมตามลำพัง

4) ในผลงานทั้งสองชิ้น มีการใช้การตัดทอนรูปทรงที่เหมือนกัน คือ การใช้ความรู้สึกของการมีหัวและไม่มีหัวหัว และหัวที่มาแทนที่ใหม่ เป็นการบ่งบอกถึงการใช้หัวเป็นรูปทรงสำคัญของชีวิต เพราะเป็นศูนย์รวมของระบบประสาท หัวยังนำไปสู่ความเป็นผู้นำซึ่งในผลงานทั้งสองชิ้นนี้เธอแสดงให้เห็นว่าลูกเป็นผู้นำความคิดและความรู้สึกของครอบครัวไปเรียบร้อยแล้ว

³¹ พรพรรณทิพย์ ศิริวรรณนุศย์, *จิตวิทยาครอบครัว* (กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543), 19.

การทำการศึกษาผลงานของนีน่า เลวี ทำให้เข้าใจเรื่องการแสดงออกของความคิดสร้างสรรค์ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับแรงบันดาลใจเรื่องครอบครัว การใช้จินตนาการในแง่มุมส่วนตัวของความเป็นแม่ที่ต้องแบกรับภาระค่อนข้างหนัก การเปลี่ยนที่อยู่ตำแหน่งของรูปทรงทำให้เกิดความหมายใหม่ และการขยายหรือย่อสัดส่วนของรูปทรงเพื่อตอบสนองแนวความคิดที่วางไว้ได้อย่างชัดเจนและน่าสนใจ

เมื่อทำการศึกษาศิลปินที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ทำให้สามารถแสดงแผนผังของการถ่ายทอดความคิด และรูปแบบวิธีการจนกระทั่งถึงผู้ศึกษาดังนี้

ภาพที่ 71 แสดงการแนวทางการศึกษาผลงานของศิลปินที่เกี่ยวข้อง

ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ในการศึกษาศิลปินในครั้งนี้เป็นศึกษาเพื่อนำสิ่งที่เป็นแง่มุมของความรู้สึก ความคิด และเทคนิควิธีการเพื่อนำมาเป็นแนวทางหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานดุขภูนิพนธ์ในครั้งนี การศึกษาในเชิงลึกทำให้ได้เข้าใจการคิด และการสร้างของศิลปินอาชีพที่มากด้วยประสบการณ์ ทำให้ย่นระยะเวลาในการคิดและสร้างสรรค์ผลงานลงได้ จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ได้พบว่า

1. ศิลปินที่จะสร้างสรรค์ผลงานที่ดีมีคุณภาพสูงออกมาได้ ต้องมีแรงผลักดันหรืออาจเรียกว่า แรงบันดาลใจค่อนข้างสูง เช่น เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับศาสนาที่ตนศรัทธา หรือเรื่องความรักที่ได้จากบุคคลในครอบครัว โดยเฉพาะจากแม่ เพราะศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานมักจะสร้างผลงานที่เป็นรูปทรงแม่กับลูกเป็นส่วนมาก

2. การสร้างสรรค์ผลงานในเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับความศรัทธาทางศาสนา หรือความรักในครอบครัว มักมีการจัดองค์ประกอบของภาพแบบการจัดให้องค์ประกอบทั้งสองข้างเท่ากัน เป็นการรักษาดุลยภาพแบบสมมาตร (Symmetry Balance) ทั้งในโลกตะวันตกและตะวันออกมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน เช่น ในการปั้นพระพุทธรูปแบบทวารวดีที่ได้นำเสนอตามภาพข้างต้น

3. มีการใช้สัดส่วนเปรียบเทียบตามความเชื่อความศรัทธา และการเน้นขนาดที่ใหญ่กว่าเพื่อเป็นการให้ความสำคัญกับบุคคล และการใช้สัดส่วนเปรียบเทียบเพื่อเป็นวิธีการถ่ายทอดแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาทฤษฎีวรรณกรรมและผลงานศิลปกรรมนี้มีความจำเป็นในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมชุดนี้ เพื่อเรียนรู้กระบวนการทางความคิดก่อนการได้มาของผลงานที่สามารถตอบสนองรูปแบบของความคิดได้ โดยในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ได้จัดแบ่งเนื้อหาได้ดังนี้

กรอบทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ (conceptual frameworks)

พุทธจริยศาสตร์

พระพุทธองค์ทรงสอนหลักธรรม และพัฒนาการของชีวิตเพื่อนำชีวิตไปสู่จุดหมายที่ติงามและสู่สุคติโลกสวรรค์หลังความตาย ซึ่งมีวิธีการที่หลากหลาย และสามารถสรุปโดยการใช้กรอบของไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา ดังนั้นเป้าหมายในการใช้ชีวิตที่ได้เลือกเดินตามหลักพุทธศาสนา คือ ระดับโลกิยะ หมายถึง อวิปปฏิสารหรือความไม่เดือดร้อน ปราโมทย์ ปิติ ปัสสัทธิ สุขติ โภคทรัพย์ สมาธิ ปัญญา ซึ่งไตรสิกขาเป็นวิธีการที่จะนำไปสู่เป้าหมายของการใช้ชีวิตดังกล่าวได้ตามคำกล่าวที่ว่า

“ความดีเริ่มต้นด้วยศีล และศีลเป็นมาตรฐานวัดการแสดงออกที่ดีและไม่ดี”³² ในหลักคำสอนดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับแนวทางในการดำเนินชีวิตที่มุ่งเน้นที่จะสร้างสรรค์ในการดำเนินชีวิตครอบครัวให้มีความสุขความอบอุ่นร่วม และเป็นสำนึกที่แรงกล้าและชัดเจนมากขึ้นหลักจากการมีครอบครัว

ด้วยเหตุผลทางพุทธจริยศาสตร์มีสาระครอบคลุมความเป็นธรรมและความเป็นศีลจึงสามารถแบ่งเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน 2 ส่วนดังนี้

1. คุณธรรม เป็นคุณสมบัติส่วนตัว เป็นหลักเป็นหลักความดีงามที่อยู่ภายในจิตใจ ได้แก่ หลักเบญจธรรม ซึ่งเป็นฐานของความคิดที่เป็นมโนสุจริต แล้วแสดงออกสู่ทางกายที่สุจริต และนำไปสู่วาจาที่สุจริตด้วยเช่นกัน เบญจธรรมหรือเบญจกัลยาณธรรม แปลว่าธรรมอันดีงาม 5 อย่าง เป็นธรรมคู่กับเบญจศีล เป็นธรรมะที่เกื้อกูลการรักษาเบญจศีล³³ ให้บริสุทธิ์ประกอบไปด้วยหลักดังนี้

1.1. เมตตาธรรม ความรักปรารถนาให้ผู้อื่นมีความสุข และสงสารคิดให้เขาพ้นทุกข์ เป็นธรรมะข้อสำคัญที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการสร้างสรรค์ผลงานในส่วนองแรงบันดาลใจที่เกิดจากความรักที่มีให้กับครอบครัวและลูก

1.2. สัมมาอาชีวะ การหาเลี้ยงชีพโดยสุจริตโดยทางที่ชอบตามหลักกฎหมายของบ้านเมือง โดยต้องเป็นอาชีพที่สุจริต ยุติธรรม เป็นธรรมะที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการสร้างสรรค์ผลงานในส่วนองแรงบันดาลใจที่เกิดจากความรักที่มีให้กับครอบครัว และลูกที่จะต้องเป็นตัวอย่างในการประกอบอาชีพที่สง่างามในฐานะผู้นำในครอบครัว

1.3. กามสังวร ความสำรวมในกาม ความรู้จักยับยั้งและควบคุมตัวเองในทางกามารมณ์ ไม่ให้หลงใหลในรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส เป็นธรรมะที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการสร้างสรรค์ผลงานในส่วนองแรงบันดาลใจที่เกิดจากความรักที่มีให้กับครอบครัวและลูก เมื่อมีครอบครัวมีลูกแล้วการ

³² พระศรีคัมภีร์ญาณ, จริยศาสตร์ ในคัมภีร์พระพุทธศาสนา. (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2559).

³³ สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป.อ.ปยุตโต) ได้แสดงทรรศนะไว้ว่า “ศีลมี 2 ระดับคือ ระดับทั่วไปได้แก่ระดับธรรม หรือระดับที่ยังเป็นธรรมคือเป็นข้อแนะนำสั่งสอนหรือเป็นหลักความประพฤติที่แสดงและบัญญัติไปตามกฎธรรมดาแห่งความดีความชั่วที่เรียกว่ากฎแห่งกรรม ผู้ทำดีทำชั่วหรือรักษาศีลละเมิดศีลย่อมได้รับผลจากการกระทำนั้นๆ อีกระดับหนึ่งคือ ระดับเฉพาะหรือระดับวินัยคือเป็นระเบียบแบบแผนข้อบังคับที่บัญญัติขึ้นในสังคมเพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของสังคมนั้นๆ. พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต), พุทธธรรมฉบับปรับปรุงและขยายความ, ed. 3 (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2552).

ยับยั้งในกามสังวรก็เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ ใ่วว่าจะหมดไปเสียเลยแต่เป็นการที่สามารถระงับความรู้สึกที่มีต่อสิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้นมา

1.4 สัจจะ ความสัตย์ ความซื่อตรง ความจริง คือ การพูดจริง ทำจริง และจริงใจ เป็นธรรมะข้อสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงานในส่วนองแรงบันดาลใจที่เกิดจากความรักที่มีให้กับครอบครัวและลูก เพราะพ่อต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูกเพื่อการให้ลูกเป็นคนที่รับฟังความคิดเห็นของพ่อ พ่อจึงมีความน่าเชื่อถือกับลูกได้เมื่อมีหลักธรรมในข้อนี้

1.5 สติสัมปชัญญะ ระลึกได้และรู้ตัวอยู่เสมอ ฝึกตนให้รู้จักคิด รู้ตัวเสมอว่าสิ่งใดควรทำและไม่ควรทำ ระวังมิให้เป็นคนมัวเมาประมาท เป็นธรรมะข้อสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงานในส่วนองแรงบันดาลใจที่เกิดจากการมีสติเสมอ ดังเช่นที่เคยกล่าวมาแล้วข้างต้นว่าต้องขับรถอย่างไม่ประมาท รักษาความเร็วให้คงที่ และไม่ขับซัดด้วยความเร็วสูง เพราะจะทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย หรือการไม่ไปในที่ไม่ควรไป เช่น สถานบันเทิงตอนกลางคืน ซึ่งเป็นสถานที่ที่อาจเกิดเหตุอันตรายกับชีวิตได้ พฤติกรรมความไม่ประมาทเหล่านี้เกิดขึ้นหลังจากที่มีลูกแล้ว

2. จริยธรรม เป็นวิธีปฏิบัติเพื่อความดีงาม เป็นกรอบการแสดงออกทางกายและวาจาที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงและบัญญัติไว้ โดยมีหลักธรรมที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน คือ หลักเบญจศีล แปลว่าความปกติดีงาม 5 หมายถึง ความประพฤติดีทางกายและวาจา ให้ตั้งอยู่ในความดีงามมี 5 ข้อ ดังนี้

2.1 ปาณาติปาตา เวรมณี เจตนางดเว้นจากการฆ่าสัตว์เป็นธรรมที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้ดีมากเพื่อเป็นการฝึกลูกให้มีความเมตตาต่อสัตว์ หรือสิ่งมีชีวิตที่อ่อนแอกว่า เช่น บริเวณบ้านอยู่ท่ามกลางทุ่งนา มีต้นไม้มากมีมดเข้ามาอาศัยและหาอาหารที่บ้านมากมาย ต้องพยายามบอกลูกให้เดินระวังอย่าไปเหยียบมด เพราะมดในปัจจุบันมักเชื่องและไม่ค่อยหนีแม้ว่าจะพยายามไล่ให้ออกจากบริเวณที่ต้องการใช้พื้นที่ก็ตาม แต่มีสัตว์อีกชนิดหนึ่งที่ยังละเว้นกับการฆ่าไม่ได้ นั่นก็คือ ยุง เป็นสัตว์ที่มีมากอีกชนิดหนึ่งรองจากมด แต่สามารถทำอันตราย ก่อความรำคาญให้กับทุกคนในครอบครัวโดยเฉพาะกับลูกน้อย ที่ทำให้เกิดความรู้สึกว่ายุงจะมีขนาดใหญ่มาๆ ถ้าเทียบสัดส่วนระหว่างลูกในวัยทารกกับยุงตัวเต็มวัย

2.2 อทินนาทานา เวรมณี เจตนางดเว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เจ้าของมิได้ให้ เป็นหลักธรรมที่ใช้ประพฤติเป็นปกติอยู่แล้ว และต้องมีการปลูกฝังให้กับลูกตั้งแต่วัยเด็ก เพราะเมื่อลูกเริ่มก้าวเข้าไปสู่สังคมในโรงเรียนการพบเจอเพื่อนๆ ก็อาจเกิดการเปรียบเทียบในสิ่งของที่เพื่อนมี ต้องฝึก

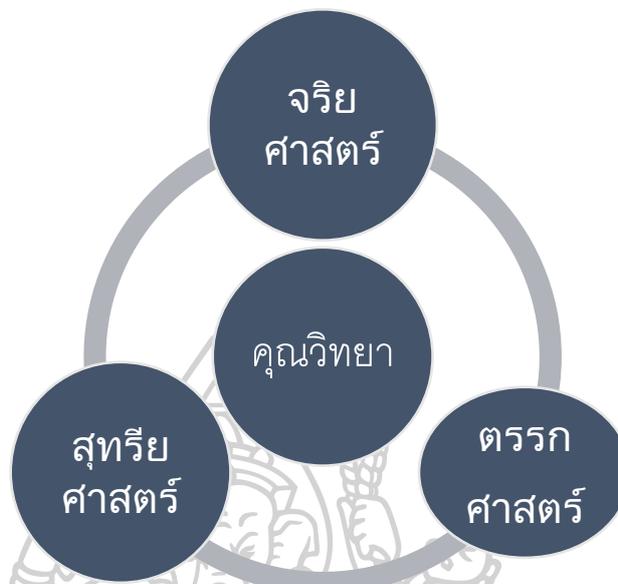
ให้รู้ว่าสิ่งที่เป็นสิ่งของของคนอื่นต้องไม่ไปแย่ง หรือนำมาครอบครอง และให้สะท้อนกลับไปให้การให้รักษาของใช้ของตนและรู้จักการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เพื่อนๆ เพื่อความสุขร่วมกันและป้องกันการไม่ให้อยากได้ของของเพื่อนมาครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต

2.3 กาเมสุมิฉาจารย์า เวมณี เจตนางดเว้นจากการประพฤติดินในกาม ซึ่งเป็นหลักธรรมที่มีความสำคัญมากในการมีคู่ครองที่ต้องให้ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน จึงจะทำให้ครอบครัวอบอุ่นได้ และพ่อจึงจะเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูกสาวที่จะดูพ่อเป็นตัวอย่างของผู้ชายที่เขาจะเลือกคบหาหรือเป็นตัวอย่างในการเลือกคู่ครองในอนาคตได้

2.4 มุสาวาทา เวมณี เจตนางดเว้นจากการพูดปด เป็นคุณธรรมที่เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ครอบครัวที่จะสร้างความน่าเชื่อถือให้กับลูกที่จะดูพ่อเป็นตัวอย่างในการรับผิดชอบคำที่ตนเองพูดออกมา

2.5 สุราเมรยมชชปมาทภูฏานา เวมณี เจตนางดเว้นจากการดื่มน้ำเมา คือ สุรา เมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท หลักธรรมในข้อนี้ได้นำมาใช้ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ เพราะคิดว่าควรต้องลดการดื่มลงไป เพราะจะทำให้เกิดความเสี่ยงในการขับขี่ หรือเสี่ยงต่อการถูกดำเนินคดีถ้ามีปริมาณแอลกอฮอล์มากเกินไปเกินกำหนด ซึ่งวิธีที่ดีที่สุด คือ ลดโอกาสการเข้าไปอยู่ในบรรยากาศการสังสรรค์ลงไปก็จะทำให้ไม่ต้องดื่มเพื่อบรรยากาศหรือดื่มเพื่อสังคม เพื่อความปลอดภัยในชีวิตที่มีมากขึ้นเพื่อครอบครัวและคนที่รักเราจะได้ไม่เกิดความลำบากทุกซักร้อน

คุณวิทยา

ภาพที่ 72 คุณวิทยา
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

คุณวิทยาเป็นการศึกษาวิเคราะห์ถึงคุณค่าและความหมายของสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ในโลกจักรวาล กล่าวถึงอุดมคติในความจริง ความดี ความงาม และความบริสุทธิ์ทางจิตใจ ซึ่งเป็นลักษณะที่พึงประสงค์ที่ต้องการ ที่ปรารถนาของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สามารถรับรู้ได้ทางประสาทสัมผัส คุณค่าเกิดจากการประเมินดูสภาพ สถานการณ์ ความเป็นไป โดยใช้ความรู้สึกลึกซึ้งคิดเท่านั้น คุณค่าแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ คุณค่าที่อยู่ภายนอก เช่น เงินเป็นคุณค่าที่อยู่ภายนอกซึ่งมนุษย์เป็นผู้กำหนดให้เงินมีค่า และคุณค่าที่อยู่ภายใน เป็นคุณค่าที่มีอยู่ในตัวอยู่แล้ว โดยไม่ต้องมีใครมาให้คุณค่า

คุณวิทยาแบ่งสาขาออกเป็นดังนี้

1. จริยศาสตร์ เน้นคุณค่าแห่งความดี
2. สุนทรียศาสตร์ เน้นคุณค่าแห่งความดีงาม
3. ตรรกวิทยา เน้นการใช้เหตุใช้ผล³⁴

จริยศาสตร์ เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความดีงามในการดำเนินชีวิต คุณธรรมในข้อนี้มีส่วนหนึ่งที่อยู่ในแรงบันดาลใจที่สำคัญ เพราะการที่มีลูกมีครอบครัวนั้นทำให้ได้ย้าคิดถึงกิจกรรมต่างๆ ที่จะทำ

³⁴ "คุณวิทยา," <http://www.seal2thai.org/sara/sara026c.html>.

ด้วยความประมาท เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นกับชีวิตและอาจมีผลไปสู่ครอบครัวได้ ดังนั้นการมีจริยศาสตร์หรือมีจริยธรรมจึงมีความสำคัญที่เป็นการกำหนดแนวทางชีวิตที่ดีงาม และมีความสัมพันธ์กับแนวความคิดที่ว่า “ชีวิตของพ่อที่ได้รับการปกป้องจากลูก”

สุนทรียศาสตร์ มีความเกี่ยวข้องกับผลงานในส่วนของแรงบันดาลใจ แนวความคิดและการสร้างสรรค์ผลงาน เพราะสุนทรียศาสตร์ไม่เป็นเพียงเรื่องความดีในการตีความอย่างทั่วไปเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับความพอเหมาะพอดีในการใช้แรงบันดาลใจ แนวความคิด และการลงมือปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงานที่ต้องการความลงตัวเหมาะสมพอดีของทั้ง 3 สิ่ง ที่ได้กล่าวมา เช่น ในการได้รับแรงบันดาลใจจากความรักที่มีให้ลูกสู่การใช้เรื่องสัดส่วนเปรียบเทียบระหว่างพ่อกับลูกให้มีการสลับขนาดและตำแหน่งหน้าที่กัน และนำไปสู่การสร้างด้วยการสลักหิน หรือการใช้วัสดุให้ความหมายดังแผนผังของการสร้างสรรค์ดังนี้

ภาพที่ 73 ภาพแสดงกระบวนการการทำงานที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างแรงบันดาลใจ แนวความคิด และการลงมือปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงาน
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ทฤษฎีและแนวความคิดทางมานุษยวิทยา

ครอบครัวเดี่ยว (Nuclear family) เป็นครอบครัวที่ประกอบขึ้นด้วยบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ได้แก่ สามี ภรรยา และบุตร เป็นครอบครัวที่มีสมาชิกเพียง 2 ชั่วอายุคน เป็นครอบครัวที่ไม่มีปู่ ย่า ตา ยายและหลาน เช่นเดียวกับครอบครัวของกระผมที่มีสมาชิกในครอบครัวเพียง 3 คนเท่านั้น และมีเครือญาติที่อยู่ห่างไกลกัน เช่น น้องสาวของกระผมอาศัยอยู่รังสิต แม่ของกระผมทำงานต้องพักอยู่ที่ใกล้ที่ทำงานย่านดอนเมือง และพ่อของกระผมบวชเป็นพระสงฆ์อยู่ที่ตำบลบุพราหมณ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งนานๆ จะมีโอกาสได้พบกัน เช่น ในเทศกาลวันสำคัญต่างๆ

ลักษณะของครอบครัวเดี่ยวมีลักษณะที่เกี่ยวข้อง คือ ในครอบครัวที่มีสามีเป็นหัวหน้าครอบครัว (Patriarchal Family) เป็นผู้คุมครองความปลอดภัย ดูแลทุกข์สุขแก่สมาชิกในครอบครัว เป็นผู้นำในการประกอบอาชีพ การดำเนินชีวิตและการตัดสินใจในปัญหาต่างๆ ซึ่งนำไปสู่การวิวัฒนาการเป็น Romantic Family ที่ยังมีสามีเป็นหัวหน้าครอบครัวอยู่ แต่วัฒนธรรมปัจจุบันทำให้สามียกย่องฐานะของภรรยาสูงขึ้น มีสิทธิเสรีภาพในการอยู่ร่วมกัน ภรรยามีการศึกษาสูงขึ้น มีความรับผิดชอบในกิจกรรมครอบครัวมากขึ้น มีการออกไปทำงานเช่นเดียวกับสามี มีวิวัฒนาการมาจนถึงปัจจุบัน

ทฤษฎีและแนวความคิดทางจิตวิทยา

ทฤษฎี Cognitive Theories ของ Jean Piaget (1896-1980) กล่าวถึงโครงสร้างและพัฒนาการของกระบวนการคิดของบุคคลและวิธีการเหล่านี้กระทบต่อความเข้าใจโลกของบุคคล Jean Piaget ได้แบ่งพัฒนาการมนุษย์ออกเป็น 4 ขั้น คือ

1. Sensorimotor stage (แรกเกิดถึง 2 ขวบ) ช่วงนี้เด็กคิดตามที่ประสาทและความสามารถทางการเคลื่อนไหวจะทำได้ ความเข้าใจโลกของเขา และความเข้าใจเรื่องต่างๆ ในโลก ขึ้นอยู่กับการกระทำต่อหน้าที่พวกเขาสามารถรับรู้จากประสาท สรุปแล้วก็คือว่ามันเป็นความฉลาดขั้นต้นที่เล็งผลปฏิบัติ ดังนั้นเด็กทารกจึงคิดแต่เรื่องเฉพาะหน้าซึ่งเขาเห็น

2. Preoperational stage (2- 6 ขวบ) เด็กในวัยนี้เริ่มคิดแบบมีสัญลักษณ์ เช่นรู้ภาษาใช้ภาษาได้ บางครั้งความคิดของเด็กก็หมกมุ่นอยู่กับตัวเอง (egocentric) ทำให้เด็กเข้าใจโลกจากเพียงมุมมองเดียว คือ มุมของตัวเอง เด็กสามารถคิดถึงอดีต อนาคต และสามารถเสแสร้งได้แต่คิดแบบมีตรรกะไม่ได้ วิธีการใช้เหตุผลของเด็กวัยนี้จะเป็น อัจฉริยะ (subjective) และโดยสัญชาตญาณ

3. Concrete operational stage (7-11 ขวบ) เด็กเริ่มคิดอย่างมีเหตุผล แต่คิดในเรื่องที่เป็นจริงและเห็นได้ชัด ไม่คิดแบบนามธรรม (Abstract)

4. Formal operational stage (12ขวบขึ้นไป) วัยรุ่นหรือวัยผู้ใหญ่ จะสามารถคิดแบบนามธรรมและสามารถตั้งข้อสมมติฐานได้ สามารถคิดเกี่ยวกับความคิด สามารถแก้ปัญหาทั้งหมดโดยใช้เพียงความคิด สามารถคาดเดาว่าอะไรเป็นไปได้และรู้ว่าอะไรเป็นความจริง

Jean Piaget ยังกล่าวต่ออีกว่า พัฒนาการทางความสามารถนั้นเกิดขึ้นได้เพราะมนุษย์ต้องการความสมดุล (Equilibrium) เราต้องการให้สภาพจิตของเราอยู่ในสภาพสมดุลกัน จิตใจของมนุษย์แสวงหาประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับนั้นให้เข้ากับประสบการณ์ที่มีอยู่ โดยมีวิถีกระบวนการดังนี้

การซึมซับประสบการณ์ (Assimilation) เกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ได้พบประสบการณ์ใหม่ และทำให้ประสบการณ์เก่าที่มีอยู่รับกับประสบการณ์ใหม่ เป็นกระบวนการที่มนุษย์ซึมซับเรื่องราวของสภาพแวดล้อมตามความสามารถในการเรียนรู้ของเขา

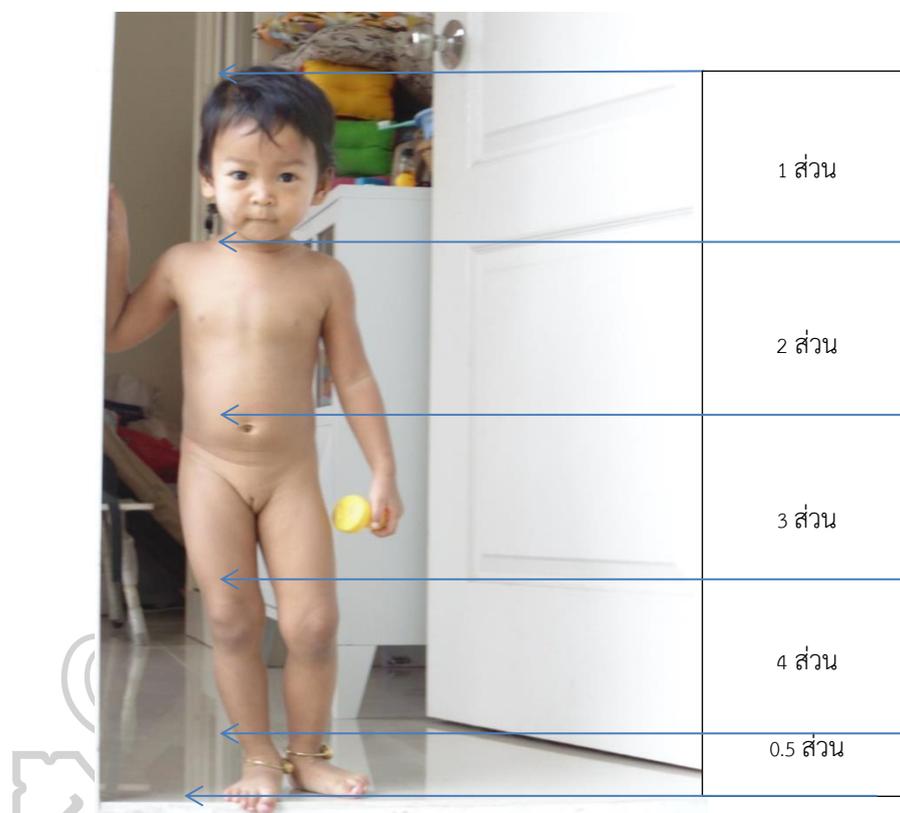
การปรับโครงสร้างของสติปัญญา (Accommodation) คือ กระบวนการในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวของผู้มนุษย์ เพื่อให้สามารถอยู่ในสภาพนั้นได้ การที่มนุษย์เราต้องปรับตัวเองให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ใหม่ ที่ได้รับ³⁵

สัดส่วนเปรียบเทียบ (Comparative Proportion) เป็นหลักการที่ใช้สำหรับการเทียบสัดส่วน ในที่นี้ใช้สัดส่วนของกะโหลกศีรษะเป็นสำคัญในการเทียบสัดส่วน เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างของสัดส่วนผู้ใหญ่ที่มีสัดส่วน 7.5 ส่วน และในเด็กเล็กมีสัดส่วนประมาณ 4.5- 5 ส่วน เป็นต้น อัตราส่วน (Scale) ในผลงานชุดนี้มีการสร้างสรรค์โดยการนำเรื่องอัตราส่วนการย่อขนาดรูปทรงของพ่อ และการขยายขนาดของรูปทรงของลูกเพื่อเน้นย้ำให้เห็นความสำคัญในเรื่องของพ่อที่ได้รับการปกป้องดูแลจากลูก การย่อและการขยายส่วน เป็นวิธีการสำคัญอันหนึ่งที่อยู่ในกรอบความคิดที่ต้องการเปลี่ยนความรู้สึกเดิมจากพ่อเป็นผู้ปกป้องลูก เพื่อเป็นการเน้นความรู้สึกของความรักความห่วงใยที่มีแต่ลูกสาว การขยายแบบเป็นอัตราส่วน เช่น ลูกสาวปัจจุบันมีส่วนสูง 82 เซนติเมตร จะถูกปรับให้มีความสูง 172 เซนติเมตรเท่ากับความสูงของพ่อ และพ่อที่มีความสูง 172 เซนติเมตร ก็จะถูกปรับลดขนาดลงมาให้เท่ากับความสูงของลูกที่ 82 เซนติเมตร

กายวิภาค (Anatomy) กระดูก และกล้ามเนื้อ (Skeletons and Muscles) เป็นหลักการที่ใช้สำหรับการแสดงออกในการสร้างรูปทรงมนุษย์ซึ่งเป็นส่วนของรายละเอียดที่สำคัญทางประติมากรรมเพราะสรีระที่จะสื่อในมาเป็นผลงานในแนวความคิดนี้ต้องประกอบไปด้วยรูปทรงของชายอายุ 42 ปี และรูปทรงเด็กเล็กเพศหญิงอายุ 2 ขวบ 8 เดือน ทั้งสองรูปทรงมีความแตกต่างกันมาก จึงต้องใช้ความรู้เรื่องกายวิภาคเป็นตัวช่วยกำหนดทิศทางในการแสดงออกตามแนวความคิด

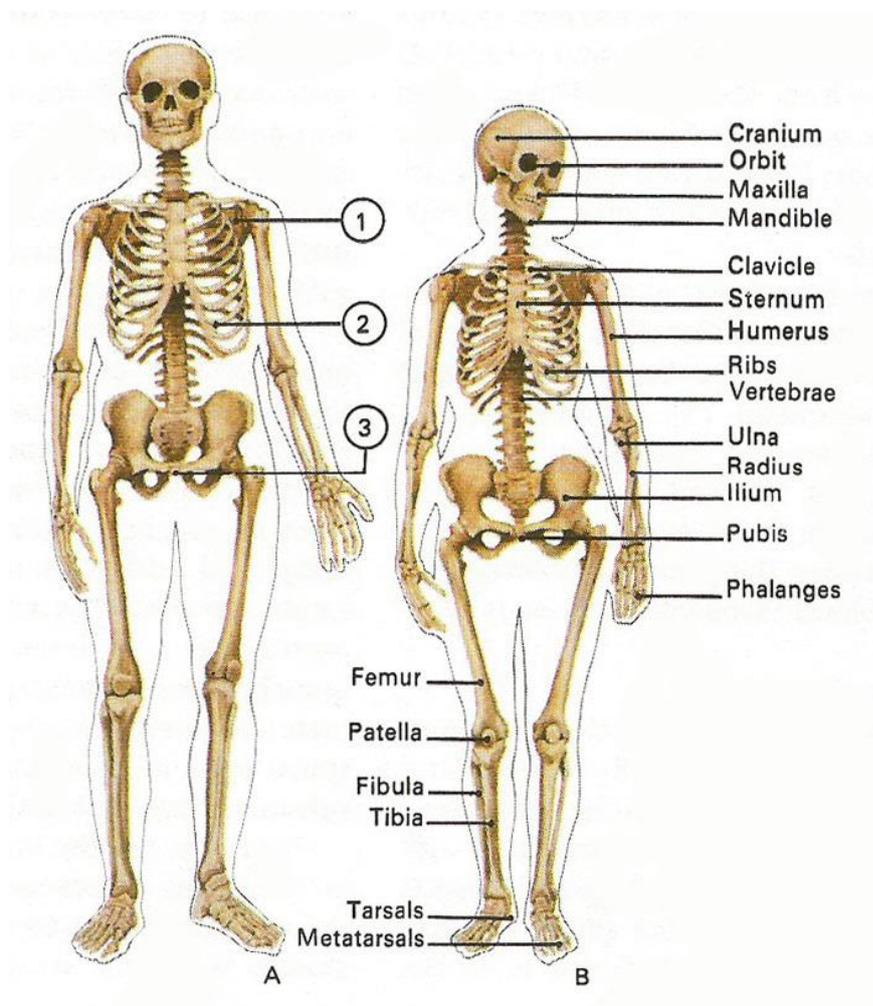
³⁵ "ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์," บ้านจอมยุทธ,
https://www.baanjomjut.com/library_2/intellectual_development_theory/01.html.

กายวิภาคของพ่อ และลูก โครงสร้างของรูปทรงของพ่ออายุ 42 ปี น้ำหนัก 75 กิโลกรัม ส่วนสูง 170 เซนติเมตร มีสัดส่วนที่เปรียบเทียบกับกะโหลกเป็น 7 ส่วน ถือเป็นสัดส่วนปกติของคนไทยสามารถแสดงโครงสร้างสัดส่วนของลูกได้ดังนี้

ภาพที่ 74 ภาพแสดงสัดส่วน 4.5 ของลูก
ที่มา: ภาพถ่ายจากผู้สร้างสรรค์

ภาพแสดงสัดส่วน 4.5 ของลูก โครงสร้างของรูปทรงของลูกอายุ 1 ขวบครึ่ง น้ำหนัก 15 กิโลกรัม ส่วนสูง 85 เซนติเมตร มีสัดส่วนที่เปรียบเทียบกับกะโหลกเป็น 4.5 ส่วน ถือเป็นสัดส่วนปกติของคนเด็กไทย

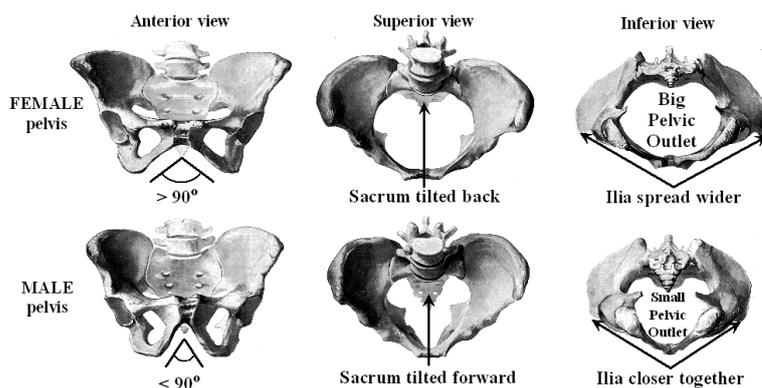

ภาพที่ 75

ที่มา:

ภาพแสดงโครงสร้างกายที่บ่งบอกความแตกต่างของเพศชายและเพศหญิง
http://www.daviddarling.info/encyclopedia/S/skeleton_male_female_differences.html

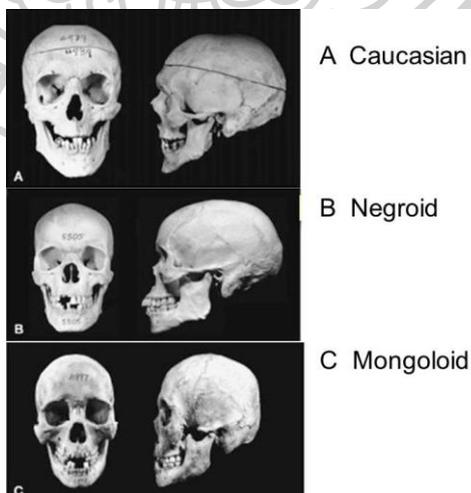
ภาพแสดงโครงสร้างกายที่บ่งบอกความแตกต่างของเพศชายและเพศหญิง ได้อย่างชัดเจนตามหลักกายวิภาค เช่น กระดูกผู้ชายจะขรุขระและมีขนาดใหญ่กว่าเพศหญิง กระดูกโหนกคิ้ว (superciliary arches) จะสูงเห็นได้อย่างชัดเจนกว่าเพศหญิง กรามล่าง (mandible) จะกว้างและเป็นเหลี่ยมกว่าเพศหญิง หัวไหล่จะกว้างกว่าเพศหญิง ซีโครง (ribs) แต่ละซี่จะใหญ่กว่าเพศหญิง เชิงกราน (pelvis) จะเล็กกว่าเพศหญิง เป็นต้น

ภาพที่ 76 ภาพแสดงความแตกต่างของกระดูกเชิงกราน (pelvis) ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

ที่มา: <https://sites.google.com/site/hss2014ayesha12/ss-connection>

ภาพแสดงความแตกต่างของกระดูกเชิงกราน (pelvis) ระหว่างเพศชายและเพศหญิง สามารถบ่งบอกได้ว่า ในเพศหญิงมีกระดูกเชิงกรานที่ใหญ่กว่า กว้างมากกว่ากระดูกเชิงกรานของเพศชาย และปริมาตรกระดูกในส่วนนี้ก็มีขนาดเมื่อเทียบกับสัดส่วนของร่างกาย ด้วยเหตุผลของการเจริญเผ่าพันธุ์นั่นเอง พระเพศหญิงต้องเป็นผู้ตั้งครรภ์ กระดูกเชิงกรานต้องทำหน้าที่รับน้ำหนักของทารกในครรภ์มารดาเป็นเวลา 9 เดือน

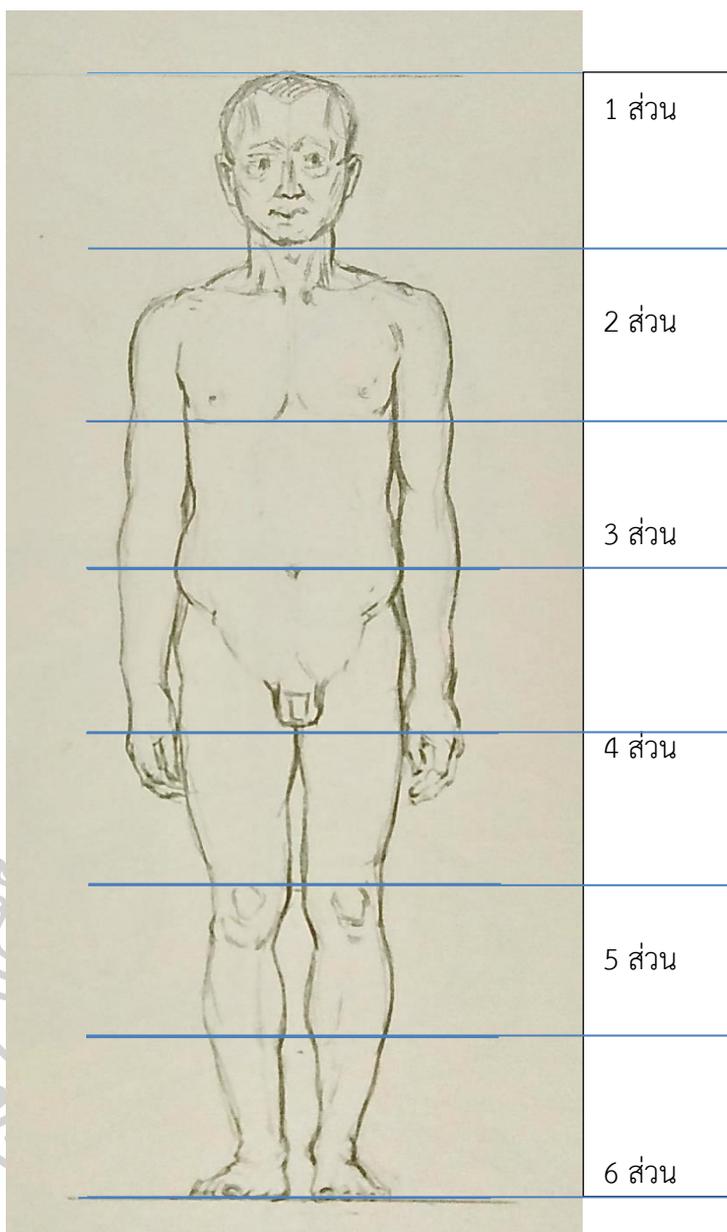
ภาพที่ 77 ภาพข้อมูลกะโหลก

ที่มา: <https://www.pinterest.com/pin/389279961520569501/?lp=true>

ภาพข้อมูลกะโหลกของคนไทย (ภาพที่ 76) จะมีความสัมพันธ์กับภาพกะโหลกในภาพ C ที่เป็นกะโหลกของมนุษย์สายพันธุ์มองโกลอยด์ (mongoloid) ซึ่งจะเห็นลักษณะที่เด่นชัด คือ กะโหลกด้านข้างจะแบนกว่าภาพกะโหลกในภาพ A และ B ในบริเวณใบหน้าจะมีความโค้งมนรับกันของส่วนกระดูกโหนกคิ้ว (superciliary arches) ดั้งจมูก (nasal bone) กรามบน (maxilla) มากกว่าภาพกะโหลกในภาพ A และ B

การศึกษาทฤษฎี และหลักการเป็นสิ่งสำคัญหนึ่งในการนำไปสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมในหัวข้อ “ชีวิตพ่อ การปกป้องจากลูก” (Father’s Life : Daughter’s Protection) ผลงานดุซนินีพนธ์ชุดนี้เป็นการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมรูปทรงมนุษย์ร่วมสมัย (Figurative Contemporary Sculpture) ที่เน้นการนำเสนอรูปทรงที่แสดงออกถึงความรักที่พ่อมีให้กับลูกสาว การมีลูกคนแรกทำให้เกิดความรู้สึกที่ต้องควบคุมดูแลความคิดและพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดอันตรายขึ้นกับตนเอง จึงเป็นเหตุที่ทำให้พ่อเกิดความปลอดภัยในชีวิตมากยิ่งขึ้น จากแนวคิดดังกล่าวจึงใช้วิธีการสร้างสรรค์รูปทรงทางประติมากรรมแบบวิธีการสลับตำแหน่งหน้าที่ของรูปทรง และการใช้สัดส่วนเปรียบเทียบเพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่สื่อความหมายถึง ชีวิตของพ่อที่ได้รับความรักและการปกป้องดูแลจากลูกสาว เพราะในความรู้สึกของพ่อ ลูกเป็นผู้เปิดโอกาสให้พ่อได้เรียนรู้ชีวิตในแง่มุมที่ดีขึ้น ลูกทำให้พ่อตระหนักถึงความสำคัญของการมีชีวิตอยู่มากขึ้น และทำให้พ่อต้องรักษาชีวิตให้ปลอดภัยเสมอเพื่อให้ได้อยู่กับลูกผู้เป็นที่รักไปโดยตลอด

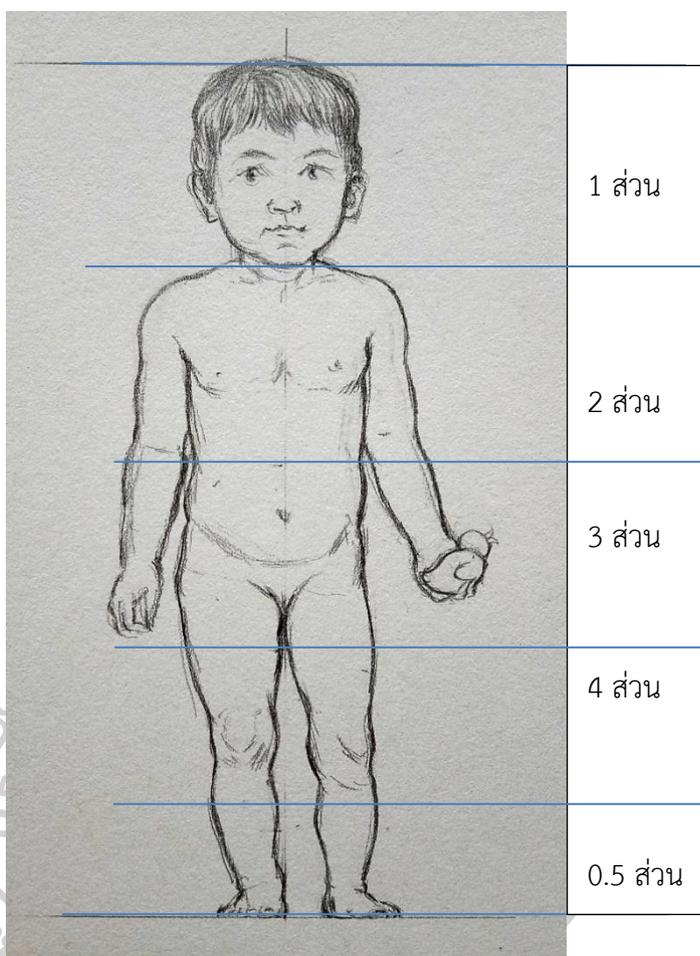
การศึกษาเรื่องกายวิภาคในครั้งนี้ได้ทำการศึกษารูปทรงของพ่อซึ่งใช้รูปทรงของตนเองและรูปทรงของลูกสาวในวัยทารกจึงต้องทำการศึกษากายวิภาคเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานด้วยการวาดเส้นดังนี้

ภาพที่ 78 ภาพการศึกษาสัดส่วนของพ่อ

ที่มา: ภาพวาดเส้นโดยผู้สร้างสรรค์

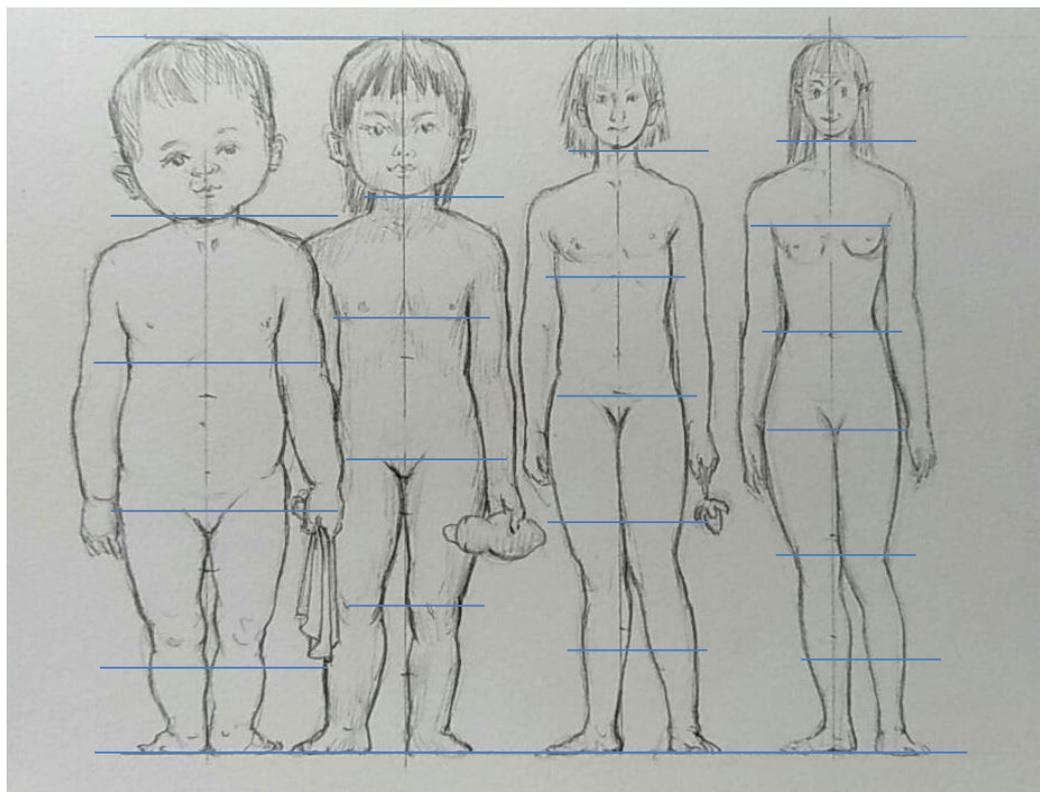
ภาพการศึกษาสัดส่วนของพ่อ พบว่ามีสัดส่วน 7 ส่วน เป็นสัดส่วนมาตรฐานปกติของชายไทย ช่วงอายุ 42 ปี ในช่วงวัยนี้จะเป็นช่วงวัยที่มีกิจกรรมการทำงานมาก จึงอาจขาดการดูแลสุขภาพหรือขาดการออกกำลังกาย จึงทำให้มีกล้ามเนื้อที่ไม่แข็งแรงเป็นเหตุให้มีหน้าท้องค่อนข้างใหญ่

ภาพที่ 79 ภาพการศึกษาสัดส่วนของลูก

ที่มา: ภาพวาดเส้นโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพการศึกษาสัดส่วนของลูก พบว่ามีสัดส่วน 4.5 ส่วน ในช่วงอายุ 1 ขวบ เป็นสัดส่วนมาตรฐานปกติของเด็กหญิงเชื้อชาติไทย เป็นขนาดสัดส่วนที่นำไปใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

แรกเกิด

1-2 ขวบ

5-7 ขวบ

15 ปี

4.5 ส่วน

5 ส่วน

6 ส่วน

7 ส่วน

ภาพที่ 80

ที่มา:

ภาพแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยต่างๆ

ภาพวาดเส้นโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัยต่างๆ จากการสร้างสรรค์ผลงานจะใช้ภาพจากซ้าย ภาพศึกษาวาดเส้นที่ 1 เป็นการศึกษาช่วงลูกสาวตอนเป็นเด็กแรกเกิด และภาพศึกษาวาดเส้นที่ 2 เป็นการศึกษาช่วงลูกสาวตอนลูกเริ่มโตขึ้นอายุประมาณ 1 ขวบ ส่วนภาพทางขวาทั้งสองภาพ เป็น สัดส่วนเพื่อแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนที่แตกต่างในช่วงวัยที่เจริญเติบโตขึ้น เพื่อให้เห็นภาพของ สัดส่วนที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนเมื่อเทียบตามช่วงอายุ

จากผลงานที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ และหลักการทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่ได้ผ่านไบนั้น ทำให้ได้ เข้าใจแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน และสามารถนำไปสู่กระบวนการสร้าง ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัยเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานได้ในบทที่ 3

บทที่ 3

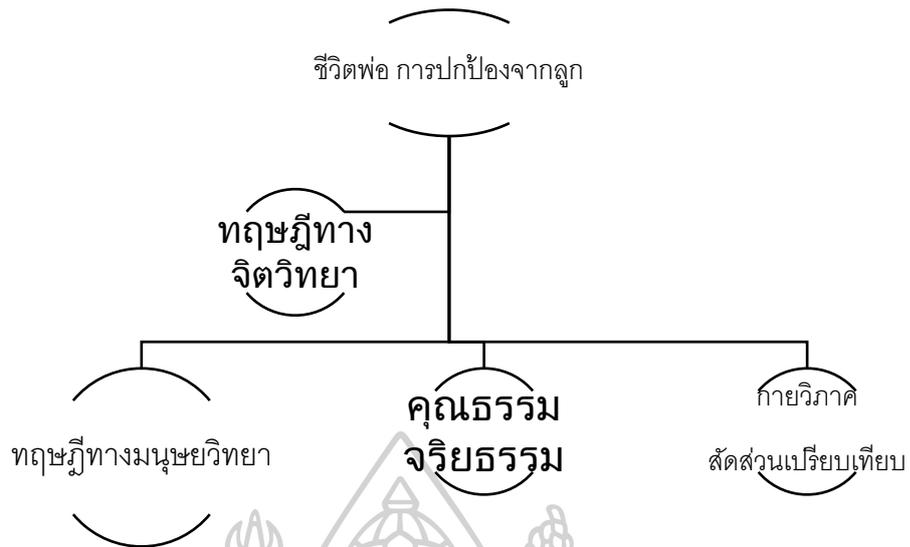
วิธีดำเนินการวิจัยเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน

วิธีการดำเนินการวิจัยเพื่อสร้างสรรค์ครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนใหญ่ คือ การวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้ทางด้านประติมากรรม ที่ได้ทำการศึกษาจากประติมากรที่ได้สร้างสรรค์ผลงาน อันมีแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องความรักความอบอุ่นในครอบครัว ศึกษาการใช้สัญลักษณ์เพื่อสื่อสารในรูปทรงทางประติมากรรม และเรื่องการใช้แนวความคิดด้านการใช้สัดส่วนเปรียบเทียบ เพื่อถ่ายทอดความคิดเป็นรูปธรรม และนำสิ่งที่ได้จากการวิเคราะห์ดังกล่าวมาสังเคราะห์เพื่อหาความเป็นไปได้ใหม่ในการสร้างสรรค์รูปทรงด้วยวัสดุหินอ่อน ดินเผา การหล่อโลหะเพื่อตอบสนองความคิดที่ว่าชีวิตพอได้รับการดูแลจากลูกทำให้พ่อเกิดความปลอดภัยในชีวิตมากขึ้น

1. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเบื้องต้น

เพื่อสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยรวมที่เกี่ยวข้องกับผลงานประติมากรรมที่เกี่ยวข้องและทฤษฎีหลักการที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงขั้นตอนนำไปสู่การสังเคราะห์เพื่อสร้างสรรค์ผลงาน โดยนำเสนอรูปแบบของการวิเคราะห์ผลงานดังนี้

1.1 การวิเคราะห์เชิงโครงสร้าง เป็นการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของผลงานประติมากรรมที่เกี่ยวข้อง และทฤษฎีหลักการที่เกี่ยวข้องซึ่งได้กล่าวถึงรายละเอียดถึงหลักการและทฤษฎีต่างๆไปแล้วในบทที่ 2

ภาพที่ 81 หลักการและทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์

ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

1.2 การวิเคราะห์เชิงลึก เป็นการวิเคราะห์เหตุผลเฉพาะเรื่องเนื้อหา รูปแบบ เทคนิค วิธีการ การติดตั้งผลงาน เป็นต้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 อิริยาบถ

องค์ประกอบของการจัดวางท่าทางของทั้งรูปทรงพ่อ รูปทรงลูก และรูปทรงสิ่งของมีความสำคัญมากที่ทำให้ภาพรวมของรูปทรงสื่อความรู้สึกของความรัก ความอบอุ่น หรือความสนุกสนานที่แสดงออกในผลงาน ดังนั้นจึงต้องมีการศึกษาจากท่าทางปกติที่พ่อได้ทำกิจกรรมกับลูก เช่น การกอด การอุ้ม การกล่อมนอน เป็นต้น แล้วจึงนำท่าทางเหล่านั้นมาทำการสร้างสรรค์ต่อด้วยการร่าง 2 มิติ และ 3 มิติ ตามลำดับ

ภาพที่ 82 ช่วงเวลาปัจจุบันพ่อกับลูกสาวด้านซ้ายและลูกชายด้านขวา
ที่มา: ภาพถ่ายจากผู้สร้างสรรค์

1.2.2 การแต่งกาย

เครื่องแต่งกายมีความสำคัญมากที่จะสร้างให้เห็นอัตลักษณ์ของบุคคล รวมไปถึงหน้าที่การงาน และการให้ความสำคัญช่วงเวลาของชีวิต ช่วงเวลา หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในผลงาน ดังนั้นในผลงานจะเห็นว่าเครื่องแต่งกายที่ลูกใช้จะมีเพียงผ้าอ้อมสำเร็จรูปที่เป็นสิ่งของพื้นฐาน และมีไว้เพื่อเพียงกันการอุจจาระตา หรือเพียงเพื่อให้ผู้ชมตัดเรื่องเพศในรูปทรงลูกออกไป เพราะในชีวิตจริงปัจจุบันมีบุตร 2 คน เป็นหญิง 1 คน และ เป็นชาย 1 คน ซึ่งในผลงานมีความต้องการกล่าวถึงความรู้สึกของการมีลูกเท่านั้น ไม่ต้องการแสดงเพศในรูปทรงลูก ดังนั้นการใส่ผ้าอ้อมสำเร็จรูปจึงเป็นการตัดลดเรื่องที่ไม่ต้องการให้สนใจออกไป

ภาพที่ 83 พ่อในผลงานสร้างสรรค์
ที่มา: ภาพถ่ายจากผู้สร้างสรรค์

ในรูปทรงของพ่อเป็นการใส่ชุดทำงานปกติ เป็นชุดที่ใส่ไปปฏิบัติงานสอนในมหาวิทยาลัย คือ เป็นกางเกงยีนส์ทรงกระบอกแคบ สวมเสื้อเชิ้ตคอปก และสวมรองเท้าหนัง ซึ่งในภาวะของอาจารย์ใน คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากรแล้ว ถือเป็นการสวมเสื้อผ้าแบบ ปกติที่ใช้ในการไปสอนของคณาจารย์

1.2.3 การลดทอนรายละเอียดของรูปทรง

การลดทอนรายละเอียดของรูปทรงของผลงานแต่ละชิ้นจะมีไม่เท่ากัน ในผลงานชุดชฎินิพนธ์ ชิ้นแรกทั้งรูปทรงพ่อ และรูปทรงลูกจะยังคงมีรายละเอียดที่สามารถมองเห็นเป็นอวัยวะต่างๆ บน ใบหน้า หรือรายละเอียดของนิ้วมือนิ้วเท้าได้อย่างชัดเจน แต่ในผลงานชิ้นที่ 2 และชิ้นที่ 3 จะมี รายละเอียดเหล่านั้นน้อยลงไปมากเนื่องจาก เพื่อเน้นความสำคัญของการใช้สัดส่วนเปรียบเทียบใน ผลงานให้ชัดเจนขึ้น เพราะการมีรายละเอียดอาจเป็นตัวปิดกั้นจินตนาการของผู้ชมผลงาน เพราะผู้ชม อาจได้ใช้จินตนาการว่าเป็นตัวเองเข้าไปอยู่ในงานได้แต่ถ้ามีรายละเอียดหรือมีความเหมือนจริงมาก เกินไปก็อาจทำให้เรื่องราวที่น่าเสนอไม่ชัดเจนและการเข้าถึงผู้ชมได้ยากนั่นเอง

1.2.4 การเน้นความสำคัญและเนื้อหาของรูปทรง

การเน้นมีความสำคัญมากสำหรับการสร้างให้รูปทรงเป็นไปตามเป้าหมาย ในกรณีของผลงาน ชุดนี้สร้างรูปทรงโดยไม่เน้นรายละเอียดของความเหมือนจริง เพื่อให้ความสำคัญที่การเปรียบเทียบ สัดส่วน ขนาดของรูปทรงที่มีการสลับตำแหน่งหน้าที่และสลับขนาดกันเพื่อรองรับความคิดที่ว่าพ่อเป็น ผู้ได้รับการปกป้องจากลูก

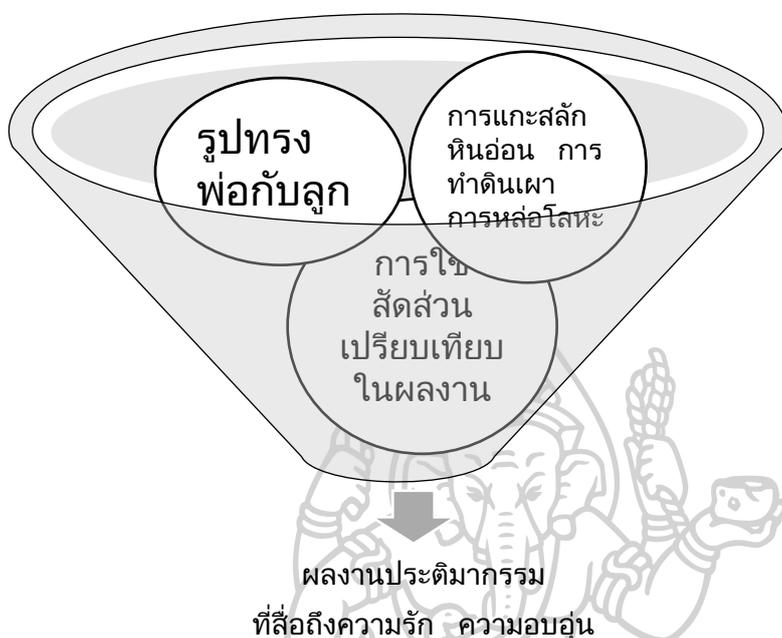
ภาพที่ 84 การติดตั้งผลงาน
ที่มา: ภาพถ่ายจากผู้สร้างสรรค์

1.2.5 แท่นฐานและการติดตั้ง

แท่นฐานมีความสัมพันธ์กับผลงาน โดยที่ผลงานชิ้นที่ 1 และ 2 จะเป็นผลงานที่สร้างแท่นฐานมาจากแก้วไวน์ ซึ่งเป็นสิ่งของที่เป็นสัญลักษณ์ของการสนุกสนานตามภาษาคนโสด แต่ถูกสร้างให้มีความแข็งแรงและสามารถรับน้ำหนักผลงานได้ดี และการวางผลงานไว้ด้านบนเสมือนเป็นการปิดแก้วคว่ำแก้ว เป็นการแสดงว่าการมีครอบครัวเป็นการทำให้หลุดละเรื่องของสิ่งที่เกินจากความจำเป็นของชีวิต แท่นฐานของผลงานชิ้นที่ 3 เป็นแท่นฐานต่ำ เพราะผลงานต้องการการมองแบบต้องให้ผู้ชมก้มมอง เพราะสายตาจะปะทะกับสายตาของรูปทรงพ้อที่นอนอยู่ในรูปทรงไข่

สำหรับการติดตั้งผลงานในนิทรรศการ “3h13” ด้านนอกอาคารบริเวณศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติในนิทรรศการนำเสนอความก้าวหน้าครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 14 มีนาคม พ.ศ.2561 ทิศทางของแสงและความเข้มของแสง ทำให้ผลงานเป็นไปตามเป้าหมายได้ ผลงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นต้องการแสงในช่วงเช้าตั้งแต่ 8.00 น. - 10.00 น. และในแสงช่วงเย็นตั้งแต่ 17.00 น. - 18.00 น. ในช่วงเวลาดังกล่าวเมื่อผลงานตั้งอยู่ท่ามกลางแสงแดด แสงแดดก็จะทำมุม 15 องศา - 45 องศา กับผลงานกับทิศทางของดวงอาทิตย์ ซึ่งเป็นมุมที่เหมาะสมที่สุดกับผลงานประติมากรรม อีกทั้งความเข้มของแสงแดดก็มีความอบอุ่นพอเหมาะ

2. ขั้นตอนการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำสู่การสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 85 ผลงานประติมากรรมที่สื่อถึงความรัก ความอบอุ่น

ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ขั้นตอนการสังเคราะห์กระบวนการต่างๆ เพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งเริ่มต้นจากแรงบันดาลใจเรื่องความรัก ความผูกพันระหว่างพ่อที่มีให้กับลูกสาว ถ่ายทอดออกมาเป็นรูปทรงพ่อกับลูกที่มีกิจกรรมในชีวิตประจำวันที่มีการแสดงความรักความอบอุ่นแก่กัน การนำเสนอรูปทรงพ่อกับลูกใช้สัดส่วนเปรียบเทียบ ด้วยการสลับตำแหน่งหน้าที่ของรูปทรงพ่อกับลูก และนำเสนอรูปทรงลูกให้ทำหน้าที่แบบพ่อกับลูก ขยายรูปทรงลูกให้ใหญ่ขึ้นและลดขนาดรูปทรงพ่อกับลูกให้เล็กลง จากนั้นจึงเลือกเทคนิควิธีการที่เหมาะสมและมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาที่ได้นำเสนอ คือ การสลักหินเพื่อสื่อถึงการขัดเกลาตนเองเพื่อความรักที่บริสุทธิ์ สีของหินที่เป็นสีโทนสีขาว สีชมพูอ่อนเป็นสีที่สื่อถึงเรื่องราวของความรักบริสุทธิ์ได้ดี การหล่อโลหะเป็นเทคนิควิธีการที่สามารถสื่อถึงการหล่อหลอมสิ่งใหม่ให้เกิดขึ้นเพื่อความมั่นคงถาวร เป็นการยืนยันในสิ่งที่คิดอยู่ในปัจจุบัน เพื่อการได้ย้อนดูและทบทวนในสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในอดีตสำหรับตนเองและบุคคลทั่วไปที่มีความรักให้กับสายเลือดของตนเอง ส่วนดินเผาเป็นวัสดุที่มีความถาวรเช่นเดียวกันแต่มีการแตกหักได้ง่าย ในการสร้างงานครั้งนี้ใช้สร้างเป็นรูปทรงของพ่อกับลูกสื่อถึงพ่อกับลูกที่มีความเปราะบาง และได้รับการดูแลจากลูกที่สร้างด้วยวัสดุที่แข็งและทนทานมากกว่า

3. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นตอนการแกะสลักหิน

ภาพที่ 86 ขั้นตอนการแกะสลักหิน
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ขั้นตอนการสลักหินเริ่มต้นที่การสร้างต้นแบบที่ต้องการความชัดเจนสูง คือ

- 1) ร่างต้นแบบ 2 มิติ เพื่อหาความหลากหลาย ความลงตัวตามแนวความคิด
- 2) ร่างต้นแบบ 3 มิติ เพื่อขยายความเป็นไปได้จากงาน 2 มิติ และได้ศึกษาความลงตัวในองค์ประกอบของงาน 3 มิติที่ต้องการความลงตัวรอบด้าน
- 3) หล่อต้นแบบด้วยปูนปลาสเตอร์ เพื่อรักษาความคงทนของต้นแบบและสามารถปรับแต่งต้นแบบได้อีกเล็กน้อย
- 4) เริ่มสู่ขั้นตอนแกะสลักด้วยการคัดเลือกหินที่เหมาะสม ไม่มีรอยร้าว มีสีขาหรือชมพูอ่อน และมีลายน้อย เพื่อเน้นความงามของปริมาตร เริ่มตัดหินด้วยเครื่องมือเลื่อยไซ้ และเลื่อยใบตัดเพชรขนาดใหญ่ เพื่อขึ้นรูปให้ใกล้เคียงกับต้นแบบ ใช้หุ่นยนต์ช่วยสลักขึ้นรูปให้ใกล้เคียงกับต้นแบบมากขึ้น สร้างรายละเอียดและปริมาตรโดยไม่ขัดให้เกิดความมันเงา เพราะความมันเงาของพื้นผิวทำให้เกิดลวดลายที่ชัดเจนเกินไป และทำให้เกิดพื้นผิวของหินที่เด่นชัดอาจทำให้เกิดการมองข้ามประเด็นทางความคิดไป เพราะติดอยู่ที่ความงามของหิน หรือวัสดุ จึงพยายามควบคุมความงามของวัสดุต่างๆ ให้เกิดความพอดี
- 5) การนำเสนอผลงานมีความสำคัญมากกับการสลักหิน ด้วยขนาดของผลงานที่มีน้ำหนักขึ้น ละชั้นประมาณ 1,000 กิโลกรัม จึงทำให้ต้องให้เครื่องทุ่นแรง และระมัดระวังในการขยับ เคลื่อนย้ายผลงานทุกครั้ง จึงต้องมีการวางแผนที่รอบคอบ และชัดเจนเพื่อการวางผลงานให้โดดเด่นและไม่แข็งหรือไม่บดบังกัน มีความสัมพันธ์กับแสงที่ส่องลงมาที่ผลงานได้อย่างพอเหมาะ มีความแรงที่เหมาะสม เพื่อสร้างให้เกิดบรรยากาศที่อบอุ่น

ขั้นตอนการหล่อโลหะ

ภาพที่ 87 ขั้นตอนการหล่อโลหะ

ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

- 1) ร่างต้นแบบ 2 มิติ เพื่อหาความหลากหลาย ความลงตัวตามแนวความคิด
- 2) ร่างต้นแบบ 3 มิติ เพื่อขยายความเป็นไปได้จากงาน 2 มิติ และได้ศึกษาความลงตัวในองค์ประกอบของงาน 3 มิติที่ต้องการความลงตัวรอบด้าน
- 3) หล่อต้นแบบด้วยปูนพลาสติกเพื่อรักษาความคงทนของต้นแบบและสามารถปรับแต่งต้นแบบได้อีกเล็กน้อย
- 4) นำส่งต้นแบบเพื่อการทำพิมพ์ยางซิลิโคน
- 5) บูชีผึ้งให้มีความหนาประมาณ 4 มิลลิเมตร ให้มีความหนาเสมอกันทั้งผลงาน และนำสู่การเข้าดินใน เมื่อแกะแม่พิมพ์ยางซิลิโคนแล้ว จึงตอกตะปูทอยที่ผลงาน เข้าดินนอกให้มีความหนาเท่ากัน เข้าเหล็กลัดรูปให้ทั่วดินนอก และนำสู่การเผาพิมพ์จนสุก เททองในท้ายที่สุด เมื่อเททองเสร็จจึงนำเข้าสู่ขั้นตอนการขัดแต่งผิวและการรมสี
- 6) การนำเสนอผลงานในครั้งนี้นำเสนอประกอบกันระหว่างรูปทรงที่เป็นการหล่อโลหะและรูปทรงที่แกะสลักหินเพื่อการรองรับแนวความคิดที่ได้วางไว้

ขั้นตอนการทำดินเผา

ภาพที่ 88 ขั้นตอนการทำดินเผา

ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

- 1) ร่างต้นแบบ 2 มิติ เพื่อหาความหลากหลาย ความลงตัวตามแนวความคิด
- 2) ปั้นขยายต้นแบบโดยพยายามให้ในผลงานไม่มีอากาศแทรกอยู่ในเนื้องาน และเนื้องานจะต้องมีความสม่ำเสมอที่ประมาณ 1.5 เซนติเมตร เมื่อปั้นเสร็จใช้ไม้ปลายแหลมเจาะไปที่ผลงานโดยทั่วเพื่อการระบายอากาศ
- 3) นำผลงานที่แห้งสนิทแล้วเข้าเตาเผา เผาด้วยอุณหภูมิ 800 องศาเซลเซียส เพื่อให้ได้สีส้มอ่อน ซึ่งเป็นสีที่สดใสแต่มีความนุ่มนวล ซึ่งเป็นสีตามธรรมชาติของดินเซรามิค หรือดินคอมพาวด์เป็นดินผสมสำเร็จรูป
- 4) นำผลงานดินเผาที่เผาเสร็จประกอบกับงานสลักหินที่เตรียมไว้
- 5) นำเสนอผลงานที่ประกอบเสร็จเข้าด้วยกันโดยการจัดทิศทางแสงให้โดดเด่นเฉพาะชิ้นงาน เพื่อเป็นการเน้นความสำคัญของเรื่องที่ต้องการนำเสนอรูปทรงของพ่อที่ได้รับความอบอุ่นจากการดูแลของลูก

โดยสรุปวิธีการต่างๆ ประกอบรูปภาพดังนี้

1. สร้างต้นแบบ การร่างแบบ 2 มิติและการร่างแบบ 3 มิติ

ภาพที่ 89
ที่มา:

ภาพร่างต้นแบบ 2 มิติ เพื่อหาความหลากหลาย ความลงตัวตามแนวความคิด
ภาพวาดเส้น โดยผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 90
ที่มา:

ร่างต้นแบบ 3 มิติ เพื่อขยายความเป็นไปได้จากงาน 2 มิติ และได้ศึกษาความลงตัว
ในองค์ประกอบของงาน 3 มิติที่ต้องการความลงตัวรอบด้าน
ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 93 ข้อมูลภาพถ่ายพ่อและลูกในอริยาบถที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบของผลงาน ลูกกำลังปฏิบัติหน้าที่ คือ การเล่นของเธอคนเดียว
ที่มา: ภาพถ่ายจากผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 94 ผลงานสำเร็จที่ใช้ข้อมูลรูปทรงของตนเองและลูกที่อยู่ใกล้ซิดตลอดเวลา
ถ่ายทอดลงในผลงาน
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 95 ผลงานปั้นต้นแบบด้วยดินเหนียวสำเร็จเรียบร้อย พร้อมนำสู่ขั้นตอนการหล่อด้วย
 ปูนปลาสเตอร์ เพื่อการปรับแต่ง ก่อนการทำพิมพ์ยางซิลิโคน
 ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 96 ผลงานหล่อต้นแบบด้วยปูนปลาสเตอร์เพื่อรักษาความคงทนของต้นแบบและ
 สามารถปรับแต่งต้นแบบได้อีกเล็กน้อย เพื่อเป็นต้นแบบในการหล่อโลหะ
 ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 97

ขั้นตอนการหล่อโลหะ เมื่อมีการเททองสำเร็จนำไปสู่การแต่งผิวและการรมสีโลหะ
เป็นขั้นตอนสุดท้าย

ที่มา:

ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 98 ผลงานหล่อสำเร็จมีการผสมสีสนิมเขียวของโลหะ ในส่วนบริเวณรูปทรงของลูกเพื่อสื่อถึงลูกที่กำลังดูแลพ่อจนไม่มีเวลาดูแลตัวเอง รูปทรงพ่อขัดเงา สดใสเพื่อสื่อถึงพ่อที่ได้รับการดูแลจากลูกเป็นอย่างดี

ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

3. การสลักหิน

ภาพที่ 99 ต้นแบบปูนปลาสเตอร์
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ร่างต้นแบบ 3 มิติ เพื่อขยายความเป็นไปได้จากงาน 2 มิติ และได้ศึกษาความลงตัวในองค์ประกอบของงาน 3 มิติ ที่ต้องการความลงตัวรอบด้าน และหล่อต้นแบบด้วยปูนปลาสเตอร์เพื่อรักษาความคงทนของต้นแบบและสามารถปรับแต่งต้นแบบได้อีกเล็กน้อย เพื่อเป็นต้นแบบการสลักหิน

ภาพที่ 100 ขั้นตอนการแกะสลัก
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

เริ่มสู่ขั้นตอนแกะสลัก ด้วยการคัดเลือกหินที่เหมาะสมไม่มีรอยร้าว มีสีขาวหรือชมพูอ่อน และมีลายน้อยเพื่อเน้นความงามของปริมาตร เริ่มตัดหินด้วยเครื่องมือเลื่อยโซ่ และเลื่อยใบตัดเพชรขนาดใหญ่เพื่อขึ้นรูปให้ใกล้เคียงกับต้นแบบ ใช้หุ่นยนต์ช่วยสลักขึ้นรูปให้ใกล้เคียงกับต้นแบบมากขึ้น ทำรายละเอียด ทำปริมาตรโดยไม่ขัดให้เกิดความมันเงา เพราะความมันเงาของพื้นผิวทำให้เกิดลวดลายที่ชัดเจนเกินไป และทำให้เกิดพื้นผิวของหินที่เด่นชัดจนเกินไปอาจทำให้เกิดการมองข้ามประเด็นทางความคิดไปเพราะติดอยู่ที่ความงามของหิน หรือวัสดุ จึงพยายามควบคุมความงามของวัสดุต่างๆ ให้เกิดความพอดี

ภาพที่ 101 ผลงานที่ถูกตัดขึ้นรูปด้วยเลื่อยวงเดือนขนาดใหญ่
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 102
ที่มา:

ผลงานที่แกะสลักจากทางด้านข้าง ค่อยๆ เปิดผิวที่ละชั้นจนถึงผิวงานที่อยู่ด้านใน
ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 103
ที่มา:

ผลงานแกะด้วยหุ่นยนต์สำเร็จ และมีการแต่งผิวเพื่อลบรอยเส้นที่เกิดจาก
การทำงานของหุ่นยนต์
ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 104 ผลงานสมบูรณ์
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

การนำเสนอผลงานมีความสำคัญมากกับการสลักหิน ด้วยขนาดของผลงานที่มีน้ำหนักของงานแต่ละชิ้นประมาณ 1,000 กิโลกรัม จึงทำให้ต้องให้เครื่องทุ่นแรงและรถยกในการขยับ เคลื่อนย้ายผลงานทุกครั้ง จึงต้องมีการวางแผนที่รอบคอบและชัดเจนเพื่อการวางผลงานให้โดดเด่นและไม่แข็งหรือไม่บดบังกัน มีความสัมพันธ์กับแสงที่ส่องลงมาที่ผลงานได้อย่างพอเหมาะ มีความแรงที่เหมาะสมเพื่อสร้างให้เกิดบรรยากาศที่อบอุ่น

4. การทำดินเผา

ภาพที่ 105

ขั้นตอนการทำดินเผา

ที่มา:

ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ปั้นขยายต้นแบบโดยพยายามให้ในผลงานไม่มีอากาศแทรกอยู่ในเนื้องาน และเนื้องานจะต้องมีความสม่ำเสมอกันที่ประมาณ 1.5 เซนติเมตร เมื่อปั้นเสร็จใช้ไม้ปลายแหลมเจาะไปที่ผลงานโดยทั่วเพื่อการระบายอากาศ

ภาพที่ 106 ขั้นตอนการทำดินเผา
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

เมื่อปั้นเสร็จใช้ไม้ปลายแหลมเจาะไปที่ผลงานให้ทั่วเพื่อการระบายอากาศขณะมีการเผาที่
ความร้อนสูง อากาศที่หลงเหลืออยู่ในดินจะระบายออกทางรูที่เจาะไว้ และทำให้ผลงานไม่แตกหัก
เสียหาย

ภาพที่ 107 ขั้นตอนการทำดินเผา
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ผลงานปั้นรูปทรงพ่อด้วยดินคอมพาวด์เสร็จแล้ว ชัดเงาด้วยไม้เสียนียดที่มีความเรียบ เพื่อการ
เน้นพื้นผิวให้มีความน่าสนใจมากขึ้น ประกอบอยู่กับการสลักหินที่แกะสำเร็จแล้ว

ภาพที่ 108 ขั้นตอนการทำดินเผา
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

นำผลงานที่แห้งสนิทแล้วเข้าเตาเผา เผาด้วยอุณหภูมิ 800 องศาเซลเซียส เพื่อให้ได้สีส้มอ่อน ซึ่งเป็นสีที่สดใสแต่มีความนุ่มนวล ซึ่งเป็นสีตามธรรมชาติของดินเซรามิกหรือดินคอมพาวด์เป็นดินผสมสำเร็จรูป

ภาพที่ 109 ผลงานสมบูรณ์
ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

นำผลงานดินเผาที่เผาเสร็จประกอบกับงานสลักหินที่เตรียมไว้ และนำเสนอผลงานที่ประกอบเสร็จเข้าด้วยกันโดยการจัดทิศทางแสงให้โดดเด่นขึ้นงาน เพื่อเป็นการเน้นความสำคัญของเรื่องที่ต้องการนำเสนอที่รูปทรงของพ่อที่ได้รับความอบอุ่นจากการดูแลของลูก

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

ตารางที่ 8 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

กิจกรรม	รายละเอียดกิจกรรม	ผลที่ได้
1.รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานสร้างสรรค์	- ศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักของครอบครัว เช่น ผลงานของอาจารย์นนทิวรรณ จันทนะพะลิน และผลงานของ Nina Levy และ Charles Ray เป็นต้น	- ทำให้เข้าใจถึงผลงานของศิลปินที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อคุณิพนธ์ - ทำให้เห็นแนวทางการเรียนรู้ที่นำมาสู่การสร้างสรรค์
2.ปรึกษาอาจารย์เรื่องข้อมูล	วิเคราะห์ผลงานที่เกี่ยวข้องกับงานสร้างสรรค์	ได้ทราบถึงแรงบันดาลใจของศิลปิน
3.ร่างผลงาน 2 มิติ	ร่างผลงานที่ตรงกับแนวความคิดที่วางไว้	ได้เห็นภาพร่างเพื่อเตรียมพร้อมในการร่าง 3 มิติ
4.ร่างผลงาน 3 มิติและนำเสนออาจารย์	ร่างผลงานที่ตรงกับแนวความคิดที่วางไว้	ได้เห็นภาพร่าง 3 มิติเพื่อเตรียมพร้อมในการขยายแบบ
5.สร้างสรรค์ผลงาน	- สร้างสรรค์ผลงานจนแล้วเสร็จ	ได้ผลงานประติมากรรม 1 ชุด
6.นำเสนอผลงานสำเร็จ	- บันทึกขั้นตอนการปฏิบัติงาน - สรุปผลการการปฏิบัติงาน - วิเคราะห์ผลงาน - รับการเสนอแนะจากอาจารย์	ผลงานที่ผ่านการประเมินผล

แผนการดำเนินงาน

ตารางที่ 9 แผนการดำเนินงาน

กิจกรรม / ขั้นตอนการดำเนินงาน	เดือน																	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
ศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	←	→																
ปรึกษาข้อมูลกับอาจารย์ที่ปรึกษา	←	→																
ร่างผลงาน 2 มิติ		←	→															
ร่างผลงาน 3 มิติเสนอที่ปรึกษา		←	→															
สร้างสรรค์ผลงาน								←										→
นำเสนอผลงานสำเร็จ																		↔
จัดทำรูปเล่มรายงานการวิจัยและดัชนีพิมพ์		←															→	
นำเสนอบทความในการประชุมวิชาการ																		↔

บทที่ 4

ผลงานสร้างสรรค์และการวิเคราะห์

ผลงานสร้างสรรค์ชุด “ชีวิตพ่อ การปกป้องจากลูก”

ผลงานชุดนี้เป็นผลจากศึกษาค้นคว้าเพื่อสร้างสรรค์ผลงานในหัวข้อดุชฎินิพนธ์เรื่อง “ชีวิตพ่อ การปกป้องจากลูก” ที่ได้ทำการศึกษาโดยตลอดตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาในหลักสูตรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 เป็นช่วงเวลาที่เริ่มมีครอบครัวและมีลูก ซึ่งถือเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญมากของชีวิต และตั้งแต่นั้นมาก็ได้เริ่มสร้างสรรค์ผลงานที่ตนเองได้รับแรงบันดาลใจจากความรู้สึกที่อบอุ่นใจในความรักที่ได้มอบให้กับครอบครัวและลูกเป็นต้นมา

ในช่วงเวลา 2 ปีเศษที่ผ่านมา ได้สร้างสรรค์ผลงานตามเนื้อหาเดียวกันนี้โดยแบ่งได้เป็น 3 ระยะ คือ

1. ระยะค้นหารูปแบบ

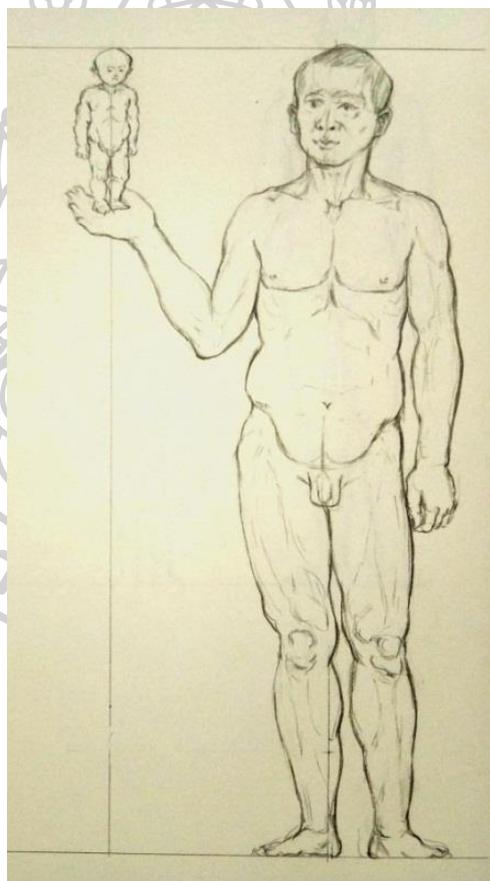
ระยะค้นหารูปแบบเป็นช่วงเวลาที่มีความสำคัญที่จะได้ทำการศึกษาทบทวนประวัติชีวิตของประติมากร ผลงานประติมากรรมที่สร้างสรรค์เกี่ยวข้องกับความรักในชีวิตครอบครัว และมีการใช้สัดส่วนเปรียบเทียบเป็นวิธีการเพื่อสื่อสารแนวความคิดของประติมากร อีกทั้งระยะค้นหาแบบยังเป็นการค้นหาแบบที่เหมาะสมที่สุดเพื่อนำมาขยายผลเป็นผลงานดุชฎินิพนธ์ โดยมีผลงานที่คัดเลือกมากล่าวถึงดังนี้

ภาพที่ 110	ชื่อผลงาน	“ลูกไม้ไต้ต้น 1”
	ขนาด	35 x 37 x 50 ซม.
	เทคนิค	ปูนปลาสเตอร์ ดินเหนียว

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ในช่วงเวลาของการเริ่มทดลองสร้างสรรค์ผลงานจากการได้ไตร่ตรองถึงชีวิตที่เริ่มมีความเปลี่ยนแปลงไปหลังจากเริ่มมีลูกคนแรก เพราะลูกทำให้เกิดความรู้สึกว่าต้องรักษาตนเองให้ปลอดภัย ทำให้มีความคิดที่รอบครอบมากขึ้น และทำให้เกิดความรู้สึกต้องรีบทำกิจกรรมในชีวิตให้เสร็จเพื่อได้กลับมาดูแลครอบครัว ลูกจึงเป็นดั่งน้ำที่หล่อเลี้ยงชีวิตของพ่อ ลูกทำให้ชีวิตพ่อความชุ่มชื้นมีความสุขมากขึ้น ซึ่งวิธีการการซึมซับความขึ้นของปูนปลาสเตอร์ดังกล่าวนี้ มีความสัมพันธ์กับแนวความคิดของ Jean Piaget ที่กล่าวถึง การซึมซับประสบการณ์ (Assimilation) เกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ได้พบประสบการณ์ใหม่ และทำให้ประสบการณ์เก่าที่มีอยู่รับกับประสบการณ์ใหม่ เป็นกระบวนการที่มนุษย์ซึมซับเรื่องราวของสภาพแวดล้อมตามความสามารถในการเรียนรู้ของมนุษย์

ภาพที่ 111 ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงลูกและรูปทรงพ่อ
ที่มา: ภาพวาดเส้นโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงลูกและรูปทรงพ่อที่มีขนาดต่างกันเป็นสัดส่วน 1:2 คือ รูปทรงลูกมีขนาดเท่าจริง และรูปทรงพ่มีขนาดใหญ่ขึ้น 2 เท่า

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ

การวิเคราะห์โครงสร้างของ รูปทรง	การวิเคราะห์สัดส่วน เปรียบเทียบในผลงาน	การวิเคราะห์การใช้วัสดุที่ นำมาสร้างสรรค์ผลงาน
<p>จากแนวความคิดเรื่องชีวิตพ่อที่ ได้รับการปกป้องดูแลจากลูก ใช้สื่อด้วยการใช้รูปทรงใบหน้า ของพ่อขนาด 2 เท่าคนจริง วาง นอนอยู่บนพื้น โดยใช้วิธีสร้าง รูปทรงลูกด้วยดินเหนียวแล้ว ห่อหุ้มรูปทรงหัวของพ่อไว้ เพื่อ ต้องการสื่อว่าลูกเป็นผู้ปกป้อง และทำให้พ่อมีความสุขด้วยความ ชุ่มชื้น เมื่อรูปทรงของดินเหนียว แห้งไปซึ่งเกิดจากการถ่ายเท ความชื้นไปสู่รูปทรงของพ่อ เพื่อสื่อถึงการทำให้ชีวิตของพ่อ มีความชุ่มชื้นมากยิ่งขึ้นใน ขณะเดียวกันการที่ดินเหนียวเมื่อ ถูกดูดซับความชื้นไปก็ทำให้ดิน เหนียวมีความแข็งแรงมากขึ้น ด้วยซึ่งเป็นการอุปมากับรูปทรง ของลูกที่เติบโตแข็งแรงขึ้นเมื่อมี พ่อคอยดูแล</p>	<p>ขยายสัดส่วนของหัวพ่อให้ใหญ่ ขึ้น 2 เท่าของขนาดจริง เพื่อ แสดงให้เห็นการให้ความสำคัญ รูปทรงของหัวพ่อ และปั้น รูปทรงของลูกขนาดเท่าจริงด้วย ดินเหนียวอยู่ในอิริยาบถยืน เกาะอยู่บริเวณส่วนใบหน้า เพื่อแสดงให้เห็นว่าส่วนหัวเป็น ส่วนที่สำคัญมากของร่างกายที่ บ่งบอกถึงควมมีชีวิตเมื่อมีการ วางรูปทรงของลูกในบริเวณ ส่วนด้านหน้าเพื่อสื่อถึงการ แสดงการปกป้อง</p>	<p>- ด้วัสดุสื่อความหมายอย่าง เฉพาะเจาะจง - หล่อรูปทรงหัวของพ่อ ด้วยปูนปลาสเตอร์ และปั้น รูปทรงลูกที่มีขนาดเล็กกว่า ด้วยดินเหนียว ต้องการใช้ ธรรมชาติของปูนที่ดูดน้ำและ ดินเหนียวที่ทำหน้าที่คายน้ำ เป็นการแสดงว่าการถ่ายเท ความชื้นไปสู่ปูนปลาสเตอร์ รูปทรงหัวพอนั้น เป็นการทำให้ เกิดการตอบสนองแนว ความคิดเรื่องการที่พ่อได้รับ การดูแลจากลูก</p>

สรุป

จากการสร้างสรรค์การใช้รูปแบบของรูปทรงพ่อและรูปทรงลูก และวิธีการใช้ธรรมชาติของวัสดุปูนปลาสเตอร์เพื่อเป็นตัวดูดซับความชื้นและการใช้ดินเหนียว เพื่อตอบสนองแนวความคิดเรื่องการพ่อที่ได้รับการปกป้องดูแลจากลูก ทำให้เห็นถึงรูปแบบสามารถตอบสนองของแนวความคิดได้อย่างตรงไปตรงมา และธรรมชาติของวัสดุก็สามารถทำให้เกิดความรู้สึกถึงการเกื้อกูลของชีวิตของพ่อและลูกได้

ภาพที่ 112	ชื่อผลงาน	“ประสบการณ์ใหม่”
	ขนาด	80 x 120 x 50 ซม.
	เทคนิค	ปูนปลาสเตอร์ วัสดุสำเร็จรูป

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

การชิมซัปล้างต่างๆ ระหว่างลูกกับพ่อ เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติของความรักที่พ่อมีให้กับลูกเป็นการแสดงให้เห็นว่าลูกมีความสำคัญมากที่ทำให้พ่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่างๆ ในชีวิตได้ พ่อได้รับการชิมซัปล้างที่เกิดขึ้นในชีวิตและมีผลต่อพฤติกรรมที่พ่อแสดงออกตามแนวความคิดทฤษฎี Cognitive Theories ที่ว่าด้วยการชิมซัปล้างประสบการณ์ (Assimilation) ของ Jean Piaget ที่กล่าวว่า การชิมซัปล้างประสบการณ์ (Assimilation) เกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ได้พบประสบการณ์ใหม่ และทำให้ประสบการณ์เก่าที่มีอยู่รับกับประสบการณ์ใหม่ เป็นกระบวนการที่มนุษย์ชิมซัปล้างเรื่องราวของสภาพแวดล้อมตามความสามารถในการเรียนรู้ของมนุษย์

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ

การวิเคราะห์โครงสร้างของรูปทรง	การวิเคราะห์สัดส่วนเปรียบเทียบในผลงาน	การวิเคราะห์การใช้วัสดุที่นำมาสร้างสรรค์ผลงาน
- เป็นการจัดวางรูปทรงแบบทับซ้อนกัน เพื่อการได้ใช้หน้าที่ของทีนอนลูก ที่เป็นวัสดุนิ่มลองรับรูปทรงของหัวพ่อไว้ และมีการสร้างความรู้สึกของการชิมซัปล้างโดยใช้สี เพื่อสื่อถึงเรื่องราวของลูกที่มีผลต่อชีวิตของพ่อ และเรื่องราวของพ่อที่ถูกถ่ายทอดไปสู่ลูก	- รูปทรงของหัวพ่อกว้างกว่า 2 เท่าของขนาดจริง แต่รูปทรงของลูกใช้สัญลักษณ์แทนด้วยการใช้วัสดุสำเร็จรูปทีนอนเด็กทารกสีขาวมีลวดลายการ์ตูนเล็กๆ และมีการใช้สีฝุ่นสีเหลืองที่ทำให้เกิดการชิมซัปล้างไปสู่หัวของพ่อ	- วัสดุไม่สื่อความหมายอย่างเฉพาะเจาะจง - วัสดุสำเร็จรูปในส่วนของทีนอนเด็กเพื่อสื่อถึงการที่พ่อได้รับการดูแลที่อบอุ่นและอ่อนนุ่มจากลูก ปูนปลาสเตอร์เป็นวัสดุที่สามารถรองรับรูปทรงของหัวพ่อ ทำให้เกิดความรู้สึกได้รับการปกป้องดูแลจากลูก - การสีฝุ่นเหลืองทำละลายด้วยยามหาหิงค์ ยาสำหรับแก้ท้องอืดในเด็ก เป็นการผสมผสานสีกับเรื่องราวของลูก สีเหลืองที่ได้จากการผสมใหม่นี้เป็นสีที่มี ความหนักแน่นมากขึ้น

สรุป

จากการสร้างสรรค์การใช้รูปแบบของรูปทรงพ้อและรูปทรงลูก และวิธีการใช้ธรรมชาติของวัสดุปูนปลาสเตอร์เพื่อเป็นตัวดูดซับสีที่ได้จากการทำละลายด้วยยามหาหิงค์ โดยนำรูปทรงของหัวพ้อวางบนพื้นนอนของลูก เป็นรูปแบบที่สามารถตอบสนองแนวความคิดเรื่องการพ้อที่ได้รับการปกป้องดูแลจากลูกได้ในระดับหนึ่ง ถึงจะยังไม่ได้ไม่ไ้ผลมากนัก เช่น ในเรื่องของการใช้สีอาจต้องมีการปรับความเข้มข้นของสีเพื่อให้เกิดความรู้สึกถึงความเบา สบายและความผ่อนคลายมากกว่านี้ เพื่อไม่ให้ดูเป็นภาพที่หนักจนเกินไป

ภาพที่ 113	ชื่อผลงาน	“มดไม่ได้โต ไรไม่ได้ตอม”
	ขนาด	80 x 120 x 70 ซม.
	เทคนิค	ปูนปลาสเตอร์ วัสดุสำเร็จรูป

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

“มดไม่ให้โต ไรไม่ให้ตอม” เป็นคำพูดที่ได้ยินมาเนิ่นนานตั้งแต่จำเรื่องราวในวัยเด็กได้เพราะเป็นคำที่ผู้ใหญ่มักพูดให้เห็นถึงความรักความทะนุถนอมที่พ่อแม่มีให้กับลูกน้อย เมื่อมีภาวะของความ เป็นพ่อเกิดขึ้นกับตนเองบ้าง จึงทำให้เข้าใจว่ามีความเป็นจริงดังคำกล่าวนั้น เพราะไม่ยอมให้ลูกโดน ยุงหรือแมลงกัดต่อยเลยแม้แต่น้อย ลูกที่อยู่ในวัยทารกมีตัวเล็กมากถ้ามียุงกัดแม้แต่รอยเดียวก็ทำให้ เห็นว่าร่องรอยของการถูกยุงกัดนั้นมีความรุนแรงมาก ซึ่งอาจเกิดมาจากการเปรียบเทียบขนาดของ เด็กทารกกับยุงที่มากัดลูก จะเห็นว่ายุงมีขนาดใหญ่มากเมื่อเทียบกับลูกในวัยทารก ดังนั้นจึงคิดว่า การ ปกป้องให้ลูกพ้นจากถูกยุงกัดเป็นการแสดงออกถึงความรักที่ว่าด้วยการปกป้องที่ชัดเจนอีกทางหนึ่ง

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ

การวิเคราะห์โครงสร้างของ รูปทรง	การวิเคราะห์สัดส่วนเปรียบเทียบ ในผลงาน	การวิเคราะห์การใช้วัสดุที่ นำมาสร้างสรรค์ผลงาน
เป็นการจัดวางรูปทรง 2 รูปทรง ด้วยวิธีการวางซ้อนกัน และการ คลุมครอบไว้ โดยใช้รูปทรงของ หัวพ่อวางอยู่บริเวณศูนย์กลาง ภายในมุ้งเด็กทารกสีเขียวอ่อน และรูปทรงของหัวพ่อแม่วางใน แนวตั้งแบบการกลับด้านล่าง ขึ้นด้านบนเป็นการสื่อถึงการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมแง่มุม ความคิดของพ่อที่เปลี่ยนแปลง ไปหลังจากมีลูก ทำให้พ่อรู้สึก อบอุ่นและปลอดภัยเหมือนมีลูก คอยดูแล	รูปทรงของหัวพ่อมีขนาดใหญ่ กว่า 2 เท่าของขนาดจริง แต่ รูปทรงของลูกใช้สัญลักษณ์แทน ด้วยการใช้วัสดุสำเร็จรูปมุ้งเด็ก ทารกสีเขียวอ่อนมีลวดลาย เล็กน้อย ขนาดที่ใหญ่กว่าของหัวพ่อแม่เมื่อ นำมาประกอบกับมุ้งเด็กทารก ทำให้เห็นการสะท้อนความสำคัญ ของกันและกันได้ชัดเจนขึ้นเพราะ พ่อถึงมีขนาดที่ใหญ่กว่าแต่ก็ต้อง ได้รับการดูแลจากลูกจึงจะทำให้ ชีวิตปลอดภัยได้	- วัสดุไม่สื่อความหมาย อย่างเฉพาะเจาะจง - ใช้วัสดุสำเร็จรูปในส่วน ของมุ้งเด็กทารกครอบ รูปทรงหัวพ่อแม่ไว้ เพื่อสื่อ ถึงการที่พ่อได้รับการปกป้อง ดูแลจากลูก

สรุป

จากการสร้างสรรค์การใช้รูปแบบของรูปทรงพ้อและรูปทรงลูก และวิธีการใช้มั่งเด็กทารกที่เป็นวัสดุสำเร็จรูปประกอบไว้บนรูปทรงของหัวพ้อที่วางกลับด้านล่างขึ้นด้านบนเพื่อสื่อถึงการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมหลังจากมีลูก เป็นรูปแบบและเป็นวัสดุที่สามารถตอบสนองแนวความคิดเรื่องการพ้อที่ได้รับการปกป้องดูแลจากลูกได้

ภาพที่ 114

ชื่อผลงาน

“ทบทวน”

ขนาด

80 x 90 x 40 ซม.

เทคนิค

ปูนปลาสเตอร์ วัสดุสำเร็จรูป

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

การมีลูกในวัยเริ่มเรียนรู้สิ่งต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องของการอ่านและการเขียนภาษาไทยเป็นเรื่องที่ทำให้ผู้เป็นพ่อที่ทำหน้าที่เป็นครูคนแรกของลูกต้องทำการทบทวนบทเรียนภาษาเริ่มแรก ในเรื่องต้องสามารถท่อง ก.ไก่ ถึง ฮ.นกยูงให้ได้ ซึ่งในช่วงเวลาแรกที่ได้ทำการทบทวนนั้น ทำให้ได้รู้ว่าตนเองก็หลงลืมอักษรภาษาไทยที่มี 44 ตัวไปหลายตัว จึงเป็นสาเหตุให้ต้องทำการทบทวนบทเรียนนี้ เพื่อสามารถไปสอนให้ลูกได้อย่างแม่นยำ

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ

การวิเคราะห์โครงสร้างของรูปทรง	การวิเคราะห์สัดส่วนเปรียบเทียบในผลงาน	การวิเคราะห์การใช้วัสดุที่นำมาสร้างสรรค์ผลงาน
ใช้วิธีการประกอบรูปทรงด้วยการผ่าฝักรูปทรงเข้าด้วยกัน โดยการประกอบโต๊ะเขียนหนังสือเด็กฝักเข้าไปอยู่ในรูปทรงหัวให้อยู่ในระดับที่สายตาของพ่อสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน เพื่อเป็นการเน้นการต้องจดจำตัวอักษรไทยนั้นให้ได้ก่อนที่จะต้องไปถ่ายความรู้ที่แม่นยำนั้นสู่ลูก เพราะถือว่าเป็นวิชาการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐานที่สำคัญแรกๆ ในชีวิตของการเรียนของลูก	เปรียบเทียบรูปทรงของหัวพ้อมีขนาดใหญ่ กว่า 2 เท่าของขนาดจริง แต่รูปทรงของลูกใช้แทนด้วยโต๊ะเขียนหนังสือเด็ก ซึ่งเป็นวัสดุสำเร็จ	รูปทรงของหัวพ้อมีขนาดใหญ่กว่า 2 เท่าของขนาดเป็นวัสดุที่ทำจากปูนปลาสเตอร์ที่ทำให้สามารถผ่าเพื่อทำการประกอบสร้างรูปทรงโต๊ะเขียนหนังสือเด็กให้ประกบกันได้อย่างพอดี เพื่อเป็นการเปรียบเทียบวัสดุที่มีความแตกต่างโดยเอกภาพที่เกิดขึ้นจากการประกอบรูปทรงทั้งสองเข้าหากันนั้นทำให้เกิดเอกภาพที่กลมกลืนกันและรูปทรงทั้งสองก็ยังคงแสดงตัวได้อย่างชัดเจน

สรุป

จากการประกอบรูปทรงในผลงานชิ้นนี้ทำให้ดูเป็นความจริงจังมากเกินไป ซึ่งตรงกับเจตนาที่ต้องการการศึกษาทบทวนบทเรียนพื้นฐานนี้ เพราะถือเป็นความสำคัญมากในการเริ่มต้นการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ภาพที่ 115 ผลงานร่าง 2 มิติ
ขนาด 27 x 37 ซม.
เทคนิค สีน้ำและหมึกดำบนกระดาษ

การร่างผลงาน 2 มิติ เป็นขั้นตอนสำคัญมากสำหรับการหารูปแบบที่สัมพันธ์กับแนวความคิด เป็นการสร้างภาพที่เป็นรูปธรรมได้ง่ายที่สุด การใช้สัดส่วนเปรียบเทียบด้วยการสลับขนาดกันของพ่อและลูกกล่าวคือ ลูกจะมีขนาดความสูงเท่ากับพ่อ และพ่อก็มีขนาดเท่ากับลูก เพื่อแสดงถึงการสลับตำแหน่งหน้าที่ของกันและกัน ในผลงานชิ้นนี้ใช้วิธีการหล่อด้วยปูนปลาสเตอร์สีขาวทั้งหมด เพื่อให้ปูน

พลาสติกอร์ ได้แสดงคุณลักษณะของการดูคน้ำหมึกจากด้านล่างที่จะเตรียมตั้งผลงานไว้ในอ่างที่มีน้ำหมึกสีดำอยู่เต็ม เมื่อเวลาผ่านไปผลงานที่หล่อเป็นปูนพลาสติกอร์จะดูคน้ำหมึกขึ้นมาที่ผลงาน จนทำให้ผลงานประติมากรรมกลายเป็นสีดำ ยกเว้นรูปทรงของพ่อที่อยู่ในการอุ้มของลูก จะยังคงเป็นสีขาวสะอาด เพื่อแสดงให้เห็นว่า พ่อได้รับการดูแลจากลูก แต่ผลงานชิ้นนี้อยู่ในช่วงของการสรรหารูปแบบ จึงยังไม่ได้นำมาขยายแบบจริง

ภาพที่ 116 ผลงานร่าง 2 มิติ
ขนาด 27 x 37 ซม.
เทคนิค สีน้ำและหมึกดำบนกระดาษ

การร่างผลงาน 2 มิติ อีกชิ้นหนึ่ง ต้องการลองเปลี่ยนอิริยาบถให้เป็นการนั่งเพื่อแสดงความรักความอบอุ่นได้ดีขึ้นเพราะเป็นอาการที่โดยปกติที่ใช้ในการเลี้ยงดูลูกน้อยในขณะที่เป็นทารกยังไม่สามารถดูแลตัวเองได้ ยังคงใช้วิธีสัดส่วนเปรียบเทียบด้วยการสลับขนาดกันของพ่อและลูกเช่นเดียวกัน

กับผลงานชิ้นก่อนหน้านี้ ซึ่งผลงานทั้งสองชิ้นนี้ทำให้คิดถึงงานของไมเคิลันเจโล (Michelangelo) ที่ชื่อว่า ปิเอตาออฟเซนต์ปีเตอร์ส (Pieta of St. Peters) เป็นผลงานประติมากรรมชิ้นเอกของเขาที่แสดงความรักของพระแม่มารีที่มีต่อพระเยซูที่เพิ่งเสียชีวิตจากการถูกตรึงบนไม้กางเขน ในผลงานชิ้นนี้ต้องการใช้วิธีการหล่อด้วยปูนปลาสเตอร์สีขาวทั้งหมด เพื่อให้ปูนปลาสเตอร์ ได้แสดงคุณลักษณะของการดูน้ำหนักจากด้านล่างที่จะเตรียมตั้งผลงานไว้ในอ่างที่มีน้ำหนักสีดำอยู่เต็ม เมื่อเวลาผ่านไป ผลงานที่หล่อเป็นปูนปลาสเตอร์จะดูน้ำหนักขึ้นมาที่ผลงาน จนทำให้ผลงานประติมากรรมกลายเป็นสีดำ ยกเว้นรูปทรงของพ่อที่อยู่ในอ้อมกอดของลูก จะยังคงเป็นสีขาวสะอาด เพื่อแสดงให้เห็นว่า พ่อได้รับการดูแลจากลูก แต่ผลงานชิ้นนี้อยู่ในช่วงของการสรรหารูปแบบจึงยังไม่ได้นำมาขยายแบบจริง

ภาพที่ 117 ผลงานร่าง 3 มิติ
ขนาด 15 x 23 x 15 ซม.
เทคนิค ปูนปลาสเตอร์

จากการร่างผลงานแบบ 2 มิติ แล้วจึงนำมาสู่การร่างผลงานแบบ 3 มิติ เพื่อทำให้เห็นผลงานได้อย่างรอบด้าน เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ที่ชัดเจนกว่า และพร้อมเตรียมการดำเนินการขยายแบบ

หรืออาจไม่นำไปขยายแบบก็ได้ขึ้นอยู่กับความเห็นความเหมาะสมกับองค์ประกอบด้านอื่นๆ เช่น การนำไปแกะสลักหิน ที่ต้องมีเรื่องของระยะเวลาเข้ามาเกี่ยวข้องมาก เมื่อเป็นต้นแบบ 3 มิติ แล้วก็จะสามารถวางแผนในการทำงานได้อย่างชัดเจนด้วยความรอบครอบ

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

การปกป้องดูแลของลูกเป็นเป้าหมายที่ชัดเจนมากขึ้นในการสร้างผลงานในผลงานหลังจากนี้ และเป็นรูปทรงที่สร้างขึ้นใหม่ทั้งสิ้น โดยไม่มีการใช้วัสดุสำเร็จรูป แต่มีการมุ่งเน้นไปที่การใช้สัดส่วนเปรียบเทียบในผลงานให้ชัดเจนเพื่อเป็นรูปแบบการนำเสนอผลงานตามแนวความคิด

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ

การวิเคราะห์โครงสร้างของรูปทรง	การวิเคราะห์สัดส่วนเปรียบเทียบในผลงาน	การวิเคราะห์การใช้วัสดุที่นำมาสร้างสรรค์ผลงาน
<p>- เป็นรูปทรงที่ลูกมีขนาดใหญ่กว่าพ่อ และลูกกำลังดูแลและปกป้องพ่อที่อยู่ในอาการที่ดูแลตัวเองไม่ได้ โดยใช้การอุ้มจากลูกเพื่อสื่อถึงความรักความอบอุ่นที่ได้จากการมีครอบครัวมีลูก</p> <p>- ในการร่างผลงานใช้โครงสร้างรูปปั้น และนั่งเพื่อ ค้นหาอิริยาบถที่เหมาะสมกับแนวความคิดที่ได้วางไว้</p>	<p>เป็นรูปทรงที่ลูกมีขนาดใหญ่กว่าพ่อ ด้วยการสลับขนาดของพ่อกับลูก เพื่อสื่อถึงการที่สลับการทำหน้าที่ของลูกที่ทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลพ่อ</p>	<p>มีการวางแผนที่จะใช้เป็นวิธีการปั้นต้นแบบและหล่อด้วยปูนปลาสเตอร์ เพื่อให้ปูนได้แสดงคุณค่าของวัสดุ ด้วยการดูน้ำหนักขึ้นมาในผลงาน กล่าวคือ จากผลงานที่เป็นสีขาวจากปูนปลาสเตอร์เมื่อปูนปลาสเตอร์ค่อยๆ ดูดน้ำหนักขึ้นมาจะทำให้สีขาวนั้นค่อยๆ เปลี่ยนเป็นสีดำมากขึ้นเรื่อยๆ เว้นแต่รูปทรงของพ่อที่อยู่ในอ้อมกอดของลูกต้องยังคงเป็นสีขาวอยู่เช่นเดิม เพื่อสื่อความคิดของลูกที่สามารถปกป้องดูแลพ่อได้</p>

สรุป

ผลงานร่าง 3 มิติชิ้นนี้เป็นผลงานร่างชิ้นสำคัญ เพราะทำให้ได้นำเข้ามาสู่รูปแบบที่นำมาสร้างสรรค์ในผลงานชุดดุชฎินิพนธ์ โดยมุ่งเน้นที่การแสดงออกของความรักที่ลูกเป็นผู้ปกป้องดูแลพ่อ ตามแนวความคิดที่ได้วางไว้

ภาพที่ 118

ผลงานร่าง 3 มิติ

ชื่อผลงาน

“อนุสาวรีย์ผู้ปกป้อง”

เทคนิค

ดินน้ำมัน,

ขนาด

12 x 35 x 11 ซม.

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

เป็นการแสดงออกทางประติมากรรมแนวอนุสาวรีย์ ที่เน้นการแสดงความงามสง่าของรูปบุคคลที่ได้รับการยกย่อง ในที่นี้คือรูปทรงของลูก ที่ถูกเสริมสร้างความสง่าด้วยอริยาบถที่ฝั่งผาย การเสริมความงามของโครงสร้าง และกล้ามเนื้อเพื่อให้ผลงานดูสง่างามยิ่งขึ้นหรือเหนือจากความเป็นจริงที่เด็กผู้หญิงตัวเล็กๆ คนหนึ่งจะแสดงออกเช่นนี้

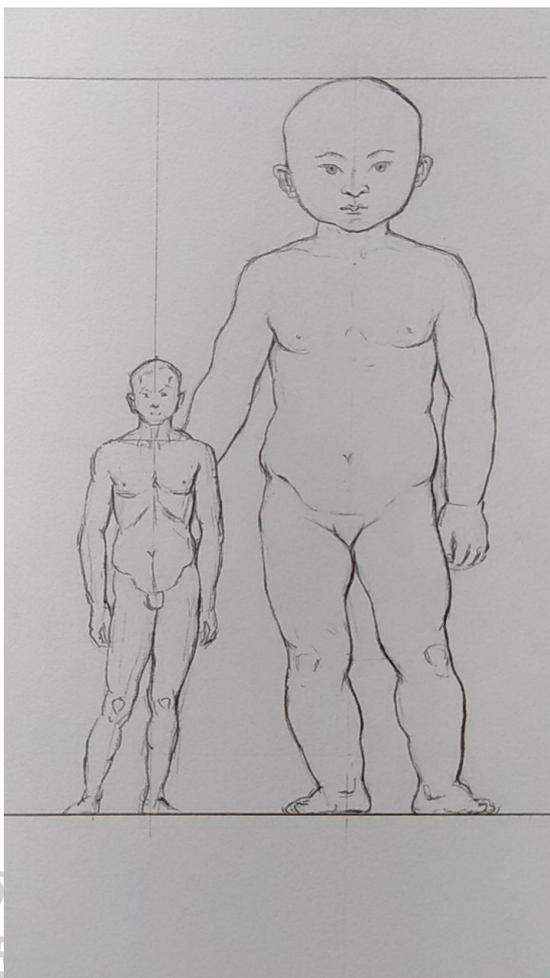
ตารางที่ 15 การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ

การวิเคราะห์โครงสร้างของรูปทรง	การวิเคราะห์สัดส่วนเปรียบเทียบ ในผลงาน	การวิเคราะห์การใช้วัสดุที่ นำมาสร้างสรรค์ผลงาน
- เป็นผลงานที่น่าเสนอความ แข็งแรงด้วยโครงสร้างการยืนที่ มั่นคง ขารับน้ำหนักอยู่ข้างเดียวกับ รูปทรงของพ่อที่ทิ้งน้ำหนักลงมาที่ จุดรับน้ำหนักที่บริเวณกระดูกสัน เท้า (calcaneus) พอดี	เป็นการสลับกันของรูปทรงของพ่อ ที่เล็กลงเท่าขนาดจริงของรูปทรง ลูก และรูปทรงของลูกมีขนาดใหญ่ ขึ้นเท่ากับรูปทรงของพ่อตามความ เป็นจริง เพื่อแสดงความรู้สึกของ การที่ลูกเป็นผู้ดูแลพ่อ	ปั้นด้วยดินน้ำมันเพื่อหาความ เหมาะสมของสัดส่วน และ ความสัมพันธ์ของท่าทาง

สรุป

ผลงานร่าง 3 มิติ ขึ้นนั้นนอกจากจะสร้างให้เกิดความรู้สึกสง่างามแล้ว การที่สายตาของทั้งสองมองทอดไปข้างหน้าเพื่อการแสดงทิศทางของชีวิตที่มีร่วมกัน มีเป้าหมายเดียวกัน และมีการมองมาที่ผู้ชมผลงานซึ่งเป็นการสร้างการกระตุ้นให้ผู้ชมผลงานได้ร่วมคิดกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นอยู่ตรงหน้า

ภาพที่ 119 ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงลูกและรูปทรงพ่อ
ที่มา: ภาพวาดเส้นโดยผู้สร้างสรรค์

ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงลูก และรูปทรงพ่อที่มีขนาดต่างกัน โดยมีสัดส่วนที่สลับขนาดกัน คือ ลูกมีขนาดที่ใหญ่ขึ้นกว่าจริงจนขนาดเท่ากับพ่อตามความเป็นจริง คือ 170 เซนติเมตร และพ่ามีขนาดที่ลดลงจนมีขนาดเท่าลูกที่ 85 เซนติเมตร

ภาพที่ 120

ชื่อผลงาน

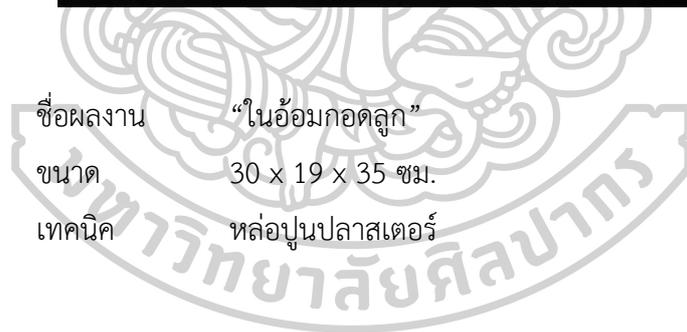
“ในอ้อมกอดลูก”

ขนาด

30 x 19 x 35 ซม.

เทคนิค

หล่อปูนปลาสเตอร์

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

พ่อที่มีความอ่อนแออยู่ในการดูแลลูกสาวอย่าใกล้ชิดบนพาหนะของเธอซึ่งเหมือนเป็นสถานที่ที่ปลอดภัยสูงสุดสำหรับชีวิตของพ่อ

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ

การวิเคราะห์โครงสร้างของรูปทรง	การวิเคราะห์สัดส่วนเปรียบเทียบในผลงาน	การวิเคราะห์การใช้วัสดุที่นำมาสร้างสรรค์ผลงาน
โครงสร้างเป็นฐานสามเหลี่ยมหน้าจั่วเพื่อสร้างให้องค์ประกอบของผลงานสร้างความรู้สึกมั่นคงเกิดความแข็งแรงมั่นคง ส่วนล่างของผลงานวางติดกับพื้นแบบไม่สามารถทำให้เกิดการเคลื่อนไหวแบบโยกได้	การสลับขนาดกันและ การสลับหน้าที่ระหว่างพ่อกับลูกเพื่อสื่อความหมายถึงการปกป้องดูแล	เป็นต้นแบบที่สร้างด้วยปูนปลาสเตอร์เพื่อสะดวกในการขัดปรับแต่งเพื่อใช้เป็นต้นแบบในการนำไปสู่ขั้นตอนของการขยายแบบต่อไป แต่ผลงานชิ้นนี้ไม่ได้นำไปขยายแบบ

สรุป

ผลงานชิ้นนี้มีเป้าหมายเพื่อการสรรหาความเป็นไปได้ที่จะทำให้รูปทรงทางประติมากรรมสามารถตอบสนองแนวความคิดที่ได้วางไว้ตั้งแต่ต้น การค้นหาในช่วงนี้มีความสำคัญที่จะทำให้เกิดค้นพบผลงานร่าง 3 มิติที่ลงตัวเพื่อนำไปสู่การขยายแบบ หรือขยายผลต่อไป

ภาพที่ 121 ชื่อผลงาน “ในอ้อมกอดลูก 2”
ขนาด 30 x 30 x 35 ซม.
เทคนิค หล่อปูนปลาสเตอร์

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลงานสื่อถึงลูกที่กำลังมาช่วยพ่อที่ตกอยู่ในความลำบากของชีวิต เมื่อมีการช่วยเหลือเสร็จ ลูกก็พาพ่อนี้ออกมาจากเรื่องราวที่ลำบากนั้น โดยการใช้พาหนะคู่ใจของลูก ซึ่งถ้าเป็นเรื่องราวที่สง่างามตามปกติก็คงเป็นการใช้ม้าเพื่อภาระกิจการช่วยเหลือนี้ เช่น ในพงศาวดารเรื่องสามก๊ก ตอนจูล่งฝ่าทัพรับอาเต๊า³⁶ เป็นต้น

³⁶ สามก๊ก ตอนที่ 37 - จูล่งฝ่าทัพรับอาเต๊า เข้าถึงเมื่อ 6 มิถุนายน 2561 เข้าถึงได้จาก <http://www.xn--12ca8g9a2b3j.com/issue37>

ตารางที่ 17 การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ

การวิเคราะห์โครงสร้างของ รูปทรง	การวิเคราะห์สัดส่วนเปรียบเทียบ ในผลงาน	การวิเคราะห์การใช้วัสดุที่นำมา สร้างสรรค์ผลงาน
โครงสร้างของผลงาน ใช้การทำ ให้โครงสร้างรูปทรงเอียงไป ทางด้านหน้าเพื่อทำให้เกิด ความรู้สึกกำลังเคลื่อนไหว และ ใช้การ	ใช้การเปรียบเทียบสัดส่วนที่ทำให้ รูปทรงทั้งสองมีความสูงเท่ากันเมื่อ ยืนขึ้น แต่ด้วยสัดส่วนของความเป็น เด็กที่มีสัดส่วน 4.5 ส่วนหัวจึงทำให้ รูปทรงลูกมีปริมาตรที่ใหญ่กว่า ในขณะที่รูปทรงพ้อมีสัดส่วนหัวที่ 7 ส่วน	-เป็นการที่ผลงานต้นแบบที่หล่อ ด้วยปูนปลาสเตอร์ผลงานชิ้นนี้ เป็นการเน้นให้ชัดเจนไปที่การ ประเด็นทางความคิดที่ใช้วิธีการ เปรียบเทียบสัดส่วน และเป็น เรื่องที่ต้องการเน้นนำเสนอ เพื่อให้เห็นคุณค่าที่ชัดเจน

สรุป

ผลงานชิ้นนี้มีเป้าหมายเพื่อการสรรหาความเป็นไปได้ที่จะทำรูปทรงทางประติมากรรม
สามารถตอบสนองแนวความคิดที่ได้วางไว้ตั้งแต่ต้น การค้นหาในช่วงนี้มีความสำคัญที่จะทำได้
ค้นพบผลงานร่าง 3 มิติที่ลงตัวเพื่อนำไปสู่การขยายแบบหรือขยายผลต่อไป

ภาพที่ 122 ชื่อผลงาน “ในอ้อมกอดลูก”
 ขนาด 40 x 30 x 25 ซม.
 เทคนิค หล่อปูนปลาสเตอร์

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

การกล่อมนอนลูกเป็นกิจกรรมที่ต้องทำเป็นประจำทุกคืน การกล่อมลูกนอนทำได้หลายวิธี เช่น การอ่านนิทาน การให้ลูกฟังเพลง แต่การกล่อมนอนนี้มักทำให้พ่อแม่เผลอหลับด้วยเสมอ จนทำให้เป็นช่วงเวลานอนใหม่ของพ่อไปเ็นที่สุด ซึ่งมักต้องตื่นมาประมาณ 1 นาฬิกาเพื่อดำเนินงานที่เป็นภาระต่างๆ ต่อไป การที่ได้นอนเร็วและตื่นมาทำงานในช่วงกลางดึก ซึ่งเป็นช่วงที่เงียบสงบทั้งในบ้านและบริเวณโดยรอบที่ส่วนใหญ่เป็นห้องทุ่งนาเก่า

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ

การวิเคราะห์โครงสร้างของ รูปทรง	การวิเคราะห์สัดส่วน เปรียบเทียบในผลงาน	การวิเคราะห์การใช้วัสดุที่ นำมาสร้างสรรค์ผลงาน
<p>-โครงสร้างของรูปทรงทั้งหมดถูกจัดให้อยู่ในแนวนอนเป็นอิริยาบถของการพักผ่อนนอนหลับ รูปทรงเปิดถูกจัดให้เป็นพื้นนอนท้องโค้งมน เพื่อสร้างความรู้สึกรวมคลื่อนไหวของการกล่อมนอน</p> <p>-ตัวเปิดแสดงพื้นผิวที่นุ่มนวลเพื่อเสริมความรู้สึกรวมคล้อย รูปทรงพ่ที่มีขนาดเท่าลูก และรูปทรงของลูกมีขนาดเท่าพ่ กำลังนอนหลับอย่างสบายใจในอ้อมกอดของลูกเพื่อสร้างความรู้สึกรวมอบอุ่นที่อยู่ในอ้อมกอด</p>	<p>-รูปทรงพ่ที่มีขนาดเล็กกว่ารูปทรงของลูก เป็นอัตราส่วนที่สัมพันธ์กับแนวความคิด คือ สัดส่วนที่ขยายใหญ่ขึ้นของลูก ใช้การคูณด้วย 2 เพื่อแสดงให้เห็นความสำคัญที่พ่ให้ลูกมา มีบทบาทสำคัญถึงครึ่งหนึ่งของชีวิต จนสามารถดูแลและปกป้องพ่ได้ และสัดส่วนของพ่ใช้การหารด้วย 2 เช่นกัน เพื่อแสดงว่าพ่ลดความสำคัญของตนเองลง นำความสำคัญในชีวิตไปเพิ่มให้กับลูก 2 เท่า การที่สามารถดูแลและปกป้องรูปทรงของพ่ได้</p>	<p>-เป็นการทำต้นแบบด้วยปูนปลาสเตอร์ที่สะดวกในการปรับแต่งต้นแบบให้เป็นไปตามความต้องการ ก่อนนำไปเป็นต้นแบบของการสลักหินอ่อนสีขาว</p>

สรุป

ผลงานชิ้นนี้มีเป้าหมายเพื่อการสรรหาความเป็นไปได้ที่จะทำให้อุปกรณ์ทางประติมากรรมสามารถตอบสนองแนวความคิดที่ได้วางไว้เป็นขอบเขตในการทำงานตั้งแต่ต้น การค้นหาในช่วงนี้มีความสำคัญที่จะทำให้ได้ค้นพบผลงานร่าง 3 มิติที่ลงตัวเพื่อนำไปสู่การขยายแบบหรือขยายผลต่อไป

ภาพที่ 123

ชื่อผลงาน

“เหาะ”

ขนาด

35 x 35 x 40 ซม.

เทคนิค

หล่อปูนปลาสเตอร์

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

เป็นการแสดงออกถึงการใช้จินตนาการของความสุขที่ได้บินไปกับลูก โดยมีลูกเป็นผู้นำเที่ยว ซึ่งมีที่มาจากที่ได้พาลูกเดินทางไปทัศนศึกษาดูงานศิลปะที่ประเทศอิตาลีในขณะที่ลูกอายุได้เพียง 1 ปี เป็นช่วงเวลาพักผ่อนที่มีความสุขร่วมกันทั้งครอบครัว โดยไม่ต้องกังวลถึงเรื่องราวใดๆ ในประเทศไทย

ตารางที่ 19 การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ

การวิเคราะห์โครงสร้างของ รูปทรง	การวิเคราะห์สัดส่วนเปรียบเทียบ ในผลงาน	การวิเคราะห์การใช้วัสดุที่ นำมาสร้างสรรค์ผลงาน
-เป็นรูปทรงที่อยู่ในโครงสร้างสามเหลี่ยมหน้าจั่ว ถูกจัดวางให้ความเอียงเพื่อให้เกิดความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหวแบบเบาโลย แต่ในขณะที่รูปทรงโดยรวมเป็นรูปทรงดูหนักและทึบตัน เป็นความย้อนแย้งที่ต้องการแสดงออกเพื่อแสดงให้เห็นว่าการมีลูกเป็นภาระที่หนักอึ้งแต่เป็นการรับภาระด้วยความยินดี สบายใจ	-ใช้การเปรียบเทียบในลักษณะที่พ้อมีขนาดเล็กกว่า โดยใช้อัตราส่วน 1:1.5 เป็นขนาดที่เหมาะสมกับการจัดการทัศนธาตุของรูปทรง เพราะเมื่อมีพ้อมีขนาดเล็กกว่านั่งอยู่ด้านหน้า ก็จะไม่บดบังรูปทรงลูกที่มีขนาดใหญ่กว่าที่นั่งอยู่ด้านหลัง	ผลงานต้นแบบที่หล่อด้วยปูนปลาสเตอร์ และใช้เป็นต้นแบบในการสลักหินเพื่อทดลองความเป็นไปได้ของรูปทรงที่มีทับซ้อนกัน

สรุป

ในผลงานชิ้นนี้มีการเน้นความรู้สึกของการเล่น ความสนุกสนานที่เป็นความสุขที่ยังคงความอบอุ่น การมีอิสระของการใช้ชีวิตครอบครัว ผลงานชิ้นนี้แสดงความสำเร็จในขั้นต้นของการสลักหินเพื่อนำไปสู่การขยายผลงานขนาดใหญ่ต่อไป

2. ระยษะทดลองสร้งสรรรค์

ทำการสร้งต้นแบบเป็น 3 มิติเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการสร้งเป็นวัสดุจริง เพื่อนำไปสลักหินอ่อน และการสร้งด้วยวัสดุที่มีความแข็งแรงคงทน และสามารถวัสดุเหล่านั้นเป็นตัวสนับสนุน ความรู้สึกตามหัวข้อชดุขณินพนธ์ที่ได้ตั้งไว้ในเรื่องชีวิตพ่อที่ได้รับการปกป้องดูแลจากลูก

ภาพที่ 124

ชื่อผลงาน

“ในอ้อมกอดลูก 1”

ขนาด

60 x 30 x 35 ซม.

เทคนิค

สลักหินอ่อน

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ความรู้สึกของการได้อยู่ในอ้อมกอดลูกเป็นภาพแทนความรู้สึกที่อบอุ่นใจหลังจากที่มีลูกมีครอบครัวทำให้เกิดความรู้สึกที่ต้องการสร้างออกมาเป็นภาพให้ปรากฏขึ้นมาเพื่อเป็นตัวแทนของความรู้สึกดังกล่าว และเป็นการรับรองว่าได้มีความรู้สึกแบบนี้อยู่อย่างเป็นรูปธรรม โดยการเสนอด้วยผลงานประติมากรรม

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ

การวิเคราะห์โครงสร้างของ รูปทรง	การวิเคราะห์สัดส่วนเปรียบเทียบ ในผลงาน	การวิเคราะห์การใช้วัสดุที่ นำมาสร้างสรรค์ผลงาน
<p>-โครงสร้างของรูปทรงทั้งหมดถูกจัดให้อยู่ในแนวนอนเป็นอิริยาบถของการพักผ่อนนอนหลับ รูปทรงเปิดถูกจัดให้เป็นที่นอนห้องโถงโค้งมนเพื่อสร้างความรู้สึกความเคลื่อนไหวของการกล่อมนอน</p> <p>-ตัวเปิดแสดงพื้นผิวที่นุ่มนวลเพื่อเสริมความรู้สึกผ่อนคลาย รูปทรงพ่ที่มีขนาดเท่าลูก และรูปทรงของลูกมีขนาดเท่าพ่กำลังนอนหลับอย่างสบายใจในอ้อมกอดของลูกเพื่อสร้างความรู้สึกความอบอุ่นที่อยู่ในอ้อมกอด</p>	<p>-รูปทรงพ่ที่มีขนาดเล็กกว่ารูปทรงของลูก เป็นอัตราส่วนที่สัมพันธ์กับแนวความคิดคือ สัดส่วนที่ขยายใหญ่ขึ้นของลูกใช้การคูณด้วย 2 เพื่อแสดงให้เห็นความสำคัญที่พ่ให้ลูกมาบิบทบาทสำคัญถึงครึ่งหนึ่งของชีวิต จนสามารถดูแลและปกป้องพ่ได้ และสัดส่วนของพ่ใช้การหารด้วย 2 เช่นกัน เพื่อแสดงว่าพ่ลดความสำคัญของตนเองลง นำความสำคัญในชีวิตไปเพิ่มให้กับลูก 2 เท่าการที่สามารถดูแลและปกป้องรูปทรงของพ่ได้</p>	<p>-เป็นผลงานที่สลักด้วยหินอ่อนสีขาวจากสระบุรี เพื่อแสดงถึงความจริงใจกับความรักที่บริสุทธิ์ นำเสนอบนแท่นฐานที่เป็นไม้สักมีลวดลายที่สร้างให้เกิดความรู้สึกว่าผลงานมีความเคลื่อนไหวเป็นจังหวะซ้ำๆ ได้มากขึ้น</p>

สรุป

ผลงานในระยะทดลองสร้างสรรค์มีความสำคัญในการค้นหาความเป็นไปได้และเรียนรู้เพื่อป้องกันปัญหาที่จะอาจเกิดขึ้นในขณะสร้างสรรค์ผลงานชิ้นใหญ่ เพราะปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงานสลักหินมีปัญหาหลายอย่างที่ต้องเรียนรู้ เช่น รูปทรงที่จะสลักหินต้องเป็นรูปทรงที่อยู่ในปริมาตรเดียวกัน ไม่ควรมีส่วนหนึ่งส่วนใดยื่นออกมานอกปริมาตรของผลงานเพื่อความปลอดภัยไม่แตกหักเสียหายได้ง่าย เป็นต้น ซึ่งในผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานที่ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง

ภาพที่ 125

ชื่อผลงาน

“The body guard”

ขนาด

45 x 35 x 65 ซม.

เทคนิค

สลักหินอ่อน

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ช่วงที่คิดสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ เป็นช่วงที่อยู่ในเทศกาลสงกรานต์ ที่รู้สึกว่าคุณเป็นผู้ปกป้องความเปียกจากการเล่นน้ำสงกรานต์ เพราะเมื่ออุ้มลูกไปด้วยแล้วผ่านในบริเวณที่มีการเล่นน้ำสงกรานต์ กลุ่มคนที่เล่นน้ำอยู่นั้นจะไม่กล้าสาดน้ำใส่ เพราะกลัวจะเปียกลูก ซึ่งเป็นความเอาใจใส่ของบุคคลที่กำลังสนุกอย่างมีสติ

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ

การวิเคราะห์โครงสร้าง ของรูปทรง	การวิเคราะห์สัดส่วนเปรียบเทียบใน ผลงาน	การวิเคราะห์การใช้วัสดุที่ นำมาสร้างสรรค์ผลงาน
-โครงสร้างแนวตั้ง แสดง กิจกรรมร่วมกันระหว่าง รูปทรงพ่ที่มีขนาดเล็ก และลูกที่มีขนาดใหญ่กว่า	-แสดงการเปรียบเทียบขนาดที่แตก- ต่างกัน โดยที่รูปทรงพ่มีขนาดเล็ก กว่ารูปทรงของลูก โดยมีอัตราส่วน ของพ่กับลูกเป็น 1 : 2 ส่วน เพื่อให้ เกิดความรู้สึกว่าลูกสามารถปกป้อง ดูแลพ่ได้	-ใช้การสลักหินอ่อนสีขาว เพื่อสื่อความรู้สึกเรื่องของ ความรักบริสุทธิ์ที่มีให้กับลูก

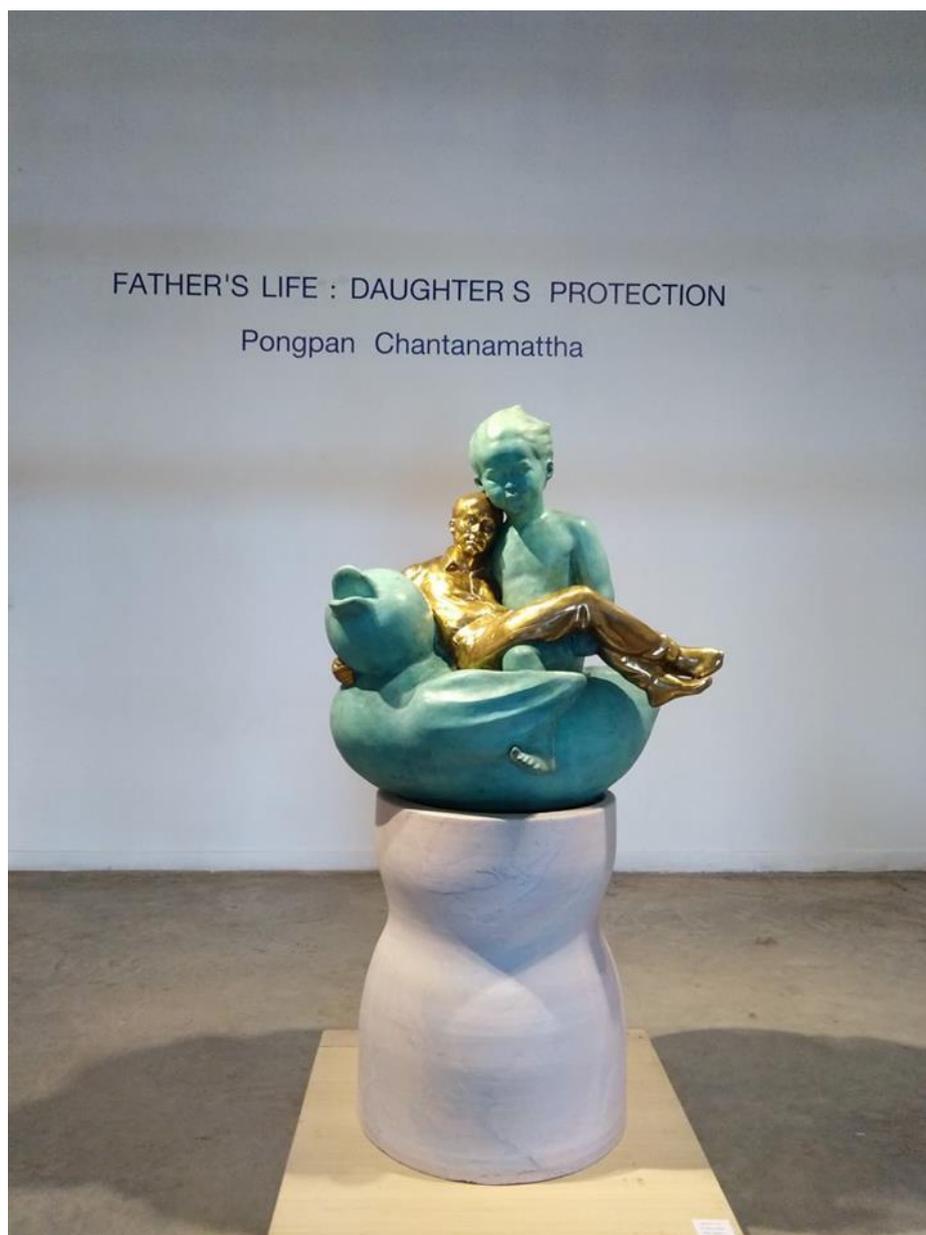
สรุป

ผลงานชิ้นนี้มีความท้าทายการแกะสลักด้วยหินอ่อนเพราะมีรูปทรงแขนที่ถือปืนฉีดน้ำ ยื่น
ออกมานอกปริมาตรค่อนข้างมากเสี่ยงต่อการแตกหักเสียหาย ซึ่งมีการเตรียมป้องกันปัญหาการ
แตกหักด้วยการเพิ่มปริมาตรที่ต้นแขนและข้อมือให้มีความหนามากยิ่งขึ้น

3. ระยะเวลาสร้างสรรค์

ผลงานประติมากรรมที่สร้างสรรค์ขึ้นตามหัวข้อคุณิพนธ์ จำนวน 3 ชิ้น ซึ่งเป็นไปตาม
ข้อตกลงตั้งแต่การนำเสนอหัวข้อคุณิพนธ์ซึ่งได้วางแผนไว้

ช่วงเวลานี้ได้นำผลการทดลอง และต้นแบบที่ได้สร้างขึ้นในช่วงก่อนมาขยายผล โดย
ต้องการสร้างผลงานให้มีขนาดที่สัมพันธ์กับแนวความคิดว่า พ่เป็นผู้ได้รับการปกป้องดูแลจากลูก จึง
ใช้วิธีการขยายรูปทรงของลูกให้ใหญ่ขึ้น 2 เท่าจากขนาดเท่าจริงของลูกในวัยทารก เพื่อเพิ่ม
ความสำคัญของลูก และนำไปสู่ความรู้สึกว่าเป็นผู้ที่สามารถดูแลปกป้องพ่ได้ ด้วยการขยายขนาด
และลดขนาดของพ่ลง 2 เท่า เพื่อลดความสำคัญของพ่ลง ทำให้เกิดความรู้สึกว่าพ่เป็นผู้ควรได้รับ
การดูแลจากลูก และเมื่อนำทั้งสองรูปทรงมาเปรียบเทียบขนาดกัน จัดอิริยาบถให้ลูกเป็นผู้ดูแลพ่ ก็
จะเห็นการสร้างสรรคสิ่งใหม่ตามแนวความคิดที่ได้วางไว้ได้อย่างชัดเจน

ภาพที่ 126 ผลงานดุษฎีนิพนธ์ ชั้นที่ 1
ชื่อผลงาน “ในอ้อมกอด 2”
ขนาด 80 x 100 x 90 ซม.
เทคนิค หล่อโลหะ กิ่งหินอ่อน

ภาพที่ 127 ผลงานศิลปะชิ้นที่ 1
ชื่อผลงาน “ในอ้อมกอด 2”
ขนาด 80 x 100 x 90 ซม.
เทคนิค หล่อโลหะ กิ่งหินอ่อน

ภาพที่ 128

ผลงานดุษฎีนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน “ในอ้อมกอด 2”

ขนาด 80 x 100 x 90 ซม.

เทคนิค หล่อโลหะ กิ่งหินอ่อน

แนวความคิด

ลูกผู้ดูแลและปกป้องพ่อ เพื่อให้พ่อมีความปลอดภัย ลูกเป็นผู้ที่เข้มแข็ง มีความสง่างามและพร้อมที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาอุปสรรคใดๆ ที่จะมากับพ่อ

ความบันเทิง

การใช้ชีวิตหลังการมีครอบครัวมีลูก เป็นเรื่องที่ต้องมีสติสัมปชัญญะที่มากยิ่งขึ้นไปกว่าเดิม เพื่อการมีชีวิตที่ปลอดภัย เพื่อได้มีเวลาอยู่ดูแลครอบครัว เลี้ยงดูลูกไปนานๆ

กระบวนการสร้างสรรค์

ใช้วิธีการหล่อโลหะทองเหลืองรมสี และการกลึงหินอ่อนสีชมพูเพื่อประกอบเป็นรูปทรงในการรองรับรูปทรงพ่อลูก

การแสดงออกและการสื่ออารมณ์ความรู้สึก

การแสดงออกของความรัก ความอบอุ่นระหว่างพ่อกับลูก

การใช้สัญลักษณ์

ใช้พ่อเป็นสัญลักษณ์ของการกอด ในภาวะที่ให้ลูกเป็นผู้ที่ดูแลปกป้องพ่อ ลูกมีความสง่างาม ลูกชี้หลังเปิดของเล่น ซึ่งเป็นยานพาหนะคู่ใจ เช่นเดียวกับขุนพลทหารที่ขี่ม้าพร้อมทำการรบ

วัสดุและการสื่อความหมาย

ธรรมชาติของทองเหลืองเมื่อมีการขัดดูแลรักษาก็จะมีการขึ้นเงางาม เมื่อปล่อยให้ทิ้งไว้ตามธรรมชาติก็จะเกิดสนิมทองเหลืองสีเขียวอมฟ้า การรมสีดังกล่าวเพื่อสื่อความหมายว่า ลูกใช้เวลาเพื่อปกป้องดูแลพ่อจนพ่อเป็นสีเหลืองทอง จนไม่มีเวลาดูแลตัวเองมากพอจนสนิมทองเหลืองเกาะที่ตัวลูกมากมาย

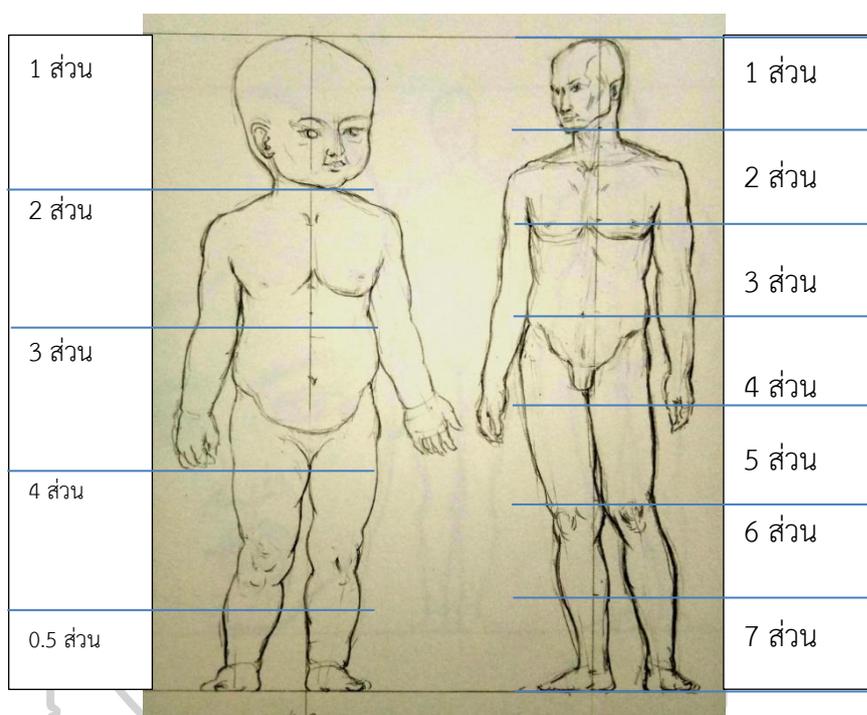
จุดเด่นของผลงาน

- เป็นผลงานที่สื่อมุมมองของความรักในแง่มุมที่สลับความรู้สึกเพราะลูกก็ทำหน้าที่ทางจิตใจให้พ่อมีความสุขใจจริงๆ

- การหล่อโลหะรมสีและการสื่อความหมายตามสีของโลหะเป็นสิ่งที่ได้ทำขึ้นเป็นครั้งแรก และเป็นที่น่าพอใจ

การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ

ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงลูกที่มี 4.5 ส่วน และรูปทรงพ่อที่มี 7 ส่วน แต่ปรับขนาดความสูงของทั้งสองรูปทรงให้เท่ากัน เพื่อการแสดงสาระใหม่ในเรื่องของพอลัดอัตราของตนเองลงไปเพิ่มขนาดความสำคัญให้กับลูกสาวแทน และได้ทำการวิเคราะห์ด้วยการวาดเส้นดังนี้

ภาพที่ 129
ที่มา:

สัดส่วนเปรียบเทียบในผลงาน
ภาพวาดเส้นโดยผู้สร้างสรรค์

ตารางที่ 22 ตารางสรุปการสร้างสรรค์ผลงาน

การวิเคราะห์โครงสร้างของรูปทรง	การวิเคราะห์สัดส่วนเปรียบเทียบในผลงาน	การวิเคราะห์การใช้วัสดุที่นำมาสร้างสรรค์ผลงาน
<p>-การประกอบกับของรูปทรง 2 รูปทรงด้วยการโอบกอดกัน โดยลูกอุ้มพ่อไว้และชี้เปิดที่เป็นยานพาหนะของลูก</p> <p>-โครงสร้างโดยรวมจะเป็นรูปสามเหลี่ยมหน้าจั่วทำให้เกิดความความรู้สึกที่แข็งแกร่งมั่นคงเพื่อเสริมความรู้สึกให้ลูกมีความแข็งแกร่งสามารถปกป้องพ่อได้</p>	<p>ใช้การเปรียบเทียบสัดส่วนที่ทำให้รูปทรงทั้งสองมีความสูงเท่ากันเมื่อยืนขึ้น แต่ด้วยสัดส่วนของความเป็นเด็กที่มีสัดส่วน 4.5 ส่วนหัวจึงทำให้รูปทรงลูกมีปริมาตรที่ใหญ่กว่า ในขณะที่รูปทรงพ่อมีสัดส่วนหัวที่ 7 ส่วน จึงทำให้เมื่อรูปทรงทั้งสองยืนขึ้นจะมีความสูงที่เท่ากันแต่ปริมาตรแตกต่างกันมาก</p>	<p>-ตัววัสดุไม่สื่อความหมายอย่างเฉพาะเจาะจง</p> <p>-เป็นการที่ผลงานที่หล่อด้วยโลหะทองเหลืองรมสี มีพื้นฐานเป็นหินอ่อนสีชมพู การหล่อด้วยโลหะในผลงานชิ้นนี้เป็นการเน้นให้ชัดลงไปถึงการประเด็นทางความคิดที่ใช้วิธีการเปรียบเทียบสัดส่วน และเป็นเรื่องเดียวที่ต้องการนำเสนอเพื่อให้เห็นคุณค่าที่ชัดเจนมากกว่าทัศนธาตุของวัสดุ ดังนั้นการหล่อโลหะจึงเป็นการที่ทำให้ผลงานเกิดความถาวร และการสามารถสร้างทัศนธาตุในเรื่องของค่าน้ำหนักที่แตกต่างโดยให้รูปทรงลูกมีน้ำหนักที่เข้มมากกว่าพ่อ เพื่อให้เกิดความชัดเจนของแนวความคิดยิ่งขึ้น</p>

สรุป

ผลงานชิ้นนี้เป็นชิ้นแรกที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นในผลงานชุดนี้ เป็นการสร้างสรรค์ในแนวโครงสร้างของความคิดที่ได้วางไว้ให้เกิดความชัดเจน และความกลมกล่อมใหม่ในสุนทรียภาพทางประติมากรรมที่มุ่งเน้นแสดงออกที่เรื่องสัดส่วนเปรียบเทียบ โดยการใช้ความคิดความรู้สึกเป็นเครื่องนำทาง

ภาพที่ 130 ผลงานชุษณีพนธ์ ชั้นที่ 2
ชื่อผลงาน “เหาะ”
ขนาด 80 x 90 x 175 ซม.
เทคนิค หินอ่อน

ภาพที่ 131 ผลงานดุซนูปนธ์ ชั้นที่ 2
ชื่อผลงาน “เหาะ”
ขนาด 80 x 90 x 175 ซม.
เทคนิค หินอ่อน

ภาพที่ 132 ผลงานชุษฎีนิพนธ์ ชั้นที่ 2
ชื่อผลงาน “เหาะ”
ขนาด 80 x 90 x 175 ซม.
เทคนิค หินอ่อน

แนวความคิด

ชีวิตพ่อได้รับการปกป้องดูแลจากลูก

ความบันเทิง

การเดินทางด้วยการขับขีรถของพ่อที่มีการใช้ความเร็วที่ช้าลงกว่าเดิมหลังจากมีลูก จึงเกิดความปลอดภัยในชีวิตที่มีมากขึ้น

กระบวนการสร้างสรรค์

ใช้วิธีการแกะสลักหินเพียงอย่างเดียวเพื่อกระตุ้นเร้าความรู้สึกของความสว่าง ความปลอดภัย

การแสดงออกและการสื่ออารมณ์ความรู้สึก

แสดงออกถึงความสนุกสนาน ความสุขอย่างปลอดภัยในการเดินทางโดยมีลูกเป็นผู้นำทาง

การใช้สัญลักษณ์

พ่อและลูกยังคงเป็นสัญลักษณ์ในผลงานชิ้นนี้ ประกอบกับเปิดของเล่นที่เป็นยานพาหนะกำลังบินเป็นสัญลักษณ์ของการเดินทางที่ลูกพาพ่อเดินทางด้วยความสุข

ลักษณะเฉพาะของผลงาน

- เป็นผลงานที่ได้นำเสนอเรื่องความสุขที่มีความสนุกสนานเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย
- เป็นผลงานที่เกิดจากการสลักหินอ่อนล้วน

วัสดุและการสื่อความหมาย

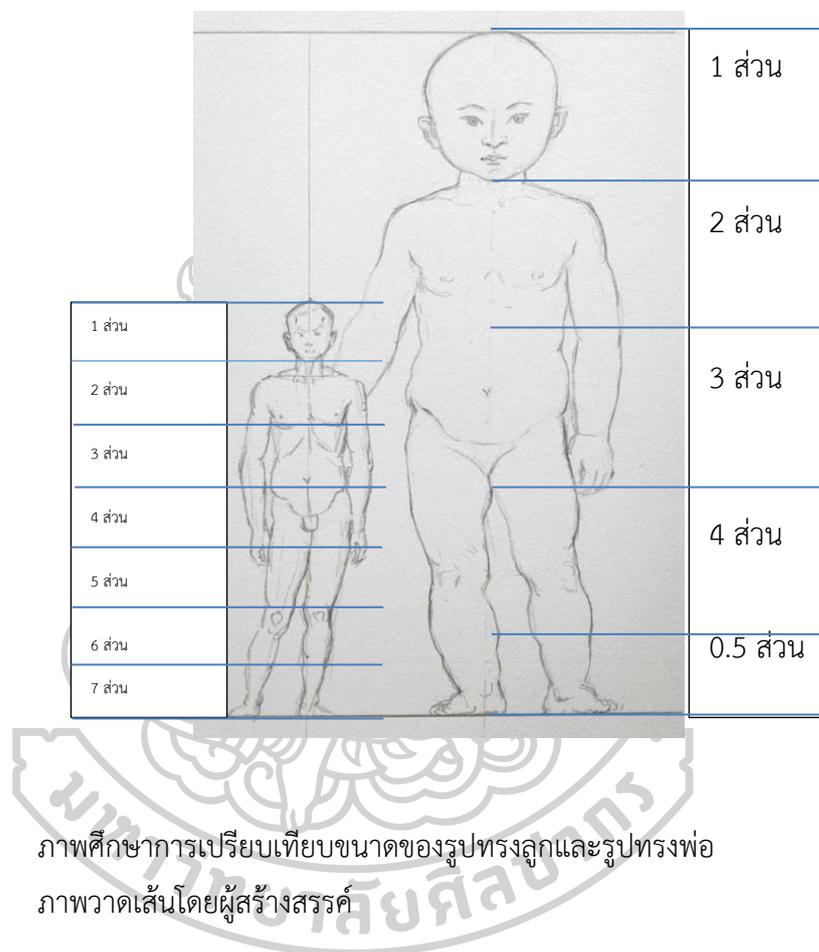
ตัววัสดุไม่สื่อความหมายอย่างเฉพาะเจาะจง แต่มุ่งเน้นที่การใช้สัดส่วนเปรียบเทียบของพ่อกับลูกและเรื่องอารมณ์ความรู้สึกที่สนุกสนาน

การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ

ผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานที่มีการขยายผลอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ขั้นตอนการร่าง 2 มิติ การร่าง 3 มิติ การแกะสลักหินขยายแบบขนาดเล็ก และการแกะสลักหินขยายแบบขนาดใหญ่ เป็นผลงานที่เป็นลักษณะเฉพาะจากชิ้นอื่น คือ การใช้สัดส่วนที่ให้ลูกมีขนาดใหญ่กว่าพ่อ เป็นวิธีการสลับขนาดและสลับตำแหน่งของสัดส่วนของพ่อลูก เพื่อสื่อสารเนื้อหาเรื่องลูกที่ ดูแลและปกป้องพ่อ อีกทั้งเป็นการ

จัดองค์ประกอบให้เหมาะสมกับรูปแบบที่มีการชี้หลังเป็นแบบซ้อนท้ายกัน เมื่อพ้อมีขนาดเล็กกว่าการนั่งซ้อนท้ายโดยมีลูกที่มีขนาดใหญ่กว่าเป็นผู้ควบคุมทิศทางและควบคุมพาหนะจึงได้ผลตรงตาม

แนวความคิดที่ได้วางไว้

ภาพที่ 133 ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงลูกและรูปทรงพ้อมี
ที่มา: ภาพวาดเส้นโดยผู้สร้างสรรค์

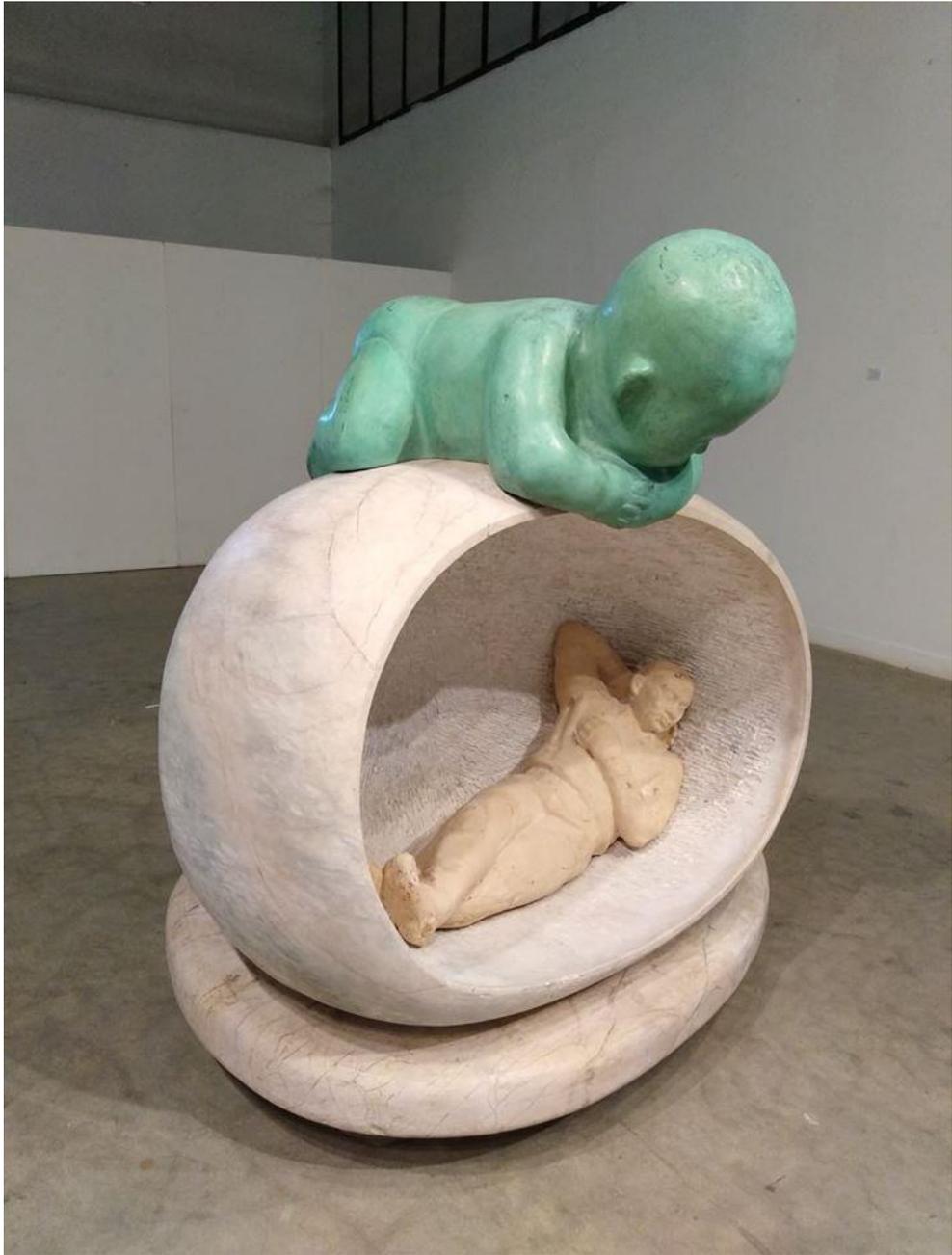
ภาพศึกษาการเปรียบเทียบขนาดของรูปทรงลูกและรูปทรงพ้อมีที่มีขนาดต่างกัน โดยมีสัดส่วนที่สลับขนาดกันคือลูกมีขนาดที่ใหญ่ขึ้นกว่าจริงจนขนาดเท่ากับพ้อมีตามความเป็นจริงคือ 170 เซนติเมตร และพ้อมีมีขนาดที่ลดลงจนมีขนาดเท่าลูกที่ 85 เซนติเมตร

ตารางที่ 23 ตารางสรุปการสร้างสรรค์ผลงาน

การวิเคราะห์โครงสร้างของรูปทรง	การวิเคราะห์สัดส่วนเปรียบเทียบ ในผลงาน	การวิเคราะห์การใช้วัสดุที่ นำมาสร้างสรรค์ผลงาน
<p>- โครงสร้างผลงานสร้างให้เป็นรูปทรงสามเหลี่ยม เพื่อให้เกิดความรู้สึกของความมั่นคงแข็งแรง แต่ในขณะเดียวกันก็ให้ความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวโดยการทำให้ส่วนใต้ท้องเปิดโค้งมน</p> <p>- การทำให้รูปทรงดูเบาลอย และดูเหมือนสามารถเคลื่อนไหวได้โดยการทำให้ส่วนล่างโค้งมนเพื่อสื่อถึงความสามารถในการบินของรูปทรงเปิดที่เป็นรูปทรงยานพาหนะ</p>	<p>การเปรียบเทียบขนาดของพ่อที่มีขนาดเล็กกว่าขนาดของลูก และลูกมีขนาดใหญ่ขึ้นกว่าขนาดของพ่อ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นความแตกต่างที่ชัดเจน การสร้างให้เกิดการเปรียบเทียบของความแตกต่างนี้เพื่อสื่อถึงลูกเป็นผู้ที่ดูแลความรู้สึกของผู้เป็นพ่อให้มีความปลอดภัยในชีวิต</p>	<p>- ด้ววัสดุไม่สื่อความหมายอย่างเฉพาะเจาะจง</p> <p>- การใช้วิธีการแกะสลักหินอ่อนทั้งหมด เพื่อเสนอกระบวนการการขัดเกลาทางวิธีการที่เป็นการแกะส่วนเกินออกเพื่อให้คงเหลือแต่รูปทรงสิ่งที่สำคัญ</p>

สรุป

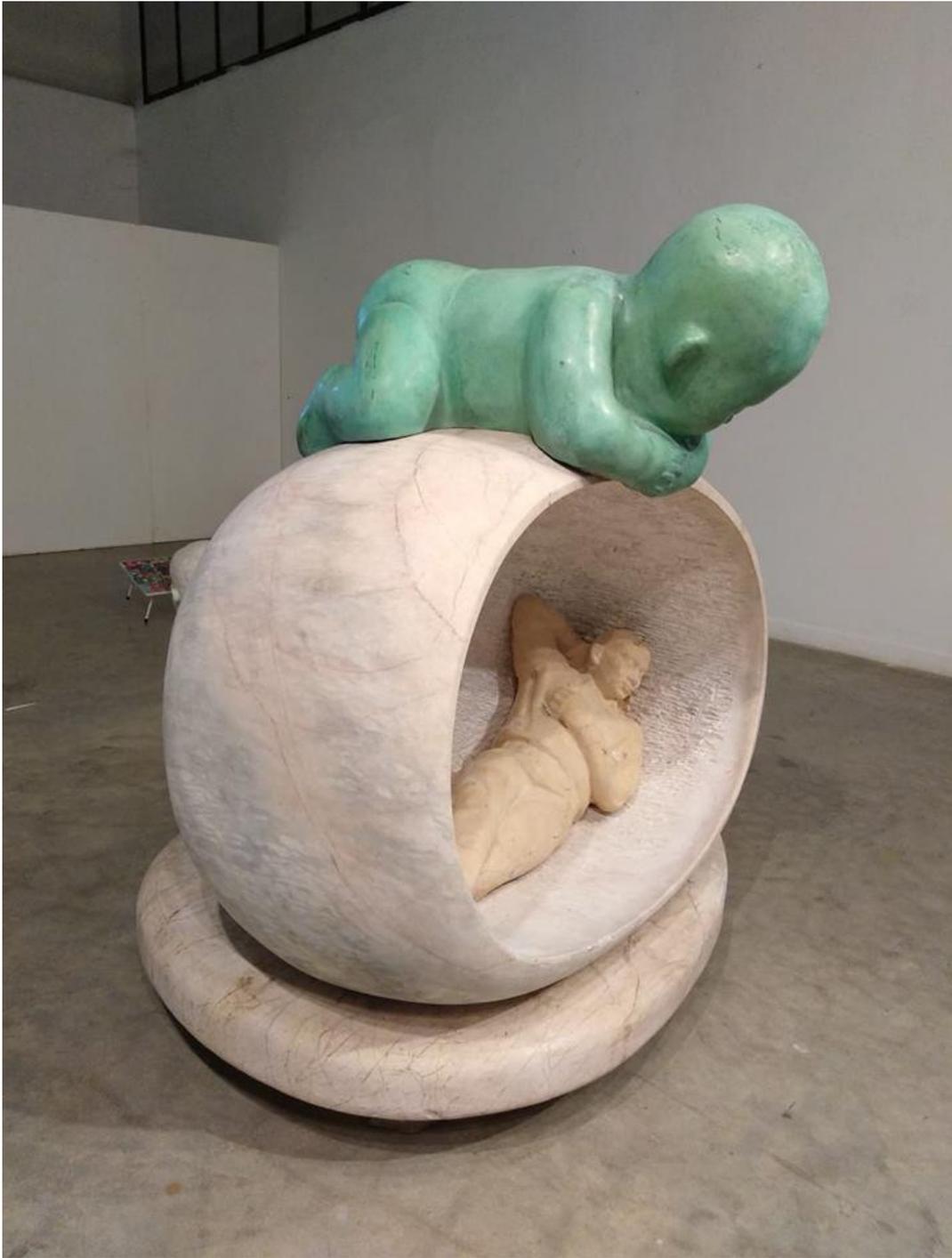
การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ได้ทำให้เห็นภาพของการใช้สัดส่วนเปรียบเทียบในเรื่องของการสลับขนาด ทำให้พ่อตัวเล็กลง และทำให้ลูกตัวใหญ่ขึ้นเพื่อให้มีความสัมพันธ์เหมาะสมกับอาการของการนั่งซ้อนท้ายกันเช่นเดียวกับการซ้อนท้ายจักรยานยนต์ที่มีก้นลูกน้อยมานั่งด้านหน้าพ่อแม่ขณะกำลังขับขี่

ภาพที่ 134 ผลงานดุษฎีนิพนธ์ ชั้นที่ 3
ชื่อผลงาน “ไข่ในหิน”
ขนาด 150 x 150 x 80 ซม.
เทคนิค หินอ่อน ดินเผา หล่อโลหะ

ภาพที่ 135 ผลงานชุษฎีพันธ์ ชั้นที่ 3
ชื่อผลงาน “ไขในหิน”
ขนาด 150 x 150 x 80 ซม.
เทคนิค หินอ่อน ดินเผา หล่อโลหะ

ภาพที่ 136

ผลงานดุชฉีนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน “ไขในหีน”

ขนาด 150 x 150 x 80 ซม.

เทคนิค หินอ่อน ดินเผา หล่อโลหะ

แนวความคิด

พ่อได้รับการปกป้องดูแลจากลูกตั้งแต่วันแรกที่ได้ทราบว่าตนเองได้เป็นพ่อ

ความบันดาลใจ

เมื่อรู้ว่าตนเองได้เองได้เป็นพ่อ ความรู้สึกต่างๆ ก็เปลี่ยนแปลงไปต้องทะนุถนอมดูแลทารกที่อยู่ในครรภ์ด้วยการบำรุงด้วยอาหารตามที่ภรรยาต้องการรับประทานสิ่งใดเป็นพิเศษ

กระบวนการสร้างสรรค์

ใช้การสร้างผลงานด้วยวัสดุที่หลากหลายเพื่อให้วัสดุสื่อความหมายตามแนวความคิดที่วางไว้

การแสดงออกและการสื่ออารมณ์ความรู้สึก

ต้องการสร้างความรู้สึกที่อบอุ่นจากการที่ได้รับการปกป้องดูแลจากลูก

การใช้สัญลักษณ์

ใช้สัญลักษณ์เป็นไข่ที่ได้รับการปฏิสนธิในครรภ์ของภรรยา เป็นสัญลักษณ์โลกของลูกที่มีพ่อเข้าไปอยู่ด้วย และทำให้พ่อมีความอบอุ่นปลอดภัย

ลักษณะเฉพาะของผลงาน

ใช้สัดส่วนเปรียบเทียบให้รูปทรงพ่อและลูกมีขนาดความสูงเท่ากันเพื่อสร้างให้เกิดความสมดุลของโครงสร้างทั้งหมด และทำให้เกิดความรู้สึกว่าลูกมีขนาดตัวที่ใหญ่พอที่จะปกป้องดูแลลูก

วัสดุและการสื่อความหมาย

ผลงานชิ้นนี้ตัววัสดุสื่อความหมายอย่างเฉพาะเจาะจง รูปทรงในส่วนของลูกซึ่งประกอบด้วยรูปทรงเด็ก และรูปทรงไข่สร้างด้วยวัสดุที่มีความคงทนถาวรแตกหักได้ยากสร้างด้วยการหล่อทองเหลืองรมสี และการแกะสลักด้วยหินเพื่อสื่อความหมายว่าลูกเป็นผู้แข็งแกร่งกว่า และพร้อมที่จะปกป้องดูแลพ่อ ส่วนรูปทรงของพ่อทำด้วยวัสดุที่แตกหักง่ายกว่าด้วยการปั้นดินเผาเพื่อสื่อเนื้อหาตามแนวความคิดที่พ่อมีความบอบบางต้องการการดูแลเอาใจใส่

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

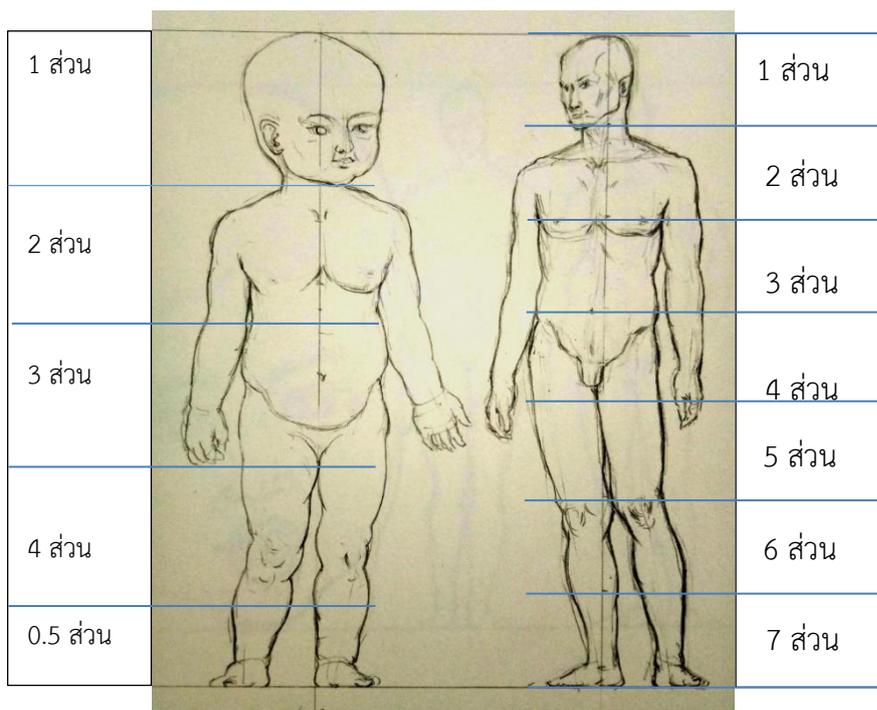
ในขณะที่ได้ทราบว่าตนเองจะได้เป็นพ่อนั้น ก็มีความรู้สึกหลายประการ ทั้งความเป็นห่วงว่า ลูกจะสุขภาพแข็งแรงหรือไม่ เพราะขณะตั้งครรภ์ภรรยาอายุ 36 ปี ก็ทำให้เป็นกังวลอยู่มากพอควร แต่ในช่วงหลังก็ทำได้ และพร้อมยอมรับกับทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้น การได้ทราบข่าวว่ากำลังจะเป็นพ่อคน ทำให้เกิดความรู้สึกใหม่อีกประการที่สำคัญ ว่าต้องดูแลภรรยาที่กำลังตั้งครรภ์ให้มีสุขภาพที่แข็งแรง ได้รับสารอาหารที่เหมาะสมกับการตั้งครรภ์ ทำให้ต้องทำการศึกษาเรื่องราวชีวิตของทารกขณะอยู่ในครรภ์มารดาว่าจะมีวิวัฒนาการอย่างไร

การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ

การที่ได้เฝ้าดูวิวัฒนาการของลูก และการได้ดูแลภรรยาตั้งครรภ์ ทำให้ได้ศึกษาชีวิตในอีกแง่มุมที่ไม่เคยสัมผัสมาก่อน จากเรื่องราวข้างต้นจึงนำมาสู่การสร้างให้รูปทรงพ่ออยู่ในรูปทรงไข่ที่ถือเป็นจุดกำเนิดแรกของสัตว์ รวมไปถึงคนที่ต้องใช้การตกไข่และมีที่ปฏิสนธิที่ไข่ ซึ่งอยู่ในมดลูก การได้เฝ้าดูดังกล่าวไม่ต่างกับการได้พบทวนการกำเนิดของตนเองว่ามีการกำเนิดมาเป็นตนเองได้อย่างไร ทำให้เกิดภาพสะท้อนนึกไปถึงพระคุณของผู้ให้กำเนิด

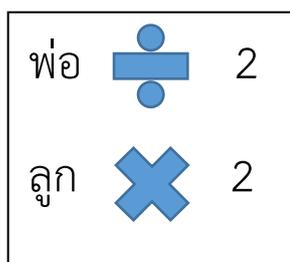
โครงสร้างของผลงานเป็นสัณฐานของรูปทรงไข่ที่มีฐานรองรับเพื่อเป็นการเน้นถึงความนุ่มนวล มีรูปทรงของลูกขนาดใหญ่กว่าจริง 2 เท่า เกาะอยู่ด้านบนบนอยู่ในอริยาบถนอนคว่ำหน้า หันหน้าไปทางรูปทรงของพ่อที่อยู่ในอริยาบถนอนพักผ่อนอยู่ภายในรูปทรงไข่นั้นอย่างสบายใจ เพราะการได้มีลูกเป็นผู้ดูแลปกป้องให้

โครงสร้างของรูปทรงไข่เป็นโครงสร้างที่มีความแข็งแรงมากจากการกอดรัดจากภายนอกแต่บอบบางมากถ้ามีการกระทำจากภายในนั้นหมายถึงสิ่งมีชีวิตที่เกิดจากไข่จะสามารถออกมาจากเปลือกไข่ตามเวลาได้อย่างง่ายดายโดยการใช้เท้าหรือปากเจาะออกมาจากเปลือก

ภาพที่ 137 สัดส่วนเปรียบเทียบในผลงาน
ที่มา: ภาพวาดเส้นโดยผู้สร้างสรรค์

สัดส่วนเปรียบเทียบในผลงานได้รับบทสรุปจากการสร้างสรรค์ผลงาน ที่สามารถอธิบายได้คือ รูปทรงพ่อหกร 2 รูป หมายถึงพอลดความสำคัญของตนเองลงและเบนความสนใจไปที่ลูกและที่ภรรยา จึงนำเสนอด้วยการลดขนาดตัวตนของตนเองลง 2 เท่าจากขนาดเท่าจริง ส่วนรูปทรงลูกคุณด้วย 2 เป็นสัญลักษณ์ที่สื่อแทนว่า ลูกได้รับการดูแลเอาใจมาก ทุกคนในครอบครัวต่างเป็นห่วงและรอคอย การกำเนิดของลูก เป็นการให้ความสำคัญมากกับชีวิตใหม่นี้ จึงใช้วิธีการขยายขนาดให้ใหญ่ขึ้น กว่าเดิมสองเท่าจากขนาดเท่าจริง โดยสรุปเป็นภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 138 การย่อขยายรูปทรงพ่อและลูก

ที่มา: ภาพโดยผู้สร้างสรรค์

ตารางที่ 24 ตารางสรุปการสร้างสรรค์ผลงาน

การวิเคราะห์โครงสร้างของรูปทรง	การวิเคราะห์สัดส่วนเปรียบเทียบในผลงาน	การวิเคราะห์การใช้วัสดุที่นำมาสร้างสรรค์ผลงาน
<p>- โครงสร้างรูปทรงไข่ที่เป็นต้นกำเนิดของการปฏิสนธิในชีวิตของมนุษย์ เป็นรูปทรงที่มีความสัมพันธ์กับชีวิตของพ่อตั้งแต่รู้ว่าตัวเองได้มีหน้าที่ใหม่เกิดขึ้น ซึ่งก็เป็นจุดเริ่มที่สำคัญในการเกิดแนวความคิดว่าลูกได้เริ่มเข้ามามีบทบาทในชีวิต และทำหน้าที่เป็นผู้ปกป้องดูแลพ่อ</p>	<p>การเปรียบเทียบสัดส่วนที่ทำให้ทั้งสองมีขนาดเท่ากันโดยปริมาตรของรูปทรงและโดยความสูงของทั้งรูปทรงพ่อและรูปทรงลูก ถ้าเมื่อรูปทรงทั้งสองยื่นขึ้นก็จะมีส่วนสูงเท่ากันเพื่อทำให้เห็นถึงความสำคัญของลูกและพ่อที่มีความสำคัญของหน้าที่เท่าเทียมกัน กล่าวคือพ่อทำหน้าที่เลี้ยงลูก แต่ลูกก็ทำหน้าที่ดูแลและปกป้องจิตใจของลูกเช่นกัน</p>	<p>- ตัววัสดุสื่อความหมายอย่างเฉพาะเจาะจง</p> <p>- การสลักหินในรูปทรงไข่เป็นการแกะสลักจากหินก้อนเดียว โดยวิธีการแกะจากภายนอกเพื่อให้ได้รูปทรงไข่และการแกะจากภายใน เพื่อให้ได้พื้นที่ว่างวางรูปทรงของพ่อไว้ภายใน</p> <p>- การทำดินเผา รูปทรงพ่อเพื่อสื่อถึงดินเผาเป็นวัสดุที่เปราะแตกได้ง่าย ต้องการการทนอุณหภูมิจากลูกที่เป็นวัสดุที่แข็งแรงคงทนถาวรห่อด้วยโลหะ</p> <p>- การหล่อโลหะรูปทรงลูกเป็นการสร้างรูปทรงที่มีความแข็งแรงคงทน เป็นวัสดุที่ได้จากการหล่อหลอมขึ้น ซึ่งสื่อถึงชีวิตของลูกที่ได้เกิดขึ้นมาด้วยหล่อหลอมของความรักของพ่อและแม่</p>

สรุป

ผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานที่พัฒนามาจากผลงาน 2 ชิ้นก่อนเป็นการใช้วัสดุให้ตอบสนองกับแนวความคิด เช่น หินอ่อนในรูปทรงไข่เป็นเกราะป้องกันที่แข็งแรงให้กับพ่อที่ใช้วัสดุปั้นด้วยดินเซรามิก เป็นวัสดุที่เปราะบางแตกหักได้ง่าย และรูปทรงของลูกที่ถูกหล่อหลอมขึ้นด้วยโลหะทองเหลืองรมสีฟ้าใสเป็นความแข็งแรงของวัสดุ แต่ก็สร้างให้เกิดความรู้สึกถึงความเบาสบายให้เกิดขึ้นควบคู่กัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลการสร้างสรรค์ผลงาน และข้อเสนอแนะ

จากเป้าหมายเพื่อสร้างสรรค์ประติมากรรมแนวรูปทรงมนุษย์แบบร่วมสมัย (Figurative Contemporary Sculpture) ที่มีแนวความคิดว่าการมีลูกสาวทำให้เกิดความรู้สึกที่ต้องควบคุม ดูแล ความคิดและพฤติกรรมตนเองทำให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตมากยิ่งขึ้น ทำให้แสดงออกด้วยการใช้รูปทรงพ่อและรูปทรงลูกเป็นสัญลักษณ์แทนความรู้สึกที่พ่อมีความสุข ความสงบ และความปลอดภัยในชีวิตมากขึ้นหลังจากมีลูกมีครอบครัว โดยการใช้พุทธปรัชญา เรื่องพุทธจริยศาสตร์ ที่เกี่ยวกับเรื่องของเบญจศีล เบญจธรรม

ทฤษฎีและแนวความคิดทางจิตวิทยา Cognitive Theories ของJean Piaget ที่กล่าวถึงโครงสร้างและพัฒนาการของกระบวนการคิดของบุคคล และวิธีการเหล่านี้กระทบต่อความเข้าใจโลกของ

หลักปรัชญาคุณวิทยาเป็นการศึกษาวิเคราะห์ถึงคุณค่า และความหมายของสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ในโลกจักรวาล กล่าวถึงอุดมคติในความจริง ความดี ความงาม และความบริสุทธิ์ทางจิตใจ ซึ่งเป็นลักษณะที่พึงประสงค์ ที่ต้องการ ที่ปรารถนาของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สามารถรับรู้ได้ทางประสาทสัมผัส

ทฤษฎีและแนวความคิดทางมานุษยวิทยาครอบครัวเดี่ยว (Nuclear family) เป็นครอบครัวที่ประกอบขึ้นด้วยบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด พ่อ แม่ ลูกดูแลเอาใจใส่กันภายในครอบครัวปราศจากการพึ่งพาจากบุคคลภายนอกครอบครัว ซึ่งเป็นลักษณะของสังคมในสมัยปัจจุบันและของผู้สร้างสรรค์ และการใช้หลักทางกายวิภาคมนุษย์ในเรื่องสัดส่วนเปรียบเทียบเพื่อนำมาใช้ในการเปรียบเทียบสัดส่วนของพ่อกับลูก

การได้ศึกษาเรียนรู้ผลงานของประติมากรที่ทำงานเกี่ยวเนื่องกับเรื่องความรักในครอบครัว โดยมีการใช้สัดส่วนเปรียบเทียบเป็นวิธีการนำเสนอในผลงานประติมากรรมเช่น ผลงานชื่อ “pieta” ของ มิเกลันเจโล (Michelangelo) ผลงานชุด ครอบครัวของ เฮนรี มัวร์ (Henry Moore) ผลงานชุด ครอบครัวของอาจารย์เขียน ยิ้มศิริ ผลงานชื่อ “พ่อพระของลูก” ของอาจารย์นนทิวรรณ จันทนะพะลิน ผลงานชื่อ “family romance” ของ ชาร์ล เรย์ (Charles Rays) และผลงานชื่อ “father and son” ของนิน่า เลวี (Nina Levy) ล้วนแล้วแต่เป็นผลงานที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการสร้างสรรค์ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการใช้แนวความคิดเรื่องความรักในครอบครัว เทคนิควิธีการนำเสนอในผลงานประติมากรรม

เมื่อศึกษาผลงานประติมากรรม หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องแล้ว จึงนำไปสู่วิธีการดำเนินการวิจัยเพื่อสร้างสรรค์ที่แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้ทางด้านประติมากรรม และการใช้แนวความคิดเรื่องการใช้สัดส่วนเปรียบเทียบเพื่อถ่ายทอดความคิดที่เป็นรูปธรรมในการสร้างสรรค์รูปทรงด้วยวัสดุหินอ่อน ดินเผา และการหล่อโลหะ จนนำไปสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานที่เริ่มต้นด้วยการทดลองสร้างสรรค์ผลงานขนาดเล็ก เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ที่จะสร้างรูปทรงให้ตอบสนองความคิดที่ได้วางไว้อย่างสมบูรณ์แล้ว

จากการสร้างสรรค์ผลงานดุชนิพนธ์ที่ผ่านมา ได้สร้างผลงานตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้จำนวน 3 ชิ้น ประกอบด้วยผลงานชิ้นที่ 1 “ในอ้อมกอด 2” ผลงานชิ้นที่ 2 “เหาะ” เป็นผลงานที่ตัววัสดุในการสร้างสรรค์ผลงานไม่ได้แสดงความหมายอย่างชัดเจน กล่าวคือ เป็นผลงานที่แสดงออกที่รูปทรงเป็นหลักสำคัญ และผลงานชิ้นที่ 3 “ไขในหิน” เป็นผลงานที่วัสดุแสดงตัว และแสดงความหมายที่สัมพันธ์กับแนวความคิด เช่น วัสดุแข็งทนทานอย่างการหล่อโลหะทองเหลืองใช้กับรูปทรงลูก ส่วนวัสดุที่เปราะแตกง่ายอย่างดินเผาใช้กับรูปทรงของพ่อ

จากการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานในหัวข้อ “ชีวิตพ่อ การปกป้องจากลูก” ทำให้ได้สรุปผลของการศึกษาและสร้างสรรค์ดังนี้

1. สรุปผลการสร้างสรรค์

ตามเป้าหมายที่ได้วางแผนไว้นั้น ได้ดำเนินการตามเป้าหมายแล้วทั้งสิ้น ซึ่งประกอบไปด้วย

1.1 การสร้างสรรค์ประติมากรรมแนวรูปทรงมนุษย์แบบร่วมสมัย (Figurative Contemporary Sculpture) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1.1 สร้างสรรค์ผลงานตามแนวความคิดการมีลูกสาวทำให้เกิดความรู้สึกที่ต้องควบคุม ดูแลความคิด และพฤติกรรมตนเองทำให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตมากยิ่งขึ้น

1.1.2 การสร้างรูปทรงที่เกี่ยวกับรูปทรงที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพ่อและรูปทรงลูก

รูปทรงพ่อที่อยู่ในชุดปฏิบัติงานประจำวันประกอบด้วย เสื้อเชิ้ตแขนยาวพับแขนถึงข้อศอก กางเกงยีนส์ และสวมรองเท้าหนัง อยู่ในอาคารที่กำลังได้รับการดูแลปกป้องจากลูกสาวตัวน้อย รูปทรงลูกที่อยู่ในอาคารที่สว่างาม เข้มแข็ง กำลังปกป้องดูแลลูก เป็นสัญลักษณ์แทนผู้ปกป้องดูแล และมีรูปทรงสนับสนุนรูปทรงของลูกด้วย เช่น รูปทรงของเล่นของลูก อาทิ เป็ดยาง รถจักรยาน 3 ล้อ เป็นต้น สัญลักษณ์ทั้งสองเป็นภาพสื่อถึงความรักความอบอุ่นในครอบครัว แทนความรู้สึกที่พ่อมีความสุข ความสงบ และความปลอดภัยในชีวิตมากขึ้นหลังจากมีลูกมีครอบครัว

1.1.3 วิธีการประกอบสร้างรูปทรงด้วยการสลับตำแหน่ง และสลับสัดส่วนจากแนวความคิดและรูปทรงที่สร้างขึ้น ใช้วิธีการประกอบสร้างรูปทรงด้วยการให้รูปทรงลูกที่มีขนาด

ใหญ่กว่าพ่อทำหน้าที่ดูแลปกป้อง อุ้มชูรูปทรงของพ่อที่มีขนาดเล็กกว่าลูก โดยพยายามปกป้องคุ้มครองพ่อให้พ้นจากภัยอันตรายในชีวิตทั้งปวง โดยการยกตัวอย่างของกิจกรรมในชีวิตที่มีความเสี่ยง เช่น กิจกรรมการขับซึ่รถไปทำงานของพ่อ ก็ได้เปลี่ยนกิจกรรมปกตินี้เป็นกิจกรรมที่เหมือนมีลูกสาวเป็นคนพาพ่อไปทำงานด้วยยานพาหนะของลูก โดยใช้สัญลักษณ์เปิดของเล่นเป็นสื่อแทนพาพ่อไปทำงานด้วยความปลอดภัยทุกวัน เพราะเมื่อในเรื่องการขับซึ่กระผมขับรถใช้ความเร็วลดลงมากเพื่อความปลอดภัยของชีวิตตนเองเพื่อลูกที่คอยอยู่ที่บ้าน

1.1.4 การใช้วัสดุมุ่งเน้นที่จะใช้วัสดุหินอ่อนสีขาวเป็นวัสดุหลัก การแกะสลักด้วยหินอ่อนสีขาวเป็นการเสริมสร้างให้เกิดความรู้สึกนุ่มนวลของลักษณะทางกายภาพของหินอ่อนและสีของหินอ่อน สามารถแกะสลักเพื่อเน้นให้เกิดความนุ่มนวลได้ไม่ยาก และความรู้สึกของวัสดุที่มีชื่อว่าหินอ่อนนั้น แท้ที่จริงแล้วเป็นวัสดุที่แฝงไว้ด้วยความแข็งแกร่ง ความคงทนถาวร ความเป็นนิรันดร์ที่ตรงตามความต้องการของผู้ศึกษาที่ต้องการแสดงออกถึงความรักที่พ่อมอบให้กับลูกเพื่อเป็นที่ประจักษ์ของโลกต่อไป

1.2 เพื่อสื่อแนวความคิดว่าลูกเป็นผู้ปกป้องชีวิต สร้างให้เกิดความปลอดภัยทางจิตใจแก่พ่อเสมอ โดยใช้วิธีการสลับตำแหน่งหน้าที่ของพ่อและลูก นำเสนอให้ลูกอยู่ในอาการปกป้องดูแลพ่อ

1.3 เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่สื่อถึงเรื่องความรัก ความอบอุ่นในครอบครัว

2. อภิปรายผลการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นมาในชุดนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ผลทางด้านจิตใจแก่ผู้สร้างผลงาน ทำให้ได้เห็นแง่มุมของความรักในตัวผู้สร้างสรรค์ที่มีต่อครอบครัว และความรักที่บริสุทธิ์ที่มอบให้แก่ลูก ซึ่งถือเป็นแง่มุมหน้าที่ใหม่ในชีวิต เพราะการมีลูกทำให้เกิดความรู้สึกว่าต้องดูแลและปกป้องตนเองให้ปลอดภัยเพื่อจะได้มีโอกาสดูแลทุกๆ คนในครอบครัวในฐานะผู้นำครอบครัวในปัจจุบัน ซึ่งลูกก็เหมือนเป็นผู้ที่สอนพ่อให้เข้าใจเรื่องเหล่านี้

2.2 ความเข้าใจรูปทรง ได้รับประสบการณ์ตรงในการทำความเข้าใจเรื่องรูปทรงซึ่งถือเป็นทัศนธาตุสำคัญหนึ่งของศาสตร์ทางประติมากรรม รูปทรงที่ใช้ล้วนแล้วแต่เป็นรูปทรงสิ่งมีชีวิต (organic form) เช่น รูปทรงทารกในที่นี้คือรูปทรงของลูก รูปทรงผู้ชายวัยกลางคนในที่นี้คือรูปทรงพ่อ รูปทรงส่วนประกอบของเล่นรูปทรงเปิด รูปทรงไข่ที่เกิดการปฏิสนธิของชีวิตคน เป็นต้น รูปทรงต่างๆ ถูกนำมาประกอบและสร้างสรรค์ขึ้นเป็นประติมากรรมรูปทรงใหม่ ในความรู้สึกนึกคิดในแง่มุมพ่อที่ได้รับการปกป้องจากลูก ซึ่งเป็นแง่มุมใหม่ที่ได้ถูกบัญญัติขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมแล้วในผลงาน ถือเป็นความจริงใหม่ตามบทเรียนของคณาจารย์ที่ได้อบรมในขณะที่อยู่ในชั้นเรียน การได้สร้างสรรค์

ผลงานชุดนี้เป็นบทพิสูจน์หนึ่งที่ทำให้ภาพของความรักศรัทธาและความคิดสอดประสาน ปรากฏเป็น ประติมากรรมรูปอย่างชัดเจน

2.3 ความเข้าใจวัสดุ จากการสร้างผลงานชุดนี้ ทำให้เข้าใจธรรมชาติของวัสดุแต่ละชนิดมากขึ้น และถือเป็นเรื่องจำเป็นมากที่ต้องดำเนินการศึกษาปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงานต่อไป เพื่อ ความรู้ความเข้าใจที่มากขึ้น เพราะในงานชุดนี้ยังมีข้อบกพร่องอยู่บ้างกับการจัดการวัสดุ ดังนั้นการ สร้างสรรค์ผลงานในชิ้นต่อไป ก็น่าจะมี ความลงตัวของการจัดการวัสดุมากยิ่งขึ้น

2.4 อันตรายจากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ การสลักหินเป็นเทคนิควิธีที่ต้องใช้ เครื่องมือไฟฟ้าตัดหิน เพื่อให้ผลงานสำเร็จไปอย่างรวดเร็ว แต่การตัดหินด้วยการตัดแบบแห้งที่เป็น ความสะดวกนี้ อาจแฝงไว้ด้วยการบั่นทอนต่อสุขภาพในระยะยาว เพราะการตัดหินแต่ละครั้งจะทำให้ เกิดมลพิษอยู่ 2 อย่าง คือ เสียงที่สามารถป้องกันได้อย่างไม่ยาก แต่ฝุ่นหินจำนวนมากที่ลอยลอย วนเวียนอยู่ในอากาศถึงแม้ว่าจะมีการใช้พัดลมช่วยสร้างแนวทางการเคลื่อนตัวของฝุ่นปริมาณมากนั้น ก็ตาม หรือการมีอุปกรณ์หน้ากากป้องกันฝุ่นที่ดีเพียงใดก็ตามละอองที่เป็นอนุภาคที่เล็กละเอียดนั้นก็ ยังสามารถเล็ดลอดเข้าไปโพรงจมูกได้อยู่ดี ในการป้องกันที่ดีที่สุด คือ การกระจายความเสี่ยงด้วยการ มีผู้ช่วย หรือจัดจ้างแกะผลงานบางส่วนที่เป็นปริมาณใหญ่ๆ และนำมาจัดการงานต่อในส่วน ของ รายละเอียด ถือเป็นวิธีการที่ประหยัดเวลาในการทำงาน และช่วยลดความเสี่ยงต่อสุขภาพได้

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะการสร้างสรรค์ผลงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานอันมีระยะเวลาจำกัดกับการสร้างผลงานประติมา กรรมที่ใช้การสลักหินเข้าร่วมด้วย เป็นการสร้างผลงานที่ยาก เพราะการต้องควบคุมกระบวนการทาง ธรรมชาติของวัสดุทุกอย่างให้อยู่ในแผนการทำงานและรูปแบบวางไว้ ซึ่งในการทำงานครั้งนี้มีการใช้ วัสดุมากกว่า 1 อย่าง ในผลงานจึงต้องใช้วิจารณ์ญาณมากกว่าปกติ เพราะธรรมชาติของวัสดุแต่ละ ชนิดมีความแตกต่างกัน เช่น ในการสลักหินต้องมีขั้นตอนของการทำต้นแบบด้วยปูนปลาสเตอร์เพื่อ การแกะสลัก แต่ในการปั้นดินเผาไม่สามารถทำต้นแบบ ได้เพราะต้องปั้นให้เข้ากับพื้นที่ว่างในหินอ่อน รูปทรงไขที่ได้แกะเตรียมไว้แล้ว จึงทำให้เกิดการผิดพลาดในส่วนนี้ และต้องทำงานดินเผาขึ้นมา ทดแทนอีก 1 ชิ้น เพราะมีการแตกหักเสียหายแบบไม่สามารถซ่อมแซมได้ การปั้นดินเผาที่มีขนาด ใหญ่แบบไร้รอยต่อ ต้องอาศัยทักษะและประสบการณ์ค่อนข้างมาก เพราะจะมีโอกาสแตกหักได้ง่าย ถ้าไม่สามารถควบคุมความหนาที่เสมอกันของผลงานทั้งชิ้น และต้องไล่อากาศที่อาจหลงเหลืออยู่ใน ดินให้หมดไปได้ผลงานดินเผาจึงออกมาอย่างสมบูรณ์

การทำงานแกะสลักหินเกิดปัญหามากโดยเฉพาะน้ำหนักของผลงาน ต้องมีการยกย้ายเพื่อการนำเสนองานในที่สาธารณะ ซึ่งในการนำเสนองานไม่สามารถควบคุมบรรยากาศทิศทางแสง หรือควบคุมพื้นที่กลางแจ้งให้มีความปลอดภัย หากเกิดอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ไม่คาดคิดกับผลงานก็อาจทำให้ผลงานไม่เกิดการบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ เช่น การแสดงผลงานที่หอศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ ถึง วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2561 ที่ผ่านมา ผลงานสลักหินชิ้นหนึ่งตกลงมาจากแท่นฐานจึงเกิดการล้มเสียหาย อันเนื่องมาจากการเกิดการเปื่อยขึ้นของดินที่มีมากขึ้นด้วยฝนที่ตกนอกฤดูกาลหรืออาจเป็นบริเวณที่มักมีการจัดวางถังน้ำแข็งขนาดใหญ่ที่มีการระบายน้ำลงในบริเวณที่ติดตั้งผลงานทำให้ดินบริเวณที่วางผลงานทรุดตัวลงจากน้ำหนักของผลงานที่กดทับบนพื้นที่ เมื่อผลงานตกลงพื้นเกิดการแตกหักเสียหายและบั่นทอนกำลังใจในการทำงานมาก แต่หลังจากนั้นก็ลองนำผลงานกลับมาประกอบที่เดิม ซึ่งสามารถจัดการประกอบเข้าที่ได้ตามตำแหน่งเดิม และปรับแต่งได้อย่างใกล้เคียงกับผลงานก่อนแตกหัก ประสบการณ์ในการทำงานที่มีน้ำหนักมากครั้งนี้ ทำให้ได้รับบทเรียนที่สำคัญสำหรับครั้งต่อไปที่ต้องเอาใจใส่ให้มากกว่ารากฐานก่อนจัดวางและติดตั้งผลงาน เพราะถ้าเตรียมความแข็งแรงของพื้นฐานที่ดี การนำเสนองานก็จะมีความปลอดภัยกับตัวผลงานและความปลอดภัยกับผู้ชมผลงานด้วย

การสร้างผลงานประติมากรรมในครั้งนี้ อาจยังไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มคนในวงกว้างได้ เพราะต้องอาศัยการตีความ การมีประสบการณ์ชีวิตในลักษณะเดียวกัน เพราะเป็นเรื่องความสัมพันธ์ของพ่อกับลูก ต้องใช้เวลาพอสมควรในการชมผลงานสักระยะหนึ่งก่อนการตีความได้ หรือต้องรับชมผลงานหลายๆ ชิ้นประกอบความเข้าใจ ปัจจัยเหล่านี้มีความสำคัญยิ่งในการสร้างสรรค์ศิลปะ เพราะเป็นเรื่องที่อยู่เหนือจากการใช้สนิยมส่วนตัวที่ชื่นชมความสวยงามที่มักตัดสินด้วยความชอบและไม่ชอบเท่านั้น การใช้วุฒิภาวะต่างๆ ประกอบในการรับชมอาจยังมีความจำเป็นในการรับชมผลงานในชุดนี้

ผลงานชุดนี้มิได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อความสวยงามเป็นหลัก แต่เป็นการแสดงถึงความรัก ความศรัทธาที่ประกอบกับการใช้ความคิด และถูกเรียบเรียงกล่อมเกลา จนถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ที่ปรากฏ ดังนั้นเมื่อมีการรับชมโดยผู้ชมทั่วไปแล้ว อาจต้องมีกระบวนการที่คล้ายคลึงกันเพื่อการรับชมที่เกิดความเข้าใจร่วมกัน เพราะผลงานศิลปะที่สร้างขึ้นนี้เป็นสารที่ถูกสื่อออกไปสู่ผู้รับที่เป็นคลื่นความถี่ในระดับใกล้เคียงกัน จึงจะสามารถรับสารของผู้สื่อผู้สร้างสรรค์ได้อย่างชัดเจน

3.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอน

การเรียนในระดับสูงทางด้านทัศนศิลป์นี้ มีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องมีการบูรณาการความรู้หลากหลายแขนงเข้าด้วยกัน เพื่อการสังเคราะห์สร้างสรรค์ความคิด และถ่ายทอดในผลงานศิลปะ หากได้ศึกษากับคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย รวมทั้งคณาจารย์ทางด้านสหวิทยาการหรือพหุวิทยาการ³⁷ เพิ่มมากขึ้น รวมไปถึงสามารถเลือกผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักได้ ก็จะทำให้การศึกษาในระดับสูงนี้มีการแตกหน่อใหม่ทางความคิดได้ดี

³⁷ พหุวิทยาการหรือสหวิทยาการ คือการใช้ความรู้จากองค์ความรู้หลายสาขาวิชา หลายศาสตร์ หรือหลายอนุศาสตร์ หรือจากการปฏิบัติ มาผสมผสานใช้ในการเรียนการสอน การวิเคราะห์ วิจัย และสังเคราะห์ขึ้นเป็นองค์ความรู้ใหม่ และพัฒนาเป็นศาสตร์ใหม่ขึ้น เพราะฉะนั้น หลักสูตรพหุวิทยาการก็คือวิธีการที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์ หรือหลายอนุศาสตร์ที่เข้ามาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์และวิจัยจนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ องค์ความรู้เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้น หรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้น."หลักสูตรสหวิทยาการ (Interdisciplinary Curriculum) พหุวิทยาการ (Multidisciplinary Curriculum) และหลักสูตรบูรณาการ (Integrated Curriculum),"

รายการอ้างอิง

Brener, Roland. <http://www.rolandbrener.com/>.

Calvin Tomkins. "“ Meaning Machines, the Sculpture of Charles Ray.” ". *The New Yorker* 11 (May 2015): 54-63.

Henry Moore : From the inside Out : Plasters, Carvings and Drawings / Edited by Claude Allemand-Cosneau, Manfred Fath and David Mitchinson. New York :: Prestel, 1996.

ISAC. "School of Marble."

http://www.isacsculpture.com/site/index.php?option=com_content&view=article&id=51&Itemid=54&la.

Nina, Levy. "Sculpture and Photographs." <http://ninalevy.net/artwork/>.

Tom Morton. "“The Shape of Things” Frieze." *November- December 2007*.

Will, Grohmann. ". The Art of Henry Moore. Berlin." *Thames and Hudson*.

กัจจกร สุนพงษ์ศรี. ศิลปะสมัยใหม่ / เรียบเรียงโดย กัจจกร สุนพงษ์ศรี. กรุงเทพฯ :: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

"คุณวิทยา." <http://www.seal2thai.org/sara/sara026c.html>.

"ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์." บ้านจอมยุทธ,

https://www.baanjomuyut.com/library_2/intellectual_development_theory/01.html.

นนทิวรรณ จันทนะผะลิน, -. เงามสะท้อนแห่งความปรารถนาของนนทิวรรณ จันทนะผะลิน = *the Reflection of Desire of Nonthivathn Chandhanaphalin / นนทิวรรณ จันทนะผะลิน.* กรุงเทพฯ :: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2544.

นนทิวรรณ จันทนะผะลิน. "ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (ประติมากรรม)." By พงษ์พันธ์ จันทนัฎฐะ (30 พฤษภาคม 2559).

(ป.อ.ปยุตโต), พระพรหมคุณาภรณ์. พุทธธรรมฉบับปรับปรุงและขยายความ. Edited by 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, 2552.

พงษ์พันธ์ จันทนัฎฐะ, and สงวนศรี ตรีเทพประติมา. อนุสาวรีย์ร่วมสมัยในสาธารณรัฐ

ประชาธิปไตยประชาชนลาว: กรณีศึกษาพระอนุสาวรีย์เจ้าอนุวงศ์. กรุงเทพฯ: สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
กระทรวงวัฒนธรรม, 2557.

พระศรีคัมภีร์ญาณ. จริยศาสตร์ ในคัมภีร์พระพุทธศาสนา. . กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2559.
รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์การศึกษาศิลปะร่วมสมัยในอาเซียน : กรณีศึกษาสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐฟิลิปปินส์และสาธารณรัฐ
สิงคโปร์ / เตยงาม คุปตะบุตร...[และคนอื่นๆ]. กรุงเทพฯ :: สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวง
วัฒนธรรม, 2556.

"วันพฤหัสบดี ปางสมาธิ." <http://www.learntripitaka.com/daily/Thu.html>.

ศักดิ์ชาย สายสิงค์. พระพุทธรูปสำคัญและพุทธศิลป์ในดินแดนไทย. กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ, 2554.

ศิริวรรณบุศย์., พรรณทิพย์. จิตวิทยาครอบครัว / พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. พิมพ์ครั้งที่ 4 ed. [กรุงเทพฯ] ::
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

สมาคมศิษย์เก่าศิลปศึกษา-ช่างศิลป์. ที่ระลึก40ปี ศิลปศึกษาช่างศิลป์. กรุงเทพฯ: ม.ท.ป, 2536.

สารานุกรมออนไลน์, วิกีพีเดีย. "ปีเอตา."

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%81>, 2560.

"หลักสูตรสหวิทยาการ (Interdisciplinary Curriculum) พหุวิทยาการ (Multidisciplinary Curriculum) และหลักสูตรบูรณาการ (Integrated Curriculum)."

www.ubu.ac.th/web/files_up/46f2014100214483734.docx.

หอศิลป์., พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ. "กระจก."

<http://www.virtualmuseum.finearts.go.th/nationalgallery/index.php/th>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	พงษ์พันธ์ จันทนมัณฑุระ
วัน เดือน ปี เกิด	22 กันยายน พ.ศ.2517
สถานที่เกิด	กรุงเทพฯ
วุฒิการศึกษา	- ปริญญาตรี สาขาประติมากรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร - ประกาศนียบัตร สาขาประติมากรรม ณ ราชวิทยาลัยศิลปะแห่งเมืองฟลอเรนซ์ ประเทศอิตาลี - ประกาศนียบัตร สาขาประติมากรรมและการสลักหิน ณ ราชวิทยาลัยศิลปะแห่ง เมืองคาร์ราร่า ประเทศอิตาลี - ปริญญาโท สาขาการบริหารงานวัฒนธรรม ณ วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
เคยดำรงตำแหน่ง	- ประติมากรชำนาญการกลุ่มประติมากรรม สำนักช่างสิบหมู่ กรมศิลปากร
ปัจจุบัน	- อาจารย์ประจำคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ทุนการศึกษา	- ทุนการศึกษา คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร - ทุนการศึกษา องรัฐบาลประเทศอิตาลี ปีการศึกษา 2548 – 2549 - ทุนการศึกษา ของรัฐบาลประเทศอิตาลี ปีการศึกษา 2551 – 2552 - ทุนการศึกษา ของวิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ที่อยู่ปัจจุบัน	102/3 หมู่ 2 ตำบลหอมเกร็ด อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม 73110

ผลงานตีพิมพ์

- 2561 - เข้าร่วม Seni rampai art workshop Malaysia 2018 ,
กัวลาลัมเปอร์, มาเลเซีย
- 2560 - เข้าร่วม Yogyakarta International art Festival 2017,
ยอดยาคารต้า อินโดนีเซีย
- 2557 - พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
ขนาด 1.5 เท่าพระองค์จริง โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย
เชียงใหม่
- 2556 - พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
ประทับบนพระที่นั่งง ขนาด 2.5 เท่าพระองค์จริง
ประดิษฐาน หน้า สนามหน้าเขาวิง เพชรบุรี
- พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
แกะสลักหินอ่อนสีขาวเทา ขนาด 1.5 เท่าพระองค์จริง
ประดิษฐานหน้าโรงพยาบาลพระจอมเกล้า เพชรบุรี
- 2552 - นิทรรศการศิลปะ ‘non ci sono solo belle arti’ ณ หอศิลป์
เมืองคาร์รารา ประเทศอิตาลี
- 2550 - พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
ขนาด 2.5 เท่าพระองค์จริง ประดิษฐานหน้าวังสราญรมย์
กรุงเทพ
- เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนทางศิลปวัฒนธรรมทาง
ประติมากรรมกับองค์กรไฟลอร์อาร์ท เมืองเซาท์เบนท์
ประเทศสหรัฐอเมริกา
- 2549 - นิทรรศการประติมากรรม ที่ Casa do Brazil เมืองแมดริด
ประเทศสเปน
- 2548 - พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่
หัว ขนาด 1.5 เท่าพระองค์จริง ประดิษฐานหน้าศาลากลาง
จังหวัดปทุมธานี
- 2557 - เข้าร่วมโครงการ The 7 th Changchun China International
Sculpture Symposium ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
- 2545 - อนุสาวรีย์ศรีปราชญ์ ขนาดสูง 200 เซนติเมตร ติดตั้งที่
จังหวัดนครศรีธรรมราช

